

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 12 Φεβρουαρίου 1889, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10^η πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων ἐταίρων ἐξήκοντα τεσσάρων, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησεν αὐτοὺς ὡς ἑξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Πέρυσι, κατὰ τὴν αὐτὴν περίπου ἐποχὴν, εἶχον λάβει τὴν τιμὴν ν' ἀναγγεῖλω πρὸς ὑμᾶς τὴν πρόθεσιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν αὐτὴ εἶχε προφορικῶς ἀνακοινώσει πρὸς τὸ συμβούλιον περὶ ἀλλοίας τινὸς διαρρύθμισεως τοῦ λαχείου τῆς Ἑταιρίας, διαρρύθμισεως λελογισμένης πρὸς μείζονα ὠφέλειαν αὐτῆς.

Πράγματι δέ, καίτοι μετὰ παρέλευσιν ἱκανοῦ ἔκτοτε χρόνου, ἐδημοσιεύθη ἐπὶ τέλους διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀπὸ 7 Ὀκτωβρίου 1888 Β. Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποῦ ἡ εἰρημένη πρόθεσις αὐτῆς ἐπραγματοποιεῖτο.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον μελετήσαν ἐπισταμένως καὶ κατ' ἐπανάληψιν τὸ Β. τοῦτο Διάταγμα, δὲν εὗρεν αὐτὸ ὡς κατὰ πάντα καλῶς ἔχον καὶ ὡς σύμφωνον πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑταιρίας. Διὰ τοῦτο δὲ ὑπέβαλεν ἀναφορὰν πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως ὑπουργεῖον, διὰ τῆς ὁποίας ἐζήτηι τροποποιήσιν καὶ τροποποιήσιν ριζικὴν αὐτοῦ.

Οἱ λόγοι δι' οὓς τὸ Συμβούλιον ἐζήτηι τὴν τροποποίησιν ταύ-

τοχρόνως και ἄλλη τις ἰδιαιτέρα συμφωνία ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦτου. Κατ' αὐτὴν δὲ τὰ πράγματα σχετικῶς πρὸς τὴν 'Αρχαιο-λογικὴν 'Εταιρίαν ἔχουσιν ὅλως διαφόρως ἢ ὡς παρίστανται διὰ τοῦ εἰρημένου νόμου ἢ ὡς δύνανται ἐξ αὐτοῦ νὰ ἐκληφθῶσι, διότι ἡ 'Αρχαιολογικὴ 'Εταιρία κατὰ τὴν ἰδιαιτέραν ταύτην συμφωνίαν, δὲν θέλει ἐνέχεσθαι εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν μετὰ τῆς Union Bank περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου, εἰμὴ μόνον καθόσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου, τὸ ὅποτον παραχωρεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἢ μᾶλλον διὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Union Bank, κατὰ δὲ τὰ λοιπὰ πάντα, ἡ 'Αρχαιολογικὴ 'Εταιρία, θέλει διατελεῖ ἐντελῶς ἀμέτοχος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην και συνεπῶς ἐντελῶς ἀνέθυνος ἐξ αὐτῆς, καθόσον ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς ἐν ταῖς συμβάσεσι ταύταις ὑποχρεώσεις και ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐν ταῖς συμβάσεσι ταύταις βάρη, ἀποδέχεται ἀποκλειστικῶς ἡ Κυβέρνησις και μόνῃ ἡ Κυβέρνησις. Ἡ δὲ 'Αρχαιολογικὴ 'Εταιρία ἀντὶ τῆς ὡς εἴρηται παραχωρήσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου, θέλει λάβει ἐφάπαξ ἄλλ' εἰς πλήρη και τελείαν περιουσίαν αὐτῆς τὸ ποσὸν τεσσάρων ἑκατομμυρίων, τὸ ὅποτον κατατιθέμενον παρὰ τῷ δημοσίῳ ταμείῳ και τοκίζόμενον πρὸς 5 % θέλει ἀποφέρει αὐτῇ καθαρὸν και διαρκὲς ἐτήσιον εἰσόδημα ἐκ δραχμῶν διακοσίων χιλιάδων, εἰς χρυσόν.

Εἰς ταῦτα και ταῦτα μόνον συνοψίζεται και εἰς τοῦτο και μόνον καταλήγει ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασις μετὰ τῆς Union Bank σχετικῶς πρὸς τὴν 'Αρχαιολογικὴν 'Εταιρίαν.

Ἐπὶ ταύτης λοιπὸν τῆς προτάσεως, καθ' ἃ ἐξήγησα ἐννοουμένης, προσελήθη τὸ Συμβούλιον τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Εταιρίας ν' ἀποφανθῇ, ἐὰν δηλαδὴ ἀποδέχεται αὐτὴν ἢ ὅχι.

Ἡ πρώτη σκέψις, ἥτις, ὡς εἰκός, ὤφειλε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον σχετικῶς πρὸς τὴν πρότασιν ταύτην, διότι εἶναι σκέψεις πρόχειρος και οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἐπιβαλλομένη, ἡ πρώτη, λέγω, σκέψις, ἥτις ὤφειλε νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ Συμβούλιον, ἦτο ἡ ἐξῆς: Ἀφοῦ ἡ σύμβασις πρόκειται νὰ συνομολογηθῇ ἐπὶ τῇ βῆσει τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς 'Αρχαιολογικῆς 'Εταιρίας ἐπὶ τοῦ λαχείου, παραχωρουμένου δηλαδὴ τοῦ

δικαιώματος αὐτῆς τοῦτου ὡς κυρίου ἀντάλλαγματος εἰς τὸ ἔτερον συμβαλλόμενον μέρος, διατί νὰ μὴ συνομολογήσῃ ὄχι μόνον κατὰ τύπον, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν, μόνη αὐτὴ τὴν σύμβασιν, ὥστε καὶ μόνη αὐτὴ νὰ καρπωθῇ πᾶσαν καὶ ἀκεραίαν τὴν ἐξ αὐτῆς ὠφέλειαν, ἐὰν τοιαύτη ἦτο δυνατόν νὰ προκύβῃ καὶ πέρα ἐκείνης τὴν ὁποίαν, κατὰ τὰ εἰρημένα, πρόκειται νὰ λάβῃ.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ὀλίγον ἐπέμεινεν εἰς τὴν σκέψιν ταύτην, διότι ταχέως ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλίπῃ αὐτήν, ἀφοῦ ἐξετάσαν καὶ πληροφορηθὲν ἐπίσθη, ὅτι ἡ Ἑταιρία ἤτις παρουσιάσθη ἐνταῦθα καὶ προέτεινεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν, δηλαδὴ ἡ Union Bank, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη Ἑταιρία ἤτις ἦτο δυνατόν νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συνομολογήσιν τοιαύτης συμβάσεως, δὲν ἔστεργε καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ στέρξῃ τὴν ἀνάληψιν τοῦ λαχείου, ἀνευ τῆς ἀμέσου παρεμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς ὡς πρωτοφειλέτου ὑπ' αὐτῆς ἐγγυήσεως τοῦ δανείου· διότι δι' αὐτῆς καὶ μόνης τῆς τοιαύτης παρεμβάσεως καὶ τῆς τοιαύτης ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως ἦτο δυνατόν νὰ παρασχεθῇ εἰς τὴν ἐπιχείρησιν τὸ ἀπαιτούμενον κύρος, δηλαδὴ ἡ ἀπαιτούμενη πίστις, ἥτις φυσικῶς τῷ λόγῳ, ἀποτελεῖ τὴν κυρίαν βᾶσιν τῆς ἐπιτυχίας αὐτῆς.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦτου τὸ Συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ὥφειλε περιπλέον νὰ σκεφθῇ καὶ ἐσκέφθη, ὅτι ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, ὡς σωματεῖον ἐπιστημονικόν, ἦτο καὶ καθ' ἑαυτὴν ἀναρμόδιον ν' ἀναλάβῃ τοιαύτης φύσεως ἐπιχειρήσεις, διότι, πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἔστερεῖτο οὐχὶ μόνον τῶν ἀπαιτουμένων χρηματικῶν μέσων δι' ὧν θὰ ἠδύνατο ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰ βάρη τὰ ὅποια αἱ τοιαῦται χρηματιστικαὶ ἐπιχειρήσεις ἐπιβάλλουσιν, ἀλλ' ἔστερεῖτο ἐπίσης καὶ τοῦ ἀνάγκαιου καὶ καταλλήλου προσωπικοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ παρακολουθῇ, νὰ ἐπιτηρῇ καὶ νὰ ἐλέγχῃ τὰς πράξεις τῆς Ἑταιρίας ἥτις ἤθελεν ἀναλάβῃ τὸ λαχεῖον.

Ὡστε τοῦτων οὕτως ἐχόντων, γίνεται δῆλον, ὅτι παρέμβασις τῆς Κυβερνήσεως, οἷα ἐξηγήθη, ἦτο ἀναγκαία καὶ ἀναπόφευκτος εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην καὶ ὅτι ἐπομένως τὰ πράγματα ὡς πᾶ-

ρεσκευάσθησαν παρσκευάσθησαν καλῶς, ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρσκευασθῶσιν ἄλλως.

Τῆς σκέψεως λοιπὸν ταύτης, περὶ ἧς εἶπον, ἅπαξ ἐγκαταλείφθεις, τὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον μετὰ τόσης ἐπιστασίας καὶ κατ' ἐπανάληψιν προέβη εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς περὶ ἧς πρόκειται προτάσεως περὶ τοῦ λαχείου, ἐθεώρησεν αὐτὴν ἀνενδοιάστως καὶ παμπηρεῖ ἀποδεκτὴν, ὁμολογοῦν μάλιστα χάριτας τῇ Κυβερνήσει ἐπὶ τῇ ἐξαιρετικῇ εὐνοίᾳ αὐτῆς πρὸς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν.

Οἱ κυριώτεροι δὲ λόγοι δι' οὓς τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησε, κατὰ τὰ εἰρημένα ταῦτα, ἀποδεκτὴν τὴν περὶ ἧς πρότασιν, εἰσί, διὰ βραχείων, οἱ ἐξῆς:

1) διότι τὸ περὶ οὗ πρόκειται κέρδος ἐκ δρ. 200,000 κατ' ἔτος, εἰς χρυσόν, εἶναι καθ' ἑαυτὸ σπουδαῖον καὶ τόσῳ μᾶλλον σπουδαῖον ὅσῳ εἶναι καθαρόν, ἀπηλλαγμένον δηλαδὴ παντὸς ἐξόδου ἢ ἄλλου οἰουδήποτε βάρους καὶ φαίνεται ἀνώτερον παντὸς ἄλλου τὸ ὁποῖον ἢ Ἑταιρία ἐξ οἰασδήποτε διαθέσεως τοῦ δικαιώματος αὐτῆς ἐπὶ τοῦ λαχείου ἡδύνατο νὰ ἐλπίζη.

2) διότι εἶναι κέρδος ἀσφαλές δηλαδὴ ἐκ τῶν προτέρων ὠρισμένον καὶ μὴ ὑποκείμενον εἰς οὐδεμίαν τῶν ἀμφιβολιῶν ἢ καὶ τῶν κινδύνων, εἰς οὓς ὑπόκεινται πᾶσαι αἱ παντὸς εἶδους χρηματιστικαὶ ἐπιχειρήσεις, εἰς ἃς ἀνήκουσι καὶ τὰ λαχεῖα.

3) διότι, ἐπὶ πᾶσιν, εἶναι κέρδος πρόσθετον, καθόσον ἡ Ἑταιρία διατηρεῖ οὐδὲν ἥττον καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1874 καὶ μέχρι τοῦδε ὀφιστάμενον ἰδιαιτερον αὐτῆς λαχεῖον, μετὰ μόνου τοῦ περιορισμοῦ, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέπηται αὐτῇ ἡ διάθεσις κλήρων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅστις ὁμῶς περιορισμὸς δὲν θὰ ἐλαττώσῃ σπουδαίως τὰς ἐκ τοῦ λαχείου τούτου εἰσπράξεις, καθόσον, ὡς ἡ πεῖρα ἡμῶν ἀποδεικνύει, μικρὸν σχετικῶς μέρος τοῦ λαχείου διετίθετο εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ τοῦτο μετὰ πολλῆς δυσκολίας.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς γνώμης τοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ προτάσεως, ἀλλὰ νῦν πρόκειται νὰ ἀποφανθῇτε καὶ ὑμεῖς, ἀξιότιμοι Κύριοι, ἐὰν ὡσαύτως θεωρῇτε ἀποδεκτὴν καὶ ἐγκρίνητε αὐτὴν, διότι τὸ Συμβούλιον ἐδήλωσε ῥητῶς τῇ Κυβερνήσει ὅτι ἄνευ τῆς προηγουμένης ἐγκρίσεως ταύτης τῆς γενικῆς τῶν Ἑταίρων συνελεύσεως δὲν θέλει προβῇ εἰς τὴν ὀριστικὴν συνομολόγησιν

της συμβάσεως. Καί είναι μὲν ἀληθές, ὅτι τὸ Συμβούλιον εἶχε τὴν γνώμην, ὅτι ἡδύνατο καὶ οἰκοθὲν νὰ πράξῃ τοῦτο καθόσον διατηρουμένου, ὡς εἴρηται, τοῦ ἤδη ὑφισταμένου ἰδιαίτερου λαχείου τῆς Ἑταιρίας, διατηροῦντο ἀκέραια τὰ μέχρι τοῦδε δικαιώματα αὐτῆς, καὶ δὲν προέκειτο ἐπομένως εἰμὴ περὶ ἀποκτῆσεως νέας καὶ προσθέτου ὠφελείας, διὰ τὴν ὁποίαν οὐδεμιὰς εἶχεν ἀνάγκην προηγουμένης συναινέσεως τῆς συνελεύσεως, ἀφοῦ ἡ συναινέσις αὕτη δὲν ἦτο ἐπιδεκτικὴ ἀμφιβολίας. Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ἀφορῶν οὐδὲν ἤττον εἰς τὴν πρὸς τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν ἐταίρων ὀφειλομένην εὐλάβειαν, ἐθεώρησε καθήκον αὐτοῦ νὰ ποιήσῃται τὴν περὶ τῆς εἰπον πρὸς τὴν Κυβέρνησιν δήλωσιν, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἀποδογῆς ἢ περὶ τῆς ἀπορρίψεως τῆς προτεινομένης τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἑταιρίᾳ συμβάσεως, ὑποβάλλεται σήμερον πλήρες καὶ ἀκέραιον ἐνώπιον ὑμῶν.

Ἀλλὰ περὶ τούτου θέλω λάβει τὴν τιμὴν νὰ ἐρωτήσω ὑμᾶς κατόπιν, διότι νῦν ὀφείλομεν ν' ἀκροασθῶμεν, πρῶτον μὲν τοῦ κυρίου Γραμματέως μέλλοντος νὰ ἀφηγηθῇ τὰ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος πεπραγμένα καὶ δεύτερον τοῦ κυρίου Ταμίου, ὀφείλοντος νὰ δώσῃ λόγον περὶ τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὡσαύτως γενομένης χρηματικῆς διαχειρίσεως. Οὕτω δὲ ὁ κύριος Γραμματεὺς ἔχει νῦν τὸν λόγον.

Εἶτα δὲ ὁ γραμματεὺς τῆς Ἑταιρίας Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἐκθεσιν·

Κύριοι,

Πρῶτον ἀπὸ τῶν συνιστῶντων τὴν Ἑταιρίαν ἐταίρων ἀρχόμενοι λέγομεν, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ηὐξήθη κατὰ τριάνκοντα. Οἱ νεοέγγραπτοι εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας μητρώον ἦσαν, πλὴν τεσσάρων, οἰκούντων ἐν Πειραιεὶ καὶ ἐνὸς ἐν Βιέννῃ, πάντες ἐξ Ἀθηναίων, ἐν οἷς καὶ δύο ἀλλογενεῖς. Ἡ αὐξησις δὲ αὕτη τῶν ἐταίρων γίνεται ἐκαστοτε, ὅπως ἡ τοῦ παλαιοῦ ἐκείνου πλοίου τοῦ Θησέως καὶ εἶναι κυρίως εἰπεῖν ἀνανέωσις διὰ προσθα-

φαιρέσεων τελουμένη. Οὕτω καὶ νῦν ἐκ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐν τῷ μητρώῳ ἐγγεγραμμένων παρητήθησαν μὲν τινες, ἀπέθαναν δ' ἐντὸς τοῦ ἔτους, καθ' ὅσον ἐγένετο ἡμῖν γνωστόν, ἐννέα, ἐν οἷς καὶ δύο ἄνδρες, κατὰ διάφορον μὲν τρόπον ἐσχετισμένοι πρὸς τὴν πατρίδα κοινῇ καὶ τὴν Ἑταιρίαν ἡμῶν ἰδίᾳ, ἄξιοι δὲ ἀμφοτέροι μνείας ἐνταῦθα εὐφήμου. Εἶναι δὲ οὗτοι: πρῶτον, ὁ ἐν Κρήτῃ μὲν γεννηθείς, ἐν Πετροπολὶσι δὲ διαβιώσας ὡς ὁπαδὸς τοῦ ἐμπολαίου Ἑρμοῦ, ἅμα δὲ καὶ πολλὰ ἔτη αὐτόθι διατελέσας γενικὸς τῆς Ἑλλάδος πρόξενος Ἰωάννης Κοντογιαννῆκης, γνωστότατος καταστάς διὰ τὰς εἰς τὴν πατρίδα δωρεάς, οὗ τὸ ὄνομα πολλάκις ἄλλοτε ἐν ταῖς ἐνιαυσίοις ἡμῶν λογοδοσίαις ἀναγράψαντες, καὶ σήμερον κατὰ καθῆκον παραπέμπωμεν εἰς τὴν εὐγνώμονα τῶν ἐταίρων μνήμην. Ἐπειτα, ὁ ἐκ Μυτιλήνης Παναγιώτης Εὐστρατιάδης, ὅστις τῆς τάξεως ὧν τῶν λογίων, ἀφοῦ ἔτη πολλὰ ἐδίδαξε τὴν νεολαίαν, ὕστερον καὶ ὡς σύμβουλος τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, ἐν ἀνωμάλοις μάλιστα τοῦ σωματείου τούτου καιροῖς, εἰργάσθη πᾶν λυσιτελῶς τῇ ἐπιστήμῃ, καὶ ὡς γενικὸς ἔφορος τῶν τοῦ κράτους ἀρχαιοτήτων ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὅλην εἰς τὰ χρειώδη τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας ἐπιστήσας τὸν νοῦν, πολλὰ μὲν εἰς τὸ εἶναι προεκάλεσεν, ἄλλων δὲ τὴν ἐπὶ τὸ βέλτιον ρύθμισιν ἐπέδιωξε. Τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ ταῦτα, καθὼς καὶ ὅσα μετ' ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας ἔγραψε, δικαίως ἐτιμῆθησαν καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ τοῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀρχαιολογοῦσι.

Συνδρομῇ δὲ εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας τακτικὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἐταῖροι ἐν ὅλῳ 183, καὶ δὴ 169 ἐκ τῶν ἐν Ἀθῆναις οἰκούντων, 11 ἐκ Πειραιῶς, 1 ἐξ Αἰγίνης, 2 ἐκ τῶν ἔξω τοῦ βασιλείου. Ἐτι συνέδραμον σωματεῖά τινα ἥτοι κοινὰ πέντε τὸν ἀριθμόν, τὸ Ἑθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον, δύο ἱεραὶ μοναὶ καὶ δύο δῆμοι.

Τὰ ὀνόματα τῶν συνδρομόντων ἐταίρων τε καὶ σωματείων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῇ ἐν τέλει τῆς ἐκθέσεως ταύτης καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῇ. Ἐξαιρετικῶς δὲ ἐνταῦθα μνημονεύομεν τρεῖς μείζονας συνδρομὰς, διδομένας τακτικῶς ἀπὸ ἐτῶν, τὴν χιλιοδραχμὸν τοῦ Ἑθνικοῦ πανεπιστημίου,

τὴν διακοσιόδραχμον τοῦ δήμου Ἑρμοπολιτῶν Σύρου καὶ τὴν ἑκατοντάδραχμον τοῦ δήμου Πειραιέων.

Ἐκτακτον δὲ ἐν τῷ ἔτει προσφορὰν γενναίαν ἠτύχησε νὰ λάβῃ ἡ Ἑταιρία παρὰ τοῦ ὁμογενοῦς Νικολάου Ζαρίφη, κατοίκου Κωνσταντινουπόλεως, ὅστις ἐπιδημήσας τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον ἐν Ἀθήναις, προσήνεγκεν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν δέκα χιλιάδας δραχμῶν, παρακαλῶν νὰ δαπανηθῶσι πρὸς ἀρχαιολογικοὺς ἐν τῇ Ἀκροπόλει σκοπούς, ὃ δὴ καὶ ἐγένετο κατὰ τὴν ἔφεισιν τοῦ φιλομούσου δωρητοῦ.

Ταῦτα μὲν οὕτω. Ὅποια δὲ νῦν ἡ ἐν γένει κατὰστάσις τοῦ χρηματικοῦ τῆς Ἑταιρίας, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τοῦ διανενημένου εἰς πάντας ὑμᾶς σήμερον ἐντύπου φύλλου, θελετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας τὰ ἐξῆς· πρῶτον ἀνασκαφαὶ τέσσαρες, δύο μὲν ἐνταῦθα, δύο δὲ ἄλλαι ἐξω τῶν Ἀθηνῶν, ἀποθᾶσαι, καθὼς πάντοτε, πολὺ καρποφόροι εἰς ἔργα τέχνης καὶ ἐπιγραφάς, δι' ὧν ὁ ἀρχαῖος βίος πληρέστερον κατανοεῖται, τὸ δὲ ἐν αὐτῷ καθ' ὑπατον βαθμὸν ὑπάρχον καλόν, εἰς τὴν φαντασίαν ἡμῶν ἀναπαριστάμενον καὶ ἀγαπώμενον, μεγάλως εἰς ἐξουγένισιν τῶν ἀνθρώπων συμβάλλεται. Αἱ ἀνασκαφαὶ ὁμως τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, (τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν) ἀν καὶ πάντοτε ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς Συμβουλίων ἐθεωρήθησαν ὡς τὰ σημαντικώτατα τῶν ἔργων τῆς, πολλάκις καταλείπονται ἡμιτελεῖς· οὕτω λ. χ. ἡ τῆς Ἀττάλου στοᾶς, ἡ τοῦ Διυύλου καὶ ἡ τῆς καίσης ἀγορᾶς, συμβαίνει· δὲ τοῦτο ὅχι δι' ἀνεπιτηδεύτητα τῶν διευθυνόντων αὐτάς, ἢ δι' ἀψικορίαν, ὅπερ ἤθελεν εἶναι· πολλὰ μεμπτόν, ἀλλὰ συνήθως μὲν δι' ἀνεπάρκειαν τῶν χρηματικῶν μέσων πρὸς ἐξαγορὰν τῶν ιδιωτικῶν, δημοτικῶν καὶ μοναστηριακῶν γηπέδων, ἐφ' ὧν τὰ ἀνασκαπτέα ἀρχαῖα, ἐνίοτε δὲ καὶ διότι περιστάσεις τινὲς ἐπιβάλλουσιν ἐπιχειρήσιν ἐργασιῶν νέων μετ' ἀναβολῆς τῶν ἤδη πρότερον ἐνηργημένων· καὶ τοῦτο συνέβη τὸ παρελθὸν ἔτος, ὅτε τὸ Συμβούλιον ἔκρινεν ἀναβλητέαν τὴν ἀνασκαφὴν ἐν τῇ κατεδαφισθείσῃ οἰκίᾳ τοῦ Λύτσια, τῇ παρὰ τὸ ὠρολόγιον Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου, περὶ ἧς ὁμως

εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον ἐν καιρῷ τῷ δέοντι δὲν θέλει ἀφροντιστήσῃ. Αἱ μόναι δὲ ἀπροσκόπτως δυνάμεναι νὰ γίνωνται ἀνασκαφαὶ εἶναι αἱ ἐπὶ τόπων ἀσφαλῶς καὶ ἀδιαφιλονικήτως κατεχομένον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς λ. χ. ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα Ἀκροπόλεως, ἐν Μυκῆναις καὶ εἴπου ἄλλοι. Τοῦτο πρέπει νὰ ἀναλογίζηται πᾶς δίκαιος κριτὴς τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἐπιχειρουμένων ἔργων. Μετὰ τὰ γενικὰ ταῦτα ἐρχόμεθα εἰς τὰς μεριότητας τῶν τοῦ ἔτους τούτου ἀνασκαφῶν.

Περὶ τῆς πρώτης ἐξ αὐτῶν, τῆς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, ἀναγινώσκωμιν ὑμῖν τὴν ἐξῆς σημείωσιν, γεγραμμένην ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων Παναγιώτου Καββαδία, εἰς ὃν καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἦτο ἀνατεθειμένη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἡ τοῦ ἔργου ἐπιστάσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888 ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

ΕΝ Τῇ ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ

Αἱ ἀνασκαφαὶ προὐχώρησαν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς πλευρᾶς τῆς Ἀκροπόλεως κατὰ μῆκος τοῦ μεσημβρινοῦ αὐτῆς τείχους μέχρι τῶν Προπυλαίων, ὥστε ἡ ὅλη ἀνασκαφὴ τῆς Ἀκροπόλεως ἐπερατῶθη σχεδόν, μικρὰς μόνον ἐργασίας ὑπολειφθείσης.

Εὐρήματα δὲ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐγένοντο πολλὰ καὶ σπουδαῖα. Ἰδίως μνημονευτέα ἐνταῦθα τρία μεγάλα συμπλέγματα ἐκ πώρου λίθου, ἥτοι Ἑρακλῆς φονεύων τὸν Τρίτωνα, ταῦρος σπαρασσόμενος ὑπὸ δύο λεόντων καὶ τρισώματον τέρας (κατὰ τὰ ἄνω σώματα ἀνὴρ πωγωνοφόρος πετρωτὸς καὶ κατὰ τὰ κάτω ὄφεις), ἅτινα δύνανται νὰ ἐκληφθῶσιν ὡς τὰ σπουδαιότατα τῶν ἐν τῇ ὅλῃ σκαφῇ τῆς Ἀκροπόλεως γενομένων εὐρημάτων.

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 17 Δεκεμβρίου 1888.

Π. ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους
δρ. 57,959:40.

Τὸ δὲ ἐν τῇ κάτω πόλει ἀνασκαφικὸν ἔργον ἐγένετο ἔξωθεν τῆς
βορείου πλευρᾶς τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπείου, συνέχεια ὃν ἐκ
τοῦ προπαρελθόντος ἔτους. Τὸν τόπον ἐκείνον ὤφειλεν ἡ Ἐται-
ρία ἐπὶ πλέον νὰ ἐξερευνήσῃ καὶ ἰδίως τὸν πρὸς ἀνατολὰς ὅστις
ἦτο καὶ κατωφερέστερος καὶ χωματώδης καὶ ἐφαίνετο ἔχων κτι-
σμάτων θεμέλια, ὡσαύτως τὸν τόπον τὸν ἀνωφερέστερον τὸν
πρὸς ἄρκτον, ὅστις ἐπλησίαζε τὴν νέαν ἐκεῖ κατασκευαζομένην
λεωφόρον Ὀλγας, ἐμελλε δὲ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπι-
τροπῆς, ὡς προεδηλώθη ἡμῖν, ταπεινούμενος μικρὸν νὰ λάβῃ
κλίσιν τινὰ εὐπρεπῆ εἰς τὴν ὕψιν μέχρι τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμ-
πείου καὶ ὕστερον νὰ φυτευθῇ, ὅπερ δὴ καὶ βλέπομεν νῦν γινό-
μενον. Δὲν ἔπρεπε δέ, ἐπικαλυπτομένου οὕτω τοῦ μέρους ἐκείνου
διὰ παντός, νὰ μὴ γνωρίσωσιν οἱ ἀρχαιολογοῦντες εἰ τι ἐκεῖ
ἀκόμῃ ἐκρύπτετο ὑπὸ γῆν λείψανον τῆς Ἑλλήνων ἢ Ῥωμαίων
τέχνης ἢ τοῦλάχιστον ἐπιγραφαί, καθὼς ἦτο πιθανὸν ὡς ἐκ τοῦ
ὀνόματος ὃ ἔφερε τὸ πάλαι ὄλον τοῦτο τὸ μέρος ἀπὸ τῶν τοῦ
βασιλείως Ἀδριανοῦ χρόνων, ὀνομαζόμενον Hadrianopolis.

Ὅθεν ἤρχισαν ἐκεῖ αἱ τῆς Ἐταιρίας ἐργασίαι τῇ 9 Μαρτίου
1888 καὶ διαρκέσασαι μῆνας τρεῖς καὶ τι πρὸς, ἔληξαν τῇ 14
Ἰουνίου. Ἀνεφαίνοντο δέ, προϋούσης τῆς σκαφῆς, ἐπὶ ἱκανὰς
ἡμέρας εἰς μέτριον βάθος καθ' ὅλον ἐκείνον τὸν χώρον καὶ μάλι-
στα πρὸς τὸ νοτιανατολικὸν αὐτοῦ μέρος τὸ πλησιάζον εἰς τὸ
πρόπυλον τοῦ περιβόλου, θεμέλια πολλὰ κτισμάτων, ἐκ παντοίων
λίθων μεγάλων καὶ μικρῶν ὡς καὶ πλίνθων ὀπτῶν καὶ ἀσβέστου
συγκείμενα καὶ πάντοσε διευθυνόμενα καὶ διασταυρούμενα, οὐδὲν
δὲ κανονικῆς οἰκοδομῆς σχῆμα δεικνύοντα, ἀναμεταξὺ δὲ αὐτῶν
καὶ τάφοι τινὲς καὶ ὑδραγωγείων ἐκ κεράμου σωλήνες ποικιλό-
σχημοι, ὅχι μεγάλης διαμέτρου τὸ πλείστον, καὶ τέλος φρεατὰ
τινα ξηρά. Ταῦτα πάντα τὰ κτισμάτων λείψανα, ὡς ὅπως ἀμορφα
καὶ ἄσχημα, ἡ ἐφορεύουσα τῆς ἀνασκαφῆς ἐπιτροπὴ, ἡ συγκειμένη
ἐκ τριῶν τοῦ Συμβουλίου μελῶν, ἔκρινε διαλυτέα καὶ διέλυε, διότι
καὶ ἐβλεπεν ἐν αὐτοῖς ἐνφοδομημένα οὐκ ὀλίγα ὀγκώδη μάρ-
μαρα, βάθρα μάλιστα ὀλόκληρα ἢ βάθρων τεμάχια ἐπιγεγραμ-

μένα εἰς τιμὴν τοῦ Ἀδριανοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀλλοίαις ἐπιγραφὰς καὶ γλυπτὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον διατηρούμενα, ἐπὶ πᾶσι δὲ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, ἰδίως δὲ φατνώματά τινα μέγιστα, βεβαίως ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπίου. Ἐχώριζε λοιπὸν ταῦτα πάντα ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπὸ τοῦ λοιποῦ ἀρχήτου ὑλικοῦ καὶ περὶ τοῦτο ἦν τὸ ἔργον, ὅτε ἀρχὰς Ἀπριλίου ἐν τῷ βορειοδυτικῷ μέρει τοῦ ἀνασκαπτομένου χώρου ἐφάνησαν τὰ ἐδάφη κατασκευῆς καὶ ἐνὸς κτίσματος ἱκανῶς εὐρυχώρου καὶ κανονικοῦ, ὅπερ κατὰ μικρόν, ἀποκομιζομένων τῶν ἐκεῖ μόλις ἐνὸς μέτρου χωμάτων, ἀνεγνωρίσθη ὡς βαλανεῖον τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ὅχι μὲν τόσον μέγα ὥν, ὡς ἐκεῖνο, οὐ εἶχαν ἀναφανῆ τὰ ἐδάφη πρὸ ἐτῶν ἐν τῇ θέσει τοῦ νῦν Ζαπτείου μεγάρου καὶ μεθ' ὅλας τὰς τότε προσπαθείας τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας καταφρονθέντα ἐν μέρει μὲν κατεστράφησαν, ἐν μέρει δὲ κατεκαλύφθησαν διὰ παντός (1), ὅχι, λέγω, τόσον μέγα τὸ νῦν ἐμφανισθὲν εἰδείχθη βαλανεῖον, ἀλλ' ὅχι καὶ μικρόν, διότι τὸ μήκος τοῦ ἀπὸ ἀνατολῶν πρὸς δυσμὰς ἐφάνη ὄν 40 περίπου μέτρων, τὸ δὲ πλάτος περὶ τὰ 26, ἐφ' ὅσον διεσώθησαν αἱ ἄκραι αὐτοῦ οἰκοδομικαὶ γραμμαὶ, αἱ πρὸς νότον μάλιστα καὶ δυσμὰς· διότι αἱ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς βεβαίως δὲν εἶναι ἐλλιπεῖς, ὡς ἔδειξεν ἐκεῖ τὸ πετρώδες ἔδαφος, ἐφ' ᾧ προσερίδονται (2). Ὁ βορειότατος δὲ αὐτοῦ χώρος ὁ ἐπιμήκης καὶ κατὰ τὰ δύο ἄκρα τοῦ, τὸ ἀνατολικόν καὶ τὸ δυτικόν, εἰς ἡμικυκλικὸν σχῆμα περατούμενος, ἐφάνη ὢν διηρημένος εὐτέχως εἰς τέσσαρα διαφόρου πλάτους καὶ μήκους χωρίσματα, ὧν κάλλιον διετηρήθησαν τὰ τρία τὰ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ τὸ μὲν ἀνατολικώτατον ἔχει στρωσιν ἐκ μαρμαρίνων πλακῶν λευκῶν, κυανῶν καὶ ἐρυθρῶν, τῶν δὲ προσεχῶν αὐτῷ πρὸς δυσμὰς χωρισμάτων ἡ στρωσις εἶναι ἐκ ψηφιδῶν πολυχρῶμων, δι' ὧν ἀποτελοῦνται σχήματα κοσμητικὰ

(1) Ἴδε τὰ περὶ τῆς καταστροφῆς ταύτης ἐν τοῖς ἐντύποις Πρακτικοῖς τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας τοῦ ἔτους τοῦ ἀπὸ Ἰουνίου 1873 μέχρι Ἰουνίου τοῦ 1874.

(2) Ἐφάνη μὲν ἐκεῖ πρὸ δύο περίπου μηνῶν, ἐνῷ ἔσκαπτον ἐργάται χάριν φυτείας, παρὰ τὸ νότιον πεζοπάτιον τῆς λεωφόρου Ὀλγας, ἐν δάπεδον ψηφιδόστρωτον, μήκους 7,15, πλάτους 2,05, ὅπερ ἐφρόντισε νὰ διατηρήσῃ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπὴ, ἀλλ' εἶναι αὐτὸ προφανῶς ἄσχετον πρὸς τὸ βαλανεῖον. Ἀπέχει τούτου περὶ τὰ 15 μέτρα καὶ ὁ μεταξὺ τύπος πετρώδης. Δὲν συμπεριλαμβομεν δὲ αὐτὸ ἐν τῷ ἱερογραφήματι, τῷ ἐκδομένῳ ἐν τῷ τεύχει τούτῳ.

διάφορα ἐν ἐκάστῳ αὐτῶν, φολίδες, σειραὶ (σειριαί), μαϊάνδροι, ἀνθεμοειδεῖς κύκλοι καὶ ἄλλα. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ χωρίσματα εἶχόν ποτε καὶ ὀρθομαρμάρωσιν τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῶν τοίχων τῶν περιβαλλόντων αὐτά, ἥτις ὀρθομαρμάρωσις κατὰ τὰ $\frac{2}{3}$ περίπου σώζεται ἐν τῷ ἀνατολικωτάτῳ χωρίσματι εἰς ὕψος 45 περίπου ἑκατοστῶν μέτρου, λείψανα δὲ αὐτῆς μικρὰ καὶ ἐν ἄλλοις χωρίσμασι τοῦ βαλανείου παρετηρήθησαν σωζόμενα. Τοῦ τρίτου ὅμως τῶν ψηφιδοστρώτων χωρισμάτων τὸ δάπεδον εὑρέθη πλειότερον τῶν ἄλλων βεβλαμμένον καὶ ἄλλως καὶ ὥς ἐκ τινος σκαφῆς γενομένης αὐτοῦ πρό τινων ἐτῶν πρὸς ἔνθεσιν σωλήνων φωταερίου. Ἐπὶ λέγομεν, ὅτι τὰ τέσσαρα ταῦτα χωρίσματα συνεκινώνουν ἀλλήλοις δι' ἀνοιγμάτων, ὧν ἡ κατασκευὴ ἦτο ἀρχιτεκτονικῶς διάφορος· τὸ μὲν δεύτερον ἀπ' ἀνατολῶν μετὰ τοῦ τρίτου συνεκινώνει διὰ προβολῆς βραχείας τοίχων ἀποληγόντων εἰς παραστάδας ἐκατέρωθεν καὶ δύο ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἀνοίγματος κίωνων, ὧν αἱ βάσεις αἱ μαρμαρίναι σώζονται ἐπὶ τοῦ ὡσαύτως μαρμαρίνου οὐδοῦ, τοιαύτη δὲ ἦτο πιθανῶς ποτε καὶ ἡ συγκοινωνία τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου χωρίσματος, ἀλλ' ἐκεῖ δὲν σώζεται ὁ οὐδός, ἀφαιρεθίσαν πρόπαλαι τῶν μαρμαρίνων αὐτοῦ πλακῶν(1). τὸ δὲ τρίτον χωρίσμα μετὰ τοῦ τετάρτου συνεκινώνει ἀπλῶς διὰ θυραίου ἀνοίγματος σχηματιζομένου διὰ βραχείας προβολῆς τοίχων ἐκατέρωθεν, ὅπερ ὅμως εὑρέθη ἀπωκοδομημένον ποτὲ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις διὰ εὐτελοῦς πηλοκτίστου τοίχου, ὃν ἡμεῖς κατερρίψαμεν ἵνα φανῇ ἐκεῖ τὸ ἀρχαῖον σχῆμα τοῦ ἀνοίγματος.

Τοῦτο τὸ μέρος τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, τὸ μέχρι τοῦδε οὕτω συντόμως καὶ ὅχι κατὰ ἄκραν τεχνικὴν ἀκρίβειαν περιγραφέν, εἶναι τὸ μόνον ὃ μετὰ συνεννόησιν τῆς ἡμετέρας ἐπιτροπῆς μετὰ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κατὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως(2), ἀπεφασίσθη νὰ διατηρηθῇ, καὶ ἐκκεῖται νῦν εἰς ὄψιν

(1) Νεαὶ πλάκες ἐτέθησαν ἐκεῖ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς ἐν μηνὶ Μαίῳ τοῦ 1889. Ἐπὶ δὲ καὶ τινὰ μέρη τοῦ ψηφιδοστρώτου ἐδάφους τῶν δύο δυτικωτέρων χωρισμάτων ἐπισκευάσθησαν τότε.

(2) Διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Φεβρουαρίου 1888 καὶ ἀπ' ἀριθ. 2760/2044 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῆς παιδείας πρὸς τὴν Ἀρχαιολ. Ἐταιρίαν.

πάντων, ἀφοῦ τὰ περιβάλλοντα αὐτὸ χαμηλὰ καθ' ὅσον ἐσώζοντο τειχία καὶ διὰ ἐποικοδομήσεως ἐξ ὀπτῶν πλίνθων μετρίως ὑψώθησαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς καὶ ἐν κοιλώματι αὐτῶν ἄνω ὑπερθέοντι ἐρυτεύθησαν ἀνθύλλια (1). Τὰ δὲ ἄλλα μέρη τῆς οἰκοδομῆς, ἐπειδὴ ὄχι μόνον εἰς πολὺ ἐρειπιώδη κατὰστασιν εἶχον εὑρεθῆ, ἀλλὰ καὶ ἐπεσκευασμένα καὶ μετεσχηματισμένα ἤδη ἐν πάνυ παλαιοῖς χρόνοις, καθὰ τοῦτο σαφῶς διεγνώσθη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου (2), κατεκαλύφθησαν διὰ ἐπιχωματώσεως καὶ φυτείας, ἀφοῦ ὁμως πρότερον ἡ Ἑταιρία ἐφρόντισε νὰ κατασκευασθῇ τοῦ ὅλου κτίσματος ἀκριβοὺς ἰχνογράφημα ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καθερέου, ὅπερ ἐκδίδεται ἐν τῷ τεύχει ταύτης ἡμῶν τῆς λογοδοσίας. Ὅστις δὲ θεωρήσῃ καὶ μελετήσῃ τὸ ἰχνογράφημα, ἐν τῷ καλυφθέντι μάλιστα μέρει τῆς οἰκοδομῆς θέλει ἀναγνωρίσῃ τὰ χαρακτηριστικώτατα χωρίσματα βαλανείου, οἶον βαπτιστήρια, κολυμβήθρας, δεξαμενὰς μικρὰς καὶ μεγάλας, (ὧν ἡ μεγίστη ὀράται ὀκτάγωνος, ἄλλη δὲ τις, ἐν τῷ βορειοτάτῳ μέρει, στρογγύλη), ὑπόκαυστον (3), καὶ εἴ τι ἄλλο τῶν τοιούτων ὀνοματίζουσιν οἱ παλαιοὶ συγγραφεῖς, ἐνῶ τὸ διατηρηθὲν νῦν ἀκάλυπτον μέρος δὲν ἔχει τι

(1) Τὰ τειχία ταῦτα κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν δὲν ἐσώζον ὕψος πλέον τῶν 40-45 ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου καὶ τοῦτο ὄχι πανταχοῦ, ἀλλὰ μέλλον ἐν τῷ ἡμικυκλικῷ ἀνατολικωτάτῳ χωρίσματι, ἔνθα καὶ διεκρίνοντο μάλιστα ἐν τῷ πάχει αὐτῶν τέσσαρες ἀρχόμεναι εἰσοχαὶ (κουφώματα) ἡμικυκλικαί, αἵτινες ὡς νύμφαι (niches) θὰ ὑψούντο ποτε εἰς τὸ προσήκον ὕψος καὶ θὰ περιεῖχον πιθανῶς ἀγάλματα. Αἱ εἰσοχαὶ αὗται, δεδηλωμέναι οὔσαι ἐν τῷ ἰχνογραφίῳ, καθὼς καὶ δύο ἄλλαι τετραγωνικαὶ ἐν τῷ τρίτῳ χωρίσματι, νῦν δὲν φαίνονται πλέον μετὰ τὴν γενομένην νεωτερικὴν ἐπισκευήν. Ἄλλη ὁμως μία ὁμοία μὲν αὐταῖς ἐν τῷ ἰχνογραφίῳ φαينوμένη, μεῖζον δέ, ἢ κατὰ νῶτον τοῦ ἀνατολικωτάτου χωρίσματος, διετηρήθη ὡς εἶχε, καὶ εἶναι αὕτη ὅλων ἄλλοιων χρῆμα, μικρὸν δεξαμενίδιον (γούρνα), ἔσθθεν μαρμαρίναις πλαστῖν ἐνδεδυμένον καὶ ἔχον δύο τρύπας, μίαν ἄνω πρὸς εἰσροὴν καὶ ἄλλην κάτω πρὸς ἀπορροήν ὕδατος. Τὸ ὕψος τοῦ δεξαμενίδιου τοῦτου δὲν ἐσώζετο ὅλον κατὰ τὴν ἀποκάλυψιν του.

(2) Ἡ διάγνωσις αὕτη καὶ νῦν ἐστὶ δύναται νὰ γίνῃ ἐπὶ τοῦ ἰχνογραφήματος καὶ ἀλλαχοῦ μὲν, μάλιστα δ' ἐν τῷ ὀκταγώνῳ μεγάλῳ χωρίσματι καὶ δὴ κατὰ τὸ πρὸς τ' ἀριστερὰ τῷ θεωμένῳ μέρει αὐτοῦ, ἔνθα, πλην ἐνὸς ὑπερθέοντος ὑδραγωγοῦ φαίνονται καὶ ἀπωκοδομημένοι δύο τῶν ἡμικυκλιοειδῶν εἰσοχῶν, αἱ δεδηλωμένοι διὰ τῶν ἀρ. 1. 2.

(3) Τοῦτο ἐδηλώθη ἐν τῷ ἰχνογραφίῳ διὰ τοῦ γράμματος δ. Ἐν αὐτῷ εὐρέθησαν κατὰ χώραν ἐστὶ κείμενοι τροχοειδεῖς τινες ὀπτόπλινθοι, ἐξ ὧν ποτε συνί-

εἰδικῶς βαλανεϊακόν, συγκοινωνοῦν δὲ ὁμῶς τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ βαλανείου διὰ τριῶν θυρῶν (1), φαίνεται ὅν ὠρισμένον εἰς τὴν ἄνετον διατριβὴν τῶν ποτὲ λουτρικίζομένων· διὸ καὶ ἡμεῖς ἀπέχομεν τοῦ νὰ δώσωμεν εἰς τὰ τέσσαρα αὐτοῦ χωρίσματα εἰδικὰ ὀνόματα ἀποδυτηρίων, ἀλειπτηρίων καὶ εἴ τινος ἄλλου, καθ' ὅσον μάλιστα ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τῶν βαλανείων πολλαχῶς ἐγένετο διάφορος τὸ πάλαι κατὰ λόγον τῆς πολυτελείας αὐτῶν ἢ τῆς ὀλιγοτελείας, ἔτι δὲ καὶ κατὰ τοὺς διαφόρους χρόνους, ἐν οἷς ᾠκοδομοῦντο. Τοσαῦτα περὶ τοῦ βαλανείου.

Ἐσκάψαμεν δὲ καὶ ἔσω τοῦ περιβάλου, κολλητὰ πρὸς τῷ τοίχῳ τάφρον πλάτους $2\frac{1}{2}$ μέτρων, ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ προπύλου καὶ χωρήσαντες πρὸς δυσμὰς ἐπὶ μέτρα 50, μέχρῃς οὐ δηλ. τὰ ξένα χρώματα κατὰ μικρὸν ἐλαττούμενα εἰς τὸν ἀνωφερέστερον ἐκείνιον τόπον ἐξέλιπαν καὶ ἐδειξαν τὸ φυσικὸν ἔδαφος· οὕτω δὲ καὶ πρὸς ἀνατολὰς ὕστερον πάλιν ἀπὸ τοῦ προπύλου ἐχωρήσαμεν μέχρι τῆς βορειοανατολικῆς γωνίας τοῦ περιβάλου, ἐνθα τὰ ξένα χρώματα ἦσαν κατὰ τι πλείοτερα. Τὴν τάφρον δὲ ταύτην ἀνοιξαμεν ἐλπίζοντες, ὅτι ἤθελαν εὐρεθῆ παρὰ τὸν τοίχον μέγала τοῦ ἐπιστάγματος αὐτοῦ καταπεπτωκότα κομμύτια, ὅποια τὰ προπέρυσιν εὐρεθέντα, ἵνα ἐπιθέσωμεν αὐτά, ὅπως τότε, καὶ εὐπρεπεστέρα οὕτω φαίνεται ἡ ὅλη τοῦ τοίχου γραμμὴ. Ἄλλ' ἀπετύχομεν τοῦ ποθομένου τούτου· ἄλλο δὲ τι ἀνεφάνη ἐκεῖ, βάσεις ἐπτά βάθρων μεγάλων πρὸς τῷ τοίχῳ, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ βάθρα αὐτά, ὡς πρόπαλαι καταστραφέντα, ἔτι δὲ εἰς τάφος κεραμοσκεπῆς, πιθανῶς τῶν Βυζαντινῶν χρόνων, ὅσα μόνον ἔχων σαθρά, οὐδὲν δὲ κτέρισμα.

Νῦν δέ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐν ταῖς λογοδοσίαις τοῦ Συμβουλίου ἐποιήσαμεν, τὰ κινητὰ ἀρχαῖα, ὅσα καθ' ὅλην ταύτην τὴν ἀνασκαφὴν εὐρεθέντα κατελέχθησαν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ τῶν ἐργασιῶν, ἀναφέροντες ἐνταῦθα συνοπτικῶς. Εἶναι ταῦτα·

στάντο οἱ στυλίσκοι αὐτοῦ, ὅποιοι πρὸ ἐτῶν εἶχον φανῆ πλείονες τοῦ ἐνός καὶ ἐν τῷ παρὰ τὸ Ζάππειον μέγαρον βαλανεῖῳ τῷ καταστραφέντι.

(1) Ἐδηλώθησαν αὐτὰι αἱ τρεῖς θύραι ἐν τῷ ἰχνογραφῆματι διὰ τῶν γραμμάτων α, β, γ.

ΛΙΘΙΝΑ. α'. Γλυπτά περιφερῆ ἢ ἀνάγλυφα, σχεδὸν πάντα κολοβά, (προτομαί, κεφαλαί, κορμοί, μέλη κορμῶν ἀνθρώπων καὶ ζώων, μέρη ἐνδυμάτων) μικρά καὶ μεγάλα, ἐν ὧν κομμᾶται

86

Ἐν τούτοις διαγινώσκονται μορφαὶ θεῶν τῶν ἐξῆς· Ἀρτέμιδος, Ἀφροδίτης, Ἑκάτης, Μητρὸς θεῶν, Διούσου, Πανός.

Ἐξαίρομεν δὲ ἐκ πάντων ἐν ἡμίεργον, ἀλλ' ὁλόκληρον σύμπλεγμα Διονύσου καὶ Ἀμπέλου ἢ Σταφύλου(1), καὶ ἐν ὁμοίωμα πῶρας νηός, μεγέθους ὅσον ἡμίσεος μέτρου, ὅπερ κλίνομεν νᾶ συσχετίσωμεν πρὸς ἐν ἄλλο περιέργον γλυπτόν, εὑρεθὲν ἀνωτέρω τοῦ τόπου τῶν ἡμετέρων ἀνασκαφῶν, ἐν τῇ ὁδοποιᾷ τῆς λεωφόρου Ὀλγας καὶ κομισθὲν εἰς ἡμᾶς ἐστάλη ὕστερον εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον. Εἶναι δὲ τοῦτο Κέρας Ἀμαλθείας, λίθου Πεντελικοῦ, σχεδὸν ἀνδρόμηνες, ἔχον ἄνω καρπούς, περὶ τὰ μέσα περιῖδεν ταινίας, πολυτελῶς ἐξεργασμένης, κάτω δὲ πρὸς τῇ βάσει σφαῖραν μεγάλην. Τόσον δὲ μέγα καὶ πλούσιον Κέρας ἀμφιβάλλομεν ἂν εὑρίσκηται που ἐν ἄλλοις Μουσείοις. Ἴσως τοῦτο μετὰ καὶ τῆς πῶρας ἀπετέλει ποτὲ μέρος κολοσσιαίου ἀγάλματος Τύχης πόλεως. Σύμβολα τῆς Τύχης ἦσαν, ὡς γνωστόν, Ἀμαλθείας κέρας, πῶρα, πηδάλιον, σφαῖρα(2).

6' Ἀρχιτεκτονικά μέλη. Ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπίου φατνωμάτων τεμάχια μεγάλα καὶ μικρά 7

Ταῦτα εὑρέθησαν ἐξωθεν τοῦ προπυλαίου εἰς ἀπόστασιν 15 βημάτων, ἐνφοδομημένα ἐν θεμελίοις ἀσβεστοκτιστοῖς καὶ εἰς βάθος 3 1/2 μέτρων ἀπὸ τῆς πρῶν ἐπιφανείας. Ἐν ἐξ αὐτῶν ἔχει πᾶχος 0,35.

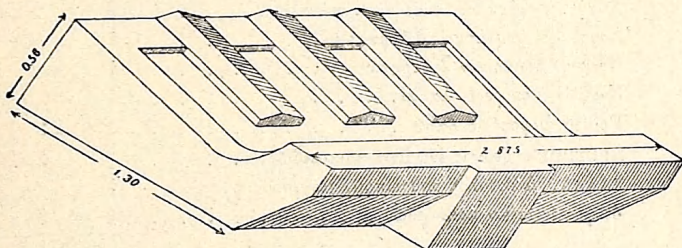
Ἐκ τῶν τοῦ Ὀλυμπίου βάσεων καὶ ῥαβδώσεων καὶ φύλλων τῶν κιονοκράνων τεμάχια 15 22

108

(1) Ἴδε αὐτὸ νῦν ἐκδοσόμενον ἐν Ἐφημ. Ἀρχαιολ. 1888 σ. 68 Πίν. 1.

(2) Ἴδε O. Mueller - Wieseler Denkm. d. a. K. ἀρ. 924 - 939.

Ἄλλοια κιονόκρανα Ἴωνικά μικρά, ὡς τὸ πολὺ καὶ ἀμελοῦς ἐργασίας, σῶα τε καὶ κολοβά	7(1)
Βάσεις Ἴωνικαὶ μικραὶ	4
Γεῖσα διαφόρων εἰδῶν, καλυπτῆρες κέραμοι, ἡγεμόνες κέραμοι	7
Υδρορροαὶ λεοντοκάρηνοι	2
Στήλη παχέια τετραγωνική, λίθου Ὑμητίου, κολοβὴ τανῦν, ἔχουσα εἰς πέντε ἕξ ὑπαλλήλους σειρὰς γλυφὴν πολλῶν Δεσθίων ὧν, μειουμένου κατὰ μικρὸν τοῦ βάθους τῆς γλυφῆς. Ἰσως γύμνασμα μαθητοῦ . . .	1
Κιόνων παχέων λίθου λευκοῦ σώματα ἀνεξέργαστα (οἷον τὸ προπέρυσιν εὐρεθὲν)	2
Σπόνδυλος κίανος μέγας πώρινος (διαμέτρου 2,55)	1(2)
Ἀδιόγνωστον ἀκριβῶς εἰσέτι μέγα μέλος ἀρχιτεκτονικόν, λίθου Πεντελικοῦ, μήκους 2,875	1(3) 25
	133

(1) Τούτων τῶν μικρῶν κιονοκράνων ὅλως διάφορον καὶ εὐμέγεθες εὐρέθη ἐν πρὸς τῷ Ζαπτεῖῳ μεγάρῳ Ἴωνικοῦ θυρομοῦ ὀψίου, ὡς φαίνεται, καὶ ἐκεῖθεν μετενεχθὲν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἐργατῶν ἀπετέθη ἐντὸς τοῦ προπύλου τοῦ Ὀλυμπίου.

(2) Ὁ σπόνδυλος οὗτος ἐνεκα τοῦ μεγέθους του ἔμεινεν ἐκεῖ ὅπου εὐρέθη ἔξω τοῦ προπύλου, ὀλίγα βήματα μακρὰν αὐτοῦ πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολὰς, καὶ ἐπεκαλύφθη ὑστερον ὅχι πολλῇ γῇ ὑπὸ τῶν ποιησάντων τὴν ἐκεῖ ρυτίαν. Ἰσως δὲ εἶναι τῶν Πεισιστρατείων χρόνων, ὅπως καὶ τὰ ὀλίγον ἀπωτέρω πρὸς δυσμὰς προπέρυσιν ἐφανισθέντα ἡμίτομα σπονδύλων πώρινα. Εὐρέθη δὲ οὗτος ἔχων τὴν ἄνω ὀριζόντιον ἐπιφάνειάν του ἐσκαμμένην πρὸς ὑποδοχὴν ἐπιμήκους σωλῆνος ὑδραγωγοῦ κεραμεύου, οὗ εἶδομεν τὰ λείψανα.

(3) Εἶναι ἴσως τοῦτο τέγους μεγάλης οἰκοδομῆς μέρος. Ἐμείνει δὲ ἔκπαλαι

Σκευή διάφορα, ἐν οἷς σκαφίδιον, ἰγδία τρία, φρεα- τόλαιμος, δάκτυλος τριπτῆρ, κρίνος	7
γ'. Ἐπιγραφαί. Ταμιακή τοῦ δ' πρὸ Χρ. αἰῶνος, ὀλιγογράμματος	1
Βάθρον ἢ βωμοῦ μέρος « Διὸς καταιβότου »	1
Βάθρον ἢ βωμὸς « ξενίου Ἀσκληπιοῦ »	1
Βάθρα τιμητικὰ Ἀδριανοῦ	3(1)
Βάθρων ὁμοίων Ἀδριανοῦ τεμάχια	14(2)
Ἐπιτύμβιοι στήλαι	4
Ἐπιτύμβιοι κιονίσκοι	4
Ἀδιόγνωστοι εἰσέτι ἐπιγραφαὶ ὀλιγογράμματοι	5
Λίθοι, ἐφ' ὧν γράμματα οἰκοδόμων	2
Λατινικαὶ ὀλιγογράμματοι, πιθανῶς ἐπιτύμβιοι	2 37
ΠΗΛΙΝΑ. Παιδίων κοῦλαι προτομαί, ἔχουσαι ἐντὸς λιθάρια κροτοῦντα, χυδαιοτάτης κατασκευῆς	2
Ζῶων μορφαὶ ὅμοιαι	3
Λύχνοι κοινότατοι, οὐδὲ σώοι πάντες	9
Ἀρτοειδῆς σωματίον διάτρητον	1
Κωνικὸν σωματίον διάτρητον	1
Κνιδίων ἀμφορέων λαβαί	4
Ῥοδίου ἀμφορέως λαβή	1 21
ΑΡΓΥΡΟΓΝ Ζεῦχος ἐνωτίων κρικοειδῶν	1
ΧΑΛΚΑ. Δάκτυλος ἀνθρώπου, μεγέθους φυσικοῦ	1
Ζεῦχος ἐνωτίων κρικοειδῶν	1 2
	201

ἀνεξέργαστον τὴν ἐπιφάνειαν, εἰ καὶ ἄλλως πᾶσαι αἱ τοῦ σχήματός του γραμμαὶ εἶναι ἀκριβῶς δεδηλωμένα. Οἱ ἀρχιτεκτονικοὶ ἄνδρες βλέποντες ἐν σελ. 21 τὴν εἰκόνα του ἃς τῷ δώσουν τὸ οἰκεῖον ὄνομα καὶ ἃς κρίνωσιν ἂν εἶναι τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἢ (ὅπερ τολμηρὸν εἰπεῖν) ὑπόλειμμα ἴσως ἐκ τοῦ Πεισιστρατείου κτίσματος.

(1) Τούτων τὰ δύο ἐξεδόθησαν ἐν πολιτικαῖς ἐφημερίαις καὶ εἶναι τὸ τεθὲν ὑπὸ Στατίου Κουαδράτου (ὑπατεύσαντος τῷ 142 μ. Χ.) καὶ τὸ ὑπὸ τῶν Ἀπολλωνιατῶν τῶν κατὰ Κυρήνην, τὸ δὲ τρίτον, τὸ ἀνέκδοτον εἰσέτι, ἐτέθη ὑπὸ τῶν Κοροπισσέων τῆς Κιτιῶν μητροπόλεως.

(2) Τούτων τινὰ ἴσως συνανήκουσιν ἀλλήλοις.

	Ἐκ μεταφορᾶς	201
Βελόνη	1	
Κτένιον	1	
Σταυρός	1	
Νομίσματα Βυζαντινά, πολὺ κατιωμένα	18	21
Τὸ ὅλον κομμάτια		222

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 6,732.

Τρίτη ἀνασκαφὴ τοῦ ἔτους ἡ το ἢ ἐν Ἐλευσίνι ἀπὸ ἐτῶν ἡδὴ ἐπτα ἐξακολουθοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιν τοῦ Δημητρίου Φιλίου, ὅστις καὶ ἀφοῦ τὸν παρελθόντα Φεβρουάριον παρητήσατο τὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ θέσιν ἐφόρου ἀρχαιοτήτων, ἐφιλοτιμήθη ὡς Σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας νὰ μὴ καταλίπῃ ἀτελεῖ τὴν ἐνηργμένην ὑπ' αὐτοῦ μεγάλην ταύτην ἀνασκαφὴν, ἀλλ' ἐξηκολούθησεν ἐπιστατῶν ἀμισθί· καὶ δὲν ἐδέχθη τὴν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας ψηφισθεῖσαν αὐτῷ ἀμοιβήν, ἀνθ' οὗ ὀφείλεται αὐτῷ χάρις.

Ἀναγινώσκομεν νῦν τὴν ἐκθεσίν του.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΛΕΥΣΙΝΟΣ

Αἱ τῶν ἐν Ἐλευσίνι ἱερῶν τόπων ἀνασκαφαὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἀρξάμεναι τὴν 28^{ην} Μαρτίου κατέπαυσαν ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου τὴν 17^{ην} Δεκεμβρίου, διήρκεσαν δηλ. περὶ τοὺς ἐννέα μῆνας, τὰ δὲ ἐξαγόμενα αὐτῶν συντόμως ἐνταῦθα ἐξαγγελλόμενα εἶναι τὰ ἐξῆς·

Καὶ πρῶτον ὅχι μόνον ἐγένετο καταφανὲς κατὰ τε τὴν βορείαν καὶ κατὰ τὴν ἀνατολικὴν αὐτοῦ πλευρὰν ὁ Περίβολος ὥστε καὶ νὰ σημειωθῇ ἡδὴ ἐν τῷ διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1887^{ου} ἔτους, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐξω τοῦ τείχους κατὰ τὴν ἀνατολικὴν τοῦ πλευρὰν ἐπερειδόμεναι δεξαμεναὶ (κτίσμα τῶν Ῥωμαίων χρόνων) ἐπίσης καθ' ὁλοκληρίαν ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τῶν καλυ-

πτόντων αὐτὰς χωμάτων· ἡ δὲ μέχρι τοῦ ἐπιπέδου τοῦ σημερινοῦ δρόμου σκαφή τῶν ἐκεῖ τόπων πρὸς βορρᾶν τῶν ἐν λόγῳ δεξαμενῶν μᾶς ἀπεκάλυψε καὶ δύο χριστιανικοὺς τάφους (ὁ ἕτερος φέρει τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον ἐξωγραφημένον ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ τοίχου του) οὐχὶ διαφόρους τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς τῶν ἐν τῇ καίσῃ παλαιᾷ ἀγορᾷ καὶ τῶν ἐν τῇ λεωφόρῳ "Ολγας παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον εἰς φῶς ἐλθόντων, φέροντα δὲ ἐκάτερον ἀνὰ μίαν δωδεκάδα προστύχων πηλίνων ἀργείων ὡς *κερίσματα*. "Οτι δὲ κατὰ τὸ λήξαν κυρίως ἔτος ἀπεκαλύφθησαν ὁλοσχερῶς καὶ οἱ δύο στρογγύλοι Πύργοι, οἱ διὰ τῶν γραμμῶν Α' καὶ Α'' σημειούμενοι ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (1887), τὸ ἐσημείωσα ἤδη καὶ ἐκεῖ. Ἀλλ' ἡ ἔρευνα τοῦ μεσαίου Πύργου (Α') καὶ ἐκ τῶν ἔνδοθεν, μᾶς ἔφερεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι κάποτε ὑπῆρχεν ἐκεῖ καὶ ἄλλος τοίχος εἰς τὸν Πύργον μὲν ἀπολήγων, ἐκτεινόμενος ὁμῶς ἐφ' ἱκανὸν πρὸς δυσμᾶς· καὶ ἀληθῶς σάψαντες κατὰ τὴν ὑποδεικνυμένην ταύτην φορὰν ἀνεκαλύψαμεν τὰ ἔχνη τοιοῦτου τινὸς τοίχου· ἀλλὰ περὶ τούτων ἄσκοπος ἀποβαίνει ἐνταῦθα μακρότερος λόγος, ὡς ἀκατάληπτος, καθὼς ἐπίσης ἀκατάληπτος θὰ ἦτο καὶ πᾶς λόγος περὶ τῆς σκαφῆς τῶν πέριξ ἐδῶ τόπων, ἥτοι τῶν μεταξὺ τοῦ ἐν λόγῳ μεσαίου Πύργου καὶ τῶν θεμελίων τοῦ κληθέντος Βουλευτηρίου, ἐν ὧσιν τὰ λεγόμενα δὲν δύνανται νὰ ἀναφέρονται εἰς τὸ προσῆκον διάγραμμα· γενικῶς λοιπὸν μόνον δύναται νὰ ῥηθῇ ἐνταῦθα ὅτι τὰ ἐκεῖ καὶ μάλιστα τὸ τετράπλευρον ἐκεῖνο οἰκοδόμημα, οὐ οἱ τοῖχοι ἤδη πρότερον ἐν μέρει ἀποκαλυφθέντες σημειοῦνται ἐν τῷ μνημονευθέντι διαγράμματι διὰ τῶν γραμμῶν f-f'-f''-f''', καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ διὰ τὴν ἐκεῖ ἐπίχρῳα καὶ τὰ ἐν αὐτῇ εὐρήματα εἶναι λίαν περίεργα, ἀλλὰ συγγρόνως καὶ δυσνόητα, δηλοῦντα μόνον καὶ ταῦτα ὅτι πολλῶν ἐγένοντο τῶν ἐν Ἐλευσίνι οἰκοδομημάτων ρίζικαὶ μεταβολαὶ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἀνάγκας. Τὸ αὐτὸ δ' ἐπορίσθημεν διδάγμα καὶ ἐκ τῆς μέχρι τοῦ βράχου σκαφῆς τοῦ ἐμβαδοῦ τῆς Στοᾶς τῆς δεξιᾷ τῷ εἰσιόντι διὰ τῆς κατὰ τὴν μεσημβρινὴν πλευρᾶν τοῦ Περιβόλου Πύλης (Β'), διότι καὶ ἐνταῦθα οὐ μόνον τὸν τοίχον τὸν ἐν τῷ διαγράμματι τῶν Πρακτικῶν τοῦ 1887^{ου} ἔτους διὰ τοῦ ἀριθμοῦ 24 σημειούμενον εὗρομεν προχωροῦντα ὑπὸ τὰ

θεμέλια τῆς Στοᾶς μέχρι τοῦ τοίχου τοῦ Περιβόλου, ἀλλὰ καὶ ἄλλων ἐκεῖ τοίχων ἀπεκαλύψαμεν τὰ λείψανα.

Ἐπειτα δὲ καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἔκρον τοῦ ἱεροῦ χώρου ἤτο· πρὸς βορρᾶν κατὰ τὰ Προπύλαια καὶ τοὺς πέριξ τόπους ἐσκάψαμεν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος· καὶ πολλὰ μὲν τινα ἀληθῶς ἦλθον εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ ἀρχαιοτέρων οἰκοδομημάτων λείψανα, πολλὰς προκαλέσαντα τὰς ὑποθέσεις, ὧν τινὰς καὶ ἀνέγραψα ἤδη ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ προπαρελθόντος ἔτους (1887), ἀλλὰ τὸ ἔργον εἰσέτι δὲν ἐπερατώθη ὁλοσχερῶς καὶ θεωρῶ ὅχι σκόπιμον νὰ κάμω νῦν ἐνταῦθα μακρότερον περὶ αὐτῶν λόγον. Ἐπίσης δὲ μεσημβρινοδυτικῶν τῶν μεγάλων Προπυλαίων ἀπεκαλύφθησαν τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς μεγάλου οἰκήματος τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, οὗ οἱ τοῖχοι ἐνισχυοῦ εἰς ὕψος 2 Γ. Μ. σωζόμενοι φέρουσι καὶ νῦν ἔτι λόγου ἕξια τοιχογραφήματα· ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα διὰ λόγους, οὓς περιττὸν κρίνω νάναφέρω, τὸ ἔργον δὲν ἐπερατώθη· πρὶν ὁμῶς καὶ αὐθις ἐπιχωσῶσι (ἐξασφαλίσεως δὲ τρόπον ἄλλον ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν εἶχομεν) ἀντεγράφησαν αἱ κάλλιται τῶν τοιχογραφιῶν καὶ δημοσιεύονται ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἐφημερίδι(1). Πρὸς βορρᾶν δὲ τούτου τοῦ οἰκήματος ἀπεκαλύφθησαν, ὡς ἤδη καὶ ἐσημείωσα ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ 1887^{ου} ἔτους τὰ θεμέλια καὶ ἐτέρας πιθανῶς θριαμβικῆς ἀψίδος καὶ πρὸς δυσμὰς ταύτης ἤρειν-νῆθησαν διὰ σκαρῆς καὶ ἐτέρου τινὸς κτίσματος (βάθρου ἐφίππου ἀνδριάντος;) τὰ λείψανα τῶν θεμελίων του καὶ εὐρέθησαν τρόπον οἰκοδομίας ἔχοντα ὅχι κακόν. Τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ κτίσματος τούτου ἦν ὠκοδομημένον, ὡς τὰ περισωθέντα καὶ ἐκπαλαι καταφανῆ αὐτοῦ λείψανα δεικνύουσι, καθ' ὃν τρόπον τὰ πλείστα τοιαῦτα κτίρια τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἐκ κοινῶν δηλ. λίθων, ἐν οἷς καὶ μαρμάρων θραύσματα ὅχι ὀλίγα, ἀσθέςτω συγκεκολλημένων· ἀλλ' οὐδόλως ἀπίθνον νὰ ἔφερε καθ' ὅλας τὰς πλευράς του ἐπικάλυμμα μαρμάρινον ἢ καὶ ἀλαβάστρινον ἀκόμη. Κατὰ τὴν ἐτέραν ἀψίδα τὴν μεσημβρινοανατολικὴν καὶ τὴν πρὸς ταύτην συνδεομένην δεξαμενὴν ἦλθον εἰς φῶς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος τὰ ὀλίγα σωζόμενα ἐρείπια ὅχι μικροῦ κτιρίου (βαλανείου;) οὕτως

(1) Παράβ. νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1888, σελ. 77 πίν. 4 καὶ 5.

οἱ τοῖχοι ἐπίσης σφύζουσιν ἐνιαχοῦ κεχρωματισμένου ἐπιχρίσματος ἔχνη· δυστυχῶς ἡ καταστροφή ἐνταῦθα ὑπῆρξε μεγάλη, ὥστε τὰ περιωθέντα οὐδενὸς ἢ ἐλαχίστου λόγου ἄξια εἶναι. Καὶ αὐτὸ δὲ τὸ λιθόστρωτον τὸ πρὸ τῶν μεγάλων Προπυλαίων ἐγνώσθη καὶ πῶς ἀκριβέστερον κατὰ τὸ λήξαν ἔτος διὰ σκαφικῶν τινῶν ἱερυνῶν ἐν τοῖς περιξ δρομίσκοις καὶ οἰκίσκοις καὶ τοίχων δέ τινων, οἷον· τὰ ὅρια αὐτοῦ διαγραφόντων, ἔχνη ἦλθον εἰς φῶς, περὶ ὧν ὅταν τὰ ἐκεῖ ἀκριβέστερον ἐξετασθῶσι θὰ γίνη καὶ μακρότερος λόγος. Ἀλλ' ἴσως δὲν εἶναι πολὺ τολμηρὸν νὰ ῥηθῇ περὶ αὐτῶν ἀπὸ τοῦδε ὅτι πιθανὸν οὐδὲν ἄλλο ἦσαν ἢ τὸ κρηπίδωμα κιγκλιδωτοῦ τινος περιφράγματος τοῦ ἐν λόγῳ λιθοστρώτου, τοῦ πρὸ τῶν μεγάλων Προπυλαίων, τοῦ ἀληθῶς ἱκανὴν ἔκτασιν καταλαμβάνοντος.

Ἀλλὰ καὶ ἔξω καὶ μακρὰν τοῦ ἱεροῦ Περιβόλου παρὰ τὸ γνωστὸν ἐκκλησιδίων τοῦ Ἀγίου Ζαχαρίου ἔσκαψα κατὰ τὸ ἀπελθὼν ἔτος ἱκανὴν ἔκτασιν γῆς καὶ εἰς ἱκανὸν βάθος καὶ ἐπέισθην, ἐγὼ τοῦλάχιστον, ὅτι λόγου ἄξιον οἰκοδόμημα τῶν Ἑλληνικῶν ἢ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων οὐδέποτε ἐκεῖ ὑπῆρξε· λέγω δὲ καὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν, διότι καὶ τούτων τῶν χρόνων κτίσμα ἡδύνατο βεβαίως νὰ ᾔηται ὁ παρὰ τοῦ Παυσανίου μόνον μνημονευόμενος παρὰ δὲ πάντων σχεδὸν τῶν ἀρχαιολογούντων ἐνταῦθα τοποθετούμενος Ναὸς τοῦ Τριπτολέμου. Τοιχαρίων τινῶν ἐκεῖ λείψανα κακοκτίστων καὶ ψηφιδωτῆς στρώσεως ἐπίσης ὅχι πᾶνυ καλῆς τὸν τρόπον τῆς κατασκευῆς πρὸς δὲ τούτοις καὶ ὅλως ἀσήμαντά τινα εὐρήματα μαρτυροῦσι μόνον, κατὰ τὴν γνώμην μου, τὴν ὑπαρξῆν ποτε ἐνταῦθα ἐν Ῥωμαϊκοῖς χρόνοις οὐχὶ λόγου ἄξιων οἰκημάτων, ὧν καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ ἄλλα ἔχνη διακρίνονται ἐν τοῖς πέριξ τόποις. Βυζαντινῆς ὁμῶς ἐκκλησίας ἱκανῶς μεγάλῃς (25 × 16 Γ. Μ.) καὶ ἐπιεικῶς ἀρχαίας σφύζονται ἀληθῶς ἄξια λόγου λείψανα καὶ πρὸς οἰκοδομὴν τῶν διαφόρων αὐτῆς μερῶν καὶ ἰδίως τοῦ στυλοβάτου τῆς ἐχρησιμοποιήθησαν ἀλλαχόθεν καὶ ἐκ διαφόρων, ὡς εἰκάζω, ἀρχαίων οἰκοδομημάτων μετενεχθέντες ἐνταῦθα οἱ παρὰ τὸ ἐκκλησιδίων τοῦ Ἀγίου Ζαχαρίου ὀρώμενοι ἀρχαῖοι λίθοι. Ἐγὼ δὲ λόγους νὰ πιστεύω ὅτι καὶ τὸ περίφημον ἑλευσινιακὸν ἀνάγλυφον οἱ Βυζαντινοὶ ἀλλαχόθεν ὡσαύτως μετε-

νεγκόντες μετεχειρίσθησαν άνεστραμμένον ως έξώτερον ούδὸν κατὰ τὴν ἑτέραν τῶν ἐπὶ τοῦ μεσημβρινοῦ τοίχου θυρῶν (δύο τοιαῦται ὄντως ὑπῆρχον ἐκεῖ ἀμρότεροι εἰς τὸν νάρθηκα φέρουσαι), ὡς εἰκάζω, ἐκ τοῦ ἐπιδειχθέντος μοι παρ' αὐτοπτῶν τόπου τῆς εὐρέσεώς του. Ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ ζητητέος ὁ τοῦ Τριτολέμου Νάος.

Καὶ ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὰ λείψανα τῶν οἰκοδομημάτων. Ἀλλὰ καὶ εἰς κινητὰ εὐρήματα δὲν ὑπῆρξαν αἱ ἀνασκαφαὶ τοῦ λήξαντος ἔτους ὁλως ἄκαρποι. Καὶ τῶν μὲν γλυπτικῶν ἔργων τὰ κάλλιστα καὶ περιεργότατα καὶ μετεκομίσθησαν ἤδη εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἑθνικὸν Κεντρικὸν Μουσεῖον καθ' ὑπουργικὴν διαταγὴν (οἷον σύμπλεγμα ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀντίγραφον τοῦ κατὰ γῶραν ἔτι μένοντος συμπλέγματος τοῦ δυτικοῦ ἀετώματος τοῦ Παρθενῶνος καὶ ἀνάγλυφον Ἑρακλῆ ἀναπαύομενον εἰκονίζον καὶ κεφαλαὶ τινες ἔτι, ὧν τινες εἰκονικαὶ λόγου ἄξια) τῶν δὲ ἐνεπιγράφων λίθων οἱ σπουδαιότατοι οἱ μὲν ἀνεκοινώθησαν ἤδη, οἱ δὲ ἀνακοινωθήσονται ὁσονούπω τοῖς ἑταίροις καὶ τοῖς λοιποῖς φιλαρχαίοις διὰ τῆς ἡμέτερας Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος. Ἀλλὰ καὶ ὅστρακα, ἥτοι ἀγγείων θραύσματα, πολλὰ καὶ διάφορα ἦλθον εἰς φῶς, ὧν τινα διὰ τὴν ἐξαίρετα σφζομένην ἐπιχρῶσιν των σπῆνια καὶ τούτου κυρίως ἕνεκα λόγου ἄξια, καὶ εἰδῶλια πῆλινα, τῶν καλῶν τῆς τέχνης χρόνων προϊόντα, ἀρετὰ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ ποικίλα ἀναθήματα, περὶ ὧν θὰ ῥηθῶσι τὰ δέοντα ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ εὐθέτω.

Καὶ τοιαῦτα μὲν συντόμως εἰρημένα ἐνταῦθα τὰ ἐξαγόμενα τῶν ἐν Ἐλευσίνι ἀνασκαφῶν κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Τὸ δὲ ἔλευσόμενον εἶθε νὰ ἐξαγγελθῇ τοῖς ἑταίροις ὅτι τέλος πάντων τὸ ἔργον ἡμῶν τὸ ἐν Ἐλευσίνι ἐπερατώθη ὁλοσχερῶς.

Ἐν Ἐλευσίνι τῇ 7ῇ Ἰανουαρίου 1889.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην κατὰ τὸ ἔτος δραχμαὶ 15,816.05.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν *Μυκῆναις*, ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Χρήστου Τσουντα, ὡς καὶ πρότερον. Ἡ ἐκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως·

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΥΚΗΝΑΙΣ ΑΝΑΣΚΑΦΩΝ

Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1888 εἰργάσθημεν ἐπὶ πέντε μὲν περίπου μῆνας εἰς ἀνασκαφὰς τάφων, ἐπὶ ἓνα δὲ καὶ τινὰς ἡμέρας εἰς ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ προπέρους ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Μυκηνῶν ἀνακαλυφθέντος ἀνακτόρου. Τάφοι ἠνοιχθήσαν τριάκοντα καὶ ἕξ, ὅμοιοι τοῖς περυσινοῖς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς εὑρεθέντα κτερίσματα εἶναι διαφόρων εἰδῶν· τὰ κυριώτερα ἐξ αὐτῶν εἶναι τὰ ἐξῆς· 1) εἴκοσι καὶ ἑπτὰ λίθοι ἐγγεγλυμμένοι (σφραγι-δόλιθοι), ὧν πολλοὶ εἶναι ἀξιολογώτατοι εἴτε διὰ τὴν τέχνην εἴτε διὰ τὰς παραστάσεις των· 2) εἰς κύλινδρος μικρός, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσιν ἐγγεγλυμμένα τέσσαρες μορφαί, ὧν αἱ τρεῖς φέρουσιν ἐπὶ σώματος ἀνθρωπίνου κεφαλὰς ζώων καὶ ἄλλα τινά. 3) δύο χρυσοῖ δακτύλιοι μετ' ἐγκεχαραγμένων παραστάσεων ἐπὶ τῆς σφενδόνης· 4) μία ἀργυρᾷ φιάλη, περὶ τὸ χεῖλος τῆς ὁποίας ὑπῆρχον ἐπικεκολλημένα εἴκοσι καὶ ἓν πρόσωπα ἐκ χρυσοῦ· ἐξ αὐτῶν σώζονται μόνον ἑπτὰ· 5) πυξὶς λιθίνη μετὰ πώματος, ἐφ' ἧς ὑπῆρχον ἀνέγλυπτοι δύο πολύποδες, τέχνης πολὺ καλῆς, ἀλλὰ καὶ τοῦτο δὲν σώζεται ἄρτιον· 6) ἐννέα χαλκᾷ ἀγγεῖα, ὧν τὸ μέγιστον ἔχον διάμετρον 0,48 μ. κοσμεῖται τὸ χεῖλος διὰ σπειροειδῶν κοσμημάτων· ἐν ἄλλο σχήματος πρόχου ἔχει περὶ τοὺς ὦμους ζώνην ἐκ δεκαεπτὰ ἐκτύπων κεφαλῶν βοῶν· 7) τρεῖς κεφαλαὶ ἐξ ἐλεφαντοστοῦ ὕψους 0,08 ἕως 0,10 μ., ὧν ἡ μία μέγιστα διατηρεῖται πολὺ καλῶς· 8) πολλὰ ἄλλα ἀντικείμενα ἐξ ἐλεφαντοστοῦ, ὧν τινὰ μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων, μὴ διατηρουμένων ὁμῶς, ὡς συνήθως, καλῶς· 9) διάφορα μικρότερα χαλκᾷ ἀντικείμενα, ἥτοι μαχαίρια, αἰχμαὶ δοράτων καὶ βελῶν, ἐν ἑνὶ, δύο κάτοπτρα, μία πόρπη κτλ. Τέλος πλεῖστα μικρὰ

κοσμήματα ἐξ ὑελώδους μάζης, ἐκ κρυστάλλου, ἡλέκτρου καὶ χρυσοῦ (1).

Ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως κατηδαφίσθη μέρος τοῦ ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις ἐπὶ τοῦ ἀνακτόρου οἰκοδομηθέντος κρηπιδώματος καὶ ἀπεκαλύφθη οὕτω ὁλόκληρος ἡ αὐλὴ μετὰ τῆς αἰθούσης, πρὸς δὲ καὶ ὁλόκληρον τὸ πρὸς βορρᾶν τοῦ ἀνδρῶνος δωμάτιον, τὸ μόνον ἐκ τοῦ γυναικωνίτου σωζόμενον, τὸ ὅποιον εὗρεθῇ ἔχον τρία τοιγάρια, δηλαδὴ χαμηλὰ θρανοειδῆ κτίσματα ἐκ πηλοῦ, ἐφ' ὧν ἐστρωμένων δι' ὑφασμάτων ἐκάθηντο. Συγχρόνως ἐπεχειρήθη καὶ ἡ κθάρσις τῶν δύο κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς ἀκροπόλεως συρίγγων, ἀπεδείχθη δ' ἐνταῦθα ὅτι ἡ βορεία ἐξ αὐτῶν ἀφ' οὗ διασχίζει ὅλον τὸ πᾶχος τοῦ τείχους ἐγκαρσίως ἐξακολουθεῖ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ περὶ τὰ ἐννέα μέτρα· ἡ ἐξόδος ὅμως τῆς σύριγγος δὲν ἀπεκαλύφθη ἔτι, διότι διεκόπησαν αἱ ἀνασκαφαί.

ΧΡ. ΤΣΟΥΝΤΑΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 5,419.50.

Τὸ ὅλον δὲ εἰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἔτους ἐδαπάνησεν ἡ Ἐταιρία, συμπεριλαμβανομένου καὶ ἐνὸς μικροῦ κονδυλίου εἰς αὐτὰς ὑπηγμένου λογιστικῶς, δραχμαὶ 86,342.30, ποσὸν τοῦτο χρημάτων, ὅσον οὐδέποτε ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρίας εἰς ἓν ἔτος ἐδαπανήθη εἰς ἀνασκαφὰς, ἂν καὶ ἔλειψε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡ τέως πρόσδοδος τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου.

Μεταβαίνομεν εἰς ἄλλα τοῦ ἔτους ἔργα τῆς Ἐταιρίας. Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἐταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος μέτρια, ἐν ὧν δραχμῶν 9,630.50. Τῶν ἀγορασθέντων πάντων θέλει προστεθῇ κατὰλογος ἐν τῷ τυπωθησομένῳ τεύχει τῆς λογοδοσίας ταύτης, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν δωρηθέντων τῇ Ἐταιρίᾳ ἀρχαίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν. Νῦν δὲ πρῶτον εἰσάγονται οἱ διττοὶ οὗτοι κατὰλογοι ἐν ταῖς λογοδοσίαις.

Πάντα δὲ τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἐταιρίας, πλὴν τινῶν κοινοτάτων

(1) Ἐκθεσιν πληρεστέραν μετ' εἰκόνων ἶδε νῦν Ἀρχ. Ἐφημ. 1888 σελ. 119 πίν. 7-10.

καὶ ἀσημέντων καὶ πλὴν τῶν ἐκ Μυκηνῶν ἐσχάτως κομισθέντων καὶ παραδοθέντων ἡμῖν διὰ λεπτομεροῦς πρωτοκόλλου, εἶναι καταγεγραμμένα ἐν χειρογράφοις καταλόγοις τηρουμένοις ἐν τῷ Με. τσοβίῳ. Ὁ γενικὸς ἀριθμὸς τῶν συμποσῶν εἰς 17,800 (1)- Ἡ καταγραφή δὲ αὕτη ἡ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη ἀπὸ ἐτῶν γινομένη διευκολύνθη κατὰ τὸ διανυθὲν ἔτος, προσληφθέντος πρὸς τοῦτο ἀπὸ τῆς α' παρελθόντος Ἰουνίου καὶ ἐνὸς βοηθοῦ, ἀποφάσει τοῦ Συμβουλίου.

(1) Σύγκριται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν : Λιθίνων 4520, χαλκῶν 1202 (ἐξ ὧν 118 σταθμά), σιδηρῶν 60, μολυβδίνων 2866 (ἐξ ὧν 1347 σύμβολα, 453 σταθμά, 563 μολυβδόδουλλα), ἀργυρῶν 73, χρυσῶν 265, βαλίνων 356, διαφόρων ὕλων 347, πηλίνων ἀγγείων 4307, (ἐν οἷς τὰ 320 πηλ. θραύσματα), πηλίνων μορφῶν 1990, πηλ. λύχνων 1079, πηλ. μητρῶν 192, πηλ. σκευῶν 290, πηλ. πυρραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοποιῶν 28, πηλ. λαδῶν ἀμφορέων ἐνεπιγράφων 4. - Ἰστέον δέ, ὅτι αἱ λαβαὶ ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου, Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφώνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσῶνται νῦν ὑπὲρ τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρθολαίου, ἐξ ὧν μέγα μέρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*, Paris, 1871. - Νομίσματα δέ, μετὰ τὴν προπέρουσαν παράδοσιν τῶν πολλῶν εἰς τὸ Νομισματικὸν Μουσεῖον, εἰσέλθον τῷ 1888 εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας ἄλλα πάλιν, τὰ πλεῖστα μὲν ἐκ τῶν ἀνασκαφῶν, τινὰ δὲ καὶ ἐκ δωρεῶν, τὰ ἐξῆς:

Ἑλληνικὰ ἀργυρᾶ	4	
» χαλκᾶ	408	412
Ῥωματικὰ ἀργυρᾶ	4	
» χαλκᾶ	185	189
Βυζαντινὰ, μεσαιωνικὰ καὶ νεωτερικὰ χρυσᾶ	2	
» » » χαλκᾶ	95	
Τουρκοὶ παράδες	508	605.
Τὸ ὅλον		1206

καὶ εἶναι πάντα ἀκριβῶς καταγεγραμμένα ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ.

Ἔτι σημειοῦμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ ἐκδοδόμενος κατάλογος ὑπὸ Μ. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρισίοις τῷ 1878, τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Marthas, ἐν Μαρσιίοις 1880. Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ *Katalog der Sculpturen zu Athen*, Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας, ὅσα ἕως τότε εἶχε λίθινα γλυπτὰ, περιεγράφησαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπιτομον κατὰλογον τῶν Ἀθῆναις Μουσείων *Die Museen Athens von Arthur Milchhöfer*, Athen, K. Willberg, 1881.

Ἦνοίγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσείῳ διὰ τε τοὺς ἐταίρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἐκάστην πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπράχθησαν δ' ἐξ εἰσιτηρίων κατὰ τὸ ἔτος δραχμαὶ 2968. Ἐλευθέρα δὲ εἶναι ἡ εἰσοδος τὸ Σάββατον.

Εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάθρων, ἐπιπλῶν, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου ἔδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 12,007.40.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἑταιρίας ηὐξήθη κατὰ τὸ ἔτος ἐξ ἀγορῶν διὰ δαπάνης δρ. 2,613.25, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά τῶν βιβλίων ἤθελε δι' προσαρτηθῆ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει πίναξ ἐμφαινὼν τὰ τε ἀγορασθέντα καὶ τὰ δωρηθέντα. Πάντων δὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑταιρίας κτηθέντων βιβλίων ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος, τῆς ἐκδομένης δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας ἐτυπώθησαν μὲν τὰ δύο πρῶτα τεύχη τοῦ ἔτους 1888 ὁμοῦ ἤδη πρὸ δύο μηνῶν, δὲν διενεμήθησαν δὲ εἰσέτι, ἕνεκα δυσχερείας τινὸς τεχνικῆς, ἀπροσδοκῆτως ἀναρυσίσης περὶ τὴν διὰ φωτοτυπίας ἀπόδοσιν ἐνὸς τῶν πινάκων. Ἀλλὰ καὶ αὕτη ἡ δυσχέρεια θὰ ὑπερνικηθῇ, ὥστε καὶ τὰ λοιπὰ δύο τεύχη τοῦ ἔτους ἐγκαιρῶς, καθ' ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ παρασκευασθῶσιν εἰς ἐκδοσιν. Δὲν πρέπει δὲ οἱ παρ' ἡμῖν φιλόρχαιοι νὰ ἀσχάλλωσι πολὺ διὰ τὰς κατὰ καιροὺς ἐπερχομένας τοιαύτας βραδύτητας, ἀναλογιζόμενοι τὸ ἐν πολλοῖς ἔτι ἀκατάρτιστον τοῦ ἡμετέρου ἔθνους. Ἄλλοτε εἵπομεν καὶ ἄλλας παρὰ τὴν σημερινὴν αἰτίας τῶν βραδυτήτων τούτων, ἃς κρίνομεν περιττὸν νῦν νὰ ἐπαναλάβωμεν. Σὺν τῷ χρόνῳ, ὅχι ἐν ἀκαρεί, θὰ κραταιωθῶμεν, ὅπως καὶ οἱ αἰῶνας ὅλους προηγησάμενοι ἡμῶν ἐν τῷ πολιτισμῷ ἄλλοι λαοί.

Ἐδαπανήθησαν διὰ τὴν Ἐφημερίδα ἐν τῷ ἔτει δρ. 4,933. Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐκ πωλήσεως τευχῶν αὐτῆς δρ. 2,806.40. Ἀνακοινούμεν δὲ ὑμῖν, ὅτι κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου, γενομένην τῇ 10 παρελθόντος Νοεμβρίου, εἰς τοὺς πληρόνοντας τὴν συνδρομὴν τῶν ἐταίρων θὰ πωλῆται εἰς τὸ ἐξῆς ἡ Ἐφημερίς ἀντὶ δραχμῶν 10, καὶ ὅχι ὅπως ἕως τῶρα ἀντὶ 16.

Πρὸς γνῶσιν τῶν ἐταίρων ρητέα ἔτι κρίνονται καὶ τὰδε. Τῇ

20 παρελθόντος Μαΐου παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου εἰς τὸν διευθύνοντα τὸ ἀνθρωπολογικὸν Μουσεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου Δρα Κλῶνα Στέφανον ὅσῳ ἀρχαῖα ἐκ τάφων τῆς Ἐλευσίνας.

Ὡσαύτως διὰ πρωτοκόλλου τῇ 11 Φεβρουαρίου 1888 παρεδόθησαν εἰς τὸν ἐφορον ἀρχαιοτήτων Χρ. Τσουνταν 351 ἀρχαῖα γλυπτὰ ἵνα εἰσαχθῶσιν εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον.

Ὡσαύτως πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν διὰ πρωτοκόλλου τῇ 5 παρελθόντος Ὀκτωβρίου παρεδόθησαν εἰς τὸν Δρα Lolling, τὸν προσκεκολλημένον παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς παιδείας κεφαλαὶ τρεῖς μαρμάρινοι ἐκ τῶν ἐν Ἐλευσίνῃ ἀνασκαφισῶν καὶ τηρουμένων τέως ἐν τῷ Μετσοβίῳ.

Παρελθόμεν δὲ ὡσαύτως διὰ πρωτοκόλλου τῇ 29 παρελθόντος Δεκεμβρίου παρὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Χρ. Τσουντα διάφορα ἀρχαῖα, προσερχόμενα ἐκ τῆς ἐν Μυκῆναις ἐντολῇ καὶ δαπάνῃ τῆς Ἑταιρίας ἀνασκαφῆς.

Ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἐφόρου ἀρχαιοτήτων Βασ. Λεονάρδου ἀρχαῖα ἐκ τοῦ Ἀμφιαρείου κατὰ τὴν ἀπὸ 10 Ἰανουαρίου 1888 ἐκθεσίν του καὶ τὴν μνείαν αὐτῶν ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ Συμβουλίου (συνεδρ. τῆς 28 Ἰανουαρίου 1888).

Ὡσαύτως ἀρχαῖα ἐξ Ἐλευσίνας παρὰ τοῦ ἐφορεύοντος τὴν ἐκεῖ ἀνασκαφὴν τῆς Ἑταιρίας Δημ. Φιλίου, κατὰ τὰ Πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου (συνεδρ. τῆς 12 Ὀκτωβρίου, τῆς 19 Νοεμβρίου καὶ τῆς 29 Νοεμβρίου 1888).

Πρὸς συμπλήρωσιν τῶν κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων λέγομεν, ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένας ἀνασκαφάς, ἐπληρόνοντο ἔτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίνῃ, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρα, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ καὶ Μυκῆναις. Ἐτι δὲ ἐδίδοντο καὶ ὁδοιπορικὰ καὶ ἐπιδόματα μισθοῦ τὰ συνήθη εἰς τοὺς ἐφόρους τοὺς ἐκπεμπομένους εἰς ἀρχαιολογικὰς τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίας. Εἰς ταῦτα πάντα ἔδωκεν ἀνὰ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ δαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δραχμαὶ 4,573.15. Καὶ αὗται μὲν ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας. Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἀτόκως διὰ ἐξαγορὰν οἰκιῶν

καὶ γηπέδων ἐν Ἐλευσίνι καὶ Ἀθήναις, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐξακο-
λούθησιν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Κεντρικοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου δραχ.
ἐν ὧν 131,907.21, ὧν ἀπελήφθησαν ἤδη αἱ 95,880.70, αἱ
δὲ λοιπαὶ ἀποληφθήσονται.

Τελειόνοντες νῦν τὴν λογοδοσίαν ἀναγκαζόμεθα ἐκ τοῦ καθή-
κοντος νὰ ἐπαναλάβωμεν ὑπομνηστικῶς ὅσα πολλάκις ἤδη καὶ
τελευταῖον προπέρυσιν τὸ Συμβούλιον διὰ πλειόνων ἐξέθηκε περὶ
ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐφόρων, δι' ἣν ἀνεπάρκειαν αἱ ἐπαρ-
χίαι τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς μένουσιν ἀνεφόρευτοι, περὶ τῶν
ἀσεβῶς λατομουμένων λόφων ἐν τοῖς περίξ τῶν Ἀθηνῶν, περὶ τῆς
ἐξοικίσσεως τῶν Ἀναφρωτῶν ἀπὸ τῶν πρὸς βορρᾶν τῆς Ἀκροπό-
λεως κλιτύων, ἐνθα πρὸ ἐτῶν παρανόμως ἐνιδρύθησαν, τέλος περὶ
τῆς ἄρσεως τῶν σιδηρῶν τροχιῶν ἀπὸ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ Ὀλυμ-
πείου. Πάντων τούτων καὶ σήμερον μνημονεύοντες, δὲν ἀπελπι-
ζόμεθα ὡς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν εἰς ἃς προβαίνει ἡ Κυβέρνησις, ὅτι
δὲν θὰ ἐπέλθῃ προσεχῶς ἡ θεραπεία ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀρχαιολογίας
καὶ πρὸς αὐξήσειν τῆς ὑπολήψεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους παρὰ τῷ
πεπολιτισμένῳ κόσμῳ.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἐταιρίας Γεώργιος
Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρον τὸν ἐντύπως
ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμόν τῶν ἐσόδων
καὶ ἐξόδων καὶ τὸν πίνακα τῆς καταστάσεως τῆς Ἐταιρίας
κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888, ὡς ἐπονται ἐνταῦθα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Τακτικά	Δρ.	10,228	—	
» » Έκτακτοι και κληροδοτήματα	»	12,057	10	22,285
Β. ΤΟΚΟΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. Έκ χρεωγράφων.	»			7,104
Γ. ΜΕΡΙΣΜΑ. Έκ μετοχών Έθνικῆς Τραπεζῆς 40.	(α)			8,970
Δ. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έκ κληρωθεισών όμολογιών.	»	3,212		
» » πωληθεισών »	»	51,242	50	54,454
Ε. ΜΟΓΣΕΙΑ. Έξ εισιτηρίων εἰς αὐτὰ	»			2,968
Ζ. ΔΑΧΕΙΟΝ. Περίοδος ΙΒ'	»			80,103
Ζ. ΔΙΑΦΟΡΑ	(β)			4,036
Η. ΕΝΟΙΚΙΑ	»			360
Θ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			2,806
				183,088

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ι. ΑΠΟΛΗΨΙΣ. Προκαταβολών λογαριασμῶ Δημοσίου.	»	95,880	70	
» » » » Εταιρίας	»	2,000		
ΙΑ. » Χρέους Γιαννοπούλου	»	25,391	56	
ΙΒ. » Καταθέσεως εἰς τὴν Έθνικὴν Τράπεζαν	»	17,800		
				141,072
Τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων.	»			324,160
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1887.	»			5,038

(α) Ἦτοι τῶν 30 μετοχῶν τῆς Εταιρίας καὶ
» 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.

40

(β) Ἦτοι ἀπὸ πώλησιν λίθων Δρ. 101.—
» ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων » 3,483.23
» ἀμοιβὴν κληρωθ. όμολ. τῶν 6 ἑκατομ. » 442.—
» πρόστιμον » 10.—
4,036.23

Ὅλον εἰσπράξεων. Δρ, 329,199 0

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1888.

Π Λ Η Ρ Ω Μ Α Ι

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν.	Δρ.	5,050	—		
» Γραφική ύλη, γάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ.	»	3,733	50		
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων και δετικά	»	2,613	25	11,396	75
Β. ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν.		6,940	—		
» Αρχαιοθήκαι, συλλογήσεις και απεικονίσεις αρχαίων	»	5,067	40		
» Αγορά αρχαίων	»	9,630	50	21,637	90
Γ. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. Αεροπόλεως	»	57,959	40		
» Ολυμπίου	»	6,732	—		
» Ελευσίνος	»	15,816	05		
» Αγοράς	»	415	35		
» Μυκηνών	»	5,419	50	86,342	30
Δ. ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Επιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων				4,573	15
Ε. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			4,933	70
Ζ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Αγορά μετοχῶν της.	»			8,396	—
Ζ. ΛΑΧΕΙΟΝ. Περίοδος ΙΒ΄.	»			38,184	79
Η. ΔΙΑΦΟΡΑ	»			339	20
				175,803	79

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Θ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Κατάθεσις	»	17,800	—		
Ι. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμοὶ Δημοσίου	»	131,907	21		
» » Εταιρίας	»	2,000	—	151,707	21
Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν.	»			327,511	—
Υπολοιπὸν τοῦ Ταμείου τῆς 31 Δεκεμβρίου 1888 μεταφερόμενον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1889.	»			1,688	05
				329,199	05

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧ.

ΜΕΡΙΔΕΣ	Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1887		Πράξεις κατά τὸ 1888	
	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις
Α. ΑΚΙΝΗΤΑ. Οἰκὸπεδὰ καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις Κηφισία, Ἑλευσίνι κλπ.	29,080 88		8,396 —	—
Β. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Μετοχαὶ αὐτῆς. . . (α)	114,157 10		17,800 —	17,800 —
Γ. " " Καταθέσεις ἐντοκοί				54,454 50
Δ. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ (α)	94,742 92		131,907 21	95,880 70
Ε. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμὸς Δημοσίου . .	51,442 82		2,000 —	2,000 —
Ζ. " " Ἑταιρίας	1,000 —			25,391 56
Ζ. ΧΡΕΟΣ Γιαννοπούλου	69,392 18		324,160 87	327,511 —
Η. ΤΑΜΕΙΟΝ τοῦ 1887	5,038 18			
	364,854 08		484,264 08	523,037 76
			364,854 08	
			849,118 16	
			523,037 76	
			326,080 40	ἰσοζύγιον

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν :

50 ὁμόλογα τῶν 60 ἑκατομυρίων

108 " " 10 " "

117 " " 6 " "

40 μετοχαὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1888

Χρέωσις		Πίστωσις	
29,080	88		
122,553	10 (α)		
40,288	42 (β)		
87,469	33 (γ)		
1,000	—		
44,000	62 (δ)		
1,688	05 (ε)		
326,080	40		
326,080	40		

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Λογαρ. τοῦ 1887	Δρ.	114,157.10	
» 1888	»	122,553.10	πλέον δρ. 8,396.—
(β) » 1887	»	94,742.92	
» 1888	»	40,288.42	ἐλατ. δρ. 54,454.50
(γ) » 1887	»	51,442.82	
» 1888	»	87,469.33	πλέον » 36,026.51
(δ) » 1887	»	69,392.18	
» 1888	»	44,000.62	ἐλατ. » 25,391.56
(ε) » 1887	»	5,038.18	
» 1888	»	1,688.05	ἐλατ. » 3,350.13
			δρ. 44,422.51 δρ. 83,496.19
			» 44,422.51
			Ἐλάττωσις τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας Δρ. 38,773.68

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμός τοῦ ἔτους 1887	Δρ.	364,854.08
» 1888	»	326,080.40
Διαφορά ἐπὶ ἑλαττων, ὡς ἀνωτέρω	Δρ.	38,773.68

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1887		1888		Όλο	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Έτησια Δρ.	164,147	35	10,228	—	174,375	35
» Έκτακτοι. . . . »	65,246	51	10,057	10	75,303	61
» Είδικαι »	52,745	53			52,745	53
ΤΟΚΟΙ καὶ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. Έν γένει. »	432,955	15	16,074	78	449,029	93
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έξαργύρωσ.						
κληρωθ. ὁμολογ. »	340,894	52	54,454	50	395,349	02
ΜΟΓΕΪΑ. Έξ εἰσιτηρίων »	15,953	25	2,968	—	18,921	25
ΑΚΙΝΗΤΑ. Πώλησις ακινήτων . . . »	10,258	93			10,258	93
» Ένοίκια »	6,730	08	360	—	7,090	08
ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ »	12,920	72	2,000	—	14,920	72
ΔΙΑΦΟΡΑ »	15,980	29	4,036	23	20,016	52
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιά) καὶ κα- τάλογοι τῶν ἐν τοῖς						
Μουσείοις ἀρχαίων. »	1,882	18	2,806	40	4,688	58
» » Νέα τῆς Γ' Περίοδ. »	8,708	20			8,708	20
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ »	1,720	09			1,720	09
ΛΑΧΕΙΟΝ »	1,017,888	02	80,103	60	1,097,991	62
	2,148,030	82	183,088	61	(α) 2,331,119	43
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ καὶ ἀπόληψις καταθέσεων . »	164,732	14	17,800	—	182,532	14
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Ἀποληφθεῖσαι . . »	492,030	02	97,880	70	589,910	72
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀλληλόχρεως λογαριασμός »	839,116	92			(β) 839,116	92
ΑΠΟΑΝΉΣ ΧΡΕΟΥΣ Γιαννοπούλου. »			25,391	56	25,391	56
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	12,632	59			12,632	59
	3,656,542	49	324,160	87	3,980,703	36
ΤΑΜΕΙΟΝ. Ὑπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1888 »	1,688	05	5,038	18	6,726	23
	3,658,230	54	329,199	05	3,987,429	59

(α) Κύρια ἔσοδα Δρ. 2,331,119.43

(β) Διάφοροι λογαριασμοὶ » 1,649,583.93

Δρ. 3,980,703.36

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1888.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	1858 - 1887		1888		Όλοι	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
ΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, έξοδα διάφορα και Βιβλιοθήκη. Δρ.	89,652	57	11,396	75	101,049	32
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν, αρχαιοθη- και, φυλάκεια, επισκευαί και συγκολλήσεις αρχαίων »	151,758	39	12,007	40	163,765	79
ΑΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ »	237,539	94	9,630	50	247,170	44
ΑΡΧΑΙΑ. Ανασκαφαί εν γένει »	527,372	51	86,342	30	613,714	81
» Επισκευαί και αναστηλώ- σεις μνημείων »	26,205	71			26,205	71
ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. έξορων και φυλάκων επαρχ. Μουσείων και μνημείων »	84,323	25	4,573	15	88,896	40
» Περίσυναγωγή και μεταφορά αρχαίων « »	3,305	83			3,305	83
ΤΟΚΟΙ. Εν γένει »	31,786	37			31,786	37
ΑΚΙΝΗΤΑ »	24,838	30			24,838	30
ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστά εισπράκτορ., έκ- μαγετα αρχαίων κτλ. »	12,799	92	339	20	13,139	12
» Προτομαί προέδρ. Έταιρ. »	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαί εις ξένους πρός συντέλεσιν ανασκαφών »	446	43			446	43
ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΑ »	1,886	18			1,886	18
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ »	275,792	30			275,792	30
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ »	77,226	43	8,396	—	85,622	43
ΔΑΣΕΙΟΝ »	434,901	87	38,184	79	473,086	66
ΑΚΙΝΗΤΑ. Επισκευαί »	671	15			671	15
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γη: Περίοδ.) »	44,395	95	4,933	70	49,329	65
	2,026,599	53	175,803	79	2,202,403	32
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ						
ΔΑΝΕΙΑ. »	65,625	—			65,625	—
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Αποληπτέαι »	596,778	48	133,907	21	730,685	69
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	839,116	92			839,116	92
ΠΑΡΑΚΑΤΘΗΚΑΙ »	10,838	57			10,838	57
ΔΑΘΗ ΔΟΓΙΣΤΙΚΑ »	267	87			267	87
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ »	100,000	—	17,800	—	117,800	—
	3,639,226	37	327,511	—	3,966,737	37
ΤΑΜΕΙΟΝ »	19,004	17	1,688	05	20,692	22
	3,658,230	54	329,199	05	3,987,429	59

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΙΒ'.

ΧΡΕΩΣΙΣ			
Κατὰ τὸ δημοσιευθὲν πρωτόκολλον ἐξελέγξεως τῶν πωληθέντων κλήρων τῆς ΙΒ' Περιόδου, ἐπωλήθησαν κλήροι . . . 28,801			
'Αλλὰ δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ πώλησις, μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πρωτοκόλλου, κλήρων . 141			
'Η πραγματικὴ πώλησις πε- ριωρίσθη εἰς κλήρους. . . 28,660			
ἀποφέροντας πρὸς δραχ. 3, ἐν ὄλῳ. . Δρ.		85,980	—
Εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας. »			
κατὰ μὲν τὸ 1887 διὰ διπλοτύπ. ἀρ. 19 »	5,876	40	
κατὰ δὲ τὸ 1888 διὰ διπλοτύπου » 7 »	45,464	20	
» » » 19 »	64	50	
» » » 46 »	34,574	90	
	85,980	—	85,980
Ὑπερτίμησις χρυσῶν νομισμάτων ἀποσταλέν- των ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐξ ἀντιτίμου πωληθέν- των κλήρων ὡς τὸ διπλότυπον ἀρ. 47 . .	1,839	73	1,839 73
Δρ.	87,819	73	87,819 73

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΥ.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ				
ΔΑΠΑΝΑΙ ΕΝ ΕΤΕΙ 1888				
α) Μισθός προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 6, 25, 53, 82, 112, 137, 154, 174, 195, 216, 240 καὶ 264 πρὸς ἀρ. 250. . . Δρ.	3,000	—		
β) Ἀμοιβὴ προσωπικοῦ ἐντάλμα ἀρ. 41. »	850	—		
γ) Ἐξαργύρωσις 165 κερδήσαντων κλη- ρων ὡς τὸ ἐντάλμα 252 »	25,661	80		
δ) Προμήθεια πωλησάντων τοὺς 28,660 κληήρους τῆς Περιόδου ταύτης, ὡς τὸ ἐντάλμα 251 »	7,836	99		
ε) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὸ ἐντάλμα 253. »	836	—	38,184	79
ς) Ἐξαργυρωτέοι κερδήσαντες κληροὶ μὴ παρουσιασθέντες ἔτι ἤτοι 2. δύο ἐκ τῶν ἑπτὰ ὧν ἕκαστος κερδίζει δραχμὰς 576 »	1,152	—		
1. Εἰς ἐκ τῶν δέκα ὧν ἕκαστος κερδίζει δραχμὰς 144 »	144	—		
32. Τριάκοντα δύο ἐκ τῶν 180 ὧν ἕκα- στος κερδίζει δραχμὰς 57.60 »	1,843	20	3,139	20
			41,323	99
			46,495	74
			87,819	73
Καθαρὸν κέρδος ἐκ τοῦ λαχείου Δρ.				

Εἶτα ὁ πρόεδρος ἐζήτησε τὴν συναίνεσιν τῆς Συνελεύσεως πρὸς ὀριστικὴν συνομολόγησιν τῆς περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου συμβάσεως καὶ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας. Προτείναντος δὲ τινος τῶν ἐταίρων, ὅπως ἀναβληθῇ ἡ περὶ τούτου σκέψις καὶ ἀπόφασις εἰς ἄλλην συνέλευσιν μετὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ νέου συμβουλίου, ἡγέρθη βραχεῖα συζήτησις, μεθ' ἣν ἡ Συνέλευσις ἀπορρίψασα διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας τὴν περὶ ἀναβολῆς πρότασιν συνήνεσεν ἄνευ ἄλλης ἀντιβρόχσεως ὅπως συνομολογηθῇ ἡ σύμβασις καὶ ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Εἶτα ἡ Συνέλευσις προέβη εἰς ἐκλογὴν τῆς ἐξελεγκτικῆς τῶν λογαριασμῶν ἐπιτροπῆς. Ἐξελέχθησαν δὲ ἐλεγκταὶ οἱ Θεμ. Κετσέας, Νικόλ. Ἀναστασίου καὶ Κυπάρ. Στέφανος, καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ μεσημβρίαν.

Μετὰ δύο ὧρ' ἐβδομάδας, τῇ 26^ῃ Φεβρουαρίου 1889, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10^ῃ πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων αὖθις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων περὶ τοὺς 150, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος ἀναγγέλλει τὸν κατὰ τὸν ὀργανισμόν σκοπὸν τῆς σημερινῆς συνελεύσεως, ἥτοι ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν καὶ ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου διὰ δύο ψηφοφοριῶν.

Ὅθεν παρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς Νικόλ. Ἀναστασίου ἀνέγνω τὰ ἐξῆς.

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἐταίρων τῆς ἐν
Ἀθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Κύριοι,

Συνωδᾷ τῇ ὑμετέρᾳ ἐντολῇ, ἐπιληφθέντες τῆς ἐξελέγξεως τῶν τοῦ παρελθόντος ἔτους 1888 λ/σμῶν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑταιρίας,

προαγόμεθα, ἵνα ὑποβάλλωμεν ὑμῖν σήμερον τὸ τῶν ἐργασιῶν μας ἀποτελεσμα.

Καὶ πρῶτον παρεβάλομεν ἐν πρὸς ἐν τὰ στελέχη τῶν διπλο-
τύπων ἀποδείξεων, ἥτοι τὰ τοῦ εἰσπράκτορος ἀπὸ ἀριθ. 1-299
καὶ τὰ τοῦ ταμίου ἀπὸ ἀριθ. 1-50 πρὸς τὸ ἡμερολόγιον τὸ καὶ
βιβλίον ἅμα ταμείου· εὗρομεν δ' ὅτι αἱ εἰσπράξεις καθ' ὅλον τὸ
λῆξαν ἔτος μετὰ τοῦ ἐκ δραχ. 5,038.18 εἰς μετρητὰ ὑπολοίπου
τῆς 31 Δ/βρίου 1887 ἀνῆλθον εἰς . . . Δρ. 329,199.05

Ἦτοι ἐκ κυρίων ἐσόδων καὶ
τοῦ λαχείου . . . Δρ. 128,634.11

Ἐξ ἀντιτίμου κληρωθεῖσων
καὶ ἐκπ. ὁμολ. ἐθν. δαν. » 54,454.50

καὶ ἐκ διαφορῶν λ/σμῶν σὺν
τῷ ῥηθέντι ὑπολοίπῳ. . » 146,110.44
329,199.05

Ἀκολούθως παρεβάλομεν τὰ 275 ἐκδο-
θέντα χρημ. ἐντάλματα πρὸς τὰ στελέχη,
τὰς οἰκείας ἐγγραφὰς καὶ τὰ δικαιολογητικὰ
ἐκάστης δαπάνης προσηρτημένα ἐγγραφα, καὶ
συνηγάγομεν, ὅτι αἱ δαπάναι ἀνέβησαν ἐν
ὅλῳ εἰς . . . Δρ. 327,511.—

Ἦτοι εἰς κύρια ἐξόδα καὶ
ἀμοιβὰς κληρωθ. γραμ. » 167,407.79

Εἰς ἀγορὰν μετοχῶν τῆς
Ἑθν. Τραπεζῆς . . . » 8,396.—

καὶ εἰς διαφοροὺς λ/σμοὺς . » 151,707.21 » 327,511.—

Ὡστε ἔμεινεν ὑπόλοιπον, μεταφερόμενον εἰς
τὴν διαχειρίσιν τοῦ 1889 ἐκ . . . Δρ. 1,688.05

Εἶτα προέβημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου
τῆς IB' περιόδου· ἐκ τῆς διαχειρίσεως δ' αὐτοῦ προέκυψε καθα-
ρὸν κέρδος ἐκ δραχμῶν 46,495.74.

Ἡ περιουσία δὲ τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888
ἀνῆρχετο εἰς δραχμὰς 326,080.40, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν ἀκο-
λούθων.

α') ἐξ ἀκινήτων ἐν γένει, ἥτοι οἰκιῶν καὶ οἰκοπέδων, ἀξίας	Δρ.	29,080,88
β') ἐκ 40 μετοχῶν τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς ἀξίας »		122,553.10
γ') ἐκ δημοσίων χρεωγράφων, ἀξίας	»	40,288.42
δ') ἐκ προκαταβολ. διὰ λ/σμὸν τοῦ Δημοσίου ἀξίας	»	87,469.33
ε') ἐκ προκαταβολ. διὰ λ/σμὸν τῆς Ἑταιρίας ἀξίας	»	1,000.—
ς') ἐξ ὑπολοίπου ὀφειλῆς τοῦ μακαρ. Γιαννοπούλου ἀξίας	»	44,000.62
ζ') ἐκ τοῦ ὑπολοίπου τῆς 31 Δεβρίου 1888. »		1,688.05
Ἦτοι ἐν ὅλῳ	Δρ.	<u>326,080.40</u>

Παρατηρητέον δέ, ὅτι ἡ ἀξία τῆς περιουσίας ταύτης, ὡς ἐκ τῆς ὑπερτιμήσεως τῶν τε μετοχῶν καὶ δημοσίων χρεωγράφων, εἶναι κατὰ πολὺ ἀνωτέρα, ὡς καὶ ὁ κ. Ταμίας ἐν τῇ συντόμῳ μὲν, πλὴν περιεκτικῇ λογοδοσίᾳ αὐτοῦ παρετήρησεν· ἀλλ' ἡμεῖς περὶ ὧν ἐστὶν ἐν τῇ ἀρχικῇ ἀγοραίᾳ ἀξίαν, ἥτις καὶ ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ καταστάσει σημειοῦται.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐθν. δανείων, ὡς καὶ αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑθν. Τραπεζῆς εἰσὶ κατατεθειμέναι ἐπὶ φυλάκτροις παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 2476 ἕως 2479, 2728 καὶ 2500 ἀποδείξεων, ὧς ἐπέδειξεν ἡμῖν ὁ κ. Ταμίας.

Ἐν γένει, κύριοι, παρετηρήσαμεν κατὰ τὴν μετ' ἐπιστάσεως γενομένην ἐξέλεγχιν, ὅτι ἡ εἰσπραξις τῶν ἐσόδων ἐνηργήθη δραστηρίως, αἱ δὲ δαπάναι λελογισμένως καὶ μετὰ φειδοῦς ἐγένοντο.

Τὰ λογιστικὰ δὲ βιβλία, δηλονότι τὸ καθημερινόν, τὸ καθολικόν καὶ τὰ λοιπὰ βοηθητικὰ τηροῦνται ἐν πληρεστάτῃ τάξει καὶ ἀκριβεῖ, ἥτοι καθ' ὅλους τοὺς ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ παραδεδεγμένους καὶ λειτουργοῦντας τύπους, διὰ τοῦτο δὲ καὶ σκοπίμως ἀπεφύγομεν ν' ἀναγράψωμεν ἐν τῇ παρούσῃ λεπτομερείᾳ, τόσον περὶ τῶν ἐτησίων εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν, ὅσον καὶ περὶ τῆς περιουσίας καὶ τῆς διαχειρίσεως ἐστὶ τοῦ λαχείου εἰδικῶς, καθ' ὅσον τ' ἀποτελέσματα, ἅτινα ἀνωτέρω ἀνεκοινώσαμεν ὑμῖν,

εξήχθησαν ἐκ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις ἀναλυτικῶς ἐμφαινομένων ἐγγραφῶν, αἰτίνες καὶ ἐδημοσιεύθησαν ἐν συνόλῳ ἐν ἰδίῳ πίνακι, διανεμηθέντι τοῖς ἐταίροις κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν γενικὴν συνέλευσιν.

Καὶ ὁ πίναξ δὲ ὁ μετὰ τοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ τῆς καταστάσεως τῆς περιουσίας δημοσιευθεὶς ὑπὸ τὸν τίτλον « πίναξ τῶν ἀπολογισμῶν », τακτικώτατα τηρούμενος, καὶ ὡς ἐν κατόπτρῳ παρουσιάζων τὰς ἀπὸ τοῦ 1858, τουτέστιν ἀπὸ τῆς ἀναβιώσεως τῆς Ἑταιρίας μέχρι τέλους τοῦ 1888 ἐν μέρει καὶ ἐν συνόλῳ ἐνεργηθείσας κατὰ κεφάλαια εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας, εἶναι ἐργασία ἀξία λόγου, διότι διττῶς ἀποβαίνει οὗτος χρήσιμος, ὡς παριστάνων εἰς μὲν τὰς καθέτους στήλας, ἀναλελυμένως τὰ τε ἔσοδα καὶ ἔξοδα ἐκάστου ἔτους, ὀριζοντίως δέ, τὰ γενικὰ ἀθροίσματα τῶν κατ' ἔτος ὁμοειδῶν ποσοτήτων, ὥστε ἐπὶ τὸ αὐτὸ παρατηρεῖ τις τὴν βαθμιαίαν οἰκονομικὴν καὶ λοιπὴν κατὰστασιν τῆς Ἑταιρίας.

Καθ' ἅπαν δὲ τὸ διάστημα τῶν ἐτῶν 1858 ἕως 1888, εἰσεπράχθησαν ἐκ κυρίων ἐσόδων Δρ. 2,331,119.43
καὶ ἐπληρώθησαν εἰς κύρια ἔξοδα » 2,202,403.32

Ἐπὶ πλέον διαφορά Δρ. 128,716.11

Ὡσαύτως εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸ αὐτὸ
χρονικὸν διάστημα ἐκ διαφόρων λογαριασμῶν Δρ. 1,656,310.16
καὶ ἐπληρώθησαν ὁμοίως » 1,785,026.27

Ἐπὶ μετὸν διαφορά Δρ. 128,716.11

Ἰσαζύγουν.

Μὴ ἀρκεσθέντες δὲ εἰς μόνην τὴν τῶν λ/σμῶν ἐξέλεγχιν, προέβημεν καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν παντὸς σκέσιν ἔχοντος πρὸς τοὺς λ/σμούς τῆς διαχειρίσεως, ἥτοι μετέβημεν καὶ εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας, τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Πολυτεχνεῖῳ, ἔνθα ἐξητήσαμεν παρὰ τοῦ ἐπιμελητοῦ κ. Αθ. Κουμανούδη τὰς δεούσας πληροφορίας περὶ τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος κηθεισῶν ἀρχαιοτήτων, βιβλίων καὶ ἐκδοθέντων τευχῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐκ τῶν δοθεισῶν δὲ ἡμῖν πληροφοριῶν, ὡς καὶ τῶν μετὰ

πλείστης ἀκριθείας τηρουμένων καταλόγων τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν βιβλίων, τῶν ἀνηκόντων τῇ Ἑταιρίᾳ, ἀπεκομίσαμεν ἀρίστας ἐντυπώσεις.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἐξελέγξεως.

Ἦδη δέ, ὅτε τῇ πρωτοβουλίᾳ τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπετεύχθη ἡ ὅλως ἀπροσδόκητος καὶ ὑπὸ πλείστας ἐπόψεις εὐεργετικωτάτη διὰ τὸν τῆς Ἑταιρίας σκοπὸν σύμβασις λαχειοφόρου ἐξωτερικοῦ δανείου, ἥτις, χάρις εἰς τὰς δεδικαιολογημένας παραστάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (ὡς ἐκ τῆς λογοδοσίας ἐγένετο γνωστὸν) δι' οὐδεμιᾶς ὑποχρέωσεως ἐπιβαρύνει τὴν Ἑταιρίαν, οὐδὲ τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ τὴν ἐν ταῖς ἐργασίαις αὐτῆς αὐτοτέλειαν δεσμεύει, βεβαίως τὸ ἐκλεχθὲν μετ' ὀλίγον Συμβούλιον θὰ δυνήθῃ νὰ προβῇ καὶ εἰς γενναίωτερα ἔργα διὰ νέων ἀνασκαφῶν καὶ ἀγορῶν ἀρχαιοτήτων, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐπιστήμης.

Πρὸς τοῦτοις δ' εὐχεται ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπεία, α') ὅπως ληφθῇ πρόνοια περὶ τῆς ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξασφαλίσεως τῶν ἐν τῷ μουσεῖῳ ἀνεκτιμήτων προγονικῶν θησαυρῶν. β') Ὅπως ἰδρυθῇ ἀρχαιολογικὸν διαγωνισμὸς, δι' οὗ ἀναπτυχθήσεται εὐγενὴς τις ἀμιλλα τῶν δυναμένων νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης, καὶ γ') ὅπως καταργηθῇ ἡ ἐπὶ πληρωμῇ εἰσοδος ἐν τοῖς μουσείοις.

Τέλος περαίνοντες τὴν ἔκθεσιν ἡμῶν ταύτην, προτείνομεν κατὰ καθήκον, ὅπως ἡ Συνέλευσις ἐκφράσῃ πρὸς μὲν τὰ ἀξιότιμα μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὴν πλήρη αὐτῆς εὐαρέσκεϊαν διὰ τὴν διεξαγωγὴν τῶν ποικίλων ἐργασιῶν καὶ τὴν πεφωτισμένην διαχείρισιν τῶν συμφερόντων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑταιρίας, πρὸς δὲ τὸ λοιπὸν προσωπικόν, τὸν προσήκοντα ἔπαινον.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Φεβρουαρίου 1889.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπεία

Θ. ΚΕΤΣΕΑΣ

ΚΥΠ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ

Ν. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς εἰς τῶν ἐταίρων λαβὼν τὸν λόγον ἐζήτησε παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐξηγήσεις περὶ τοῦ τρόπου τῆς εἰσπράξεως τοῦ τιμήματος τῶν εἰς τὸ Μουσεῖον εἰσιτηρίων καὶ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐν Ἑλευσίνι ἀνασκαφῆς. Ἡ δὲ Συνέλευσις ἀρκεσθεῖσα εἰς τὰς ἀμέσως περὶ τούτων ὑπὸ τοῦ εἰσηγητοῦ τῆς ἐπιτροπῆς δοθείσας ἐξηγήσεις καὶ ἀποβρίψασα νέαν πρότασιν πρὸς συγχρότησιν καὶ ἄλλης συνελεύσεως περὶ τῶν αὐτῶν θεμάτων, ἐνέκρινε καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἄνευ ἄλλης ἀντιρρήσεως τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἔτους 1888.

Εἶτα ἡ Συνέλευσις προέβη κατὰ τὸν ὀργανισμόν πρῶτον εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προεδρείου. Ἐκφωνηθέντος τοῦ καταλόγου τῶν ἐταίρων ἐψήφισαν ἑταῖροι 142, γενομένης δὲ διαλογῆς ἀνεκρύχθησαν ὑπὸ τοῦ κατὰ πρότασιν τοῦ προέδρου κατέχοντος τὴν ἑδραν ἀντιπροέδρου :

Πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυλος	διὰ ψήφων 110
Ἀντιπρόεδρος Σπ. Φιντικλῆς	» 115
Γραμματεὺς Στ. Α. Κουμινούδης	» 116
Ταμίας Γ. Νικολαΐδης	» 117

Δεύτερον προέβη ἡ Συνέλευσις εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν λοιπῶν ἑπτὰ μελῶν τοῦ Συμβουλίου. Ἐκφωνηθέντος τοῦ καταλόγου ἐψήφισαν ἑταῖροι 149, ἀλλ' ἀριθμηθέντα τὰ δελτία εὐρέθησαν 150. Γενομένης δὲ παρατηρήσεως περὶ τούτου, ἡ Συνέλευσις ἀπεφάσισε νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν διαλογὴν, ἐπιφυλαχθεῖσα ν' ἀποφασίσῃ ὀριστικῶς ἐν ἡ περιπτώσει ἡ διαφορὰ τοῦ ἐνὸς ψηφοδελτίου ἤθελεν ἐπηρεάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς.

Γενομένης διαλογῆς ἐξήχθησαν τὰ ἐξῆς ἀποτελέσματα :

Στ. Δραγούμης	διὰ ψήφων 120
Δημ. Φύλιος	» 91
Εὐθ. Καστόρχης	» 90
Πα. Μυλωνᾶς	» 81
Ἀντ. Οἰκονόμος	» 79

Ν. Χαλκιόπουλος	διὰ ψήφων	78
Π. Καθθαδίας	»	76
Δ. Σεμιτέλος	»	75
Ἀχ. Ἀγαθόνικος	»	71
Γ. Μελισσουργός	»	70
Κ. Γραμματικόπουλος	»	67
Θ. Σοφούλης	»	59
Ἀλ. Πασπάτης	»	55

Ἀνεκηρύχθησαν δὲ σύμβουλοι ὑπὸ τοῦ προεδρεύοντος ἀντιπροέδρου οἱ ἐπτὰ πλειονοψηφήσαντες κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν **Στ. Δραγούμης, Δ. Φίλιος, Εὐθ. Καστόρ-χης, Κ. Μυλωνᾶς, Ἀντ. Οἰκονόμος, Ν. Χαλ-κιόπουλος, Π. Καθθαδίας.** Γενομένης ἐνστάσεως παρὰ τινων ἐταίρων ὅτι ἐπηρεάζεται ἡ θέσις τοῦ ἐβδόμου συμβούλου καὶ τοῦ πρώτου ἐπιλαχόντος ὑπὸ τοῦ πλεονάζον-τος ψηφοδελτίου ἐλύθη ἡ συνεδρίασις τὴν 2^{αν} ὥραν μ. μ.

Μετὰ μίαν δ' ἐβδομάδα, τῇ 5^ῃ Μαρτίου 1889 ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων τὸ τρίτον ἐν τῷ Πα-νεπιστημίῳ ἐταίρων τεσσαράκοντα καὶ πέντε ὁ πρόεδρος κ. Ἀλ. Κοντόσταυλος εἶπε τὰ ἐξῆς :

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Κατὰ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν Συμ-βούλων, ἥτις ἐγένετο κατὰ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν, ἐβε-βαιώθη τὸ γεγονός, ὅτι ὑπῆρξε διαφορὰ κατὰ ἓνα ἀριθμὸν, με-ταξὺ τῶν ψηφοφορησάντων ἐταίρων καὶ τῶν ψηφοδελτίων τὰ ὅποια εὐρέθησαν ἐν τῇ κάλπῃ, διότι ὡς ψηφοφορήσαντες μὲν ἐταῖροι ἐσημειώθησαν 149, ψηφοδέλτια δὲ εὐρέθησαν 150.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ τελευταῖος τῶν ἐπιτυχόντων Συμβούλων ὑπερέ-

βαινε κατὰ μίαν μόνον ψῆφον τὸν πρῶτον ἐπιλαχόντα, ἡ εἰρηνική διαφορά μεταξύ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων, ἔδει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπηρεάζουσα τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογῆς, διότι ἐὰν τὸ ἐν ἐκείνῳ πλεονάζον ψηφοδέλτιον ἀφαιρεῖτο, θὰ ἐπῆρχετο ἰσοψηφία μεταξύ ἀμφοτέρων ὡς ἐκ τῆς ὁποίας οὐδέτερος αὐτῶν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐγκύρως ἐκλεχθεὶς.

Περὶ τοῦτου δέ, ἐκτὸς τῶν τότε ἀμέσως γενομένων παρατηρήσεων, ὑπεβλήθη τὴν ἐπιούσαν πρὸς τὸ προεδρεῖον καὶ ἐγγραφὸς αἴτησις διαφόρων ἐταίρων, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦσαν καὶ οἱ δύο ψηφοδέλται, διὰ τῆς ὁποίας κατηγγέλλετο τὸ εἰρημένον γεγονός καὶ ἐπεζήτειτο σχετικῶς πρὸς αὐτὸ ἡ νόμιμος θεραπεία.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ἐξετάσαν ἐγγύτερον καὶ κατ' οὐσίαν τὰ τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εὔρεν ὅτι ἡ διαφορά ἐκείνη μεταξύ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοφορησάντων καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψηφοδελτίων, δὲν ὑφίστατο πρᾶγματι, διότι ἡ κατὰ ἐν ὄνομα ἐπὶ ἔλαττον προκύψασα διαφορά προήρχετο ἐκ τῆς κατὰ παραδρομὴν παραλείψεως νὰ σημειωθῇ ἐν τῷ καταλόγῳ τῆς ψηφοφορίας τὸ ὄνομα ἐνὸς τῶν ψηφοφορησάντων. Τὸ ὄνομα δὲ τοῦτο ἀπαδείχθη καὶ ὠρισμένως ὅτι ἦτο τὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ καθηγητοῦ κυρίου Καρολίδου, ὅστις καίτοι εἶχε ψηφοφορήσει, κατὰ τὴν ὁμολογίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου καὶ ἄλλων διαφόρων παρισταμένων, δὲν εἶχεν ἐν ταῦτοις σημειωθῇ ἐν τῷ καταλόγῳ ὡς ψηφοφορήσας.

Τοῦτου οὕτως ἐξακριβωθέντος τὸ Συμβούλιον παμψηφεί ἐθεώρησεν, ὅτι ἡ ἐκλογὴ καὶ ὡς πρὸς τὸν ἔβδομον Σύμβουλον ἦτο νόμιμος καὶ ὅτι ἐπομένως καὶ ὁ κύριος Καθβαδίας ἔπρεπε νὰ θεωρηθῇ ὡς νομίμως ἐκλεχθεὶς.

Ἀλλὰ τὸ Συμβούλιον ἐθεώρησε περιπλέον ὅτι εἶχε καὶ ἕτερον καθήκον, τὸ καθήκον δηλαδὴ ν' ἀνακοινώσῃ τὰ εἰρημένα πρὸς τὴν συνέλευσιν, τὴν ὁποίαν διὰ τοῦτο ἔσχε τὴν τιμὴν νὰ συγκαλέσῃ σήμερον, ὥστε νὰ βεβαιωθῇ οὕτω καὶ δι' ἀποφάσεως αὐτῆς τὸ νόμιμον τῆς γενομένης ἐκλογῆς, ὡς πρὸς ὅλους τοὺς Συμβούλους καὶ νὰ ἀποκλεισθῇ ἐπομένως πᾶσα περὶ τοῦ ἐναντίου ἐνδεχομένη ὑπόνοια.

Ἐπὶ τούτοις ἡ Συνέλευσις ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ προέδρου ἐπεκύρωσε τὸ ἐν τῇ προηγουμένῃ Συνελεύσει ἀνακηρυχθὲν ἀποτέλεσμα καὶ ὡς πρὸς τὸν ἔβδομον σύμβουλον καὶ διελύθη ὥρα 10 1/4 π. μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (1)

(Ἡ ὅσων ὀνομάτων εἶναι προτεθειμένος ἀστερίσκος, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσαν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχούς ἔτους).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ Δρ. 1000.—	ΒΟΥΚΡΑΣ Δ. . . . Δρ. 15.—
ΜΟΝΗ ΠΕΝΤΕΛΗΣ . . . » 100.—	ΒΟΥΔΑΓΡΗΣ Ν. . . . » 15.—
ΑΓΛΘΝΙΚΟΣ ΑΧ. . . . » 15.—	ΒΟΥΡΤΣΕΛΑΣ Ιω. . . . » 15.—
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΑΠ. . . . » 15.—	
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ Ι. . . . » 15.—	ΓΑΛΑΝΗΣ ΕΜ. . . . » 15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. . . . » 15.—	ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ Π. . . . » 30.—
ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ. . . . » 15.—	ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ Β. . . . » 15.—
ΑΝΕΖΗΣ ΔΗΜ. . . . » 15.—	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . . » 15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. Ι. . . . » 15.—	ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧ. . . . » 15.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ. . . . » 15.—	
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΑΚ. . . . » 25.—	ΔΑΜΑΛΑΣ Ν. . . . » 15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. Π. . . . » 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝ. . . . » 15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. . . . » 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν. . . . » 15.—
	ΔΑΜΙΡΑΔΗΣ Μ. . . . » 15.—
ΒΑΡΕΛΙΑΔΗΣ ΑΝ. . . . » 15.—	ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ ΑΛ. . . . » 25.—
ΒΑΡΟΥΧΑΣ ΑΛ. . . . » 15.—	ΔΗΛΑΓΙΑΝΝΗΣ Θ. . . . » 15.—
ΒΑΣΗΣ ΣΠ. . . . » 15.—	ΔΗΜΗΤΡΑΣ Μ. Γ. . . . » 15.—
ΒΕΚΚ Κ. . . . » 15.—	ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ Χ. . . . » 15.—
ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ Σ. . . . » 15.—	DOERPFELD W. . . . » 15.—
ΒΛΑΣΤΟΣ Κ. . . . » 25.—	ΔΟΥΡΡΟΤΗΣ ΑΘ. . . . » 15.—

(1) Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιέχονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν κλείσιν τῶν λογαριασμῶν καταβαλόντων συνδρομῇ διὰ τὸ ἔτος 1888 ἑταίρων.

ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ Σπ. . . Δρ.	15.—	ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΑΝ. Ι. Δρ.	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΛΙΖΑ Σ. . . »	15.—	ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ Στ. Α. »	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Στ. . . »	15.—	ΚΟΥΝΤΟΥΡΩΤΗΣ Δ. . . »	30.—
ΕΓΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Μ. . . »	20.—	ΚΟΦΙΝΩΤΗΣ ΕΓΑΓΓ. . . »	15.—
ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π. . . »	15.—	ΚΡΕΜΟΣ Γ. »	15.—
ΖΕΓΚΙΝΗΣ Ιω. »	15.—	ΚΡΗΤΙΚΟΣ Γ. »	15.—
ΖΗΣΙΟΥ Κ. »	15.—	ΚΡΙΝΟΣ Γ. »	15.—
ΘΕΟΔΩΤΗΣ Π. »	50.—	ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ Ιω. »	15.—
ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ Ιω. »	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. »	15.—
ΘΩΒΙΔΟΠΟΥΛΟΣ Γ. . . »	20.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ Αλ. »	15.—
ΙΑΣΕΜΙΔΗΣ Π. »	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ Ιω. »	15.—
ΙΑΣΟΝΙΔΗΣ ΟΝ. »	20.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΑΝ. . . »	15.—
ΙΑΤΡΙΔΗΣ ΕΥΘ. »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. . . »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ Ιω. »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Στ. . . »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΣ. . . »	15.—	ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν. »	15.—
ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Π. »	15.—	ΛΑΖΑΡΗΣ Χρ. »	20.—
ΚΑΖΑΖΗΣ Ν. »	15.—	ΛΑΚΩΝ Β. »	15.—
ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ Μ. . . . »	15.—	ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ Μ. . . . »	15.—
ΚΑΛΔΙΓΑΣ Π. »	15.—	ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ Β. Ι. . . . »	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . »	15.—	ΛΙΒΑΣ ΑΝΑΣΤ. »	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . »	15.—	LOLLING H. »	20.—
ΚΑΝΕΛΛΗΣ ΑΝΤ. »	40.—	ΛΟΥΤΖΗΣ ΑΝ. »	50.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Η. . . »	15.—	LUEBERS O. »	25.—
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . »	15.—	ΛΥΡΗΣ Ιω. »	25.—
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Κ. »	25.—	ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ Γ. »	20.—
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π. »	15.—	ΜΑΚΚΑΣ Δ. »	25.—
ΚΑΣΔΟΝΗΣ Γ. »	15.—	ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . »	15.—
ΚΑΣΔΟΝΗΣ Σ. »	15.—	ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Χ. »	15.—
ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ Κ. »	20.—	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Ιω. . . . »	15.—
ΚΑΣΤΟΡΧΗΣ Ε. »	15.—	ΜΑΓΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ΚΥΡ. . . »	15.—
ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ Αλ. . . »	15.—	ΜΕΛΑΣ Μ. »	25.—
ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . »	15.—	ΜΕΛΙΣΣΟΓΡΟΣ Γ. »	15.—
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ Αθ. »	15.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ ΑΝΤ. . . . »	15.—
ΚΑΥΕΡΑΥ G. »	25.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ Σπ. »	15.—
ΚΕΤΣΕΑΣ Θ. »	15.—	ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ Γ. »	15.—
ΚΟΚΙΔΗΣ Δ. »	15.—	ΜΟΕΧΟΒΑΚΗΣ Γ. Ν. . . . »	15.—
ΚΟΛΥΒΑΣ Αλ. »	15.—	ΜΟΥΡΗΣ Ιω. »	15.—
ΚΟΝΤΟΣ Κ. »	15.—	ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ΕΓΑΓΓ. . . »	18.—
ΚΟΝΤΟΣΤΑΔΟΣ Αλ. Α. . . »	15.—	ΜΠΑΛΙΔΗΣ Κ. »	15.—
ΚΟΡΝΑΙΟΣ Π. »	15.—	ΜΠΟΓΚΗΣ Εμ. »	15.—
ΚΟΥΛΟΥΜΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . »	15.—	ΜΠΟΓΚΗΣ Ι. »	15.—
		ΜΥΛΩΝΑΣ ΚΥΡ. »	15.—

ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗΣ Μ. . . Δρ.	15.—	*ΡΟΔΙΟΣ Ιω. . . Δρ.	30.—
ΝΕΓΡΗΣ Ν. »	15.—	ΡΟΓΚΗΣ Αρ. »	20.—
ΝΕΓΡΗΣ Φ. »	15.—	ΡΟΜΑΪΔΗΣ Κ. »	15.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ. »	15.—	ΡΩΜΑΝΟΣ Αθ. »	30.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ρ. »	15.—	ΡΩΜΑΣ ΚΑΙΣ. »	15.—
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. »	15.—		
		ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Σπ. »	15.—
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Κ. »	15.—	SCHLIEPMANN H. »	25.—
ΞΥΘΑΛΗΣ Ιω. »	20.—	ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ Δ. »	15.—
		ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ ΒΑ. »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Β. Τ. »	15.—	ΣΚΟΥΤΣΕ Π. Γ. »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΡΟΚ. »	15.—	ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ Στ. »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΝΤ. »	15.—	ΣΚΥΛΙΣΣΗΣ Ι. Ι. »	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Κ. »	15.—	ΣΟΥΓΚΡΑΣ Σ. »	15.—
		ΣΟΦΟΥΔΗΣ Θ. »	15.—
ΠΑΓΚΑΛΟΣ Θ. »	25.—	ΣΠΑΘΗΣ Ν. »	15.—
ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ Ιω. »	15.—	ΣΤΑΝΗΣ ΒΑΛ. »	15.—
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. »	15.—	ΣΤΕΦΑΝΟΣ Κηπ. »	15.—
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Αθ. »	15.—	ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΕΦ. »	15.—
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. »	15.—	ΣΧΙΝΑΣ Β. »	15.—
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. »	15.—		
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	15.—	ΤΕΡΤΣΕΤΗΣ ΑΝ. »	20.—
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. »	15.—	TROUMP EUG. »	25.—
ΠΑΠΑΓΩΝΑΝΟΥ Α. »	20.—	ΤΕΟΥΝΤΑΣ Χρ. »	15.—
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. »	15.—		
ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π. »	15.—	ΦΕΡΜΠΟΣ Π. »	15.—
ΠΑΠΠΟΣ Δ. »	30.—	ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ ΝΙΚ. Θ. »	15.—
ΠΑΡΙΕΝΗΣ Στ. »	15.—	ΦΙΛΙΟΣ Δ. »	15.—
ΠΑΣΠΑΤΗΣ ΑΔ. »	15.—	ΦΙΛΙΠΠΙΔΗΣ Γ. Σ. »	15.—
ΠΑΣΧΑΛΗΣ Α. »	15.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ Σπ. »	15.—
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β. »	15.—	ΦΩΚΙΑΝΟΣ Ιω. »	15.—
ΠΑΥΛΑΚΗΣ Ν. »	15.—	ΦΩΤΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. »	15.—
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π. »	15.—		
ΠΕΡΡΗΣ Π. »	15.—	WOLTERS P. »	25.—
ΠΕΡΡΗΣ Σπ. »	15.—		
ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ. »	15.—	ΧΑΔΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν. »	15.—
ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ ΑΘΗΝΩΝ »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Γ. »	15.—
ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ Ιω. »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΗΣ Ιω. »	15.—
		ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. »	15.—
ΡΑΔΛΗΣ Π. »	15.—	ΧΡΕΟΧΟΟΣ Μ. »	15.—
ΡΑΝΔΑΣ Α. »	15.—		
ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. »	15.—	ZILLER E. »	15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ . . Δρ.	100.—	ΚΟΔΥΜΒΑΣ Γ. . . . Δρ.	20.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΔΡ. . . »	15.—	ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ Α. . . . »	15.—
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. . . »	15.—	*ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. . . »	30.—
ΔΡΑΓΑΤΗΣ Ι. Χ. . . . »	15.—	ΜΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡ. . . »	15.—
ΖΑΝΝΕΤΟΣ Γ. »	15.—	ΟΒΕΡΓ ΕΜ. »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ Π. »	40.—	ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. . . »	15.—
ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ ΧΡ. . . . »	50.—	ΣΤΑΗΣ Β. »	20.—

ΕΝ ΣΥΡΩ

ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ	Δρ.	200.—
------------------------------	-----	-------

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ

ΗΡΕΙΩΤΗΣ Π.	Δρ.	15.—
---------------------	-----	------

ΕΝ ΒΟΙΩΤΙΑ

ΜΟΝΗ ΠΕΛΑΓΙΑΣ.	Δρ.	25.—
------------------------	-----	------

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Μ. ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ	Δρ.	50.—
ΚΕΡΕΤΖΗΣ ΣΤΑΥΡ. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ	»	15.—
ΒΙΚΕΛΛΑΣ Δ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ	»	20.—
ΣΟΥΤΣΟΣ ΑΛ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ	»	50.—
*LUDLOW W. ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ	»	61.40

BIBLIA ΔΩΦΘΕΝΤΑ

- American journal of archaeology. Vol. IV, 1-3. Baltimore 1888.
- Anales del Museo nacional. República de Costa Rica. Tom. I. San José, 1888.
- Annales de la Société academique d'architecture de Lyon. Tom. VIII, 1883-86. Lyon, 1887.
- Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France, 1887. Paris, 1887.
- Arch.-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich - Ungarn. Jahrg. XII, 2. Wien, 1888.
- Archaeological Institute of America.—Reports of the american School of Athens, 1885-87. Cambridge, 1887.—Papers of the american Shool of classical studies at Athens. Vol. II-IV, 1883-86. Boston, 1888.
- Bethe, Er., Quaestiones diodoreae mythographae. Gottingae, 1887.
- Bie, Osc., Die Musen in der antiken Kunst. Berlin, 1887.
- Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle Biblioteche governative del regno d'Italia. Roma, 1888.
- Bulletin de Correspondance Hellénique. XII. Athènes, 1888.
- Bulletin de l'Institut national genevois. Tom. XXVIII, Genève, 1888.
- Bullettino di archeologia e storia Dalmata. Anno X, N° 12. Spalato, 1887.
- Cambridge antiquarian Society. Report and Communications, N° XXVIII. Cambridge, 1888. Octavo Publications, N° XXIV. Cambridge, 1888.
- Cincinnati Museum Association. Report, 1887. Cincinnati, 1888.
- Corpus Inscr. atticarum Vol. II, 3. Berolini, 1888,
- Δελτίον ἀρχαιολογικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῆς γενικῆς Ἐφορείας

τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἔτος 1888. Ἐν Ἀθήναις, 1888.
(Σελ. 1-208).

Dietrichson, L., Antinoos. Eine Kunstarchaeologische
Untersuchung. Christiania, 1884.

Drachmann, A. B., Catuls digtning. Kjobenhavn, 1887.

— Guderne hos Vergil. Kjobenhavn, 1887.

Δράκου Εὐστρ., Μικρασιατικὰ πραγματεῖαι ἱστορικαὶ καὶ τοπο-
γραφικαί. Ἀθήνησι, 1888.

Duemmler, Ferd., Antisthenica. Halis.

Εὐριπίδου δράματα ἐξ ἑρμηνείας καὶ ἀναγνώσεως Δ. Ν. Βερ-
ναρδάκη. Τόμος Α'. Φοίνισσαι. Ἀθήνησιν, 1888.

Forhandlinger i videnskabs-selskabet i Christiania. Aar,
1887. Christiania, 1888.

Gazette hebdomadaire de médecine et de chirurgie. Tom.
II, N° 38. Paris, 1855.

Halbherr e Orsi. Antichita dell'antro di Zeus Ideo. Tav.
XII. Firenze, 1888.

Jahrbuch d. k. d. archaeol. Institutes. Bd. I-III, 1886-
88. Berlin, 1887-89.— Antike Denkmäler. Bd. I 1-2,
1886-87. Berlin, 1887-88.— Ergänzungsheft I. Die
Calenderbilder des Chronographen von Jahre 354. von
J. Strzygowski. Berlin, 1888.

Journal of hellenic studies. Vol. IX, 1. London, 1888.

Judeich, W., Caesar im Orient. Leipzig, 1885.

Kansas Academy of science (Transactions of the). 1885-
86. Vol. X. Topeka, 1887.

Κατάλογος τῶν ἐκτυπωθέντων βιβλίων ἐν τῷ τυπογραφεῖῳ ἀδελ-
φῶν Πετρότῃ ἀπὸ τοῦ 1868-1887. Ἀθήνησι, 1888.

Kirchhoff, A., Inschriften von der Akropolis zu Athen (Si-
tzungsberichte d. Ak. d. Wiss. VIII, XI. Berlin, 1888).

Κλεομένους, Κλ., Ἐπιστολαὶ περὶ τοῦ πυροβολικοῦ. Μετάφρασις
ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 1887.

Κωνσταντινίδου, Ἰω., Ἐπιστολαὶ περὶ τοῦ πεζικοῦ. Μετάφρασις
ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ. Ἐν Ἀθήναις, 1887.

- Λογιωτατίδου, Σπ., 'Ονόμας. Τὰ αἰγινητικὰ ἀγάλματα καὶ ἡ αἰγιναία τέχνη. Ἐν Βερολίῳ, 1862.
- Μελετοπούλου, Ἀλ., Ἀνέκδοτος ἐπιγραφή περὶ τῆς σκευοθήκης τοῦ Φίλωνος. Ἐν Ἀθήναις, 1882.
- Mémoires de l'Académie des sciences de Toulouse. Tom. VIII-IX. Toulouse, 1886-87.
- Mémoires de la Société royale des antiquaires du nord. Nouvelle serie 1887 p. 225-306. Copenhagen.
- Memoria de la Secretaria de Gobernacion Policia y Fomento. Costa Rica, 1888.
- Mittheilungen des k. d. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XIII. Athen, 1888.
- Montelius, Osc., Guide to the collection of the national historical Museum. Stockholm, 1887.
- Murdoch, D. B., A note on Indo-european phonology. London, 1887.
- Παρασκευοπούλου, Θεμ., Ἱστοριογραφικὴ περιγραφή τῆς Ἀγχιάλου μετὰ πίνακος τῶν νομισμάτων αὐτῆς. Ἐν Ἀθήναις, 1888.
- Peabody Museum. Report of the Trustees, Vol. IV, N° 1. Cambridge, 1887. Archaeological and ethnological papers. Vol. I N° 1. Cambridge, 1888.
- Phillips, H., First contribution to the study of folk-lore of Philadelphia and its vicinity, 1888.
- Schriften der Universität zu Kiel für das Jahr 1887-88. Kiel, 1887-88.
- Σοφούλη, Θ., Περὶ τοῦ ἀρχαιοτέρου ἀττικοῦ ἐργαστηρίου. Ἀθήναις, 1887.
- Stenersen, L. B., Udsigt over den romerske satires forskjellige arter og deres oprindelse. Kristiania, 1887.
- Catul's digtning. Kristiania, 1887.
- Svoronos, J. N., Scenen aus der Ilias auf einem etruskischen Sarkophage. Berlin, 1886.
- The inscription Tisyroi on coins of Gortyna. London, 1887.

- Ueber einige bis jetzt unbestimmte kretische Münzen.
Berlin.
- Télffy, Iv., Harom francia hellenista és a volapük. Budapest, 1888.
- University Studies. Vol. I N° 1. Lincoln, Nebraska, 1888.
- Vedel, E., Bornholms oldtidsminder og oldsager. Kjøbenhavn, 1886.
- Viestnik hrvatskoga arkeologickoga druztva. X 1, 3, 4 Agram, 1888.
- Χατζιδάκη, Ίωσ., Κατάλογος τῶν ἐν τῇ Μουσείῳ τοῦ Συλλόγου Ἑρακλείου ἀρχαιοτήτων. Ἐν Ἑρακλείῳ, 1888.
- Χιώτου, Π., Ἱστορικὰ ἀπομνημονεύματα Ἑπτανήσου. Τόμος 6. Ζάκυνθος, 1888.

BIBAIA AGOPASΘENTA

- Baumeister, A., Denkmäler d. klassischen Altertums, 1-3. München, 1885-88.
- Belger, Chr., Beiträge zur Kenntnis der griechischen Kuppelgräber. Berlin, 1887.
- Böttcher, Ad., Die Akropolis von Athen. Berlin, 1888.
- Brückner, A., Von den griech. Grabreliefs. Wien, 1888.
- Collitz-Bechtel., Sammlung der griech. Dialekt-Inschriften. 3, I-II. 4, II. Göttingen, 1888.
- Daremberg-Saglio., Dictionnaire des antiquités. 12me fasc. Paris, 1888.
- Dumont-Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre. 5me fasc. (Vases peints), 6me fasc. (Mélanges). Paris, 1888.
- Gazette archéologique. Vol. XIII. Paris, 1888.
- Head, B. V., Catalogue of greek coins in the British Museum. Attica, Megaris, Aegina. London, 1888.
- Hehn, V., Kulturpflanzen und Hausthiere. Berlin, 1887.

- Hermann's, K. F., Lehrbuch d. griech. Antiquitäten. II, 2. Freiburg, 1888.
- Hubo, G., Originalwerke in der archäol. Abteilung des arch. Institutes d. Universität. Göttingen, 1887.
- Jahn, Otto., Vasenbilder. Hamburg, 1839.
- Prométhée. Paris, 1848.
- Ueber ein griech. Terrakotta-relief. 1848.
- Kiepert, H., Atlas antiquus. 8η έκδοσις.
- Κορδέλλα Ἄνδρ., Στοιχεῖα ὀρυκτολογίας. Ἐν Ἀθήναις, 1888.
- Lebas et Waddington., Voyage archéologique en Grèce et en Asie Mineure. Itinéraire, Inscriptions grecques et latines, Monuments figurés, Architecture. 6 vol. Paris, 1847 - 77.
- Lenormant, Car., Quaestio cur Plato Aristophanem in convivium induxerit. Parisiis, 1838.
- Note sur un vase panathénaique. Paris, 1888.
- Lettre à M. J. de Witte sur trois nouveaux vases historiques. Paris, 1848.
- Explication d'un vase de la galerie de Florence. Paris, 1850.
- Maspero, G., Histoire ancienne des peuples de l'Orient. Paris, 1886.
- Meier und Schömann., Der attische Process neu bearbeitet von J. Lipsius. Bd. I - II. Berlin, 1887.
- Merkbuch Alterthümer aufzugraben und aufzubewahren. Berlin, 1888.
- Milchhöfer, A., Die Anfänge der Kunst in Griechenland. Leipzig, 1883.
- Millin, A. L., Aegyptiaques ou recueil de quelques monuments aegyptiens inédits. Paris, 1816.
- Neroutsos-Bey., L'ancienne Alexandrie. Étude archéologique et topographique. Paris, 1888.
- Nicolini, Ant., Quadro in Musaico. Seconda editione. Prato, 1832.
- Notice d'une collection des vases peints tirés des fouilles

- faites en Étrurie par feu le prince de Canino. Paris, 1845.
- Overbeck, J., Griechische Kunstmythologie. 3er Bd. 5es Buch. Apollon. Leipzig, 1887.
- Panofka, Th., Lettera intorno gli ultimi scavi di Pompei. 1847.
- Paucker, C., Demophon oder Orestes. 1848.
- Παπαϊωάννου, Α., Ἀνατομικὴ τοῦ ἀνθρώπου. Τόμ. Α'. Ἐν Ἀθήναις, 1888.
- Rayet-Collignon., Histoire de la céramique grecque. Paris, 1888.
- Revue archéologique. Tom. XI - XII, Paris, 1888.
- Ross, L., Archäologische Aufsätze. Bd. I-II. Leipzig, 1855-61.
- Roulez, J., Choix de vases peints du Musée d'antiquités de Leide. Gand, 1854.
- Salzmann, Aug., Nécropole de Camiros. Pl. 60. Paris, 1875.
- Schmidt, Ad., Handbuch d. griech. Chronologie, herausgegeben von Fr. Rühl. Jena, 1888.
- Schrader, O., Sprachvergleichung und Urgeschichte. Jena, 1883.
- Smith, A. H., A catalogue of engraved gems in the british Museum. London, 1888.
- Ulrichs, L., Die Apsis der alten Basiliken. Greifswald, 1847.
- Vogel, A., Hercules secundum graecorum poetas et historicos antiquiores descriptus et illustratus. Halis Saxonium, 1830.
- Wieseler, Fr., Mars victor. Göttingen.
- Dionysos oder Acheloos, 1847.
- Das Orakel des Trophonios. Göttingen, 1848.
- Winnefeld, H., Beschreibung der Vasensammlung zu Karlsruhe. Karlsruhe, 1887.
- Witte, J (de)., L'expiation d'Oreste. Paris, 1850.

Zeitung (archäologische). Herausg. von Ed. Gerhard. Bd.
1 - 20, 1843 - 1862. 23 - 24, 1865 - 1866. Register z.
arch. Zeitung. Jahrg. I - XLIII. Berlin, 1886.

ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

Ἀθήνα.

Στήλη ἐνεπίγραφος. Περὶ ἀπελευθερώσεως δούλων τῆς πόλεως
"Ἄλου ἐν Φθιώτιδι. Ὑψ. 1.33. Λιθ. 4296 (ἐξεδ. Bull. de Cor.
Hell. 1887 σ. 364). Δῶρον Ζωσιμῶ Ἐσφιγμένιτου.

Εἵκοσι καὶ ὀκτὼ δακτυλίδιοι δεδεμένοι εἰς χρυσοῦν περιδέ-
ραιον σημερινῆς κατασκευῆς: Σάρδιος. Ἀσκληπιὸς καὶ Ὑγίεια
ἀπέναντι ἀλλήλων. — Ὀνοῦξ. Δαίμων θανάτου. Πρ. ἀρ. γράμ-
ματα PBL. — Σαρδόνυξ. Γυνὴ στηριζομένη ἐπὶ στήλης καὶ
ὑποβαστάζουσα τῇ ἀριστερᾷ κεφαλὴν γυναικείαν. — Σάρδιος. Κέν-
ταυρος πρ. ἀρ. κρατῶν κλάδον. — Ἴασις πρασίνη. Τέθριππον
καὶ πρὸ αὐτοῦ Τύχη καὶ Νίκη. — Σάρδιος. Ζεὺς καθήμενος κρα-
τῶν δόρυ καὶ κεραυνόν· κάτω Ἀετός. — Σαρδόνυξ. Σκορπίος. —
Σάρδιος. Νίκη πρ. ἀρ. — Σαρδόνυξ. Νέμεσις πρ. ἀρ. — Σάρ-
διος. Νεανίας πρ. ἀρ. κρατῶν δόρυ. — Σάρδιος. Ἴσις πρ. ἀρ.
θηλάζουσα τὸν Ὄρον. — Σαρδόνυξ. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρ. ἀρ. —
Σάρδιος. Πλούτων καθήμενος πρ. ἀρ. — Ἴασις κεραμόχρους.
Ἔρως κρατῶν βότρυν καὶ λαγωδόλον. — Σάρδιος. Ἀφθονία πρ.
ἀρ. — Σαρδόνυξ. Ἀπόλλων κιθαρωδὸς πρ. δ. καὶ γράμματα:
ΑΤΑ. — Σάρδιος. Προτομὴ νεανικὴ ἐστεμμένη πρ. ἀρ. καὶ πρὸ
αὐτῆς κλάδος. — Ἴασις κεραμόχρους. Ἀσκληπιὸς πρ. δ. — Ἀμέ-
θυστος. Μορφή πάνθεος πρ. δ. (Ἀθηνᾶ, Νίκη καὶ Τύχη). — Σάρ-
διος. Σύμπλεγμα (κεφαλὴ ἐλέφαντος καὶ τρία προσώπεϊα). —
Σάρδιος. Προτομὴ Ἀθηνᾶς πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος.
Ἔρως πρ. ἀρ. κρατῶν λύραν. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προ-
τομὴ Τιθερίου (;) πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Γυνὴ θέ-
τουσα τὴν ἀριστερὰν ἐπὶ τῶν ὤμων παιδὸς γυμνοῦ. Ἀνωθεν τοῦ

παιδὸς ἀκτίνες. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομή Ἀπόλλωνος πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομή Διὸς πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομή Ἡρακλείους πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. — Σάρδιος. Προτομή Ἀπόλλωνος πρ. ἀρ. Νέας ἐργασίας. Διθ. 4310 - 47. Δῶρον Ἰ. Πεσμαζόγλου.

Πήλινα.

Κότυλος. Γραφ. μέλ. Ἐδαφ. ἐρυθρ. Σατυρική παράστασις ταχείας ἐργασίας. Ἀνὴρ βαίνων πρ. ἀρ. Βοιωτίας. Ὑψ. 0.06 Π. Αγγ. 3560. Δῶρον Δ. Μπέλλου.

Παναθηναϊκοῦ ἀμφορέως τεμάχιον. ΘΕΝΕΘΕΝΑ. Ἀθηνῶν. Π. Αγγ. 4289. Δῶρον Ι. Π. Λάμπρου.

Σκεῦος (κρόταλον) ἔχον ἐντυπα ἀνθέμια. Π. Σκ. 284. Δῶ-
Αὐγ. Στογιάννου.

Πινακίδιον διάτρητον. Ἐπιγραφή γραπτή: ΠΑΝΔΙΟΝΙΞ|
ΞΤΕΙΡΙ Ε. Ἀττικῆς. Π. Σκ. 284. Δῶρον Η. Lolling.

Πάν τραγοσκελῆς ἀνακλιμένος κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ ῥυτόν.
Μήκ. 0.12. Βοιωτίας Π. Μ. 1084. Δῶρον Α. Παπαδήμου.

Κεφαλαὶ τρεῖς κολοβαὶ γυναικείων ἀγαλματίων. Ὑψ. 0.06 -
10. Κεφαλληνίας. Π. Μ. 1970 - 72. Δῶρον Γ. Λασκαράτου.

Κεφαλή κολοβὴ ἀγαλματίου ἀνδρικοῦ σατυρικοῦ. Ὑψ. 0.07.
Ἀθηνῶν. Π. Μ. 2065. Δῶρον Μιχ. Γεωργίου.

Χαλκᾶ.

Κάλπη χαλκῇ κολοβὴ ἔχουσα διπλᾶς τοξοειδεῖς λαβὰς. Ὑψ.
0.23. Ναρθάκης. Χ. 1159. Δῶρον Ἐπ. Δημολούλια.

Κάλπη Χαλκῇ ὀσπεοδόχος μετὰ πώματος προσαρμύζοντος διὰ
τεσσάρων ῥήλων. Ὑψ. 0.26. Λαυρίου. Χ. 1176. Δῶρον Μιτ.
Ζάνου.

Νομίσματα.

Διδραχμον βοιωτικόν. Ἀσπὶς βοιωτικὴ. (Ἀμφορεὺς καὶ ἄνω-
θεν βότρυς. ΕΥΦΑΡΑ. Ν. 1012. Δῶρον Π. Γενναδίου.

Νόμισμα χαλκοῦν Ἀλεξανδρεῖας Τρωάδος. Κεφαλὴ Κορμύδου πρ. δ.) (Ἴππος βόσκων πρ. δ. Ν. 1013. Δῶρον Δ. Ν. Κωτ-τάκη.

Νομίσματα χαλκᾶ ἐνεήκοντα ἑλληνικὰ (αὐτόνομα καὶ αὐτοκρατορικὰ) ἐν οἷς Τόμειος, Περινθίων, Αἰνίων, Θάσου, ῥωμαϊκὰ καὶ βυζαντινὰ τὰ πλεῖστα ἐφθαρμένα, Ν. 1014-1103. Δῶρον Ντέκα Νίκου.

Νομίσματα ἐννέα χαλκᾶ ἑλληνικὰ (Σικυῶνος καὶ Κορίνθου) καὶ βυζαντινὰ καὶ εἰς ὁβολὸς Σικυῶνος, πάντα ἐφθαρμένα Ν. 1133-1142. Δῶρον ἀνωνύμου.

Νομίσματα χαλκᾶ ἐξήκοντα καὶ τρία ἑλληνικὰ (ἐν οἷς Ἑρεσοῦ, Περπερηνῶν) ῥωμαϊκὰ καὶ βυζαντινὰ καὶ εἰς ὁβολὸς Κνίδου, πάντα ἐφθαρμένα. Ν. 1143-1206. Δῶρον ἀνωνύμου.

ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Λεῖθινα.

Λουτροφόρος κολοβή. Ἀνάγλυπτος παράστασις ἀποχαιρετισμοῦ. Γυνὴ καθημένη πρ. ἀρ. δεξιόῦται ἑτέραν ἵσταμένην με-ταξὺ αὐτῶν πρεσβύτης προσβλέπων πρὸς τὴν καθημένην. Δεξιὰ τῆς παραστάσεως ἐπιγραφή: ΑΡΙΞΤ   ΚΑΛΛΙ-ΞΤΟΜΑΧΗ|ΑΞ...ΝΟΥΑΛΙΜΟΥΕΙΟ, ἀριστερά: ΤΙ-ΜΑΓΟΡ...|ΤΙΜΟΔΗΜΟ...|ΑΛΩΠΕΚΗ... Ὑψ. 0.73. Ἀθηνῶν. Λεῖθ. 4267.

Λουτροφόρος κολοβή. Παράστασις ἀποχαιρετισμοῦ. Γυνὴ καθημένη πρ. δ. δεξιόῦται ἑτέραν ἵσταμένην με-ταξὺ αὐτῶν πρεσβύτης βλέπων πρὸς τὴν ἵσταμένην. Δεξιὰ τῆς παραστάσεως ἐπιγραφή: ΤΙΜΑΓΟΡΑΣ|ΤΙΜΟΔΗΜΟΥ|ΑΛΩΠΕΚΗΘΕΝ, ἀριστερά: ΚΑΛΛΙΞΤΟΜΑΧ |ΑΛΙΜΟΥΕΙΟ   . Ὑψ. 0.76. Ἀθηνῶν. Λεῖθ. 4268.

Κεφαλὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ παναρχαίου ἀγαλματίου. Ἐχει σχῆμα ὡσείδες. Ρίς, ὧτα καὶ στόμα δεδηλωμένα πλαστικῶς, οἱ

ὀφθαλμοί· ἐξωγραφημένοι μέλανι καὶ κιτρίνῳ χρώματι· κάτωθεν τῶν ὀφθαλμῶν κάθεται γραμμαὶ ἐρυθραί. "Υψ. 0.28. Ἀμοργοῦ. Λιβ. 4270.

Τεμάχια ὀκτώ συμπλέγματος Ἀθηνᾶς (;) καὶ Γίγαντος (;) ἄνευ κεφαλῶν μετὰ μέρους τῆς πλίνθου. "Υψ. 0.43, μήκ. 0.69. Ἀττικῆς. Λιβ. 4339.

Τεμάχιον μεγάλου νεκρικοῦ ἀναγλύφου. Σώζεται κεφαλὴ γυναικὸς μετὰ τοῦ στήθους. Ἐπιγραφή: ΣΩΞΤΡΑΤΗ. "Υψ. 0.63. Ἀττικῆς. Λιβ. 4341.

Λουτροφόρος κολοβή. Παράστασις ἀποχαριετισμοῦ. Γυνὴ καθήμενη πρ. ἀρ. δεξιούται νέον πρὸ αὐτῆς ἱστάμενον. Παρὰ τῇ καθήμενῃ ἵσταται παιδίσκη καὶ ὀπίσω τοῦ νέου παῖς κρατῶν περικεφαλαίαν καὶ ἀσπίδα. Ἐπιγραφή: ΕΥΘΙΠΡΟΣΧΟΛΛΕΙΔΗΣ | ΓΕΙΣΙΑ. "Υψ. 0.70. Μαραθῶνος. Λιβ. 4342.

Ἀγάλμα γυναικὸς, φυσικοῦ μεγέθους τέχνης ῥωμ. χρόνων, κατ' ἐνώπιον ἱσταμένης ἐν χιτῶνι καὶ ἱματίῳ καλύπτοντι αὐτὴν ἀπὸ κεφαλῆς. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀνέχει τὸ ἱμάτιον, ἡ ἀριστερὰ ἐλλείπει. Ῥίς, κάτω χεῖλος καὶ γένυς ἀποκεκρουσμένα. "Υψ. 1.80. Θήρας. Λιβ. 4354.

Ἀγάλμα γυναικὸς ὅμοιον τῷ ἀνωτέρῳ κατὰ τὴν στάσιν καὶ περιβολὴν καὶ τῆς αὐτῆς τέχνης. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ὑπὸ τὸ ἱμάτιον, ἡ δὲ ἀριστερὰ καὶ μέρος τοῦ σώματος ἐλλείπουσι. Τὸ πρόσωπον λίαν λελωθεμένον, "Υψ. 1.55. Θήρας. Λιβ. 4355.

Ἀνάγλυφον Κυβέλης τῶν συνήθων λίαν βεβλαμμένον. "Υψ. 0.40. Ἀθηνῶν. Λιβ. 4356.

Κεφαλὴ γυναικεία βεβλαμμένη. "Υψ. 0.20. Λιβ. 4360.

Στήλη νεκρική μετ' ἀναγλύφου γυναικὸς καὶ κυναρίου ἀναρρινωμένου ἐπ' αὐτήν. Ἐπιγραφή: ΔΕΞΙΠΓΓ. "Υψ. 0.34. Πειραιῶς. Λιβ. 4361.

Ἐρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας κολοβός. Ἡ κεφαλὴ βεβλαμμένη. "Υψ. 0.28. Πειραιῶς. Λιβ. 4385.

Στήλη ἀναθηματικὴ ἐνεπίγραφος μετ' ἀναγλύφου ὄρεως. "Υψ. 0.26. Πειραιῶς. Λιβ. 4386.

Ἐρμῆς τῆς τετραγώνου ἐργασίας· ἡ κεφαλὴ κολοβή. "Υψ. 0.73. Πειραιῶς. Λιβ. 4405.

Ἀναθηματικὸν ἀνέγλυφον κολοβόν. Μορφαὶ πέντε ἀνδρικοὶ καὶ γυναικίαι. Ὑψ. 0.30. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4465.

Ἀναθηματικὸν ἀνέγλυφον. Μορφαὶ τέσσαρες ἄνθρωποι καὶ γυνὴ καὶ δύο παῖδες πρ. δ. Ὑψ. 0.35. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4489.

Τριάκοντα καὶ τρεῖς στρογγύλοι καὶ ἐλλειψοειδεῖς γλυπτοὶ λίθοι διάτρητοι τῶν λεγομένων νησιωτικῶν. — Ἀργιλλόλιθος. Δύο τετράποδα κερασφόρα ζῶα ἀπέναντι ἀλλήλων. — Στεατίτης. Πτηνὸν πρ. ἄρ. — Στεατίτης. Λέων πρ. δ. — Στεατίτης. Αἰγυγιόχους (:) πρ. δ. — Πρασόχρους. Τετράπουν κερασφόρον κατακείμενον πρ. δ. Ἀνωθεν αὐτοῦ ἔντομον. — Στεατίτης. Γρύψ πρ. δ. — Στεατίτης. Ταῦρος πρ. δ. — Στεατίτης. Τρία τετράποδα τρέχοντα. — Στεατίτης. Τετράπουν κερασφόρον πρ. δ. — Στεατίτης. Ἐφ' ἐνὸς δύο λέοντες. Ἐφ' ἐτέρου Γρύψ. — Στεατίτης. Ἀντιλόπη πρ. δ. — Στεατίτης. Προτομὴ τετράποδος ζώου. — Στεατίτης. Δύο τετράποδα κατ' ἀντίστροπον θέσιν. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Τετράπουν τρέχον πρ. δ. ἄνωθεν αὐτοῦ κλάδοι. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Λέων κατακείμενος πρ. ἄρ. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Κύων (:) τρέχων πρ. ἄρ. καὶ πρὸ αὐτοῦ πτηνὸν πετόμενον. — Μαγνητικὸς σιδηρόλιθος. Πτηνὸν (περιστέρα;) πετόμενον πρ. ἄρ. — Κρύσταλλος. Τετράπουν κερασφόρον (ἔλαφος;) πρ. δ. — Σάρδιος. Ἐλαφος πρ. ἄρ. — Λίθος ὑποπράσινος. Ἀγγεῖον ἐν μέσῳ δύο ὄψεων (:) καὶ ἄνωθεν αὐτοῦ Δελφίν. — Ἀμέθυστος. Λέων πρ. δ. τετρωμένος ὑπὸ βέλους. — Ἀχατόνυξ. Αἰγυγιόχος πρ. δ. — Σαρδόνυξ. Ἄνθρωποι καὶ γυνὴ ἰστάμενοι ἀπέναντι ἀλλήλων. — Σαρδόνυξ. Δύο σκορπιοὶ (:) — Σαρδόνυξ. Πλοῖον (:) — Σάρδιος. Κόσμημα (ὥσπερ δύο ἀγγεῖα ἀντιστρόφως διατεθειμένα καὶ κλάδοι ἐκατέρωθεν). — Σάρδιος. Κοσμήματα. — Σάρδιος. Κόσμημα (ὥσπερ ἔντομον). — Ἀμέθυστος. Κόσμημα καὶ κλάδοι. — Ἰασπιδίον ἐρυθρὰ. Κάλυξ. — Πρασόχρους. Ἰχθύς καὶ διάφορα κοσμήματα. — Στεατίτης. Μορφὴ ἀνθρωπίνῃ καὶ κοσμήματα. — Πάντες ἐκ Κρήτης. Λίθ. 4277 - 4309.

Δακτυλίος σκαρβαριοειδής. Σάρδιος. Γρύψ πρ. ἄρ. Ἐλευσίνος. Λίθ. 4338.

Τριάκοντα καὶ τρεῖς στῆλαι καὶ κιονίσκοι νεκρικοὶ ἐνεπίγραφοι

τὸ πλεῖστον κολοβοὶ καὶ μικρὰ τεμάχια ἐπιγραφῶν διαφόρων.
Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Λιβ. 4406-12, 4414-32, 4472-85.

Πήλινα.

Κύλιξ. Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Νεανίας ἐστεμμένος, λουόμενος.
Ἐπιγραφή: ΠΑΝΘΑΙΟΣ ΕΠΟΙΕΣΕΝ. Ἐπὶ τοῦ λουτήρος:
Ο Ο Σ Λ Η. Ὑψ. 0.125. Π. Ἀγγ. 3557.

Ἀγγεῖον σφαίροειδές μελαμβραρές φέρον ἔκτυπα κοσμήματα
καὶ ἐπιγραφὴν ΑΙΩΝΟΣ. Ὑψ. 0.14. Πειραιῶς. Π. Ἀγγ.
3558.

Λήκυθος. Μορφ. μέλ. Ἐδ. κιστόν. Τοξότης πρ. δ. φέρων στο-
λὴν βαρβαρικὴν. Ὑψ. 0.22. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3559.

Λήκυθος. Μορφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Ζεὺς καθήμενος. Ἑρμῆς, Ἀ-
θηνᾶ καὶ Ἡρακλῆς. Ὑψ. 0.27. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3561.

Κύλιξ. Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Νεανίας ἀνακλιμένος. Ὑπεράνω
κάλαθος. Κάτω ἐπιγραφή: καλός. Ὑψ. 0.08. Π. Ἀγγ. 3562.

Λήκυθος λευκή. Στήλη νεκρικὴ τεταينيωμένη. Δεξ. Νεανίας
τεθωρακισμένος, ἀριστ. κόρη κρατοῦσα κανοῦν καὶ κάτοπτρον.
Ὑψ. 0.35. Τανάγρας. Π. Ἀγγ. 3563.

Δίωτον ἀγγεῖον πηλοῦ ἐρυθροῦ ἀνοικτοῦ, γραφ. μέλ. ἡ καστα-
νόχροσι. Διαίρεται εἰς χώρας ὧν ἡ δευτέρα περιέχει ἑξ πτηνᾶ,
αἱ δὲ λοιπαὶ γραμμὰς ζητοσιδεῖς. Ὑψ. 0.20. Θηβῶν. Π. Ἀγγ.
3564 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 334 ἀρ. 28).

Ἐτερον περίπου ὁμοιον. Ὑψ. 0.15. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3565
(Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 334 ἀρ. 29).

Ἐτερον ὁμοιον, ἄνευ γραφῆς πτηνῶν. Ὑψ. 0.15. Θηβῶν. Π.
Ἀγγ. 3566 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 339 ἀρ. 54).

Φιάλη ὁμοίας τέχνης. Γραμμαὶ ζητοσιδεῖς. Ὑψ. 0.07. Θη-
βῶν. Π. Ἀγγ. 3567 (Jahrb. d. Inst. 1888 σ. 339 ἀρ. 22).

Ἀγγεῖον ἄνευ γραφῶν, σχῆμα ἔχον κουλούρας μετὰ λαβῆς ἄνω-
θεν. Ὑψ. 0.12. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3568.

Βομβύλιον κορινθιακῆς τέχνης. Ἀλεκτροῦν δισώματος. Ὑψ.
0.22. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3569.

Ἀρύβαλλος σφαιρικός κορινθιακῆς τέχνης. Δύο πτηνὰ καὶ δύο λέοιτες. Ὑψ. 0.15. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 3570.

Φιάλη πηλοῦ ἐρυθροῦ γρ. μέλ. Κύκλοι συγκεντρικοί καὶ ἐν μέσῳ πρόσωπον Μεδούσης. Διαμ. 0.22. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3571.

Ἀμφορεὺς ἔχων σφαιρικὴν κοιλίαν καὶ κωνοειδῆ βάσιν. Μορφ. ἐρ. Ἔδ. μέλ.—Α. Ἄρμα πρ. δ. καὶ ὀπλίτης καὶ γυνὴ κρατοῦσα δῶδας. Πρ. δ. ἀνὴρ σκηπτροφόρος πρ. ἄρ. ἕτερος ὁμοίος. Β. Γυνὴ καὶ νεανίας κρατοῦντες δῶδας καὶ ἐν τῷ μέσῳ βωμός. Πρ. ἄρ. δύο μορφαὶ γυναικεῖαι ὧν ἡ πρώτη δαδοφορεῖ. Γ. Τρεῖς γυναικες καὶ νεανίας κρατῶν ῥάβδον. Ὑψ. 0.45. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3572.

Σκεῦος ἰδιόσχημον πηλοῦ ἐρυθροῦ ἀδρομεροῦς καὶ ἀκαθάρτου (ἴδε τὴν εἰκόνα ἐν Mittheil. XI σ. 19 Beilage 2, C. 1). Ὑψ. 0.14. Ἀμοργοῦ. Π. Ἀγγ. 3573.

Ἀμφορεὺς μέγας ἀρχαῖκός πηλοῦ ἐρυθροῦ ἀνοικτοῦ γραφ. μέλ. καὶ ἐρ. μετὰ γραμμῶν ἐγκεχαργμένων. Δύο ἄρματα πρ. δ. καὶ πρὸ αὐτῶν λέων ὀκλάζων. Τὰ κενὰ πληροῦνται ὑπὸ κοσμημάτων ἐλικοειδῶν καὶ μαιανδρικῶν καὶ ἀνθεμίων. Ὑψ. 1.12. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 3574 (Berl. phil. Wochenschrift 1888 σ. 1483).

Κύλιξ. Μορφ. μέλ. Ἔδ. ἐρ. Ἐκατέρωθεν τρεῖς ζεύγη ὀπλιτῶν μαχομένων Ὑψ. 0.115. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 3966.

Ἀγγεῖον ἔχον σχῆμα προτομῆς ἵππου, πηλ. ἐρυθροῦ. Ἐκατέρωθεν γραφὴ λέοντος ὀκλάζοντος. Ὑψ. 0.11. Θηβῶν. 3966.

Κρατῆρ. Μορφ. ἐρ. καὶ λευκ. Ἔδ. μέλ. Α. Νεανίας ἐστειμένος κάθεται πρ. ἄρ. κρατῶν ῥόπαλον καὶ κίρας ἀμαλθείας, πρὸ αὐτοῦ Νίκη. Πρ. ἄρ. νεανίας καθήμενος, πρ. δ. γυνὴ κρατοῦσα στέφανον. Β. Τρεῖς ἑφηβοὶ ἐν ἱματίοις. Ὑψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4271.

Λήκυθος Μορφ. ἐρ. Ἔδ. μέλ. Γυνὴ φέρουσα χιτῶνα στικτὸν καὶ πέπλον, κρατοῦσα κλάδον. Ὑψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4272.

Σκύφος. Μορφ. μέλ. Ἔδ. ἐρ. ἀνοικτόν. Παράστασις κωμικῆ. Ἄρμα συρόμενον ὑπὸ ὄνων ἰθυοαλλικῶν. Ἐπιβαίνουσι Σάτυρος καὶ Μαινιάς κρούουσα κύμβαλον. Προηγούμενα Μαινιάς ὀρχουμένην

καὶ Σάτυρος φέρων ἐπ' ὤμων ἕτερον Σάτυρον. Ἐπεταί Σάτυρος ἐπιχειρῶν ν' ἀνέλθῃ ἐπὶ τοῦ ἄρματος. Ὑψ. 0.17. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Π. Ἀγγ. 4273 (Berl. phil. Wochenschrift 1888 σ. 1483. Mittheil XIII σ. 422).

Σκευὸς κυλινδρικὸν ἀπολῆγον εἰς ὀξὺ (στροβίλος;) ἄνευ γραφῶν. Ὑψ. 0.055. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Π. Ἀγγ. 4290.

Ἐτερον ὁμοιον φέρον γραφὴν ἐξ πτηνῶν νησσοειδῶν καὶ κλάδον κισσοῦ. Ὑψ. 0.10. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Π. Ἀγγ. 4291.

Κρατῆρ. Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ.—Α. Ἀπόλλων κιθαρωδὸς κρατῶν φιάλην καὶ Ἀρτεμις οἰνοχοοῦσα, ἐν τῷ μέσῳ ὀμφαλὸς καὶ στήλη ἐφ' ἧς τρίπους ὠτίτης. Πρ. δ. γυνὴ κρατοῦσα φιάλην. Β. Πάρις καθήμενος πρ. δ. καὶ πρὸ αὐτοῦ Ἀθηνᾶ, Ἀφροδίτη καὶ Ἥρα ιστάμεναι. Ὑψ. 0.30. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4293.

Κρατῆρ μετὰ πώματος. Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ.—Α. Ἀθηνᾶ ἐπιβαίνουσα ἄρματος τεθρίππου πρ. ἄρ. Ἄνω γλαυζ̄ πετομένη πρ. δ. Β. Γυνὴ ἐπιβαίνουσα ἄρματος συρομένου ὑπὸ δύο ἵππων περρωτῶν· προηγείται Ἑρμῆς. Ἄνωθεν ἡμισέληνος καὶ ἀστήρ ὑπὸ τοὺς ἵππους δελφίν. Ὑψ. 0.33. Βοιωτίας Π. Ἀγγ. 4294.

Σκύφος. Μορφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ.—Α. Ἑρμῆς (ἀργειρόντης) ὀρμῶν νὰ πλήξῃ διὰ ξίφους μορφήν διπρόσωπον (πωγωνοφόρον καὶ ἀγένοιον). Πρ. ἄρ. Σεληνὸς ὀρχούμενος καὶ αὐλητρίς. Β. Ἑρμῆς κρατῶν βρέφος (Διόνυσον) καὶ τρεῖς νύμφαι. Ὑψ. 0.115. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 4295.

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Σῶζεται κεφαλή γυναικεία καὶ γράμματα ΑΡΙΤΑ. Ὑψ. 0.10. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4300 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 185).

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μέλ. ἐρ. Ἐδ. ἐρ. Δύο κεφαλαὶ ἀνδρικοί. Ὑψ. 0.105. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4301 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 185).

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Σῶζεται κάτω μέρος μορφῆς ἀνδρὸς φέροντος στικτὸν χιτῶνα. Ὑψ. 0.115. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4302 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 186).

Πίνακος τεμάχιον. Μορφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Σῶζεται τὸ κάτω μέρος δύο μορφῶν. Ὑψ. 0.10. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4303 (Ἐφ. Ἀρχ. 1888 σ. 186).

Κεράμου τεμάχιον. Ἐκτυπα γράμματα **ΡΑΤΑ** | **Ι- CIME** | **ΟΕΙΑ**. Μήκ. 0.10. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4304.

Ἀγαλμάτιον γυναικός, ἐπὶ βάσεως διβάθμου, ἱσταμένης καὶ φερούσης χιτῶνα καὶ πέπλον, ὃν διανοίγει ἀμφοτέραις ταῖς χερσί. Λεῖψανα χρωμάτων λευκοῦ καὶ ἐρυθροῦ. Ὑψ. 0.53. Θηβῶν. Π. Μ. 1973.

Εἰδῶλιον ἀρχαῖκόν γυναικείας μορφῆς πτηνοκεφάλου ἔχον τοὺς πόδας περιαιρετούς. Ὑψ. 0.23. Θηβῶν. Π. Μ. 1974.

Πλίνθου τεμάχιον ἐφ' οὗ δύο καρποί. Μήκ. 0.05. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Π. Μ. 1977.

Τράγος κολοβός. Μήκ. 0.18. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Π. Μ. 1978.

Ἀφροδίτη (ἐπιτραγία) ἡμίγυμνος καθημένη ἐπὶ τράγου. Μεταξὺ τῶν σκελῶν τοῦ τράγου δύο ἐρίφια. Λεῖψανα χρώματος λευκοῦ ἐρυθροῦ καὶ κυανοῦ. Ὑψ. 0.48. Βοιωτίας. Μ. Π. 1982.

Σφραγὶς χριστιανικὴ φέρουσα ἔκτυπον σταυρὸν καὶ τέσσαρας περιστερὰς. Διὰμ. 0.063. Πειραιῶς. Π. Σκ. 290.

Χαλκᾶ.

Κάλπη κυλινδρικοῦ σχήματος μετὰ διπλῆς τοξοειδοῦς λαβῆς καὶ ὧτων ἔχόντων σχῆμα προσώπου Πανός. Ὑψ. 0.25. Γαλαξειδίου. Χ. 1158.

Ζώνης ἴσως μέρη δέκα καὶ πέντε συναρμύζοντα. Πειραιῶς. Χ. 1165.

Δακτύλιος. Ἐπὶ τῆς σφενδόνης γλυφὴ περιστερᾶς. Διὰμ. 0.02. Χ. 1166.

Δακτύλιος. Γλυφὴ πτηνοῦ. Διὰμ. 0.02. Χ. 1167.

Δακτύλιος. Γλυφὴ πτηνοῦ ἐντὸς κύκλου. Διὰμ. 0.02. Χ. 1168.

Δακτύλιος. Γλυφὴ δύο κυναρίων μελιταίων. Διὰμ. 0.022. Χ. 1169.

Δακτύλιος. Γλυφὴ κυνὸς πρ. ἄρ. Διὰμ. 0.017. Χ. 1170.

Δακτύλιος. Γλυφὴ Πηγάσου πρ. ἄρ. Διὰμ. 0.015. Χ. 1171.

Δακτύλιος. Ἐν τῇ σφενδόνη ἐντεθειμένος λίθος ὕαλινος ἐφ' οὗ ἔντυπος βωμός. Διὰμ. 0.013. Χ. 1171 α.

Δακτυλίου σφενδόνη φέρουσα γλυφὴν μορφῆς γυναικείας κρα-
τούσης κέρας ἀμυλθείας. Μήκ. 0.013. X. 1172.

Δακτυλίου σφενδόνη. Γλυφὴ Νίκης κρατούσης στέφανον. Μήκ.
0.013. X. 1173.

Λαβὶς ἔχουσα ὀπίσω κοιλότητα πρὸς ὑποδοχὴν καυτηρίου
(σταφυλοκαύστης). Μήκ. 0.15. Μήλου. X. 1177 (Gazette heb-
dom. de médecine et de chirurgie 1855 T. II σ. 693, 1).

Λαβὶς ὀδοντωτὴ (Μεῖδιον;). Μήκ. 0.15. Μήλου. X. 1178.
(Ἐξεδόθη ἔ. ἀ. σ. 693, 2.)

Βελὼνη (τυφλάγκιστρον;). Μήκ. 0.14. Μήλου X. 1179 (ἔξε-
δόθη ἔ. ἀ. σ. 693, 4).

Βελὼνη χρησιμεύουσα εἰς ἐγχείρησιν καταρράκτου (παρακεν-
τητήριον). Μήκ. 0.15. Μήλου. X. 1180 (ἔξεδόθη ἔ. ἀ. σ.
693, 3).

Ἐργαλεῖον εἰς δύο τεθραυσμένον ἔχον κοιλότητα ὁμοίαν τῇ
τῶν στλεγγίδων (κναθίσκος). Μήκ. 0.13. Μήλου. X. 1181 (ἔξε-
δόθη ἔ. ἀ. σ. 693, 5).

Τέσσαρα ἐργαλεῖα (σπάθαι). Μήκ. 0.08 - 9. Μήλου. X.
1182 - 5 (ἔξεδόθησαν ἔ. ἀ. σ. 693, 6).

Κύλιξ. Ὅψ. 0.07. Θηβῶν. X. 1188.

Ταῦρος ἐπὶ βάσεως. Φέρει ἐπιγραφὴν ΗΙΑΡΟΣ. Ὅψ.
0.07. Βοιωτίας (Καθεῖριον). X. 1193.

Βόες δύο. Ὅψ. 0.03 - 4. Βοιωτίας (Καθεῖριον). X. 1194 - 5

Λαβὴ σκεύους ἀπολήγουσα εἰς κεφαλὴν ὀφως. Μήκ. 0.165.
Βοιωτίας (Καθεῖριον). X. 1196.

Στύλος γραφικός. Τὸ αἰχμηρὸν ἄκρον κολοβόν. Τὸ πεπλατυ-
σμένον μέρος φέρει ἀφ' ἑνὸς ἔκτυπον ἀνθέμιον ἀφ' ἑτέρου ἐπιγρα-
φὴν ΑΝΘΕΜΑΤΟΙ|ΠΑΙΔΙΤΩΚΑΒΙΡΟ. Μήκ. 0.15.
Βοιωτίας (Καθεῖριον). X. 1197.

Ταῦρος ἐπὶ βάσεως φερούσης ἐπιγραφὴν DAITONDAS
ΑΝΕΘΕΚΕ|ΤΟΙΚΑΒ|ΙΡΟΙ Μήκους 0.06. Βοιωτίας (Κα-
θεῖριον). X. 1198.

Ἀκωκὴ βέλους τριγωνική. Ἐκάστη πλευρὰ φέρει τύπον γράμ-
ματος. Μήκους 0.027. Πειραιῶς. X. 1201.

Σταθμός τετράγωνος. Γράμματα εκτυπα $\Sigma 1$, ἐγκεχαρραγμένα Δ Α Μ Ο Υ. Ἐλκει Γρ. 379. Κορίνθου. Χ. 1160.

Σταθμός τετράγωνος. Ἐκτυπος δέσμη κεραυνῶν καὶ Δ Ι Ο Σ. Ἐλκει Γρ. 63. Ὀλυμπίας. Χ. 1161.

Σταθμός στρογγύλος. Ἐκτυπον κ. Ἐλκει Γρ. 22. Χ. 1162.

Σταθμός τετράγωνος. Ι Ι Ι Ι. Ἐλκει Γρ. 17. Χ. 1163.

Σταθμός στρογγύλος. Ἐκτυπος προτομή Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ι C Χ C. Ἐλκει Γρ. 57. Χ. 1164.

Σταθμός τετράγωνος. Ἐκτυπον σκέλος ζώου καὶ Γ Α. Ἐλκει Γρ. 43. Χ. 1187.

Σταθμός (;) τετράγωνος. Σχῆμά τι δυσδιάγνωστον. Ἐλκει Γρ. 21. Πειραιῶς. Χ. 1200.

Σταθμός τετράγωνος. Ἐκτυπον τέταρτον χελώνης. Ἐλκει Γρ. 36. Ἀθηνῶν. Χ. 1202.

Μολύβδινα.

Πεσσοὶ σφενδονῶν ἐννέα ἡνωμένοι ὥσει κλάδος. Φέρουσι ἔκτυπον ἐπιγραφὴν Δ Ι Ο Ν Υ. Μήκ. 0.14. Πειραιῶς. Μ. 2624.

Ἐτερος ὅμοιος κλάδος. Μήκ. 0.15. Πειραιῶς. Μ. 2625.

Βόες κολοβοὶ δύο. Μήκ. 0.05. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Μ. 2859-60.

Τράχος λίαν βεβλαμμένος. Μήκ. 0.06. Βοιωτίας (Καθεΐριον). Μ. 2861.

Σύμβολα μολύβδινα εἴκοσι καὶ ἑπτὰ. — Κεφαλὴ Ἀμμωνος πρ. δ.) (Κυνοκέφαλος ὀκλάζων. 3 $\frac{1}{2}$. Μ. 2578. — Προτομή Ἰσίδος (;) καὶ ἐπιγρ. δυσανάγνωστος.) (Γυνὴ ἐφ' ἄρματος συρομένου ὑπὸ λεόντων καὶ πρὸ αὐτοῦ Νίκη. 3. — Τρεῖς χορεύτριαι) (Σειρήν. 4 $\frac{1}{2}$. — Κεφαλὴ Ποσειδῶνος πρ. δ. 1 $\frac{1}{4}$. — Γλαυξ καὶ ΑΝ) (Βάτραχος. 2. — Κεφαλὴ γυναικεία πρ. δ. ἐν μέσῳ δύο μηνίσκων. 2 $\frac{1}{2}$. — Κεφαλὴ νεανικὴ πρ. δ. 1 $\frac{1}{4}$. — Ὀπλίτης πρ. ἄρ. καὶ ΠΡΥ. 2. — Κεφαλὴ ἀνδρὸς ἐστεμμένον πρ. δ.) (Ἀλεκτροῦν φέρων ἀσπίδα καὶ δόρυ. — Κάλαθος ἐντὸς στεφάνου καὶ Γ ΕΝ 2 $\frac{1}{2}$. — Προτομή Ἀρτέμιδος (;) καὶ πρὸ αὐτῆς δξς) (Σειληνὸς κρατῶν ρυτόν. 4. — Προτομή ἀνδρὸς γε-

νειῶντος πρ. δ. 5. Σμύρνης. — Προτομή ἀνδρὸς γενειῶντος πρ. δ.) (Κεφαλὴ νεανίου. 5. Σμύρνης. — Κεφαλὴ ἀνδρὸς σφηνοπώγωνος. 4. Σμύρνης. — Ἀφροδίτη) (Ἀνὴρ ἐπὶ βοός (;) ὑφ' ὃν κύων τρέχων. 3 $\frac{1}{2}$. Σμύρνης. — Μορφαὶ γυναικεῖαι δύο ἀντιμέτωποι. 3. Σμύρνης. — Κεφαλὴ γυναικεῖα πρ. δ.) (Κύων ιστάμενος πρ. δ. 2 $\frac{1}{2}$. Σμύρνης. — Σφιγξ ὀκλάζουσα πρ. δ. 2 $\frac{1}{2}$. Σμύρνης. — Κεφαλὴ βοός πρ. δ. 3. Σμύρνης. — Κεφαλὴ γυναικεῖα πρ. δ. καὶ μνηίσκος. 2. Σμύρνης. — Ὅρις ἔρπων. 1 $\frac{1}{2}$. Σμύρνης. — Κεφαλὴ ἵππου πρ. δ. μετὰ χαλινοῦ πρ. δ.) (Στέφανος. 1. Σμύρνης. — Ὀπλίτης πρ. δ. 3. Σμύρνης. — Ἀλεκτροῦν πρ. δ. καὶ θύρσος. 2. Ἀθηνῶν. — Κεφαλὴ κυρίου πρ. δ. 2 $\frac{1}{2}$. Ἀθηνῶν. — Ἀλεκτροῦν πρ. δ. καὶ ὄρις ἀνορθούμενος. 2. Ἀθηνῶν. — Χοῖρος καὶ ρόπαλον) (Ἀλεκτροῦν καὶ μνηίσκος. 2. Ἀθηνῶν. Μολ. 2578-2604.

Σταθμὰ μολύβδινα τετράγωνα εἴκοσι. — Ἐκτυπον ἀγγεῖον μόνωτον μετὰ πώματος. Ἐλκει Γρ. 15. Πειραιῶς. — Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ἣ ἔκτυπος κεφαλὴ Ἀθηνᾶς πρ. δ. καὶ ἐπιγραφή ΜΕΤΡΟΝΟΜΩΝ. Κατὰ τὰς γωνίας $\frac{\epsilon\Delta}{\omicron\Delta}$. Ἐλκει Γρ. 57. Πειραιῶς. — Ἐκτυπος ἀμφορεύς καὶ ΤΡΙΤ. Ἐλκει Γρ. 331. Πειραιῶς. — Ἐκτυπον ἡμίτομον ἀμφορέως ἐφ' οὗ σημεῖον πεντάγωνον. Εἰς τὰς γωνίας ΔΗΜΟ. Ἐλκει Γρ. 171. Πειραιῶς. — Ἐκτυπον ἡμίτομον χελώνης καὶ ΗΜΙΤΕΤ. Ἐλκει Γρ. 112. Πειραιῶς. — Ἐκτυπον ἡμίτομον χελώνης ἐφ' ἧς σφραγὶς ἐν ἣ ἔκτυπος κεφαλὴ χοίρου καὶ ΔΗ. Ἐπιγρ. ΗΜΙΤΕΤ. Ἐλκει Γρ. 112. Πειραιῶς. — Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ἣ ἔκτυπος κάλαθος ἐντὸς στεφάνου. Ἐπιγρ. ΔΕΜΟ. Ἐλκει Γρ. 61. Πειραιῶς. — Ἐκτυπα ΔΔ. Ἐλκει Γρ. 97. Πειραιῶς. — Ἐγκεχαρκαγμένον Γ. Ἐλκει Γρ. 50. Πειραιῶς. — Ἐκτυπος ρόδαξ. Ἐλκει Γρ. 77. Πειραιῶς. — Σφραγὶς ἐν ἣ ἔκτυπος χοῖρος καὶ ρόπαλον. Ἐπιγρ. $\frac{\epsilon\Delta}{\omicron\Delta}$. Ἐλκει Γρ. 63. Πειραιῶς. Σφραγὶς στρογγύλη ἐν ἣ ἔκτυπον μονογράφημα Μ. Ἐλκει Γρ. 28. — Ἐκτυπα ΗΗΗΗ. Ἐλκει Γρ. 16. Πειραιῶς. — Ἐκτυπον σταυροειδὲς σημεῖον. Ἐλκει Γρ. 4. Πειραιῶς. — Ἐκτυπος δελφὶν διαγωνίως καὶ ΔΗΜΟ. Ἐλκει Γρ. 458. Πειραιῶς. — Ἐκτυπον ἡμίτομον ἀμφορέως καὶ ΗΜΙΤΡΙ, εἰς τὰς γωνίας ΔΕΜΟ. Ἐλκει

Γρ. 146. Πειραιῶς. — "Εκτυπος ἡμισέληνος. "Ελκει Γρ. 114. Πειραιῶς. — "Εκτυπα τετράγωνα τέσσαρα. "Ελκει Γρ. 6. Πειραιῶς. — "Εκτυπος χελώνη. "Επιγρ. ἐφθαρμένη. "Ελκει Γρ. 220. Πειραιῶς. — "Εκτυπον ἡμίτομον ἀμορῶως καὶ ΤΑΡ|ΤΗΜ|ΟΡΙΟΝ. "Ελκει Γρ. 172. Πειραιῶς. Μολ. 2576-7, 2626-37, 2853-8.

Μολυβδόβουλλα βυζαντινὰ δέκα καὶ ἑννέα. 1) Λέοντος μητροπολίτου 'Αθηνῶν καὶ Συγκέλλου. 2) Δαρ. . . . ἄρχοντος. . . . 3) Δημητρίου οἰκονόμου. 4) Κοσμᾶ ἀρχιεπισκόπου. 5) Θεοδώρου πρωτοπρεσβυτέρου τοῦ 'Αντιοχίτου. 6) Ρωμανοῦ τοῦ Θεοδοιούλη(;) 7) 'Επιγραφὴ: Φωτισμός μου καὶ. . . .)(ὑπερασπιστῆς ζωῆς. 8) Νικολάου νοταρίου. 9) Θεοδώρου κόμιτος. . . . 10) Πράξεις σφραγίζω καὶ γραφᾶς 'Ανίνου(;) 11) Βασιλείου ἐπισκόπου Προυσ. . . . 12). . . . Πρεποσίτου. 13) 'Επιγραφὴ: 'Ο σοὶ πεποιθὼς πᾶν κατορθοῖ Χριστέ μου. 14) Λέοντος διακόνου. 15) Μονογράφημα)(σχολαρίου. 16) Νικήτα βασιλικῷ πρωτοσπαθαρίου καὶ ἐπὶ τῶν οἰκιακῶν τοῦ Χοριάτου(;) 17) Βασιλείου ὑπάτου. 18). . . σπαθαρίου καὶ δρογγαρίου. 19) Μολυβδόβουλλον αὐτοκρατορικὸν δυσανάγνωστον. Μολ. 2605-11, 2841-52.

Διάφορα.

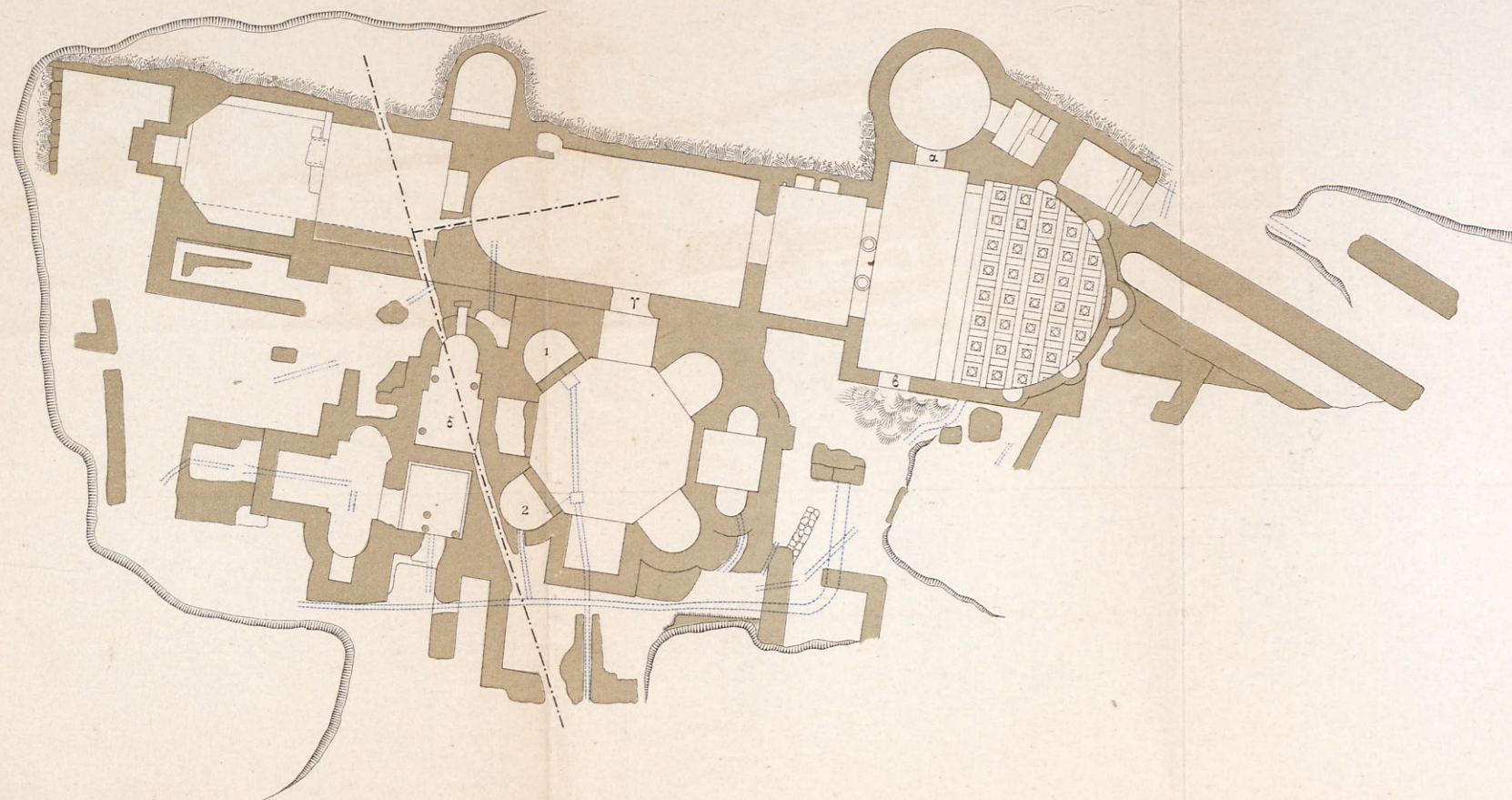
Σφενδόνη δακτυλίου ἀργυρᾶ. Προτομαὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀντιμέτωποι. Διαμ. 0.013. 'Αργ. 71.

'Αλεκτροῦν ὑάλινος πολύχρωμος ἔχων ἄνωθεν κρίκον ἵνα ἀναρτᾶται. "Υψ. 0.03. Βοιωτίας (Καθεΐριον). "Υαλ. 356.

Τεμάχια πέντε πυξίδος ὀστεινῆς· ἐφ' ἐνὸς τούτων ἀνάγλυπτος ἀνὴρ καθήμενος, τείνων τὴν δεξιὰν πρὸς γυναῖκα ἱσταμένην. "Υψ. 0.053. 'Αττικῆς. 'Οστ. 118.

ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΠΕΡΙΒΟΛΟΝ ΤΟΥ ΟΛΥΜΠΙΕΙΟΥ

πρόπυλον

Βόρειος πλευρά τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπείου.

----- Σωλῆνες φωταερίου
 ===== Ὁ ἐν παλαιᾷ μετασκευῇς ὑδραγωγός

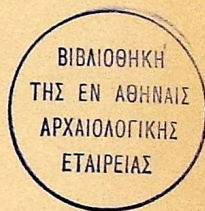
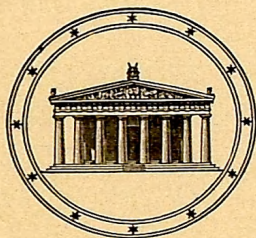
0 5 10 20 30 μ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1889

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1890

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΡΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΡΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΡΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΡΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
BENIAMIN ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 28^ῃ Ἰανουαρίου 1890, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10^η πρὸ μεσημβρίας συνελθόντων ἐταίρων τεσσαράκοντα, κατέλαβε τὴν ἔδραν τοῦ προέδρου ὁ ἀντιπρόεδρος Σπυρ. Φιντικλῆς, ἅτε μὴ δυνηθέντος νὰ παρευρεθῇ τοῦ προέδρου Ἀλ. Κοντοσταύλου ἕνεκα ἀδιαθεσίας, καὶ προσεκάλεσε τὸν γραμματέα Στέφ. Κουμανούδην ν' ἀναγνώσῃ τὴν ἔκθεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὸ ἔτος πεπραγμένων, ὅστις παρελθὼν ἀνέγνω αὐτὴν ἔχουσαν ὡς ἐξῆς·

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Τὸ Συμβούλιον ἐρχόμενον σήμερον νὰ λογοδοτήσῃ ἐνώπιόν σας ὄχι ἄρτιον, διὰ τὸν περὶ τὰ μέσα τοῦ λήξαντος ἔτους συμβάντα θάνατον ἐνὸς τῶν παλαιοτάτων μελῶν αὐτοῦ, τοῦ Εὐθυμίου Καστόρχη, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, ἐκ καθήκοντος ἐν τοῖς πρώτοις μνημονεύει ταύτης τῆς ἀπωλείας, ἣν ὑπέστη ἡ Ἐταιρία ἡμῶν.

Ὁ μακαρίτης ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν διαρκῶς σχεδὸν ἐξελέγετο σύμβουλος ὑπὸ τῶν ἐταίρων, ἐκτιμώντων ἐν αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπικτήτῃ παιδείᾳ ἔτι καὶ τὴν φυσικὴν δραστηριότητα καὶ τὸν ζῆλον, ὃν εἶχεν ὑπὲρ προκοπῆς τῶν τῆς ἡμετέρας Ἐταιρίας πραγ-

μάτων. Ταῦτα ἔδειξε τὰ ιδιώματα εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐν ἔτει 1858 ἀναβιώσεως τῆς Ἑταιρίας εἰς ἐνεργὸν βίον, ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ μακαρίτου Πιττάκη, τοῦ ψηφισθέντος μὲν γραμματέως, ὄντος δὲ πολυασχόλου, αὐτὸς τὰ πλείστα ἐν τῷ Συμβουλίῳ εἰσηγεῖτο καὶ διενήργει, ἐν τέλει δὲ τοῦ ἔτους ἐκείνου καὶ τὴν πρώτην συνέταξεν ἐνιαυσίαν ἔκθεσιν τῶν ἔργων τῆς Ἑταιρίας, ὕστερον δὲ συνεχῶς ἐγένετο χρήσιμος εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀρχαιολογικῶν αὐτῆς ἐργασιῶν, ὡς μέλος μάλιστα πολλῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτροπῶν πρὸς διεξαγωγὴν δυσχερῶν ὑποθέσεων. Συνέγραψε δὲ καὶ ἐξέδωκε καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1837 μέχρι τέλους τοῦ 1879, ἱστορίαν τῆς προσφιλοῦς αὐτῷ Ἑταιρίας, ἅπαξ δ' ἐν ἔτει 1881 καὶ προήδρευσεν αὐτῆς εὐδοκίμως. Δι' ἃ πάντα εὐλογεῖσθω δικαίως ἡ μνήμη τοῦ ἐκλιπόντος ἀνδρός.

Λυπηρὸν δέ, ὅτι μετὰ τεσσάρων ἔτι ἄλλων ἀποθανόντων κατὰ τὸ ἔτος ἐταίρων ἔχομεν νᾶ καταλέξωμεν καὶ ἓνα νέον τὴν ἡλικίαν καλλιεργητὴν τῆς ἀρχαιολογίας, τὸν ἐκ Νάξου Κωνσταντῖνον Δαμιράλην, ὅστις διατελέσας ἐπὶ τινα χρόνον καθηγητῆς γυμνασίου ἔγνω ὕστερον ν' ἀπέλθῃ εἰς Γερμανίαν χάριν τελειοτέρας μορφώσεώς του εἰς ἣν ἐκ φύσεως ἔκλινεν ἐπιστήμην, ἀλλὰ ἐκεῖ νοσήσας ἐν τῷ μέσῳ τῶν σπουδῶν του ἐτελεύτησεν.

Μεταβαίνει νῦν ὁ λόγος εἰς τοὺς ζῶντας καὶ ἐνεργοῦντας ἐν τῇ Ἑταιρίᾳ καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑταιρίας, πάντοτε κατὰ τὰ ἀνέκαθεν εἰθισμένα συντόμως.

Λέγομεν λοιπόν, ὅτι τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸ μητρώον τῆς Ἑταιρίας ἐταῖροι πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐνεγράφησαν νέοι εἰκοσιτέσσαρες, ὧν δύο οἰκοῦσιν ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, εἰς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου καὶ εἰς ἐν Πετροπόλει τῆς Ῥωσσίας, οἱ εἰκοσιδύο δὲ ἐν Ἀθήναις.

Ἐκ τοῦ μεγάλου δὲ ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ μητρώον καὶ διεσπαρμένων ὄντων πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ, συνδρομὴν ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλαν ἐταῖροι 213, καὶ δὴ 192 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκούντων, 12 ἐκ Πειραιῶς, 1 ἐκ Κερκύρας, 8 ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.

Ἐτι συνέδραμαν τέσσαρα σωματεῖα ἥτοι κοινά, τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν Πανεπιστήμιον δραχμαῖς χιλιάς, δύο δῆμοι τοῦ βασιλείου,

ὁ τῶν Πειραιέων δρ. 100, ὁ τῶν ἐν Σύρῳ Ἑρμοπολιτῶν δρ. 200, καὶ μία ἱερὰ μονή, ἡ τῆς Πεντέλης δρ. 100.

Τὰ ὀνόματα πάντων τῶν συνδρομόντων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκαστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῇ ἐν τέλει ταύτης τῆς ἐκθέσεως καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῇ.

Ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων καὶ ἐκ τῶν ὀνομασιῶν τόπων δῆλον γίνεται, ὅτι μόνοι σχεδὸν οἱ ἐν Ἀθήναις οἰκοῦντες τακτικὴν καταβάλλουσι συνδρομὴν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας. ("Ἄλλο αἱ ἐκτάκτως ἐνίοτε ἐρχόμεναι ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ γενναῖαι χρημάτων προσφοραί, ὅπως πέρυσιν καὶ κατ' ἄλλα πρότερα ἔτη). Αἱ δὲ ἐπαρχίαι τοῦ βασιλείου, ἀπὸ τίνος μάλιστα χρόνου, ἢ οὐδόλως ἢ ἐλάχιστα συντελοῦσιν εἰς τὰ κοινῇ τὸ ἔθνος ὠφελοῦντα ἀρχαιολογικὰ ἔργα, ἐνῷ καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πολλὰς δραχμῶν μυριάδας κατὰ καιροὺς ἐδαπάνησε καὶ δαπανᾷ ἡ Ἑταιρία ἡμῶν. Ἄν δὲ ἔλειπε καὶ τὸ ἀρχαιολογικὸν λαχεῖον, οὐ κληροῖ πωλοῦνται καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, θὰ ἔμεναν αὐταὶ ὅλως ἀσυντελεῖς. Εὐχόμεθα νὰ μεταβληθῇ ἐν τῷ μέλλοντι ἡ κατὰστασις αὕτη τῶν πραγμάτων καὶ νὰ διαθερμανθῶσιν ὥπως οἱ ἀπανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος εὐποροὶ πολῖται ὡς καὶ τὰ σωματεῖα πρὸς σύμπραξιν τακτικὴν μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπὲρ συντηρήσεως καὶ ἀναδείξεως τῶν τιμιωτάτων προγονικῶν μνημείων. Ἡ περιοδικῶς ὑπὲρ τούτων διδομένη συνδρομή, ὅσον καὶ ἂν εἴναι μικρὰ παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν συντρεχόντων, θὰ αὐξάνη ὅχι ἀσημάντως τοὺς πόρους τῆς Ἑταιρίας, θὰ ἐπιδρᾷ δέ, νομίζομεν, εὐεργετικῶς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς συντρέχοντας, ἅτε ἐνθυμίζουσα αὐτοῖς τὰ πρὸς τὸ ἔθνος ὀλοσχερέστερα καθήκοντά των. Θὰ ἐξεγείρεται οὕτως ἐκαστοτε ἡ κοιμωμένη ἔτι παρ' ἡμῖν φιλοκαλία, στοιχεῖον ἀπαραίτητον πρὸς τὴν ἐπὶ τὸ τελειότερον μὶμῶσιν χαρακτῆρος καὶ φρονήματος Ἑλληνικοῦ. Ἐκαστος τῶν τακτικῶς συντρεχόντων βλέπων, ὅτι καὶ διὰ τῆς ἰδίας του συνδρομῆς περιέπονται καλῶς τὰ ἀπαράμιλλα τῆς Ἑλλάδος ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα καὶ πληροῦνται τὰ Μουσεῖα ἡμῶν δι' ἔργων ἐπιφανῶν τῆς πλαστικῆς καὶ τῆς γραφικῆς, θὰ δικαιούται νὰ λέγῃ εὐφροσύνως « δηλονότι » ἐν τῇ γῇ κήγῶν τις φαίνομαι ἡμεῖς ». Εἶεν.

Ὅποια δὲ νῦν ἡ ἐν γένει κατὰστασις τοῦ χρηματικοῦ τῆς

Ἑταιρίας, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τοῦ διανενημευμένου εἰς πάντας ὑμᾶς σήμερον ἐντύπου φύλλου τοῦ ἰσολογισμοῦ, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ταμίου τῆς Ἑταιρίας.

Ἐργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας τὰ ἐξῆς· πρῶτον

Ἀνασκαφαί· ἐγένοντο δὲ ἑξ, μία μὲν ἐν Ἀθήναις, πέντε δ' ἐξω τῶν Ἀθηνῶν.

Ἡ ἐν Ἀθήναις γενομένη δὲν ἦτο, ὡς θὰ ἐπρωτίμα βεβαίως τὸ Συμβούλιον, ἐξακολούθησις ἄλλης τινὸς προτέρας, καταλειφθείσης ἐξ ἀνάγκης, ὅπως σχεδὸν πάντοτε, ἀτελοῦς, ἀλλ' ὅλως νέα ἐπιχειρήσεις, ὑποδειχθεῖσα εἰς τὴν Ἑταιρίαν ὡς ἀνεπίδεκτος ἀναβολῆς, ἐκ τυχαίας ὅλως περιστάσεως, τῆς ἐξῆς·

Ἐνθ' τέλῃ Μαΐου ἐσκέπτετο τὸ Συμβούλιον μετὰ ξὺ ἄλλων ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν ἐργασιῶν, νὰ ἀρχίσῃ καὶ ἐδῶ ἀνασκαφὴν ἐν τῷ ἐμβαδῷ τῆς καθαιρεθείσης πρὸ πολλοῦ οἰκίας τοῦ Λύττικα, τῆς παρὰ τὸ ὠρολόγιον Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου, καὶ εἶχε ζητήσῃ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως τόπον κατὰλληλον, εἰς ὃν νὰ ἀποκομισθῶσι τὰ ἐκσκαφησόμενα χῶματα, ἐπρωτάθῃ εἰς αὐτὸ παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, τοῦ καὶ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, νὰ ἐρευνήσῃ διὰ σκαφῆς ἐν μικρὸν ψηφιδωστρώτου δαπέδου μέρος, ὃ εἶχε τότε φανῇ κατὰ τὰς ἐργασίας τὰς γινομένας πρὸς διακόσμησιν καὶ φύτευσιν τοῦ εὐρέος χώρου τοῦ πρὸς νότον καὶ δυσμὰς τοῦ Ζαππείου μεγάρου, καὶ δὴ παρὰ τὸ βόρειον πεζοπάτιον τῆς νεοκατασκευάστου λεωφόρου Ὀλγας. Ἐπειδὴ δὲ πρὸ μηνῶν τινῶν, ὅτε τὸ ὅλον πλάτος τῆς λεωφόρου ταύτης ἰσοπεδοῦτο, εἶχον ἐκκαλυφθῇ θεμελίοι τινες καὶ ἐξήχθησαν ἐκεῖθεν ποθεν (1) γλυπτὰ μάρμαρα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἃ περιῆλθον εἰς τὸ Κεντρικὸν Μουσεῖον, ὄντα ὅχι ἀνάξια λόγου (2), παρείχετο τῇ Ἑταιρίᾳ ἐλπίς ὁμοίων εὐρημάτων ἐκεῖ πλησίον, ἃν ἀπεφάσκει ν' ἀναλάβῃ τὸ ἔργον, ὅπερ καὶ δὲν ἐφαινετο ὅτι θ' ἀπαιτήσῃ πολὺν χρόνον καὶ πολλὴν δαπάνην, καθ'

(1) Ἐκφραζόμεθα οὕτως ἀοριστότερον, ἐπειδὴ αἱ ἐργασίαι ἐκτείναι αἱ ὁδοποιητικαὶ δὲν ἐγένοντο ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἑταιρίας, οὐδὲ ἐγνωμένον ποῦ ἀκριβῶς τῆς ὁδοῦ καὶ ἐν ποίοις θεμελίοις εὐρέθησαν τὰ γλυπτὰ μάρμαρα.

(2) Ἰδίως μία καλῶς σφισμένη προτομή τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ.

ὅσον τὸ αὐτόθι ὕψωμα ἤδη πρότερον εἶχεν ἐν μέρει ταπεινωθῇ. Ἐδίδετο δὲ εἰς τὴν Ἑταιρίαν καὶ ὑπόσχεσις, ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων, ἂν μετὰ τὴν διὰ σκαφῆς ἔρευναν τοῦ τόπου ἀνεφαινέτο τι ἐκεῖ κτίσμα ἄξιον λόγου, ἥθελε τὸ διατηρήσῃ αὐτὴ, καὶ περικοσμοῦσα αὐτὸ μάλιστα ἰδίᾳ δαπάνῃ, καθὼς περίπου ἐποίησε πέρυσι διὰ τὸ φανέν ἐπὶ τῆς ἀπέναντι πλευρᾶς τῆς λεωφόρου βαλανεῖον. Οὕτω λοιπὸν ἐπελάβετο τοῦ ἔργου ἡ Ἑταιρία τῇ 8 τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, καὶ μετὰ μικρὸν ἤρχισαν φανερούμενα τὰ ἐδάφη κατασκευῆς μεγίστου καὶ ἰδιοσκήμου οἰκοδομήματος τῶν μετὰ Χριστὸν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, καθὼς ἐδηλοῦτο ἐκ πολλῶν τεκμηρίων, ὅπερ ὁμως εἶχεν ἐρειπωθῇ πρόπαλαι καὶ ὑπέστη ὡσαύτως πρόπαλαι καὶ μετασκευᾶς εἰς πολλὰ μέρη εὐδιαγνώστους, ἥτο δὲ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐκτισμένον μετὰ πολυτελείας μὲν καὶ εὐπρεπείας ἐπιδεικτικῆς, ἔχον τὸ πάλαι ἐσωτερικῶς τοὺς τοίχους πανταχοῦ σχεδὸν μαρμαρίναις πλαξίν ἐνδεδυμένους (1) καὶ ἐδάφη ἐκτενῇ μαρμαρόστρωτα ἢ ψηφιδόστρωτα καὶ περὶ αὐτὰ στοίχους κίωνων, ἄλλως δὲ ὅχι στερεὰν πολλὴν εἰδείκνυε τὴν ἐκ λίθων παντοίων καὶ πλίνθων ὀπτῶν ἐναλλάσσουσαν τοιχοδομίαν (2).

Δύο δὲ ἐβλέπομεν διακρινόμενα ὡς τὰ ἐπιφανέστατα αὐτοῦ καὶ παράλληλά πως μέρη, ἓν μὲν ἡμικυκλικὸν σχήματος ὑπαίθρον πλακόστρωτον μὲ στοὰν πέριξ κιονοστήρικτον πρὸς τὰ ἔσω καὶ δωμάτια ὀπισθεν συγκοινωνοῦντα πρὸς αὐτήν, οὖσαν ὅλην ψηφιδόστρωτον (3), καὶ μὲ μακράν τινα, ὅχι πολὺ βαθεῖαν καὶ πλα-

(1) Πολλαχοῦ μὲν ἡ μαρμάρωσις αὕτη σφύεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον, ἐπὶ τῶν κτιστῶν τοίχων, περιεργωτάτῃ δὲ εἶναι εἰς ἐν τῶν ὀπίσω τοῦ ἡμικυκλίου δωματίων, ὅπου ἡ διὰ τὴν τοῦ ἐδάφους πρὸς ἀνατολὰς ταπεινότητα περικοπέισα ὡς βαθμὶς φυσικῇ κιμωλία ἐφάνη οὕσα ποτε περιβεβλημένη πλαξὶ μαρμαρίναις, ὡς ἐμαρτύρησαν τὰ περισωθέντα αὐτῶν λείψανα.

(2) Ἡ τοιχοδομία αὕτη, παρατηροῦμεν, ὅτι λόγῳ κανονικότητος καὶ ποιοῦ τῆς συνδετικῆς ὧλης πολὺ ὑπολείπεται τῆς ὁρμμένης ἐν τοῖς διαχωρίσμασι τοῦ μεγάλου ἐν Ἀθήναις Ῥωμαϊκοῦ κτίσματος τοῦ κοινῶς καλουμένου «τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ».

(3) Ἡ στρώσις ταύτης τῆς στοᾶς, ὡς καὶ πάντων τῶν ἄλλων μερῶν τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, ὅπου διεσώθη, ἂν θεωρήσῃ τις τὸ ποικιλόχρωμον τῶν ψηφίδων καὶ τὸν καθόλου διακοσμητικὸν τρόπον, δὲν διαφέρει πολὺ τῶν στρώσεων, ὅσαι ἐγνωσθησαν μέχρι τοῦδε ὑπάρχουσαι παλαιόθεν ἐν Ἀθήναις. Ἐχει ἐν πλαίσιοις διαφόροις σχήματα γεωμετρικὰ σειρὰς κισσοφύλων, καὶ ἄλλων φυτῶν, φολίδας, ἀν-

τεῖαν ὑδροθήκην ἐν τῇ χορδῇ τοῦ ἡμικυκλίου καὶ ἄλλην ὁμοίαν ἐσωτέρω παράλληλον αὐτῆς πολὺ στενοτέραν καὶ ἀβαθεστέραν. Ἔτερον δὲ μέρος πολὺ μεγαλύτερον, ὅπερ ἦτο εὐρύς τετραγωνικός χώρος μέτρων γαλλικῶν 40×35 , ὅλως κενὸς τὰ ἐντὸς καὶ ἄστρωτος, περιειλημμένος δὲ διὰ κιονοστηρίκτου καὶ αὐτὸς στοᾶς (1), πρὸς τὰ ἔσω κατὰ τὰς τέσσαρας πλευράς του, ὧν μόνης τῆς βορείου τὸ ἔδαφος εὐρέθη ὃν ψηφιδόστρωτον, τὸ δὲ τῶν τριῶν ἄλλων πλευρῶν ἀφῆθη ἐξ ἀρχῆς, ὡς ὑποθέτομεν, ἄνευ πάσης στρώσεως διὰ ψηφίδων ἢ πλακῶν. Πέριξ δὲ τῆς στοᾶς ταύτης καὶ συγκοινωνοῦντα αὐτῇ ἐξετείνοντο πολλὰ δωμάτια, πλείονα μὲν πρὸς ἀνατολάς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄρκτον καὶ πρὸς δυσμὰς ὅχι ὀλίγα, ὧν τινὰ καὶ ἐπὶ διαφόρου ὕψους, κατὰ τὴν πάλαι φυσικὴν τοῦ τόπου ἀνωμαλίαν. Πρὸς τούτοις ἀγωγοὶ καὶ ὀχετοὶ κτιστοὶ ἐκ λίθων ἢ κεράμειοι εὕρισκοντο πρὸς διοχέτευσιν ὑδάτων (2) εἰς διάφορα χωρίσματα τῆς οἰκοδομῆς. Τῶν χωρισμάτων δὲ τούτων ἐν μόνον ἐφάνη ἔχον σχῆμα σαφεῖς λουτήρος ἐπιμήκους ἀμφοιστρογγύλου μετὰ ἐδωλίων χαμηλῶν. Ὑπόκαυστον δὲ βαλανεῖο ἀνεζητήθη μὲν ἐπιμελῶς, ἀλλ' οὐδαμοῦ εὐρέθη σφῆζόμενον, οὐδὲ καὶ τροχοὶ κεράμειοι ἐσκορπισμένοι πού ἐν τοῖς ἐρείπιοις, ἐξ

θεμοιδεῖς περιπλόκου κύκλους κττ. μόνον δὲ γαστρῶν καὶ εἰκόνων ζώων σπείνεται, ὅποια ὑπάρχουσιν ἐν τῷ μεγάλῳ ψηφροθετήματι τῶν ἀνακτόρων καὶ ἐν τοῖς ἡμικυκλίοις τοῦ «τετραγώνου τοῦ Ἀδριανοῦ».

(1) Οἱ κίονες αὐτῆς θὰ ἦσαν κατὰ τι μεγαλύτεροι τῶν τοῦ ἡμικυκλίου ὡς μαρτυροῦσιν αἱ σφῆζόμεναι βάσεις.

(2) Τῶν ἀγωγῶν τούτων καὶ ὀχετῶν πλεονάζουσα φαίνεται ὡς ὁ χώρων λοφῶς διὰ τῆς ψηφιδόστρώτου στοᾶς τοῦ ἡμικυκλίου πρὸς τὸ μαρμαρόστρωτον ὑπαίθρον, ὅπ' αὐτὸ δὲ καὶ περαιτέρω πρὸς τὰ νοτιοδυτικώτατα μέρη τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, ἐνθα αἱ μνημονευθεῖσαι ἀνωτέρω δύο μακραὶ ὑδροθήκαι πλησιάζουσι πρὸς ἄλλα δύο ὑπὸ γῆν χωνευτήρια ὑδάτων, ὧν τὴν χρῆσιν δὲν ἐπιχειροῦμεν νὰ ὀρίσωμεν ἡμεῖς, ὡς ὅλως ὄντες ἀνυδραυλικοί. Ἐξιώσαμεν δὲ ἰδιαίτερας μνείας τὸν διὰ τῆς στοᾶς χωροῦντα τοῦτον ἀγωγόν, μόνον καὶ μόνον διὰ τὸ ὅτι ὁ ἀρχιτεκτονίσας τὴν οἰκοδομὴν (καὶ νομίζομεν, αὐτὸς ὁ ἐξ ὑπαρχῆς, ὅχι δὲ μετασκευαστής τις), ἔκρινε νὰ ἀγάγῃ αὐτὸν οὕτως ὡς ὀρώμεν, λοφῶς, κατὰ παρέκκλινιν ἀπὸ τῶν συγκεντρικῶν γραμμῶν τοῦ ψηφροθετήματος καὶ δὲν ἐδίστασε τὴν τοιαύτην ταινίαν (πλάτους ὡς ἐνός ποδός) ἦν καὶ διὰ δύο ἐκατέρωθεν αὐτῆς σειρῶν (σειριῶν) ἐκ φύλλων κισσοῦ ἐπλαίσωσεν. Ἡ ἀψιφιδώτης δὲ ταινία ὑπ' ἣν ὁ ἀγωγός, εὐρέθη παρ' ἡμῶν πλήρης χωμάτων, καὶ ἄγνωστον μένει, ἂν ἐπ' αὐτῶν ἦσαν ποτε πλάκες τοιειμένα.

ὧν τροχῶν συνέκειντο τὸ πάλαι οἱ κιονίσκοι τῶν ὑποκαύστων. Ὅθεν μετὰ τὴν ἀποκόμισιν τῶν πολλῶν χωμάτων, ἃ ἐνιαχοῦ (ιδίως ἐν τῷ τετραγώνῳ χώρῳ) καὶ εἰς τεσσάρων σχεδὸν μέτρων ὕψος ἀνέβαινον καὶ μετὰ τὴν τῶν αὐτόθι δένδρων ἐκρίζωσιν καὶ τὴν καθαίρεσιν τῶν ὄχι ὀλίγων ἐδῶ κ' ἐκεῖ διακριθέντων ὡς μεταγενεστέρων εὐτελῶν τοίχων καὶ ὑδροθηγῶν καὶ πίθων ἐνφοδομημένων σχεδὸν πανταχοῦ εἰς διάφορα ὕψη καὶ εἰς πλῆθος μέγα, ἢ Ἐπιτροπῇ ἢ ἐφορεύουσα τὰς ἀνασκαφὰς βλέπουσα, ὅτι τὸ πέρας τῶν συνεχῶν τούτων καὶ παραδόξως περιπλόκων κτισμάτων οὐδαμοῦ ἐφαίνετο λῆγον πρὸς βορρᾶν καὶ ἀνατολάς, εἰμὴ μόνον πρὸς δυσμὰς, ἔνθα ἦτο ὁ φυσικὸς βράχος (1), ἡδημόνει τῇ ἀληθείᾳ διὰ τὸ ἀπέραντον τῆς ἐργασίας ἐξ ἧς χαμηλὰ μόνον καὶ ἄθλια τειχία καὶ φρέατα καὶ πίθοι πρὸ πάντων πολλοὶ εἰς φῶς ἤρχοντο (2). Οὕτω διέκοψε τὰς σκαφὰς περὶ τὰ μέσα Ὄκτωβρίου, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ σχηματίσῃ γνώμην περὶ τοῦ δοτέου ὀνόματος εἰς τὴν συστάδα τῶν φανέντων κτισμάτων. Οἶκος πολυτελὲς μεγιστᾶνος ἀνδρὸς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἔχων καὶ λουτρικὰ χωρίσματα, δημόσιον οἰκοδόμημα τῶν αὐτῶν χρόνων, οἷον γυμνάσιον τυχόν, ἢ παλαίστρα, ἢ βαλανεῖον (3) ἢ νυμφαῖον,

(1) Κατὰ τὸ νύτιον ἄκρον τῆς δυσμικῆς κλίσεως τὸν βράχον περιέκοψεν ὁ παλαιὸς ἀρχιτέκτων σχηματίσας κωνοειδῆ τινα ὄχι πολὺ μέγαν ὄγκον, ἐπίπεδον τὰ ἄνω, τὰς πλευράς του δὲ τὰς ἐσωτέρας πρὸς τὴν οἰκοδομὴν ἐπέχρισεν ὁμοίως ταῖς παρ' αὐτὸν παρόδοις καὶ δωμάτιοις. Ἀνωτέρω πρὸς βορρᾶν βλέπομεν σπηλαιώδεις τι χωνευτήριον ὑδάτων. Ἐτι ἀνωτέρω εἰσχωρεῖ εἰς τὸν βράχον ἐν ὁλοσκέπαστόν ποτε δωματίον, ἐν ᾧ περιεσώθησαν ὄχι ἀλώδητα τοιχογραφήματα τινα, περὶ ὧν λέγω τι καὶ κατωτέρω. Τέλος δ' ἀνωτάτω βλέπομεν εἰς τὸν βράχον πεποιημένην μεγάλην τετράγωνον εἰσοχὴν ὡς εὐρύχωρον δωματίον.

(2) Πίθων τοιοῦτων ἡμιφθάρτων αἱ κυκλοτερεῖς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους γραμμαὶ ἐφαίνοντο, πρὸ ἐτῶν, καὶ ἔξω τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας σκαφέντος χώρου, πλείστοι καὶ ὅλον ἐκεῖνο τὸ μέρος τὸ ἀπὸ τῆς οἰκίας Ὁρφάνιδου πρὸς τὰ κάτω, καὶ τις τῶν ἐπὶ τοῦ πεζοπατίου περιπατούντων τὰς ἡριθμησέ ποτε ἔως 27, νῦν δὲ φαινόμεναι ὀλιγωτέραι, διὰ τὴν πέρυσιν γενομένην αὐτόθι ἐπίχωσιν, ἐν μέρει δὲ καὶ τὴν ἀποξήρην τοῦ ἐδάφους ὑπὸ τῶν ὁδοποιῶν τῆς τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς. Ἰσως οἱ πίθοι οὗτοι εἶναι ὑπολείμματα παλαιῶν ἐργαστηρίων τέχνης τινὸς βαναύσου, τῆς κναφευτικῆς, φέρ' εἰπεῖν, ἧς οἱ παλαιοὶ χρῆσιν πολλὴν ἐποιούντο. Οἱ δὲ ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀνασκαφῆς εὐρέθοντες, περιέρχον, ὅτι εὐρέθησαν πάντες σχεδὸν πεπωμασμένοι διὰ πλακῶν, ἄλλως δὲ κενοὶ ἢ πεπληρωμένοι χώμασι καὶ λίθοις, πλὴν ἐνός, ὅστις ἦν πλήρης φυτικῆς τινος ὕλης σσηπυίας, ἴσως κριθῆς.

(3) Οἱ θέλοντες αὐτὸ βαλανεῖον ἤκουον ἀντιρρήσιν, πῶς τρία βαλανεῖα νὰ

ἦσαν ὀνόματα, προχείρως μὲν καὶ εὐχερῶς εἰς πάντων τὰ στόματα ἐρχόμενα, ἀλλὰ δυσκόλως ὑποστηριζόμενα διὰ καταδείξεως τῶν οἰκείων μερῶν, τῶν εἰς ἐκάστην τῶν οἰκοδομῶν τούτων προσκόντων κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῆς τέχνης. Πάντως ὁμως ἐσχετισμένα ἔκλινε νὰ θεωρῇ ἡ Ἐπιτροπὴ τὰ δύο μεγάλα μέρη τῶν ἐρειπίων τούτων, τὸ ἡμικυκλικὸν καὶ τὸ πρὸς ἄρκτον αὐτοῦ τετραγωνικόν, ἐννοεῖται δέ, μετὰ καὶ τῶν εἰς αὐτὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον προσανηκόντων χωρισμάτων, ὅχι βέβαια ἀκριβῶς, ἀφοῦ μεταξύ των δὲν ὑπῆρξε δυνατόν νὰ διακριθῶσιν ὁδῶν τυχὸν παλαιῶν γραμμαὶ καὶ διαστήματα.

Ὑστερον δὲ πάλιν ἐπ' ὀλίγας ἡμέρας ἀνέλαβε τὰς σκαφᾶς ἡ Ἐπιτροπὴ μετ' ἐλπίδος ἐσχάτης, μήπως τέλος εὐρεθῶσι τὰ ἄκρα τοῦ λαβυρινθώδους τούτου συμπλέγματος καὶ τὰς ἐξηκολούθησε μέχρι τέλους Νοεμβρίου. Τότε δὲ εἶδεν ἐμφανιζομένας κατὰ τὸ δυτικοδόριον μέρος τοῦ σκαπτομένου χώρου εἰς βάθος μιᾶς μόνον σπιθαμῆς γραμμὰς τινὰς τοίχων μεγαλολίθων, αἵτινες ἦσαν καὶ εἶναι αἱ μόναι ἀρχαίας καὶ στερεᾶς κατασκευῆς, ὅπως αἱ τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων. Παρουσιάζουσιν αὐταὶ τρεῖς καὶ τέσσαρας δόμους ἐπαλλήλους ἐκ μεγάλων κανονικῶν πλίνθων λίθου πωρίνου, βεβαίως ὡς θεμελίους δημοσίας τινὸς οἰκοδομῆς. Ἄλλ' ἐπειδὴ

ὑπάρχουσι τόσον πλησίον τὸ ἐν τοῦ ἄλλου ἐν τῷ εὐρεῖ μὲν ἄλλ' ὅχι καὶ ἀπεράντῳ χώρῳ τῷ μετὰ τοῦ Ζαππείου μεγάρου καὶ τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπίου, ἐκεῖνο δηλ. τὸ πλησιέστατον τῷ Ζαππεῖῳ καὶ ἐν μέρει ὑπ' αὐτὸ τὸ Ζάππειον πρὸ 16 ἔτων καταστραφὲν ἡ ἐπικαλυφθὲν παρ' ὧν οὐκ ἔδει, τὸ πέρυσσι πρὸς νότον τῆς λεωφόρου Ὀλγας φανέν, ὃ ἐν μέρει διετηρήθη, καὶ τοῦτο τὸ νῦν. Ἄλλ' ἦτο καί τις τῶν ἡμετέρων συναδέλφων ὁ λέγων, ὅτι τὰ τρία ταῦτα ἡδυναντό πως νὰ εἶναι καὶ ἐν σχέσει πρὸς ἄλληλα καὶ ἐν μὲν αὐτῶν λ.χ. νὰ εἶχε μᾶλλον τὰ τῆς ἰδίως βαλανειακῆς χρήσεως χωρίσματα, ἄλλο τὰ τῆς ἐν εὐμαρείᾳ διατριβῆς τῶν θαμιστῶν, καὶ αὐτὸ οὐχὶ ἄνευ τῆς ἐξ ὕδατος παρεγομένης τῇ σώματι θεραπείας, ἄλλο τοὺς περιπάτους καὶ γυμναστήρια καὶ μελετητήρια κτλ. ὅπως ἐν Ῥώμῃ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ Ῥωμαϊκοῦ κράτους αἱ μεγάλα θέρμαι εἶχον πάντα ταῦτα τὰ μέρη. Ἐκρίναμεν δὲ ἡμεῖς ἀναγραφτέαν εἰδῶ τὴν γνώμην ταύτην, ὅπως περίπου τὴν ἠκούσαμεν, προσθέτοντες ἅμα καὶ τὸδε, ὅτι πρὸ ἑτῶν τριάκοντα, ὅτε ἐφάνη πρῶτον τὸ πρὸς τῷ Ζαππεῖῳ βαλανεῖον μεγάλῃς ἐκτάσεως, τινὲς λόγιοι τῶν ἐνταῦθα τῷ Λουκιανέϊον σύγγραμμα « Ἰππίας ἢ βαλανεῖον » μελετῶντες, ἐπέθεοντο, ὅτι ὅχι ἄλλο παρ' αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ ἀμεληθὲν κτίσμα εἶχε ποτε ὑπ' ὅψιν γράφων ὁ ἐκ Σαμοσάτων σοφιστής, περὶθόμνοι ἐκ τῶν ἄλλων τεκμηρίων καὶ ἐκ τοῦ προσάντους καὶ οὐκ ἐπιπέδου τόπου τοῦ περιγραφομένου κτίσματος.

ἀτελῇ ἦσαν τὰ ἄκρα τῶν γραμμῶν τούτων, τὸ βόρειον καὶ τὸ νότιον, πρὸς ἀνατολὰς δὲ συνεπλέκοντο μετὰ πολυσχήμεν νωτέρων ἰσως προσκτισμάτων, δὲν παρείχον ἐνδόσιμον εἰς τὸν θέλοντα νὰ εἴπῃ τι ἀσφαλὲς περὶ τοῦ ὅποιον ἄρ' αὖ θὰ ἦτο ποτε καὶ τοῦτο τὸ νῦν ἐν ἐρειπίοις μόνον ὑπολειφθὲν κτίσμα. Καὶ οὕτως ἐστὶ πλεον ἢ Ἐπιτροπὴ ἀποκαμουσα.

Ἀναθεωροῦσα δὲ ὕστερον τὴν ὅλην συστάδα τῶν κτισμάτων τούτων διηπόρει ἔτι καὶ τοῦτο, πῶς ἐκ τῶν δώδεκα βεβαίως ὑπαρξάντων ποτὲ κίωνων τοῦ ἡμικυκλίου καὶ ἐκ τῶν 38 περίπου τοῦ τετραγώνου περιστώου οὐδὲ εἰς κίων ἢ τεμάχια κίονος βεβαία περιῆλλον μέχρις ἡμῶν, ἀλλὰ μόνον βάσεις ἐξ ἐπτά μαρμάριναι ἐδῶ κ' ἐκεῖ κείμεναι κατὰ χώραν (1), ὥστε καὶ ὑποψία νὰ ἐπέρχεται, μήπως ἐξ ἀρχῆς δὲν ἦσαν ἐκ λίθου τὰ σώματα τῶν κίωνων, ἀλλ' ἐκ τροχῶν ἰσως ὀπτῆς γῆς, ἀλλ' οὐδὲ τροχοὶ τοιοῦτοι εὑρέθησαν ἐν τόσῃ ἐκτάσει ἐρειπίων. Τὰ δὲ ὑπὲρ τοὺς κίονας ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, φαίνεται ὅτι δὲν ἠφανίσθησαν ἐντελῶς· διότι εἰς αὐτὰ δύνανται νὰ ἀνήκωσι τὰ σποράδην ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ καὶ ὀλίγον βορειότερον εὑρεθέντα Ἰωνικοῦ θριγκοῦ δεκαοκτὼ τεμάχια ἐκ λίθου πεντελικοῦ, παραδόξως δὲ πάντα ἀποτεβραυσμένα καθ' ὁμοίον τινα τρόπον εἰς ἰσομεγεθεῖς σχεδὸν ὄγκους, οἷον ἵνα μετακομισθῶσιν ἄλλοῦ που εὐκόλως, ὕστερον δ' ἐπὶ τόπου κατέμειναν χρησιμοποιοιθέντα εἰς κτίσματα μεταγενέστερα ὡς κοινὸν ὕλικὸν τοίχων, ὅπως καὶ τὰ εὑρομεν τῷ ὄντι (2). Ἀλλὰ

(1) Κυρίως εἶπεν κατὰ χώραν εὑρέθησαν, ἥτοι ἐπὶ τοῦ στυλοβάτου αὐτῶν, μόνον τρεῖς ἐκ τῶν τοῦ τετραγώνου περιστώου, αἵτινες εἶναι καὶ μειζόνων διαστάσεων, αἱ δὲ ἄλλαι τοῦ αὐτοῦ περιστώου καὶ αἱ δύο μικρότεροι αἱ ἐκ τοῦ ἡμικυκλίου, εὑρεθεῖσαι διεσκορπισμέναι, ἐτέθησαν παρ' ἡμῶν ὕστερον εἰς προσηκούσας θέσεις.

(2) Τὰ τεμάχια αὐτὰ διετήρησεν ἐπιμελῶς ἡ Ἐπιτροπὴ ἐν ἐνὶ τόπῳ συννηνόμενα πάντα, ἵνα ὑπὸ εἰδικῶν ἀρχιτεκτόνων μελετηθῶσι κατὰ τὰς διαστάσεις των, καὶ γίνῃ φανερόν διὰ τί τὰ πλείστα αὐτῶν κατὰ τὸ ἕτερον ἄκρον των εἶναι ἀνεξέργαστα, ὥσαντι εἰσεχώρουν πού εἰς τοίχον καὶ εἰς ποῖον ἀρ' αὖ γὰρ εἰσεχώρουν τοίχον. Ὅμοιās ἐξετάσεως δεόνται καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης τρία μετρίου μεγέθους Ἰωνικὰ κιονόκρανα τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἵνα γνωσθῇ εἰς ὅποτέραν τῶν στοῶν ἀνήκουσιν, ἂν εἰς αὐτὰς ὄντως ἀνήκουσιν καὶ δὲν εἶχον ἄλλοις κιονόκρανα οἱ κιονέες των· διότι εὑρέθησαν καὶ δύο κιονόκρανα, ὁμοιότατα τοῖς τοῦ ὠρολογίου Ἀνδρονίκου τοῦ Κυρρήστου.

καὶ μετὰ ταῦτα πάντα γινόμενα κατὰ τοὺς δυστυχεῖς χρόνους τοῦ μέσου αἰῶνος, πάλιν τὸ εἰς ὄψιν ἡμῶν ἔλθον οἰκοδόμημα, καὶ περ τόσον ἑλλειπές, κρίνεται ἄξιον λόγου, ὡς πρωτοφανές διὰ τὰς Ἀθήνας διὰ τε τὸ γενικὸν αὐτοῦ σχέδιον καὶ διὰ μερικότητάς τινας, ἐξ ὧν δεικτικῶς μόνον δύο τρεῖς ὑποσημαίνομεν ἐν-ταῦθα.

Ἐν τῇ ἡμικυκλίῳ περιεσώθη κατὰ χώραν μεταξὺ δύο βάσεων κιόνων δοκὸς μαρμαρίνη βαθμιδοειδὴς κατὰ τὸ φαινόμενον, περι-λελαξευμένη δὲ οὕτω ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἐκάτερα τὰ ἄκρα τῆς, ὥστε νὰ ἐναρμόζῃ ἀκριβῶς εἰς τὰς εἰσοχὰς καὶ ἐξοχὰς τῶν σπειρῶν καὶ κυματίων τῶν βάσεων, ὡς μέρος δηλ. κατώτατον τειχίου πλη-ροῦντός ποτε πάντα τὰ μετακίονια διαστήματα, μέχρι πόσου ὕψους, ἀδηλον. Τόσον μόνον διαγινώσκεται, ὅτι τὸ οὕτω νῦν πρῶτον ἐν Ἀθήναις, ἴσως καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι, ἐμφανισθὲν ἀρχιτεκτονικὸν τοῦτο εἶδος θὰ εἶναι οἱ παρὰ Ῥωμαίοις καλού-μενοι *plutei*. Τὸ πάχος δὲ ὅμως τοῦ τειχίου ἐν τῇ ὀλοκληρίᾳ του θὰ ἦτο ἄλλο τόσον, διότι ἡ μόνη αὕτη περισωθεῖσα δοκὸς ἔχει ὀπισθεν δύο ἐξ ὧν προέχοντα μολύβδινα ὀγκίδια, δηλω-τικά τοῦ ὅτι συνήπτετό ποτε μετ' ἄλλης ἔτι μαρμαρίνης δοκοῦ. Καὶ βεβαιοῦται τοῦτο ἐκ τῶν ὁμοίων τειχιῶν, τῶν πληρούντων ποτὲ καὶ τὰ τῆς τετραγώνου στοᾶς μετακίονια διαστήματα. Ἐν ἐκείνοις βλέπομεν, ὅπου ἐσώθη, τὸ πάχος διπλοῦν, κατεσκευασμέ-νον δὲ εὐθὺς ἀπὸ τοῦ στυλοβάτου οὐχὶ μαρμαρίναις δοκοῖς, ἀλλὰ ὀπτοπλίνθοις καὶ περιβεβλημένον μόνον λεπταῖς μαρμαρίναις πλαξίν.

Ἄλλο πρωτοφανές διὰ τὰς Ἀθήνας. Σποράδην ἐν τοῖς χώμα-σιν εὐρέθησαν πολλὰ μικρὰ σωμάτια μαρμαρίνα, (καὶ ἐκ κόγχης δὲ ἦτοι μαργαριτορρίζης ὀλίγα) δύο τριῶν χρωμάτων, διαφόρων δὲ σχημάτων, ἐλικοειδῶν, φυλλοειδῶν καὶ γεωμετρικῶν, εἰργα-σμένα δὲ ἀκριβεστάτα διὰ τέρνου, ὥστε νὰ ἐναρμόζωσιν ἀλλή-λοις τὰ διαφορόχρωμα χάριν ποικιλίας. Ὑποτίθενται ταῦτα ὅτι εἶναι λείψανα διακοσμήσεως τοίχων ἢ ὀροφῶν (τοῦτο μᾶλλον, ἢ ἐπίπλων καὶ σκευῶν), εἰδός τι τῆς παρ' Ἑλλήσιν ἐμπαιστικῆς, ἢ κυριολεκτικώτερον ἴσως, ἐμβληματικῆς, τῆς καὶ παρὰ Ῥω-μαίοις οὕτω καλουμένης τέχνης.

Τρίτον πρωτοφανές. Εὐρέθησαν τέσσαρα μικρά, ὡς ἡμισείας σπιθαμῆς μαρμάρινα Ἑρωτίδια, περίοπτα, ὄχι ἀνάγλυφα, κρατοῦντά τι ἐν χερσίν, ἢ κρατούμενά ποθεν ἢ κρεμάμενα ἀπὸ κλάδων ἢ ἀναρρίχώμενα ἐπὶ κλάδους, διότι καὶ πολλὰ τεμάχια λοξῶς ἐσχηματισμένων κλάδων μαρμαρίνων εὐρέθησαν ὁμοῦ μετὰ τῶν Ἑρωτιδίων τούτων. Δυσκόλως δὲ ταῦτα πρὸς ἄλληλα συναρμο-
λογοῦνται οὕτως ὥστε νὰ νοηθῇ, πῶς ἡσάν ποτε συντεθειμένα τεχνικῶς καὶ ἰδρυμένα ἐπὶ βάσεων ἢ ἐπίπλων τινῶν. Εἶναι δὲ ἡ τέχνη τῶν Ἑρωτιδίων τούτων κατὰ τὴν διάπλασιν τῶν σωμάτων ὄχι ἀμελῆς ἐν τοῖς καθ' ὅλου, ἢ ἔκφρασις μάλιστα τῶν κεφαλῶν ἱκανῶς φυσικῇ καὶ παρεμφορῇ σχεδὸν πρὸς τὴν τῶν φημιζομένων ἀγγελουδίων τοῦ Ῥαφαήλου καὶ τοῦ Γουίδου Ῥένι.

Τοσαῦτα εἶπα περὶ τῆς μικροτεχνίας ταύτης, ὄχι ὡς πεφορτισμένης μελέτης ἀκροθίνια προφέρων εἰς μέσον, ἀλλ' ἀπλῶς μόνον, ἵνα μὴ ἀποσιγήσω πράγματα ὅπως δὴ ποτε ἄξιοπερίεργα καὶ ἵνα τις ἄλλος τεχνικὸς ἀνὴρ παρακινήθῃ εἰς συγκριτικὴν αὐτῶν μελέτην πρὸς ἄλλα ὅμοια ἀλλαχοῦ εὐρεθέντα, ἐν Ἰταλίᾳ τυχόν, καὶ ἐρμηνεύσῃ αὐτὰ προσηκόντως.

Νῦν δὲ προσθέτω ἔτι εἰς τὰ εἰρημένα καὶ τὰ ἐξῆς λίαν συνοπτικῶς. Εὐρέθησαν σποράδην ἐν τοῖς χώμασιν ἡ καὶ εἰς τοίχους ἐνεκτισμένα γλυπτὰ σώματα μαρμάρινα Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης, Διονύσου, Πανός, Σατύρου, χορευτριῶν, πάντα ὄχι μεγάλων διαστάσεων, ὧν τινα καὶ καλῆς καὶ ἐπιμελοῦς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων τέχνης, μάλιστα δὲ μία κεφαλὴ ἀνδρὸς νέου καὶ ἄλλη γυναικὸς μὲ Ῥωμαϊκὴν κόμμωσιν διακρίνονται, ἔτι εἰς κορμὸς ἐνδεδυμένου ἀγάλματος, φυσικοῦ μεγέθους, ἐν πρόσωπον Μεδούσης καὶ ἐν μικρὸν ἀνακειμένου ἐν κλίνῃ ἀνδρὸς ὁμοίωμα, καὶ τέλος εἰς τὰ περιεργότερα ἀνήκει ἐν κυλινδροειδὲς ἢ κωνοειδὲς μαρμαρίνον σῶμα, ὄχι μεγαλύτερον πύλου ὑψηλοῦ φραγκικοῦ, διάτρητον δὲ καθέτως ἀπὸ τῆς κορυφῆς, τὴν ὅλην δ' ἐπιφάνειαν ἄνω τε καὶ κύκλῳ ἔχον περιγλύπτον μὲ κύματα, ἰχθύας, ὀστρακόδερμα. Προφανῶς ἐχρησίμευσέ ποτε ὁ λίθος οὗτος ὡς στῦλος ἡ βάσις ἀναβρυτηρίου τινὸς μικροῦ.

Δὲν νομίζομεν περιττὸν ν' ἀναφέρωμεν ἔτι καὶ τόδε, ὅτι δύο, ἴσως καὶ τρία, ὀγκώδη τεμάχια λίθου πωρίνου εἰργασμένα ἀρχι-

τεκτονικῶς καὶ εὐρεθέντα ἐν τῷ τετραγωνικῷ χώρῳ εἰς ἱκανὸν βάθος ἀνεγνωρίσθησαν ὡς ἀνήκοντά ποτε εἰς τὸν περίβολον τοῦ Ὀλυμπείου καὶ δὴ ὡς κολοβά ἐπὶ κράνα τῶν αὐτοῦ ἀντηρίδων. Ταῦτα μεταχομίσαντες εἰς τὸν ἐκ παλαιοῦ οἰκεῖον τόπον ἐτοποθετήσαμεν ὅπως ἡδυνήθημεν.

Χριστιανικῶν χρόνων πράγματα, πλὴν δύο τριῶν λύχνων πηλίνων μὲ ἐντυπον τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, καὶ πλὴν ἐνὸς λιθίνου ἀρτοειδοῦς σώματος, σταθμοῦ ἴσως, καὶ τινων χαλκῶν νομισμάτων τῶν Βυζαντινῶν βασιλέων καὶ ἐνὸς χρυσοῦ Κωνσταντίνου τοῦ πορφυρογεννήτου, ἄλλα δὲν εὕρομεν. Παλαιότερων δὲ χρόνων νομίσματα, οἷον Ἀττικά, Ῥωμαϊκὰ ὀλίγιστα χαλκᾶ καὶ κακῶς διατηρούμενα εὐρέθησαν, ὡσαύτως καὶ τινα Φραγκικὰ ἀργυρᾶ καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων χαλκᾶ.

Ἐπιγραφαὶ εὐρέθησαν 21, αἱ πλείσται κολοβαὶ καὶ ὀλιγογράμματοι, οὕτε ἄλλως πολλῆς σημασίας, πλὴν ἐνὸς ψηφίσματος (1) καὶ ἐνὸς βωμιδίου (2). Μία μόνη ἐξ αὐτῶν εἶναι Λατινική, πιθανῶς ἐπιτυμβία. Οὐδεμία δ' αὐτῶν μαρτυρεῖ τι περὶ τοῦ οἰκοδομήματος, πλὴν ἂν τις θεωρήσῃ ὡς τοιαύτην μάρτυρα, τὴν ἔχουσαν γυμνὸν τὸ ὄνομα τῆς *Ματιθίας σεβαστῆς* (ἀνεψιᾶς, ὡς ἀλλὰ χόθεν ἡζεύρομεν, τοῦ Τραϊανοῦ Καίσαρος καὶ γυναικαδέλφης τοῦ Ἀδριανοῦ), περὶ ἧς εἶπα τὸ δοκοῦν ἐμοί, ὅτε πρὸ ἑξ μηνῶν τὴν ἐξέδωκα ἐν τῇ Ἀρχαιολογικῇ Ἀθηνῶν ἐφημερίδι (γ'. περιόδου (1888) σελ. 200) ὅτι δηλ. θὰ ἐνετειχίσθῃ ἀνάστροφα ἐκεῖ ὅπου νῦν εὐρίσκεται ἡ ἔχουσα αὐτὴν πλάξ ὡς κατ' ὀφλιν θύρας (3), οὐχὶ πρὸ τοῦ γ' ἴσως, ἢ καὶ τοῦ δ' αἰῶνος μ. Χρ. καὶ δηλοῖ λοιπὸν οὕτω τοὺς χρόνους τῆς τοῦ οἰκοδομήματος μετασκευῆς, γενομένης ὅτε πλέον ἐξέπνεεν ὁ Ἑλληνορῶμαϊκὸς βίος. Τὰ ἐγχρωμα κοσμήματα τὰ ἐπὶ τῶν τοίχων ἐνὸς τῶν ποτὲ θολοσκεπέστων μικρῶν δωμάτων, τῶν πρὸς τὸ νοτιοδυτικὸν ἄκρον τῶν ἐρείπειων, ἂν καὶ πολὺ πρόστυχα, ἐφρόντισε τὸ Συμβούλιον νὰ ἀπεικονί-

(1) Ἴδε αὐτὸ ἐκδομένον ἐν Ἐφημ. ἀρχαιολ. Ἀθηνῶν, γ'. περ. (1889) σελ. 58-59.

(2) Ἐξεδόθη ἐν Ἐρ. ἀρχ. Ἀθ. γ'. περ. (1888) σελ. 200.

(3) Ἐν τῷ ἐκδομένῳ νῦν σχεδίῳ τῶν ἀνασκαφῶν ἐσημειώθη ὁ τόπος τῆς τῷ γράμματι.

σθῶσι πιστῶς ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Καθεράου, καὶ διατηρεῖ τὰ ἀπεικονίσματα ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑταιρίας πρὸς μελέτην τῶν ἀρχαιολόγων. Ἰσως ἐξεταζόμενα εἰδικώτερον δηλώσωσι τι περὶ τῶν χρόνων, εἰς οὓς ἀνακτέα ἡ πρώτη ἢ ἡ δευτέρα μετασκευὴ τοῦ ὅλου μεγάλου κτίσματος, διότι δύσκολον φαίνεται νὰ παραδεχθῇ τις τὴν τέχνην των ὡς τῆς πρώτης κατασκευῆς.

Πάντων δὲ τῶν ἐρειπίων τὸ ἰχνογράφημα ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος ἐκπονηθὲν θέλει συνεκδοθῇ μετὰ ταύτης τῆς ἐκθέσεως. Ἦδη δὲ τὸ Συμβούλιον ὑπέβαλε γνώμην δι' ἀναφορᾶς τοῦ τῇ 16 Δεκεμβρίου πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργείων περὶ τοῦ πόσον μέρος τῶν φανέντων κτισμάτων θεωρεῖ διατηρήσεως ἄξιον καὶ πόσον ὄχι, ὅπερ τῇ ἐπιμελείᾳ καὶ δαπάνῃ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων νὰ ἐπικλυθῇ, ὁ δὲ ὅλος χῶρος νὰ καταφυτευθῇ, καθὼς περίπου ὁ νοτίως τῆς λεωφόρου ἔτυχε πέρυσιν ὁμοίας ἐπιμελείας παρὰ τῆς αὐτῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 16,893.60.

Μικρὸν δὲ τοῦ ποσοῦ τούτου μέρος προσλογιστέον εἶναι εἰς ὀλιγόημερόν τινα παραρτηματικῶς γενομένην ἐργασίαν ἐν τόπῳ οὐ πολὺ ἀπέχοντι, ἤτοι μετὰ τῆς πύλης Ἀδριανοῦ καὶ τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπίου, καὶ περὶ αὐτῆς ἀποδίδομεν νῦν τὸν ὀφειλόμενον λόγον συντόμως. Ἐκεῖ πρὸ ἐτῶν τεσσάρων σκάπτουσα ἡ Ἑταιρία εἶχε μὲν βεβαιώσει δι' ἀκριβοῦς ἐρεῦνης, ὅτι ἀπὸ τῆς δυτικοβορείου γωνίας τοῦ περιβόλου τῆς εἰς βάθος ἱκανὸν εὐρεθείσης σώας (1), οὐδεμία τὸ πάλαι γραμμὴ οἰκοδομικὴ ἤγετο, οὔσα πρὸς τὴν πύλην ἐν σχέσει οἰκδῆποτε, ἀλλ' ἔμενεν ὁμως ἔτι ἄδηλον, ἂν τοιαύτη γραμμὴ δὲν εἶχε ποτε κτισθῇ, ἄγουσα ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς προσόψεως τῆς πύλης πρὸς τὸ τοῖς πᾶσιν ἐμφανὲς ἡμικυκλικὸν ἐκεῖνο πρόσκτισμα τοῦ περιβόλου, οὗ ὁ ἀρχιτεκτονικὸς λόγος διετέλει ἀγνοούμενος, ἡδύνατο δ' ἴσως νὰ γνωσθῇ ἡ τοῦλάχιστον εἰκασθῇ ἐξ ἐρεῦνης ἐπιτοπίου. Περιεσκάφησαν λοιπὸν νῦν ἐπὶ πόσον τό τε ἀνατολικοβόρειον καὶ τὸ νοτιοδυτικὸν ἄκρον τῆς πύλης καὶ οὐδὲν ἐφάνη προβάλλον πρὸς τὰ ἔξω θεμελίωμα, εἴτα ἤχθη τέφρος τις ἀπὸ τοῦ κεντρικοῦ σημείου τοῦ ὑπὸ τὴν

(1) Ἴδε Πρακτικὰ τοῦ ἔτους 1886, σελ. 15 καὶ πῖναξ 1.

καμάραν μέχρι τοῦ ἡμικυκλίου εἰς βάθος ἐνὸς περίπου καὶ ἡμίσεος μέτρου καὶ πλάτος ἴσον, καὶ πάλιν καὶ αὐτοῦ οὐδὲν ἐφάνη ἄξιον προσοχῆς εἰμὴ σωληνές τινες ὑδραγωγοὶ κεράμειοι μὲ διεύθυνσιν ἐπεικῶς ἀνώμαλον πρὸς τὸν περιβόλον καὶ ἐν γένει πρὸς τὸν ἀνατολικώτερον χώρον. Ὅθεν ὕστερον περιωρίσθημεν εἰς τὴν διὰ σκαφῆς ἀναζήτησιν τοῦ μέρους ἐκείνου τῆς τε βορείου καὶ τῆς δυτικῆς γραμμῆς τοῦ περιβόλου, ὅπερ πρότερον ἔνεκα τῶν σιδηρῶν ράβδων τοῦ τροχιοδρόμου δὲν εἶχεν ἐρευνηθῇ, καὶ εὐρόντες ἐν βάθει τινὶ σφζομένην τὴν γραμμὴν ταύτην μεγαλόλιθον, ἐπέθεσμεν ὕστερον ἄλλους ἀλλαχόθεν τῶν ἀνασκαφῶν εἰλημμένους λίθους, συντελέσαντες οὕτω τὴν κατὰ τὸ μέρος ἐκεῖνο κλείσιν τοῦ περιβόλου, ἐκ τῶν ἐνότων ἐννοεῖται, καὶ ὅχι κατ' εὐπρέπειαν ἀρχιτεκτονικῇ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐργάται δημόσιοι ἐπελθόντες διεσχημάτισαν καὶ ἐκείνον τὸν τόπον πρὸς καταφύτευσιν καὶ τέλος συνῆψαν τῇ πύλῃ τὰ πρὸς δυσμὰς ἐκατέρωθεν αὐτῆς νεωτερικὰ τῆς ὁδοῦ περιζώματα, ὡς νῦν ὁρῶνται.

Καὶ ταῦτα μὲν ἐν Ἀθήναις ἐγένοντο. Αἱ δ' ἐξω τῶν Ἀθηναίων ἀνασκαφαὶ τῆς Ἑταιρίας ἐν τῷ ἔτει εἶναι πρῶτον ἢ ἐν *Μυκήναις* γενομένη κατ' ἐξακολούθησιν ἀπὸ τοῦ προτέρου ἔτους. Τοῦ ἐπιστατήσαντος ἐν αὐτῇ ἐφόρου Χρήστου Τσούντα ἐκθεσις ὑποβληθεῖσα εἰς τὸ Συμβούλιον ἔχει ὧδε·

« Ἐν *Μυκήναις* ἐγένοντο ἀνασκαφαὶ ἐν τῇ σύριγγι, ἥς μέρος εἶχε καθαρισθῇ ἤδη τὸ 1888, καὶ κατὰ τὴν ΝΔ. γωνίαν τῆς Ἀκροπόλεως, ἐνθα ἀπεκαλύφθησαν ἐρείπια οἰκίων ἀποτελουσῶν σύμπλεγμα λαβυρινθῶδες· ἀντὶ ὁδῶν ὑπάρχουσι διάδρομοι στενοί, ὑφ' οὓς εὐρίσκονται συνήθως ὑπόνομοι πρὸς διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων μακρὰν τῶν οἰκιῶν καὶ ἐξω τῆς ἀκροπόλεως. Εὐρήματα ἐγένοντο ἐν τοῖς ἐρείπιοις τούτοις ἐλάχιστα, τὰ ἀξιολογώτερα δ' αὐτῶν εἶναι εἰς λίθος ἐγγεγλυμμένος διάτρητος, εἰς δακτύλιος χρυσοῦς ἐν μορφῇ ἀπλοῦ κρίκου, μία πόρπη χαλκῇ ὁμοία ταῖς ἐν Ἀρχαιολ. Ἐφημ. 1887 πίν. 9 ἀρ. 1, 2 δημοσιευθείσαις, τεμάχια ἄλλων δύο ἴσως ὁμοίων πορπῶν, βελόνας ὁστέιναι καὶ χαλκαῖ, κοσμήματα ἐξ ὑελώδους μάζης, δύο πήλινα σκεύη περιεργα τὸ σχῆμα καὶ δυσπερίγραπτα, τέσσαρα μεγάλα μολύβδινα ἀγγεῖα

(τὸ μέγιστον αὐτῶν ἔχει ὕψος 1,05 μ.) καὶ τέλος τριπτήρ κω-
νοειδῆς λιθίνος φέρων ἐσκαλισμένον τὸ σημεῖον $\overline{\Gamma}$ / . Τοσαῦτα περὶ
τῶν ἐρειπίων τῶν οἰκιῶν.

Ἡ σύριγγ, ἥς ἡ ἀρχὴ ἦτο ἥδη πρὸ πολλοῦ γνωστὴ, ἐσημε-
ώθη δὲ καὶ ἐν τῷ χάρτῃ τοῦ Steffen, διασχίζει τὸ πᾶχος τοῦ
βορείου τείχους τῆς ἀκροπόλεως μεταξὺ τῆς βορείας πύλης καὶ
τῆς ΒΑ. γωνίας αὐτῆς, ἐξακολουθεῖ δὲ ὑπογείως καὶ ἐκτὸς τοῦ
τείχους διευθυνομένη κατ' ἀρχὰς μὲν ἐπ' ὀλίγον διάστημα πρὸς
βορρᾶν, εἶτα πρὸς δυσμὰς καὶ κατόπιν βορειαντολικῶς· τὸ ὅλον
μῆκος αὐτῆς τὸ ἐξω τοῦ τείχους εἶναι 40 μέτρων περίπου, ἐπειδὴ
δὲ τὸ ἔδαφος εἶναι κατωφερές, ὑπάρχουσι 16 μὲν βαθμιῖδες ἐν τῷ
πάχει τοῦ τείχους, 83 δὲ ἐξω αὐτοῦ ἐκτισμέναι κατὰ τὸ πλεῖ-
στον διὰ πλακῶν, δι' ὧν κατέρχεται τις μέχρι τοῦ πέρατος τῆς
σύριγγος, ἐνθα εὗρηται φρέαρ τετράπλευρον βάθους 3,70 μ. περί-
που, πλάτους δὲ πλευρῶν ἐνὸς μέτρου πρὸς 0,84 μ. Ἄνωθι ἀκρι-
βῶς τοῦ φρέατος ἐπὶ τῆς στέγης ὑπάρχει ὀπή, εἰς ἣν καταλήγει
ἐξωθεν ὕδραγωγεῖον ἐκ πηλίνων σωλῆνων ἀπὸ βορρᾶ ἐρχόμενον (1).
Ἰσως ὁμως ἀπωτέρω (διότι σώζεται εἰς μῆκος μόνον 10,50 μ.)
στρεφόμενον πρὸς ἀνατολὰς διηυθύνετο πρὸς τὴν Περσεῖαν πηγὴν,
διότι μοι εἶπον, ὅτι ἐν τῷ ἀγρῷ τῷ μεταξὺ τοῦ πέρατος τῆς σύ-
ριγγος καὶ τῆς Περσεΐας εὗρέθησαν ἄλλοτε πολλοὶ ὅμοιοι σωλῆνες
ἐξ ὕδραγωγείου· ἐπειδὴ ὁμως πρὸς βορρᾶν τῆς ἀκροπόλεως εἰς
μικρὰν ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τείχους ἀναβρῦει ἄλλο ὕδωρ, ὀλίγον
μὲν σήμερον ἀλλ' ἀέναν, δὲν εἶναι ἀπίθανον, ὅτι τοῦτο διωχε-
τεύετο εἰς τὸ φρέαρ τῆς σύριγγος· τοῦλάχιστον τοῦτο καὶ ἀγνω-
στότερον θὰ ᾔτο εἰς τοὺς ἐχθροὺς καὶ εὐκολώτερον ἡδύνατο νὰ
τὸ ὑπερασπισθῶσιν ἀπὸ τοῦ τείχους ἐν καιρῷ πολιορκίας. Ὅπως
καὶ ἂν ἔχη ὁμως τοῦτο, τῆς σύριγγος ὁ σκοπὸς εἶναι προδήλος·
ἐπειδὴ διὰ τῶν μέσων καὶ γνώσεων, ἅς τότε εἶχον, δὲν ἡδύνατο
ν' ἀναβιβᾷσιν ὕδωρ ἀπὸ τῶν πλησίον πηγῶν εἰς τὴν ἀκρόπο-
λιν, διωχέτευσαν αὐτὸ μέχρι τοῦ σημείου, εἰς ὃ μόνον τὸν φυσι-
κῶς ἡδύνατο νὰ φθάσῃ· ἐκεῖ κατεσκευάσαν δεξαμενὴν, ἣν ἦνυσαν

(1) Διακοπείσων τῶν ἀνασκαφῶν ἕνεκα τῆς εἰς Λακωνίαν ἀποστολῆς μου ἀπε-
καλύφθη τὸ ὕδραγωγεῖον κατὰ τὰς ἀνασκαφάς τοῦ 1890, ὀλίγον πρὸ τῆς τυπώ-
σεως τῶν Πρακτικῶν.

μετὰ τῆς ἀκροπόλεως δι' ὑπογείου δρόμου· ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς οὔτε ἐκ τοῦ ὑδραγωγείου, οὔτε ἐκ τοῦ δρόμου ἐφαίνεται τι. Ἡ στέγη τῆς ἐξω τοῦ τείχους σύριγγος εἰς τὸ πρῶτον τμήμα, τὸ πρὸς βορρᾶν διευθυνόμενον, ἔχει καταπέσει, εἰς τὸ δεύτερον, τὸ πρὸς δυσμᾶς, σώζεται κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀποτελεῖται δ' ὑπὸ πλακῶν ὀριζοντίως ἐπικειμένων ἐπὶ καθέτων τοίχων, εἰς δὲ τὸ τρίτον τμήμα, τὸ ἔχον διεύθυνσιν βορειοανατολικήν, τὸ ὅποῖον εἶναι τὸ μέγιστον καὶ σώζεται κάλλιστα, οἱ τοῖχοι συγκλίνοντες ἀπὸ τῶν θεμελίων συνέρχονται ἄνω καὶ ἀποτελοῦσιν οὕτω καμάραν κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον τῆς μυκηναίας ἐποχῆς. Ὁμοίως εἶναι ἐκτισμένον καὶ τὸ ἐν τῷ πᾶσι τοῦ τείχους τῆς ἀκροπόλεως τμήμα. Τὸ ὕψος τῆς σύριγγος κατὰ τὸ πέρας αὐτῆς εἶναι 4,50 μ. περίπου, τὸ δὲ πλάτος τοῦ μὲν δευτέρου τμήματος 1,55, τοῦ δὲ τρίτου 1,35 μ. Τοῦ τρίτου τμήματος οἱ τε τοῖχοι καὶ αἱ βαθμιῖδες εἶναι κεχρισμένοι διὰ χρίσματος ἐξ ἀσθέστου ἀναμεμιγμένης μετ' ἄμμου, τῶν δὲ δύο ἄλλων τμημάτων αἱ βαθμιῖδες τοῦλάχιστον φαίνεται ὅτι ἦσαν ὡσαύτως ἐπικεχρισμένοι· ἴσως συνῆγον ἐν ἀνάγκῃ εἰς τὸ πέρας τῆς σύριγγος καὶ ὕδατα τῆς βροχῆς. Τὸ χρίσμα εἶναι βεβαίως ἐποχῆς ῥωμαϊκῆς, ὡσαύτως τὸ ὑδραγωγεῖον, οὗ οἱ σωλῆνες συνδέονται μετ' ἀλλήλων διὰ μίγματος ἐξ ἀσθέστου καὶ ἄμμου, τεμάχια δὲ ἀγγείων καὶ κεράμων ῥωμαϊκῶν χρώων εὗρισκοντο ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς σύριγγος. Εἰς τοὺς χρόνους τούτους ἀνάγονται καὶ δύο ἐπιγραφαί, ἅς ἀντέγραψα ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ τῷ κατιόντι τοίχῳ τοῦ τρίτου τμήματος· ἡ πρώτη γεγραμμένη διὰ μελανοῦ χρώματος, ἴσως ἄνθρακος, εἶναι ἡ ἐξῆς·

X P
Ε Π Ι
Ζ Ω

τῆς ἐτέρας κεχαραγμένης ἐπὶ τοῦ ὑγροῦ ἴσως ἔτι χρίσματος διέκρινα τὰ ἐξῆς·

CMNCIIC
AMOKPIIT

Παρ' αὐτὴν εὑρηνται καὶ ἄλλα χαράγματα, καὶ μεγάλα μά-

λιστα, ὥσει γράμματα, ἀλλὰ λέξιν δὲν ἠδυνήθην ν' ἀναγνώσω· φαίνονται ὡς γραφέντα ὑπὸ ἀνθρώπων παιζόντων ἢ ἀπείρων τοῦ γράφειν».

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὸ ἔργον δρ. 4,023.05.

Δευτέρα ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῇ Λακωνικῇ, εὐτυχεστάτη ἡ τοῦ Βαφειοῦ ἐπιστατοῦντος τοῦ ἐφόρου Χρ. Τσουντα. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως·

« *Περὶ τοῦ τάφου τοῦ Βαφειοῦ.* Ὁ παρὰ τὸ Βαφειὸν τάφος δὲν διαφέρει κατὰ τὸ σχῆμα τῶν γνωστῶν θολωτῶν τάφων τῶν Μυκηνῶν, τοῦ Ὁρχομενοῦ, τοῦ Μενιδίου καὶ λοιπῶν. Ἡ ἀνασκαφὴ αὐτοῦ διήρκεσε τεσσαράκοντα περίπου ἡμέρας· ὁ δρόμος ἔχει μῆκος 30 μέτρων, ἡ δὲ θόλος πλάτος 10,20 περίπου. Ἡ διατήρησις του εἶναι κακίστη, διότι τοῦ στομίου αἱ πλευραὶ εἶναι κατὰ τὸ πλεῖστον κατεστραμμέναι, κατὰ συνέπειαν οὐδὲ τὸ ὑπέρθυρον σώζεται· καὶ τῆς θόλου δὲ τὸ πλεῖστον εἶναι κατεστραμμένον πλὴν τῶν κατωτέρων δόμων μέχρις ὕψους 2 ἕως 3 μέτρων· τέλος τοῦ δρόμου οἱ τοῖχοι, ἃν καὶ σώζονται μέχρι σήμερον, ἀπειλοῦσιν ὁμως προσεχῇ κατὰπτωσιν. Κατὰ τὴν διατήρησιν λοιπὸν ὑπολείπεται ὁ τάφος οὗτος πάντων τῶν ἀνεσκαμμένων τοῦ εἶδους του, ἀλλ' ὑπερέβη αὐτοὺς κατὰ τὰ εὐρήματα, διότι ἦν ἀσύλητος. Τὰ κτερίσματα ἔκειντο διεσπαρμένα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς θόλου, τὰ πλεῖστα ὁμως καὶ σπουδαιότατα ἐντὸς λάκκου ἐσκαμμένου ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καὶ ἔχοντος μῆκ. 2,25, πλ. 1,10 καὶ βάθος 1 μ. Ἐν αὐτῷ εἶχε ταρῇ προφανῶς τὸ ἐπιστημότερον μέρος τῆς οἰκογενείας, εἰς ἣν ἀνήκεν ὁ τάφος, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀπετέθησαν ἐν τῷ λάκκῳ ἑπτὰ χαλκαὶ μάχαιραι, ἐν ξίφος χαλκοῦν, ἐν ἐγγειριδίων χρυσοκόλλητον, δύο αἰχμαὶ δοράτων, εἰς σωλὴν χαλκοῦς μῆκ. 0,78 μ., δύο πελέκεις χαλκοῖ, δύο χρυσοὶ ποτήρια μετ' ἐκτύπων παραστάσεων, τέσσαρα ἀργυρὰ ἀγγεῖα, ὧν ἐν ἔχει τὰ χεῖλη ἐπίχρυσα, δύο ἀλαβάστρινα ἀγγεῖα, τρεῖς δακτύλιοι χρυσοῦς, ἀργυροῦς καὶ σιδηροῦς, ἄλλα τινὰ ἀργυρὰ, χαλκὰ καὶ μολύβδινα ἀντικείμενα, ψῆφοι ὄρου ἐκ λίθου ἀμεθύστου ὀγδοήκοντα περίπου καὶ λίθοι ἐγγεγλυμμένοι εἰκοσιτέσσαρες. Ἐξω

τοῦ λάκκου εὐρέθησαν δεκατέσσαρες λίθοι ἐγγεγλυμμένοι, δύο μικρὰ χρυσᾶ ἰχθυΐδια, δύο χρυσοὶ δακτύλιοι καὶ ἄλλα μικρότερα ἀντικείμενα, ἐν οἷς πολλὰ χρυσᾶ. Παραλείπων πάντα μακρότερον λόγον περὶ τῶν λοιπῶν εὐρημάτων παρατηρῶ μόνον περὶ τῶν χρυσῶν ποτηρίων, ὅτι μεταξύ τῶν μνημείων τῆς μυκηναϊκῆς ἐποχῆς δὲν ἔχουσιν ἐφάμιλλα καὶ ὅτι μέχρι τοῦδε αὐτὰ δεικνύουσι τὸν ὕψιστον βαθμὸν τῆς ἀναπτύξεως, εἰς ὃν ἡδυνήθη ν' ἀνέλθῃ ἡ τέχνη κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους (1)».

Ἐδαπανήθησαν δρ. 2,210.55.

Τρίτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν τῇ Λακωνικῇ πάλιν, ἐπιστατοῦντος τοῦ αὐτοῦ ἐφόρου Χρ. Τσουντα· ἡ περὶ αὐτῆς ἐκθεσις ἔχει ὡς ἑξῆς·

«*Ερευναὶ ἐν Λακωνίᾳ.* Ἐπιστρέψας κατὰ τὸ φθινόπωρον ἐκ Μυκηνῶν εἰς Λακεδαίμονα ἐνήργησα δοκιμὰς ἐπὶ τῶν Μενελαίων, ἐν Ἀμύκλαις, παρὰ τὸν τάφον τοῦ Βαφειοῦ ἐν θέσει καλουμένη Παληόπυργος καὶ ἐν Ἀρκίαις παρὰ τὸ χωρίον Ἄρνα. Τὰ λείψανα προϊστορικῆς ἐποχῆς, τὰ ὅποια ἐν ταῖς τρισὶ πρώταις θέσιν εὐρέθησαν, δὲν εἶναι σπουδαῖα, ἐν Ἀρκίαις ὁμῶς ἀνεκαλύφθη τάφος θολωτός, μικρὸς μὲν, κακόκτιστος καὶ λίαν πτωχός, ἀλλ' ἐξάπαντος τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἥς καὶ ὁ τοῦ Βαφειοῦ. Ἡ διάμετρος τῆς θόλου αὐτοῦ εἶναι 4,70 μ., τὰ δὲ κτερίσματα συνίσταντο εἰς ψηφίδας τινὰς ὀρμου, τεμάχια ἀγγείων καὶ μικρὸν χρυσοῦν κόσμημα ἐν μορφῇ οἰνοχόης, παρόμοιον τοῦ ὁποίου ἔχει εὐρεθῇ καὶ ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Μενιδίου».

Ἐδαπανήθησαν δρ. 682,15.

Τετάρτη ἀνασκαφὴ ἦτο ἡ ἐν Ἐλευσίνι ἀπὸ ἐτῶν ἡδὴ ὀκτὼ ἐξακολουθοῦσα ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ συμβούλου Δημητρίου Φιλίου. Ἡ ἐκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως·

«*Ἀνασκαφαὶ ἐν Ἐλευσίνι.* Κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἀνασκαφὴ κυρίως εἰπεῖν δὲν ἐγένετο ἐν Ἐλευσίνι, διότι ἐκρίθη σκόπιμον

(1) Ἐκτενεστέραν περιγραφὴν τοῦ τε τάφου καὶ τῶν εὐρημάτων καὶ εἰκόνας αὐτῶν ὅρα νῦν ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1889.

νὰ διαρρυθμισθῶσι πρῶτον, τὰ τοῦ Διαγράμματος τῆς κώ-
μης καθόσον τοῦτο πρὸς τὸν ἀνασκαπτόν χωρὸν συνδέεται ὀρι-
στικῶς καὶ ὕστερον νὰ ἀποπερατωθῇ τὸ ἡμέτερον ἐκεῖ ἔργον.
Ἐγένοντο ὁμῶς σκαφικαὶ τινες ἐρευναι εἰς διάφορα μέρη τοῦ χω-
ρίου καὶ ἐξω τοῦ Ἱεροῦ Περιβόλου εἰς ἀναζήτησιν, εἶπου τοιαῦτα
ὑπῆρχον, τῶν λειψάνων τοῦ Θεάτρου καὶ τοῦ Ναοῦ τοῦ Τρι-
πολέμου.

Καὶ τοῦτον μὲν ἀφοῦ μάτην καὶ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἀνεζή-
τήσαμεν ἔνθα καὶ πέρυσιν, δηλ. κατὰ τὸ ἐκκλησιδίου τοῦ Ἀγίου
Ζαχαρίου, ἀνασκάψαντες ὁλόκληρον τὴν πρὸ τῆς Δημοτικῆς
Σχολῆς τῶν ἀρρένων πλατεῖαν καὶ οὐδὲν εὐρόντες ἢ τοιχαρίων
καὶ πάλιν λείψανα συνεχομένων πρὸς τὰ ἄλλα τὰ ἀποτελοῦν-
τα, ὡς ἐρρήθη, τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς Ρωμαϊκοῦ τινος ἐκεῖ
οἰκῆματος ἢ τῆς μετέπειτα ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τούτου οἰκοδομη-
θείσης Βυζαντινῆς Ἐκκλησίας (καὶ ἡ ἐλπίς δὲ ἡμῶν τοῦ νὰ εὐ-
ρωμεν ἐκεῖ ἔνθα τὸ περίφημον Ἐλευσινιακὸν ἀνάγλυφον εὑρεθῇ,
λίθον τινὰ ὡσαύτως ἄξιον λόγου ἢ γλυπτὸν ἢ καὶ ἐνεπίγραφον
ἀπέβη φρουρῇ, διότι τεμαχίου ἐνεπιγράφου λίθου τῆς πρὸ Εὐ-
κλείδου γραφῆς, λογαριασμοὺς δὲ περιέχοντος, ἡ εὑρεσις δὲν εἶναι
μέγα τι χρῆμα) ἀφοῦ λέγω, ἐκεῖ καὶ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος οὐδὲν
εὔρομεν, ἐσκάψαμεν εἰς τινὰ θέσιν κοινῶς ἀλῶνι καλουμένην κει-
μένην δὲ κατὰ τὴν γνώμην μου ὅχι πολὺ μακρὰν τῆς παλαιᾶς
ιεραῆς ὁδοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἐδῶ πολλὰ μὲν εὔρομεν τὰ λείψανα τοί-
χων εἰς οἰκοδόμημα ἢ οἰκοδομήματα ἀνήκοντα, ἀλλ' ὅχι καὶ Ναί-
σκου ἢ Ἡρώου ἔχνη. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ιδιωτικῆς οἰκίας
ἐσκάψαμεν ἀφορμὴν ἰδίως λαβόντες ἐκ τῆς πρότερον ὑπ' αὐτοῦ
τοῦ οἰκοδεσπότητος εὑρέσεως ἐκεῖ κιόνων τινῶν ἀρραβδῶτων, καὶ
εὔρομεν ὡσαύτως καθόσον ἠδυνήθημεν νὰ ἐρευνήσωμεν τὸ ἔδαφος
τοίχων λείψανα ἀσβεστοκτιστῶν τὸ πλεῖστον, ἐνίων δὲ καὶ ὅλως
πηλοκτιστῶν καὶ χρόνους ἱκανῶς ἀρχαίους μαρτυρούντων, ὅστρα-
κα δὲ τινὰ εἰς τὰ βαθύτατα ἰδίως εὑρεθέντα στρώματα ἐπίσης
τῶν Ἑλληνικῶν χρόνων μᾶς ἐφάνησαν προϊόντα, ἀλλὰ ἔχνη Ναο-
ειδοῦς οἰκοδομήματος οὐδ' ἐκεῖ εὔρομεν, εἰ καὶ ἐκεῖνος ὁ τόπος
δὲν πρέπει νὰ ἀπεῖχε πολὺ τῆς ιερᾶς ὁδοῦ καὶ ἐδῶ που ἔπρεπε
νὰ ᾔηαι ὁ ζητούμενος Ναός.

Ἄλλα καὶ εἰς τὰς περὶ Θεάτρου ἐρεύνας μας δὲν ὑπῆρξαμεν εὐτυχέστεροι. Ἀνεζητήσαμεν καὶ τοῦτου τὰ λείψανα, ὅπου κατὰ τὴν γνώμην μου ἠδύνατο νὰ ὑπάρχωσι, ἀλλὰ πᾶν ἄλλο ἢ αὐτοῦ ἀνεκαλύψαμεν ἔχνη. Εὐρομεν λ. χ. τὰ ἔχνη τῆς πάλαι ποτὲ περιτειχίσεως μεγάλου μέρους τοῦ ὑπερκειμένου τῆς Ἐλευσίως βουνοῦ, ιδιωτικῶν οἰκημάτων τὰ θεμέλια, τοίχων ἄλλων τὰ λείψανα, ὧν ὁ σκοπὸς ἄδηλος, ἡ δὲ περιγραφὴ ἐνταῦθα ὅπως περιττή, ὡς ἀκατάληπτος, ἀλλὰ Θεάτρου ἔχνη οὐδαμοῦ ἀπηντήσαμεν. Νὰ ἐξηφανίσθῃ τέλει; Ἀμφιβάλλω· νέαι τινὲς λοιπὸν ἀκόμη ἐρευνᾶν καὶ ἐκεῖ ἴσως, ἐνθα ὁ τόπος ἥκιστα πάντων φαίνεται κατάλληλος ὧν πρὸς τοποθέτησιν Θεάτρου, δὲν εἶναι περιτταί. Τέλος ἠρευνήσαμεν διὰ σκαφῆς καὶ τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου ἐκείνου Ρωμαϊκοῦ οἰκοδομήματος, οὗ τὰ ἔχνη ἐφαίνοντο μὲν καὶ πρότερον κάπως, ἔδειξε δὲ σαφέστερα ἢ ἀνόρουξιν τῶν θεμελίων τῆς Νέας Ἐκκλησίας τοῦ χωρίου. Νὰ διατηρηθῶσι καὶ ταῦτα καὶ νὰ κτισθῇ ἡ νέα Ἐκκλησία ἀλλαχοῦ δὲν ἐκρίθη ἀναγκαιὸν καὶ τῆς δαπάνης ἀντάξιον παρ' ἐμοῦ, τὴν δὲ γνώμην μου παρεδέξατο καὶ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, πρὸς ὃ τὸ πρᾶγμα ἐγκαίρως ἦλθεν εἰς γνώσιν. Ἐκρίθη ὅμως ὠφέλιμον νὰ κρατηθῇ τὸ σχέδιον τῶν τε τοίχων, οὓς ἡ Ἐκκλησία ἐμελλε νὰ σκεπάσῃ καὶ τῶν ἄλλων, ὅσοι τυχὸν σώζονται, γενομένης, ἔννοεῖται, ἐρέυνας τῶν ἐκεῖ τόπων διὰ σκαφῆς. Τοῦτο δὲ καὶ ἐγένετο καὶ ἐξακολουθεῖ γινόμενον, διότι πρὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἐρευνα δὲν ἦτο δυνατή, Ὑπῆρχε λοιπὸν καὶ ἐν Ἐλευσίνι ἐνταῦθα μέγα τι, ὡς φαίνεται, οἰκοδόμημα καὶ ἴσως ὅχι πολὺ διάφορον τοῦ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον τὸ ἐν Ἀθήναις ἀποκαλυφθέντος μικρότερον ὅμως πάντως, ἦπτον πολυτελεῖς καὶ εἰς πολὺ χεῖρονα κατὰστασιν σωζόμενον. Οὔτε κιόνων ἐδῶ, οὔτε μωσαϊκῶν λείψανα, οὐδὲν δὲ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἄξιον ὅπως οὖν λόγου εὐρημα καὶ μόνον κακοκτίστων τοίχων τὸ πολὺ δ' ὀπτῶν πλίνθων λείψανα, ὧν καὶ ἡ μαρμαρίνη ἐπέδυσιν τέλει σχεδὸν εἶναι κατεστραμμένη ὡς καὶ ἡ πλακόστρωσις τῶν διαφόρων δωματίων.

Ἐν τῷ κυρίως Περιβόλῳ μικραὶ τινες μόνον ἐγένοντο ἐργασίαι διατακτικαὶ μᾶλλον τῶν ἐκεῖ λίθων καὶ χωμάτων, μικρὰ δὲ τίς μόνον σκαφὴ εἰς μέγα βάθος ἐμπροσθεν τῆς Στοᾶς τοῦ Φίλωνος,

ἐνθα καὶ πανάρχαιός τις εὐρέθη τάφος ἀγγεῖά τινα μόνον ἱμπε-
ριέχων, ὡς κτερίσματα, τοῦ Μυκηναϊκοῦ τρόπου (περὶ τούτου
τοῦ τάφου θὰ γένηται ἐν καιρῷ καὶ τόπῳ τῷ πρέποντι μακροτε-
ρος λόγος) (1) καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις χώμασι χαλκῇ πλάξ (0,20 μῆκους
καὶ 0,10 πλάτους) ἀνάγλυπτον φέρουσα ἀρματηλάτην ἐλαύνοντα
τέθριππον, κατὰ τὴν ἀρχαϊκὴν τέχνην, καὶ μαρμαρίνη κεφαλὴ
ἵππου ἐπίσης τῆς ἀρχαϊκῆς τέχνης προϊόν, εὐρήματα δὲ ταῦτα
καὶ καθ' ἑαυτὰ καὶ διὰ τὴν ἐν Ἑλευσίνι εὐρεσίν των μνείας ἄξια».

Ἐν Ἑλευσίνι, τῇ 27ῃ Δεκεμβρίου 1889.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν δρ. 3,194.10.

Πέμπτη ἀνασκαφὴ ἐγένετο ἐν Μεγάροις ἐπιστατοῦντος τοῦ
αὐτοῦ συμβούλου Δημητρίου Φιλίου. Ἡ ἔκθεσις αὐτοῦ ἔχει οὕτως:

«*Ἀνασκαφαὶ ἐν Μεγάροις.* Περιγράφων ὁ Παυσανίας τὰ κατὰ
τὴν ἀπὸ Μεγάρων εἰς Κόρινθον ἄγουσαν μνημεῖα ἐξαίρει κυρίως
τὸν τοῦ Τηλεφάνους τοῦ Σαμίου αὐλητοῦ τάφον, τὸν τοῦ Καρὸς
τύμβον καὶ τὸ τοῦ Ἀφρυσίου Διὸς ἱερόν. Ὁ διδάκτωρ Λόλλιγ
ἐν ἄρθρῳ αὐτοῦ δημοσιευθέντι ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀρχαιολογικῇ
Ἐφημερίδι ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «*Συμβολαὶ εἰς τὴν τοπογραφίαν
τῆς Μεγαρίδος*» (2) ἐξήνεγκε τὴν γνώμην ὅτι καὶ τῶν τριῶν τούτων
μνημείων σφύζονται λείψανα, τὸ δὲ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας
ἐπὶ τῇ ἐμῇ προτάσει ἐκρινεν ὅχι ἀνωφελὲς νὰ ἐρευνήσῃ διὰ σκα-
φῆς τοὺς ἐκεῖ τόπους καὶ ἀνέθετο τὸ ἔργον εἰς τὸν γράφοντα τὰ
παρόντα.

Καὶ ὁ μὲν ὑποτιθέμενος τάφος τοῦ Τηλεφάνους ἀπεδείχθη οὐ-
δὲν ἄλλο ὢν ἢ οἰκήματός τινος, ἀρχαίου πιθανῶς, ἐν μεταγενε-
στέροις ὁμῶς χρόνοις πολλὰς παθόντος τὰς μεταβολὰς, λείψανον,
ὁ δὲ τοῦ Καρὸς τύμβος (κατὰ τὴν θέσιν τὴν νῦν καλουμένην

(1) Παράβ. νῦν Ἀρχ. Ἐφημερίδα 1889, σελ. 171 καὶ ἐξῆς.

(2) Ἐφημ. Ἀρχ. 1887, σελ. 212 καὶ ἐξῆς.

Κουρμουλούς) φυσικὸς λοφίσκος τῆς τρίτης λεγομένης γεωλογικῆς τοῦ ἡμετέρου πλανήτου διαπλάσεως. Ἐν τῇ θέσει ὁμως τῇ νῦν κοινῶς καλούμεν «στὰ μάρμαρα» ἡ σκαπάνη ἤνεγκεν εἰς φῶς ἀξιόλογά τινα ὄντως λείψανα ἀρχαίου ἱεροῦ, τοῦ ὁποίου ὄχι μόνον τοῦ ἐν αὐτῷ ναΐσκου σῶζονται τὰ ἐδάφη τῆς κατασκευῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ θεμέλια διαφόρων οἰκημάτων εἰς τὸ προσωπικόν τούτου πιθανῶς χρησιμευόντων καὶ βωμῶν δύο τὰ λείψανα, ἐγένοντο δὲ καὶ τινα εὐρήματα, περὶ ὧν ἀλλαχοῦ μακρότερος γενήσεται λόγος. Εὐρημα ὁμως κυροῦν τὴν γνώμην ὅτι ὄντως ἐνταῦθα ἔκειτο τὸ ὑπὸ τοῦ Πausανίου μνημονευόμενον ἱερὸν τοῦ Ἀφρυσίου Διὸς οὐδὲν εὐρέθη.

Ἀλλὰ καὶ πολὺ πλησίον τῆς νῦν κώμης τῶν Μεγάρων κατὰ τὴν πρώτην ἀπὸ ταύτης λιθίνην γέφυραν τῆς σιδηρᾶς ὁδοῦ ἐξεχώσθησαν τὰ θεμέλια ἱκανῶς μεγάλου κτίσματος, διακοσίων περὶπου τετραγωνικῶν μέτρων ἐμβαδὸν ἔχοντος. Νὰς φαίνεται ὅτι δὲν ἦτο τὸ κτίσμα, κείμενον δὲ ἐν τῷ μέσῳ πληθὺς μικρῶν τάφων διεγείρει ἐν παντὶ τὴν ὑπόνοιαν μήπως τοῦτο εἶναι τῷ ὄντι τὸ τοῦ Τηλεφάνους μυσσωλεῖον· ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ οὐδὲν εὐρομεν τὸ δυνάμενον νὰ μᾶς ὀδηγήσῃ εἰς ἀσφαλεστέρας εἰκασίας, εἰμὴ μόνον ἱκανῶς μεγάλῃν μαρμαρίνην πτέρυγα μαρτυροῦσαν ὅτι ἔστεκέπου ἐνταῦθα ποτε Νίκης ἄγαλμα μεγέθους φυσικοῦ ἢ καὶ κατὰ τι ὑπὲρ τὸ φυσικόν. Ἐννοεῖται οἰκοθεν ὅτι τῶν λειψάνων τῶν οἰκοδομημάτων τούτων ἐξεπονήθησαν δαπάναις τῆς Ἐταιρίας ἀκριβῆ σχεδιογραφήματα διὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καθεράου καὶ μέλλουσι νὰ ἐκδοθῶσιν ὁσονούπω μετὰ καὶ τῆς ἐμῆς λεπτομεροῦς περὶ τῶν ἀνασκαφῶν αὐτῶν ἐκθέσεως (1).

Ἐν Ἐλευσίνι, τῇ 27 Δεκεμβρίου 1889.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν δρ. 2,264.35.

(1) Παράβ. νῦν Ἀρχ. Ἐφημερίδα 1890, σελ. 21 καὶ ἐξῆς.

Τὸ ὅλον δὲ εἰς ἀνασκαφὰς τοῦ ἔτους ἐδαπάνησεν ἡ Ἑταιρία δρ. 29,267.80, (ἐν ᾧ ποσῷ περιλαμβάνεται καὶ ὁ ἐτήσιος μισθὸς τοῦ ἐργεπιστάτου, δρ. 2160).

Ἀπεφάσισε δὲ τὸ Συμβούλιον νὰ κτίσῃ καὶ Μουσεῖον ἐν Ἐλευσίνι, ὃ νὰ περιλάβῃ τὰ πολλὰ ἐκ τῆς αὐτόθι ἀνασκαφῆς εἰς ρῶς ἐλθόντα κινητὰ ἀρχαῖα, ὅσα δὲν ἐμελλον νὰ μετενεχθῶσιν εἰς Ἀθήνας, καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ ψηφίσῃ διὰ οἰκοδομὴν ὄχι πολυτελεῖ τὸ ἀναγκαιοῦν ποσόν. Ἦδη δὲ καὶ ἐξετελέσθη τὸ ἔργον. Οὕτω θὰ εἶναι νῦν δυνατὸν νὰ συντάξῃ ὁ ἐφορεύσας τῆς πολυετοῦς ταύτης ἀνασκαφῆς τὸν ἀκριβῆ κατάλογον τῶν εὑρεθέντων ἀρχαίων, διευθετῶν αὐτὰ πρῶτον ἐν χώρῳ προσήκοντι.

Ἐμερίμνησε τὸ Συμβούλιον καὶ περὶ ἐπισκευῆς ἀρχαίων τινῶν κτισμάτων, ἐχόντων ἐπισφαλῶς, ιδίως τοῦ διεφθρόγματος ἐπιστυλίου τοῦ Ὀλυμπιείου, τοῦ θριγκοῦ τῆς πύλης Ἀδριανοῦ καὶ τοῦ μνημείου τοῦ Φιλοπάππου. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀπετάθη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας τὸν παρελθόντα Ἰούλιον, αἰτήσαν παρ' αὐτοῦ, ὅπως δι' ὧν ἔχει μέσων διαταχθῇ ἡ ἐξέτασις τῶν εἰρημένων κτισμάτων καὶ ἀνακοινωθῇ εἰς τὴν Ἑταιρίαν γνώμη κατὰ πόσον ταῦτα κινδυνεύουσι, μετὰ προϋπολογισμοῦ τῆς ἀναγκαιᾶς δαπάνης διὰ τὴν ἐπισκευὴν των. Τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας ἔγραψεν ὡς ἐπληροφορήθημεν, περὶ τοῦ πράγματος ὅπου ἔδει, ἀλλ' εἰς ἡμᾶς δὲν ἐγένετο γνωστὸν μέχρι τοῦδε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας του. Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Συμβούλιον διενήργησεν ἄλλην ἐπισκευαστικὴν ἐργασίαν ἀλλαχοῦ εὐκολωτέραν. Διὰ δαπάνης δρ. 429.63 ἐπεσκεύασε τὴν στέγην τοῦ ἐν Σπάρτῃ γνωστοῦ ψηφοθετήματος τῆς Εὐρώπης ἣτις πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας κατασκευασθεῖσα εἶχε βλαφθῇ ἐσχάτως πολὺ. (Τὸ ποσὸν ὅμως τοῦτο ἐπειδὴ δὲν ἐπληρώθη εἰσέτι, δὲν ἐπέρασεν εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ ἔτους).

Ἀγοραὶ ἀρχαίων ἔργων τέχνης καὶ ἐπιγραφῶν πρὸς πλουτισμὸν τῶν τῆς Ἑταιρίας συλλογῶν ἐγένοντο κατὰ τὸ ἔτος ἐν ὧν δραχμῶν 7,060.10. Τῶν ἀγορασθέντων πάντων θέλει προστεθῇ κατάλογος ἐν τῷ τυπωθησομένῳ τεύχει τῆς λογοδοσίας ταύτης, ὡσαύτως δὲ καὶ τῶν δωρηθέντων τῇ Ἑταιρίᾳ ἀρχαίων μετὰ τῶν ὀνομάτων τῶν δωρητῶν, ὅπως καὶ πέρυσιν.

Πάντα δὲ τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τινῶν κοινοτάτων

καὶ ἀσημάντων, εἶναι καταγεγραμμένα ἐν χειρογράφοις καταλό-
γοις, τηρουμένοις ἐν τῷ Μετσοβίῳ καὶ προσιτοῖς εἰς τὸν βουλό-
μενον νὰ λάβῃ αὐτῶν γνώσιν. Ὁ γενικὸς ἀριθμὸς τῶν καταγε-
γραμμένων συμποσοῦται νῦν εἰς 20,089 (1). Ἡ καταγραφή δὲ
αὕτη γίνεται ἀπὸ ἐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου τῆς
Ἑταιρίας Ἀθανασίου Σ. Κουμανούδη, βοηθουμένου καὶ ὑπὸ τοῦ
πέρυσι πρὸς τοῦτο προσληφθέντος βοηθοῦ Ἰωάννου Γιαννιᾶκη.
Ἦνοίγετο δὲ τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον διὰ τε τοὺς ἐταί-

(1) Σύγκειται ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐκ τῶν ἐξῆς καθ' ὕλην εἰδικῶν ἀριθμῶν: Λιθί-
νων 4711, χαλκῶν 1268 (ἐξ ὧν 118 σταθμά), σιδηρῶν 78, μολυβδίνων 2891
(ἐξ ὧν 1368 σύμβολα, 453 σταθμά, 564 μολυβδόσυλλα), ἀργυρῶν 84, χρυσῶν
266, ὀστρίνων 134, ὑαλίνων 386, διαφόρων ὕλων 349, πηλίνων ἀγγείων 5825,
πηλίνων μορφῶν 2065, πηλίνων λύγων 1368, πηλ. μητρῶν 239, πηλ. σκευῶν
291, πηλ. πυραμιδοειδῶν 102, πηλ. ἀρτοποιῶν 28, πηλ. λαβῶν ἀμφορέων ἐνε-
πιγράφων 4. — Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ λαβᾶι ἀμφορέων αἱ ἐνεπιγράφοι (ἐκ Ῥόδου,
Θάσου, Πάρου, Κνίδου, Κολοφῶνος καὶ ἄλλων τόπων) συμποσοῦνται νῦν ὑπὲρ
τὰς 10 χιλιάδας, ἀποκείμεναι ἐν τοῖς ὑπογείοις τοῦ Βαρθακαίου, ἐξ ὧν μέγα μέ-
ρος ἐξεδόθη ὑπὸ Α. Dumont ἐν τῷ βιβλίῳ *Inscriptions céramiques de Grèce*,
Paris, 1871. — Νομίσματα δὲ ὑπάρχουσι τὰ ἐξῆς:

Ἑλληνικὰ ἀργυρᾶ.....	20	
» χαλκᾶ	525	543
Ῥωμαϊκὰ ἀργυρᾶ	15	
» χαλκᾶ	261	276
Βυζαντινὰ, μεσαιωνικὰ καὶ νεώτερα χρυσᾶ.....	3	
» » » ἀργυρᾶ.....	1	
» » » χαλκᾶ	445	
Τουρκικοὶ παράδες.....	508	657
Τὸ ὅλον.....		1476

καὶ εἶναι πάντα ἀκριβῶς καταγεγραμμένα ἐν ἰδίῳ καταλόγῳ.

Ἔτι σημειούμεν, ὅτι τῶν πηλίνων τῆς Ἑταιρίας ἀγγείων ὑπάρχει Γαλλιστὶ
ἐκδοδομένος κατάλογος ὑπὸ M. Collignon, τυπωθεὶς ἐν Παρίσι τοῦ 1878,
τῶν δὲ πηλίνων μορφῶν ὡσαύτως Γαλλιστὶ ὑπὸ J. Martha, ἐν Παρίσι τοῦ 1880.
Ἐν δὲ τῷ βιβλίῳ τοῦ L. von Sybel τῷ ἐπιγραφομένῳ *Katalog der Sculptu-
ren zu Athen*, Marburg, 1881, καὶ τὰ τῆς Ἑταιρίας, ὅσα ἕως τότε εἶχε λή-
θῃνα γλυπτὰ, περιεγράψαν σχεδὸν πάντα. Ἀναφέρομεν καὶ τὸν ἐξῆς ἐπίτομον
κατάλογον τῶν Ἀθηνῶν Μουσείων: *Die Museen Athens von Arthur Milch-
höfer*, Athen. K. Wilberg, 1881.

ρους καὶ δι' ἅπαν τὸ κοινὸν καθ' ἐκάστην, πλὴν τῆς Κυριακῆς καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν. Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐξ εἰσιτηρίων καὶ πωλήσεως καταλόγων ἐντύπων τοῦ H. Schliemann, κατὰ τὸ ἔτος δρ. 2,949. Ἐλευθέρα δὲ εἶναι ἡ εἴσοδος τὸ Σάββατον.

Εἰς τὰ διάφορα Μουσειακὰ ἔργα, οἷον κατασκευὴν θηκῶν, βάθρων, ἐπίπλων, στολῶν διὰ τοὺς φύλακας, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων, ἔτι δὲ καὶ εἰς μισθοὺς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Μουσείου, ἔδαπανήθησαν κατὰ τὸ ἔτος δρ. 10,842.45.

Ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ἐταιρίας ηὐξήθη κατὰ τὸ ἔτος διὰ δαπάνης, δρ. 2,520.15, ἐν οἷς καὶ τὰ δετικά τῶν ἀγορασθέντων βιβλίων καὶ κατασκευὴ θηκῶν τινῶν. Θέλει δὲ προστεθῇ ταύτῃ τῇ ἐκθέσει πινάξ ἐμφαίνων τὰ τε ἀγορασθέντα καὶ τὰ δωρηθέντα βιβλία. Πάντων δὲ τῶν ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἐταιρίας κτηθέντων βιβλίων ὑπάρχει κατάλογος ἐν δελτίοις.

Τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, τῆς ἐκδιδομένης δαπάνη τῆς Ἐταιρίας τὸ αὖν καὶ τὸ βον τεῦχος τοῦ λήξαντος ἔτους ὁμοῦ ἐτυπώθησαν ἤδη κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ ἐκδίδονται κατ' αὐτάς, τὸ γον δὲ καὶ τὸ δον θέλουν ἐπακολουθήσῃ συντόμως, οὕσης ἤδη τῆς ὕλης των συνηγμένης. Τὸ κυριώτερον δὲ αἷτιον, δι' ὃ καὶ ἄλλοτε καὶ νῦν δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἐγκαίρως ἐντὸς τοῦ ἔτους καὶ τὰ τέσσαρα τεύχη, ἐδήλωσε τὸ Συμβούλιον ἐν προτέραις λογοδοσίαις, ὅτι εἶναι ἡ ὀλιγότης τῶν γραφόντων ἄρθρα ἀρχαιολογικά καὶ ἡ ὥς ἐκ τούτου βραδεῖα ὑποβολὴ τῆς ὕλης εἰς τοὺς ἐπιμελουμένους τὰ τῆς ἐκδόσεως. Ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει διὰ τὴν Ἐφημερίδα δρ. 9,784.5, ἐν ᾧ ποσῷ συμπεριλαμβάνεται καὶ ἀγορὰ ὕλικου χρησιμεύοντος διὰ πλείονα χρόνον.

Ῥητέα ἔτι κρίνει τὸ Συμβούλιον καὶ τάδε·

Εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἀνθρωπολογικοῦ Μουσείου τοῦ ἐν τῷ Ἐθνικῷ ἡμῶν Πανεπιστημίῳ δρᾶ Κλῶνα Στέφανον κατ' αἰτησιν τῆς Πρυτανείας παρεδόθησαν διὰ πρωτοκόλλου τῆς 21 Ἰανουαρίου 1889 ἐκ τῶν συλλογῶν τῆς Ἐταιρίας κρανία τινὰ ἐκ τῶν ἀνασκαφέντων κατὰ τὸ Δίπυλον καὶ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως Μυκηνῶν.

Εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς παιδείας, ἀποφασίσαν νὰ κατεδαφίσῃ τὸ κατὰ τὴν νεκρόπολιν τῆς Ἀγ. Τριάδος παράπηγμα ἐν ᾧ ἔφυ·

λάττοντο τέως ἀρχαῖα τινα ἐκσκαφέντα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας καὶ ζητήσαν τὴν μεταφορὰν αὐτῶν ἀλλαχοῦ που ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἢ τὴν κλεῖδα τοῦ παραπήγματος, ἵνα φροντίσῃ αὐτὸ περὶ τούτου, ἢ Ἑταιρία μὴ ἔχουσα τόπον ἄλλον κατάλληλον, ἔστειλε τὴν κλεῖδα δι' ἐγγράφου αὐτῆς τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1889.

Τὰ ἐκ Βαφειοῦ τῆς Λακωνικῆς κομισθέντα εἰς Ἀθῆνας ἀρχαῖα παρεδόθησαν εἰς τὸ ἐν τῷ Μετσοβίῳ Μουσεῖον τῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τοῦ ἐφόρου Χρ. Τσούντα διὰ πρωτοκόλλου τῆς 10 Ἰουνίου 1889. Προσεχῶς δὲ θέλουσιν ἐκτεθῆ εἰς ὄψιν τοῦ κοινοῦ ἐν θήκαις ἰδίαις ἤδη παρασκευασθείσαις.

Ἐπεμψε καὶ ἡ Ἑταιρία ἡμῶν, ὅπως ἐποίησαν καὶ ἄλλα Ἑλληνικὰ σωματεῖα, εἰς τὴν ἐν Παρίσις παγκόσμιον ἐκθεσιν τοῦ 1889 τὰ δημοσιεύματά της. Οἱ δὲ κριταὶ τῆς ἐκθέσεως ἀπένειμαν τῇ Ἑταιρίᾳ βραβεῖα δύο, ἐν χρυσοῦν « διὰ τὰς ἀνασκαφὰς καὶ τὰς ἄλλας αὐτῆς ἐργασίας », καὶ ἐν ἀργυροῦν « διὰ τὴν ἐπιμελὴν ἐκτύπωσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος της » (1). Ἀς χρησιμεύσῃ λοιπὸν καὶ ἡ βράβευσις αὐτῇ τοῖς παρ' ἡμῖν εἰς ἐπίρρωσιν τῶν προσπαθειῶν τῶν ὑπὲρ τῆς ἐπὶ μῆκιστον χρόνον εὐεξίας τῆς Ἑταιρίας. Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ Βασιλείου πρὸς ταῖς γενομέναις δαπάναις εἰς τὰς εἰρημένους ἀνασκαφὰς, ἐπληρόνοντο ἐτι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς φύλακες ἀρχαιοτήτων ἐν Ἐλευσίνι, Ἀμφιαρείῳ τῆς Ὠρωπίας, Θεσπιαῖς, Τανάγρα, Ἐπιδαύρῳ τῇ Ἀργολικῇ, Μυκῆναις καὶ Βαφειῷ τῆς Λακωνικῆς. Ἐπίδομα δὲ μισθοῦ καὶ ὁδοιπορικὰ τὰ συνήθη ἐδόθησαν κατὰ τὸ ἔτος εἰς ἓνα μόνον ἔφορον ἐκπεμφθέντα εἰς ἀρχαιολογικὴν τῆς Ἑταιρίας ὑπηρεσίαν, διότι ὁ ἐν Ἐλευσίνι τὴν τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἐκτελὼν σύμβουλος τῆς Ἑταιρίας ἄνευ ἀμοιβῆς αὐτὴν ἐξετέλει, ὅπως καὶ πέρυσιν. Εἰς ταῦτα πάντα ἐδαπανήθησαν ἐν τῷ ἔτει δρ. 8,711.67, ἐν ᾧ ποσῷ περιέχονται καὶ δρ. 5,272.47, δοθεῖσαι εἰς τὸν ἐργολαβήσαντα τὸ ἐν Ἐλευσίνι ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας κτισθὲν Μουσεῖον, ἀπέναντι τοῦ ποσοῦ, ὃ δικαιούται νὰ λάβῃ, ἀφοῦ παραδῶσῃ προσηκόντως τὴν οἰκοδομὴν εἰς τὸ Συμβούλιον. Καὶ αὗται μὲν αἱ δαπάναι ἐγένοντο ἐκ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας.

(1) Ἴδε Ἑφημερίδα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, μέρος Β', ἀριθ. 356 τῆς 7 Ὀκτωβρίου 1889.

Προκατεβλήθησαν δὲ κατὰ τὸ ἔτος ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς Ἑταιρίας ἀτόκως, ὡς ἀπὸ ἐτῶν τοῦτο γίνεται, διὰ ἐξαγορὰν γηπέδων καὶ ἄλλας ἀρχαιολογικὰς χρείας δρ. 21,745,45. Ἦτο δὲ τῇ 31 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους τὸ χρέος τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑταιρίαν, ἀπαρτιζόμενον καὶ ἐκ τῶν τοῦ προηγουμένου ἔτους προκαταβολῶν, ἐν ὧν δρ. 41,741,45.

Κύριοι· ἐν τέλει πάσης ἐπετείου λογοδοσίας τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας τακτικῶς σχεδὸν ἀναφέρει καὶ εὐχὰς τινὰς καὶ γνώμας καὶ ὑπομνήσεις, ἃς κατὰ καιροὺς ἐγγράφως πρὸς τὴν σεβ. Κυβέρνησιν ἀπηύθυνε περὶ τῶν οὐ καλῶς ἐχόντων ἔτι ἐν τοῖς ἀρχαιολογικοῖς πράγμασι τῆς πατρίδος ἡμῶν καὶ ἐπεζητεῖ τὴν θεραπείαν αὐτῶν. Ἐξ ἐκείνων τῶν οὐ καλῶς, ἢ ὀρθότερον εἰπεῖν, τῶν κακῶς ἐχόντων, ἃ πέρυσι μὲν συντόμως, ἄλλοτε δὲ ἐκτενέστερον ἐνώπιόν σας ἐδηλώθησαν, μετ' εὐχαριστήσεως λέγομεν ἐφέτος, ὅτι δύο κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν γενομένων ἐν Ἀθήναις εὐτρεπισμῶν διὰ τοὺς γάμους τοῦ διαδόχου, ἤρθησαν ὁπωσδήποτε ἐκ τοῦ μέσου, διαταγῇ καὶ ἐπιμελείᾳ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν, τοῦ καὶ μέλους τυγχάνοντος τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου. Ὁ περὶ τὸ Δίπυλον καὶ τὴν ἀρχαίαν νεκρόπολιν σεμνὸς χώρος, ὃν ἐν μέρει μόνον ἔνεκα ἀνυπερβλήτων κωλυμάτων εἶχε πρὸ ἐτῶν περιφράξῃ ἡ ἡμετέρα Ἑταιρία, βαρέως δ' ἔφερεν ὕστερον, βλέπουσα αὐτὸν ἐκκείμενον εἰς πᾶσαν βεβήλωσιν, νῦν δημοσίᾳ δαπάνῃ περιεφράχθη ὅλος, καὶ ἐγένοντο ἐντὸς αὐτοῦ ἀνακαθάρσεις τινὲς καὶ εὐθετήσεις σκόπιμοι, ἤρθησαν οἱ αὐτόθι κακῶς ποτε τεθέντες σωλῆνες τοῦ φωταερίου καὶ τὸ ἀφιλοκάλως πρὸ ἐτῶν τινῶν κτισθὲν ὑπερθεῖν τῆς γῆς ὑδραγωγεῖον ἐξέλιπεν, μετασκευασθὲν κατ' ἄλλην διεύθυνσιν ὑπογεώως. Ἐδόθησαν δὲ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας καὶ ὑποσχέσεις περὶ τελειοτέρας τινὸς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐκεῖ, ἰδίως περὶ μεταθέσεως τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἀγ. Τριάδος εἰς ἄλλον ἐκτὸς τοῦ περιβάλλου τύπον, καθὼς καὶ περὶ ἄλλων τινῶν, μετὰ προτροπῆς νὰ ἐπιχειρήσῃ καὶ συντελέσῃ ἡ Ἑταιρία τὴν ἀνασκαφὴν τοῦ ὅλου ἀσκάπτου ἔτι χώρου. Τὸ Συμβούλιον δὲν ἐδείχθη ἀπρόθυμον εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ ἔργου τούτου. Ἀλλ' ἀφορῶσι ταῦτα εἰς τὸ μέλλον.

Ὡσαύτως διαταγῇ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἡρ-

ησαν τέλος πάντων αἱ σιδηραὶ ῥάβδοι τοῦ ἐπὶ Φάληρον τροχιοδρόμου, αἵτινες ἀπὸ ἐτῶν διήρχοντο, ὡς δὲν ἔπρεπεν, ἔσωθεν τῆς δυτικοβορείου γωνίας τοῦ περιβόλου τοῦ Ὀλυμπίου, καὶ οὕτω κατηργήθη ἡ δι' αὐτοῦ διάβασις ἀμαζῶν πρὸς τὴν γέφυραν τοῦ νεκροταφείου, ὅγῃ δὲ ἀκόμη καὶ ἡ διάβασις πεζῶν, ἐστ' ὅτε καὶ ἰππέων· διότι ἐσκάφη μὲν ὑπὸ ἐργατῶν τοῦ Δημοσίου μία τάφος ἀποκωλυτική ἐπὶ τῆς νοτίας πλευρᾶς τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ μετ' οὐ πολὺ ἐπληρώθη πάλιν, ὑπὸ τῶν περικτιόνων ὑποβέτομεν. Ἄλλ' εἶναι πάντως ἀναγκαῖον ἢ ἀπαγορευθῇ ἢ χρῆσις τῆς παλαιᾶς ταύτης ὁδοῦ, ἂν μέλλῃ ποτὲ νὰ γίνῃ τακτικὴ δι' ἀνασκαφῆς ἔρευνα τοῦ ὅλου τετραγώνου χώρου.

Οὗτοι μὲν λοιπὸν οἱ δύο τόποι τῶν Ἀθηνῶν οὕτω κατὰ τὸ παρὸν ἐν μέρει ἔτυχον τῆς δεούσης ἐπιμελείας προνοίᾳ κυβερνητικῇ. Αἱ δὲ ἄλλαι ἡμῶν παλαιαὶ εὐχαὶ καὶ αἰτήσεις μένουσιν ἔτι ἀνεκπλήρωτοι, καὶ δὴ ἡ μεγίστη αὐτῶν, ἡ περὶ ἀνεπαρκείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου μισθουμένων ἐφόρων, δι' ἣν ἀνεπάρκειαν αἱ ἐπαρχίαι τοῦ βασιλείου ἀρχαιολογικῶς διατελοῦσιν ἀνεφόρευτοι. Ὡσαύτως μένουσιν ἔτι στερεῶς καὶ ἀμετακινήτως ἐνφισμένοι κατὰ τὰς πρὸς βορρᾶν κλιτύας τῆς ἀκροπόλεως οἱ παρὰ νόμῳ καταλαβόντες αὐτὰς πρὸ ἐτῶν Ἀναρτῶται, παρὰ δὲ τὴν εἴσοδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ σταδίου ὁ ἔχων τὸ ἐκεῖ ἐλεεινὸν καφεψεῖον. Καὶ οἱ λόφοι δὲ οἱ περὶ τῶν Ἀθηνῶν, οἱ τόσον σημαντικοὶ διὰ τὴν ἀρχαίαν τοπογραφίαν, ἀλλοιοῦνται ὁσημέραι, λατομούμενοι ἔτι ἀσεβῶς ὑπὸ ἰδιωτῶν.

Τούτων πάντων τῶν κακῶν τὴν ριζικὴν θεραπείαν ἀδυνατεῖ ἡ Ἑταιρία νὰ ἐπενέγκῃ. Μόνη τοῦτο δύναται ἡ Κυβέρνησις δι' ὧν οἶδε τρόπων διοικητικῶν ἢ νομοθετικῶν, καὶ πρὸς τοῦτο τὸ καλὸν ἔργον προτρέπει αὐτὴν καὶ παρακαλεῖ πάλιν σήμερον τὸ τῆς Ἑταιρίας συμβούλιον.

Μετὰ ταῦτα παρελθὼν ὁ ταμίας τῆς Ἑταιρίας Γεώργιος Νικολαΐδης ἀνέπτυξε προφορικῶς κατ' ἄρθρα τὸν ἐντύπως ὑποβληθέντα εἰς τὴν Συνέλευσιν ἰσολογισμόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ τὸν πίνακα τῆς καταστάσεως τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889, ὡς ἔπονται ἐνταῦθα.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Τακτικά	Δρ.	7,856	40		
» Έκτακτοι	»	80			
Β. ΤΟΚΟΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. Έκ χρεωγράφων	»			7,936	40
Γ. ΜΕΡΙΣΜΑ. Έκ μετοχών Εθνικής Τραπέζης 53.	(α)			2,697	13
Δ. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έκ κληρωθεισών όμολογιών	»	178		11,160	—
» » εξαργυρωθεισών »	»	37,434	50		
Ε. ΜΟΓΣΕΙΑ. Έξ εισιτηρίων εις αυτά καὶ πωλήσεως καταλόγων	»			37,612	50
Τ. ΔΑΧΕΙΟΝ. Τοῦ 1889.	»			2,949	20
Ζ. ΔΙΑΦΟΡΑ	(β)			1,120	30
Η. ΕΝΟΙΚΙΑ	»			300	—
Θ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			3,092	50

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Ι. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Αποληψις καταθέσεων	»			10,000	—
ΙΑ. » » Από πώλησιν μετοχών της	»			13,320	—
ΙΒ. ΑΠΟΛΗΨΙΣ. Προκαταβολών λογαριασμού Δημοσίου	»	67,381	21		
» » » Εταιρίας	»	2,000		69,381	21
Τὸ ὅλον τῶν εισπράξεων	»			232,100	21
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888	»			1,688	05

(α) Ὅτι τῶν 43 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ
» 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Τρώμα.

53

(β) Ὅτι ἀπὸ ἀμοιβῆν κληρωθεισῶν όμολογιῶν 416.66
» ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων 331.64
» πώλησιν λίθων Δρ. 372.—

1,120.30

Ὅλον εισπράξεων Δρ.

233,788 29

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1889.

Π Λ Η Ρ Ω Μ Α Ι

ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ

Α. ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν.	Δρ.	5,400	—		
» Γραφική ὕλη, γάρτης, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ.	»	1,582	55		
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων καὶ δετικά	»	2,520	15	9,502	70
Β. ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν.	»	6,240	—		
» Ἀρχαιοθήκαι, συγκολλήσεις καὶ ἀπεικονίσεις ἀρχαίων	»	4,602	85		
» Ἀγορά ἀρχαίων	»	7,060	10	17,902	95
Γ. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. Μυκηνών	»	4,023	05		
» Ἐλευσίνος	»	3,494	10		
» Παρὰ Λεωφόρον Ὀλγας (Ὀλυμπιεῖον)	»	16,893	60		
» Μεγάρων	»	2,264	35		
» Βαφειῶν	»	2,210	55		
» Λακωνικῆς	»	682	15	29,267	80
Δ. ΑΚΙΝΗΤΑ. Κατασκευὴ μουσείου ἐν Ἐλευσίνῃ	»			5,272	47
Ε. ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων ἐπαρχιακῶν Μουσείων καὶ μνημείων	»			5,139	20
Ζ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			9,784	05
Ζ. ΛΑΧΕΙΟΝ. τοῦ ἔτους 1889	»			21,970	50
Η. ΔΙΑΦΟΡΑ	»			338	82
				99,178	49

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Θ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀγορά μετοχῶν τῆς	»	84,995	—		
» » λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τῆς	»	5,120	—	90,115	—
» Καταθέσεις ἐν αὐτῇ	»			10,000	—
Ι. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμὸς Δημοσίου	»	20,305	45		
» » Ἑταιρίας	»	2,000	—	22,305	45
Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν	»			221,598	94
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ τῆς 31 Δεκεμβρίου 1889 εἰς μετρητὰ	»	12,109	35		
» » εἰς 8 ὁμολογίας τοῦ πατριωτικοῦ δανείου μεταφερόμενα εἰς τὴν περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας	»	80	—	12,189	35
				233,788	29

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧ.

ΜΕΡΙΔΕΣ	Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1888		Πράξεις κατά τὸ 1889			
	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις
Α. ΑΚΙΝΗΤΑ. Οικόπεδα καὶ οἰκίαι ἐν Ἀθήναις Κηφισία, Ἐλευσίνι κλπ.	29,080	88	5,272	47		
Β. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Μετοχαὶ αὐτῆς 56 . . .	122,553	10	84,995	—	13,320	—
Γ. » » Λαχειοφ. ὁμολ. αὐτῆς 10 . . .			5,120	—		
Δ. » » Καταθέσεις ἑντοκοῖ			10,000	—	10,000	—
Ε. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	40,288	42	22,364	08	37,612	50
Ζ. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμῶν Δημοσίου . .	88,909	33 (*)	20,305	45	67,381	21
Ζ. » » Ἑταιρίας	1,000	—	2,000	—	2,000	—
Η. ΧΡΕΟΣ Γιαννοπούλου	44,000	62				
ΤΑΜΕΙΟΝ τοῦ 1889	1,688	05	232,020	24	221,598	94
	327,520	40	382,077	24	351,912	65
			327,520	40		
			709,597	64		
			351,912	65		
			357,684	99	ἰσοζύγιον	

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν :

64 ὁμόλογα τῶν 125 ἑκατομμυρίων

56 μετοχαὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς

10 ὁμολογ. λαχειοφ. »

(α) Αἱ πράξεις τοῦ 1889 ἀνέρχονται μόνον εἰς 8 ὁμόλογα τοῦ πατριωτικοῦ δανείου ἀνεργόμενα εἰς Δρ. 80.—

Ἄλλ' ἐν αὐτοῖς προσετέθησαν τὰ εἰσπραγθέντα ἐκ τῆς υπερτιμῆσεως τῶν εξαργυρωθέντων καὶ πωληθέντων χρεωγράφων πλέον τῆς ἀρχικῆς ἀγορᾶς των » 22,284.08

22,364.08

ΠΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1889.

Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1889

Χρέωσις

Πίστωσις

34,353 35 (α)
194,228 10 (β)
5,120 — (γ)
25,040 — (δ)
41,833 57 (ε)
1,000 —
44,000 62
12,109 35 (ς)

357,684 99

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α)	Λογαρ. τοῦ 1888	Δρ.	29,080.88	
»	1889	»	34,353.35	πλέον δρ. 5,272.47
(β)	» 1888	»	122,553.10	
»	1889	»	194,228.10	» » 71,675.—
(γ)	» 1888	»	5,120.—	» » 5,120.—
»	1889	»	40,288.42	
(δ)	» 1888	»	25,040.—	ἔλατ. δρ. 15,248.42
»	1889	»	88,909.33	
(ε)	» 1888	»	41,833.57	ἔλατ. » 47,075.76
»	1889	»	1,688.05	
(ς)	» 1888	»	12,109.35	πλέον » 10,421.30
»	1889	»		δρ. 92,488.77 δρ. 62,324.18
				» 62,324.18
				δρ. 30,164.59

(*) Εἰς τὰς προκαταβολὰς λογαριασμῶν Δημοσίου προσετέθη ἡ τοῦ 1888 χορηγία τοῦ γραμματέως μὴ συμπεριληφθεῖσα εἰς τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ παρελθόντος ἔτους . . . » 1,440.—
 Αὐξήσις τῆς ἑταιρικῆς περιουσίας Δρ. 31,604.59

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμοὺς τοῦ ἔτους 1888	Δρ.	326,080.40
» » 1889	»	357,684.99
Διαφορὰ ἐπὶ πλέον, ὡς ἀνωτέρω.	Δρ.	<u>31,604.59</u>

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1883		1889		Όλοι	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ						
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ Έτησιοι Δρ.	174,375	35	7,856	40	182,231	75
» Έκτακτοι »	75,303	61	80	—	75,383	61
» Εἰδικὰ »	52,745	53			52,745	53
ΤΟΚΟΙ καὶ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. Έν γένει. »	449,029	93	13,857	13	462,887	06
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Έξαργύρωσ.						
» κληρωθ. ομολογ. »	395,349	02	37,612	50	432,961	52
ΜΟΥΣΕΙΑ. Έξ εἰσιτηρίων . . . »	18,921	25	2,949	—	21,870	25
ΑΚΙΝΗΤΑ. Πώλησις ακινήτων . . »	10,258	93			10,258	93
» Ένοίκια »	7,090	08	300	—	7,390	08
ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ »	14,920	72			14,920	72
ΔΙΑΦΟΡΑ »	20,016	52	1,420	30	21,436	82
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιὰ) καὶ α- τάλογοι τὸν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀρχαίων. »	4,688	58			4,688	58
» » Νέα τῆς Γραμμ. Περίοδ. »	8,708	20	3,092	50	11,800	70
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ . . . »	1,720	09			1,720	09
ΛΑΧΕΙΟΝ »	1,097,991	62	72,531	20	1,170,522	82
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	2,331,119	43	139,399	03	2,470,518	46
ΔΑΝΕΙΑ καὶ ἀπολήψεις καταθέσεων. »	182,532	14	10,000	—	192,532	14
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Ἀποληψθεῖσαι »	589,910	72	69,381	21	659,291	93
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀλληλόχρεως λογαριασμός . . . »	839,116	92			839,116	92
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Πώλησ. μετοχ. τῆς »			13,320	—	13,320	—
ΑΠΟΛΗΨΙΣ ΧΡΕΩΣ Γκιαννοπούλου. »	25,391	56			25,391	56
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	12,632	59			12,632	59
ΤΑΜΕΙΟΝ. Ὑπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1888 . . . »	3,980,703	36	232,100	24	4,212,803	60
			1,688	05	1,688	05
	3,980,703	36	233,788	29	4,214,491	65

Κύρια ἔσοδα Δρ. 2,470,518.46
 Διαφοροὶ λογαριασμοὶ » 1,742,285.14
 Δρ. 4,212,803.60

ΠΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1889.

Β'. ΠΑΗΡΩΜΑΙ		1858 - 1888		1889		Όλοι	
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ							
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, Ξ- ξυδα διάφορα και Βιβλιοθήκη. Δρ.	101,049	32	9,502	70	110,552	02	
ΜΟΥΣΕΙΟΝ. Προσωπικόν, αρχαιοθη- και, φυλάκεια, επισκευαί και συγκολλήσεις αρχαίων »	163,765	79	10,842	85	174,608	64	
ΓΟΡΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ »	247,170	44	7,060	10	254,230	54	
ΑΡΧΑΙΑ. Ανασκαφαί εν γένει »	613,714	81	29,267	80	642,982	61	
» Επισκευαί και αναστηλώ- σεις μνημείων »	26,205	71			26,205	71	
ΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. εφόρων και φυλάκων επαρχ. Μουσ. σειών και μνημείων »	88,896	40	5,139	20	94,035	60	
» Περισυναγωγή και μεταφορά αρχαίων »	3,305	83			3,305	83	
ΟΚΟΙ. Εν γένει »	31,786	37			31,786	37	
ΚΙΝΗΤΑ »	24,838	30	5,272	47	30,110	77	
ΔΑΦΟΡΑ. Ποσοστά εισπράκτορ., έκ- μαγεία αρχαίων κτλ. »	13,139	12	338	82	13,477	94	
» Προτομαί προέδρ. Έταιρ. » Συνδρομαί εις ξένους προς » συντέλεσιν ανασκαφών »	1,696	43			1,696	43	
» »	446	43			446	43	
» »	1,886	18			1,886	18	
ΠΡΟΒΛΕΠΤΑ »	275,792	30			275,792	30	
ΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ »							
ΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ και λα- » χειφόροι όμολογίαι αυτής »	85,622	43	90,115	—	175,737	43	
» »	473,086	66	21,970	50	495,057	16	
» »	671	15			671	15	
» »	49,329	65	9,784	05	59,113	70	
ΑΡΧΑΙΟΔ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γη: Περίοδ.) »							
	2,202,403	32	189,293	49	2,391,696	81	
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ							
» »	65,625	—			65,625	—	
» »	730,685	69	22,305	45	752,991	14	
» »	839,116	92			839,116	92	
» »	10,838	57			10,838	57	
» »	267	87			267	87	
» »	117,800	—	10,000		127,800	—	
	3,966,737	37	221,598	94	4,188,336	31	

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ

ΤΗΣ Β'. ΕΞΑ

ΧΡΕΩΣΙΣ			
Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 'Ιουνίου 1889 Β. Διατάγματος ἐξεδόθησαν 50,000 γραμμάτια τοῦ λαχείου ἀνὰ δρ. 2 ἑκάστον φέροντα Δρ.	100,000	—	
'Εκ τούτων ἔμειναν διὰ λογαριασμόν τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας μὴ πωληθέντα γραμμάτια 7,900 φέροντα »	15,800	—	
'Επωλήθησαν 42,100 φέροντα »		84,200	—
Εἰσεπράχθησαν δὲ καὶ ἀπὸ ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων »		529	21
'Εκ τούτων εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 34 διπλοτ. »	2,067	35	84,729
» 37 » »	2,600	—	
» 40 » »	5,570	—	
» 42 » »	10,550	50	
» 45 » »	18,740	—	
» 46 » »	32,851	15	
» 52 » »	152	20	
	72,531	20	
'Υπάρχουσιν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ μετρητὰ πρὸς πληρωμὴν τῶν παρουσιαζομένων κερδησάντων κλήρων »	3,524	61	
Εἰς 33 χρηματικὰ γραμμάτια διαφόρων ταμείων μὴ ἐξαργυρωθέντα εἰσέτι. »	6,925	40	
'Ωφείλοντο τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889 ἀπὸ ἀνταποκριτῶν »	1,748	—	
Δρ.	84,729	21	84,729 21

ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΜΗΝΙΑΣ 1889.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

α) Μισθός προσωπικού ως τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 7, 20, 35, 57, 89, 113, 129, 130, 157, 158, 172, 177, 202 καὶ 221 . . . Δρ.	3,310	—		
β) Ἀμοιβὴ τοῦ προσωπικοῦ καὶ τοῦ ἐξαγα- γόντος τοὺς κλήρους ως τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 212 καὶ 213 »	700	—		
γ) Προμήθεια εἰς τοὺς πωλήσαντας γραμ- μάτια τοῦ λαχείου ἀξίας δρ. 82,552 ὡς τὸ ἐντάλμα ἀρ. 231 »	7,666	15		
δ) Εἰς ἔξοδα διάφορα ὡς τὰ ἐντάλματα ὑπ' ἀρ. 135, 136, 137, 173 καὶ 232 . . . »	1,894	35		
ε) Ἐξαργύρωσις 40 κερδησάντων γραμ- ματίων ὡς τὸ ἐντάλμα ἀρ. 230 »	8,400	—		
	21,970	50		
ς) Ἐξαργυρωτέα γραμμάτια ἐκ τῶν κερ- δησάντων μὴ παρουσιασθέντα ἔτι ἤτοι: 1 δραχμῶν 2,500 . . . δρ. 2,500 2 » 500 . . . » 1,000 3 » 300 . . . » 900 8 » 100 . . . » 800 . . . »	5,200	—		
Προμήθεια ἀναλογοῦσα ἐπὶ τῶν ὀφειλο- μένων δραχμῶν 1748 πρὸς 10 % . . . »	174	80		
	27,345	30		
Καθαρὸν κέρδος τῆς ἐταιρίας ἐκ τῶν κερ- δησάντων κλήρων καὶ τοῦ λαχείου . . . »	57,383	91		
			84,729	21
			84,729	21

Ἐπειτα ἐξελέχθησαν ἐλεγκταὶ τῶν λογαριασμῶν οἱ Δ. Γ. Μακκᾶς, Μ. Λαμπρινίδης καὶ Θ. Καλογερόπουλος, καὶ ἡ Συνέλευσις, διελύθη περὶ ὥραν μεσημβρίας.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐταιρίας ἔπεμψε πρὸς τὸ γραφεῖον αὐτῆς τὴν ἐπιούσαν τῆς συνελεύσεως ταύτης τὴν ἐπομένην ἐπιστολήν·

Κύριε Γραμματεῦ,

Μὴ δυνηθεὶς χθὲς ἕνεκα ἀδιαθεσίας νὰ προσέλθω εἰς τὴν Συνέλευσιν τῶν ἐταίρων καὶ ν' ἀνακοινώσω αὐτοῖς τὰ περὶ τοῦ πέρυσιν ἀναγγελθέντος λαχειοφόρου δανείου ὑπὸ τῆς ἐν Βιέννῃ Union-Bank, ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς σήμερον τὴν παρούσαν, μετὰ τῆς παρακλήσεως ὅπως καταχωρισθῇ αὕτη ἐν τοῖς Πρακτικοῖς ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ὑπάρξεως ἐν αὐτοῖς τῆς περὶ τῆς τύχης τοῦ εἰρημένου λαχειοφόρου δανείου εἰδήσεως καὶ τῆς ἐντεῦθεν πληρώσεως τοῦ ἄλλως περὶ αὐτοῦ ὑπολειφθησομένου χάσματος.

Συμφώνως πρὸς τὴν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος δοθεῖσαν εἰς ἐμὲ ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως ἄδειαν ὑπέγραψα μετὰ τῶν ἀρμοδίων μελῶν τῆς Κυβερνήσεως τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος σύμβασιν περὶ τοῦ λαχειοφόρου δανείου μετὰ τῆς ἐν Βιέννῃ Union-Bank, ὑφ' οὗς ὅρους εἶχον τότε ὁ ἴδιος ἐξηγήσει. Δυστυχῶς ὁμως, εὐθὺς ἔπειτα ἡ σύμβασις αὕτη ἐματαιώθη καθ' ὁλοκληρίαν, ἀποβᾶσα χάρτης ἄγραφος, διότι ἡ Αὐστρουγγαρικὴ Κυβέρνησις εἶχε σπεύσει ἐν τῷ μεταξὺ ν' ἀπαγορεύσῃ διὰ νόμου τὴν κυκλοφορίαν τοῦ λαχείου ἐντὸς τοῦ οἰκείου κράτους. Κατὰ ῥητὸν δὲ ὅρον τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συμβάσεως, αὕτη εἶδει νὰ θεωρηθῇ ἄκυρος καὶ μὴ οὖσα εὐθὺς ὡς ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας ἤθελεν ἐπέλθῃ ἡ μνημονευθεῖσα νομοθετικὴ ἀπαγόρευσις.

Ἡ Ἑλληνικὴ ὁμως Κυβέρνησις ἐπιμείνασα εἰς τὰς εὐνοϊκὰς διαθέσεις αὐτῆς ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἐταιρίας, περὶ οὗ καὶ ἄλλοτε

καὶ πέρυσιν ἐποιησάμην λόγον, ἔσπευσεν ὄχι μόνον ν' ἀνανεώσῃ τὸ ὑπὲρ αὐτῆς λαχεῖον, οὕτινος ἰδρυθέντος ἐν ἔτει 1874 ἡ προ-
θεσμία εἶχε λήξει, ἀλλὰ καὶ νὰ διαρρυθμίσῃ αὐτὸ ἐπὶ νέων καὶ
εὐρυτέρων βάσεων, καθ' ὅσον τοῦ λοιποῦ ἀντὶ τῆς μέχρι τότε
μῆς, θὰ γίνωνται δύο ἐκκυβεύσεις κατ' ἔτος, ὅθεν καὶ τὰ ἔσοδα
τὰ ἐκ τοῦ λαχείου θέλουσι περίπου, ὡς ἐλπίζομεν, διπλασιασθῇ
μὴ ὑπολειπόμενα κατὰ πολὺ τῶν δραχμῶν ὀγδοήκοντα χιλιάδων
κατ' ἔτος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων.

Τὸ δὲ Β. διάταγμα περὶ τοῦ λαχείου τούτου τῆς ἀρχαιολογι-
κῆς ἐταιρίας φέρει χρονολογίαν τῆς 24 'Ιουνίου 1889 καὶ ἔδη-
μοσιεύθη διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 166 τῆς 27 'Ιουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους
φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, συμπληρωθὲν δι' ἑτέρου
ὁμοίου τῆς 14 Αὐγούστου 1889, δημοσιευθέντος διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ.
210 τῆς 19 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους φύλλου τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ φύλλῳ τούτῳ τῆς ἐφημερίδος
τῆς Κυβερνήσεως εὐρηται κατακεχωρισμένον καὶ ἔγγραφον ἐκ τοῦ
γενικοῦ Λογιστηρίου, περὶ διορθώσεως λάθους, παρεισφράσαντος
ἐν τῷ πρώτῳ τῶν εἰρημένων διαταγμάτων. Ἐπὶ τούτοις διατελῶ
μετὰ πάσης πρὸς ὑμᾶς, κ. γραμματεῦ, ὑπολήψεως.

Α. Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ

Μετὰ δύο δ' ἑβδομάδας, τῇ 11 Φεβρουαρίου 1890,
ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 10^η πρὸ μεσημβρ. συνελθόντων αὐ-
θις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐταίρων ἑκατὸν τεσσάρων, ὁ πρόε-
δρος τῆς Ἑταιρίας Ἀλ. Κοντόσταυλος ἀνήγγειλε τὸν κατὰ
τὸν ὀργανισμόν τῆς Ἑταιρίας σκοπὸν τῆς σημερινῆς Συ-
νελεύσεως, ἥτοι ἀκρόασιν τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν καὶ
ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου διὰ δύο ψηφισμοῦν. Ὅθεν πα-
ρελθὼν ὁ εἰσηγητὴς τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς Μιχ.
Λαμπρινίδης ἀνέγνω τὰ ἐξῆς·

Πρὸς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν ἐταίρων τῆς ἐν
'Αθήναις Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐντιμοὶ Κύριοι,

Τῇ ὑμετέρᾳ ἐντολῇ ἐπόμενοι προέβημεν, οἱ ὑπογεγραμμένοι, εἰς τὸν ἑλεγχον τῶν διαφόρων λογαριασμῶν τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας τοῦ λήξαντος ἔτους 1889, παραβαλόντες τὰ διάφορα κεφάλαια τοῦ δημοσιευθέντος Ἰσολογισμοῦ πρὸς τὰς ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἑταιρίας ἐγγραφάς, αὐτάς δὲ κατ' ἀντιπαράβολὴν πρὸς τὰ στελέχη τῶν ἐντολῶν τῆς τε εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς, πάντα δὲ ταῦτα εὖρομεν καλῶς ἔχοντα, καὶ κατὰ τὴν προσήκουσαν λογιστικὴν τάξιν καὶ ἀκρίβειαν τηρούμενα.

Πρὸ παντὸς ἐλέγχου, τῇ αἰτήσῃ ἡμῶν, ἐπεδείχθησαν ἡμῖν αἱ ἀποδείξεις τῆς παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ καταθέσεως τῆς εἰς χρεώγραφον περιουσίας τῆς Ἑταιρίας, πλὴν τῶν 10 μετοχῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα, περὶ ὧν ἐδηλώθη ἡμῖν ὅτι αἱ μετοχαὶ αὗται δὲν παρεδόθησαν τῇ Ἑταιρίᾳ, δικαιουμένη κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ διαθέτου νὰ εἰσπράττῃ τὰ μερίσματα αὐτῶν καθ' ἑξαμηνίαν, τοῦτο δὲ πρᾶττει ἀνέκαθεν. Ἡ περιουσία δ' αὕτη τῆς Ἑταιρίας συμφῶνως πρὸς τὸν Ἰσολογισμόν ἀποτελεῖται κατὰ τὴν 31^{ην} Δεκεμβρίου 1889 1) ἐκ 56 μετοχῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμπεριλαμβανομένων εἰς ταύτας καὶ τῶν δέκα μετοχῶν τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα, 2) ἐξ 64 ὁμολογιῶν τοῦ ἐθνικοῦ δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων καὶ 3) ἐκ δέκα λαχειοφόρων ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐπιλαμβανόμενοι ἤδη τῆς ἀναλύσεως τῶν τοῦ Ἰσολογισμοῦ κεφαλαίων κατὰ τὴν σειρὰν αὐτοῦ ἐπικαλούμεθα ἐν τισιν αὐτῶν τὴν ὑμετέραν προσοχήν.

Εἰσπράξεις.

Α'. Συνδρομαί· δραχ. 7,936.40. Τὰ ἐκ συνδρομῶν ἔσοδα τῆς

Ἑταιρίας κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος οὐσιωδῶς ἡλαττώθησαν, τὰ ἐξ ἐκτάκτων δὲ μάλιστα συνδρομῶν σχεδὸν ἐξουθενίσθησαν, διότι καὶ αὐταὶ αἱ ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ ἀναγραφόμεναι 80 δραχμαὶ συνίστανται εἰς 8 ὁμολογίας τοῦ πατριωτικοῦ δανείου.

Ἡ τοιαύτη πρὸς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν καὶ τὸν εὐγενῆ αὐτῆς σκοπὸν ἀδιαφορία τῶν καθ' ἡμᾶς Ἑλλήνων δὲν δύναται νὰ προδίδῃ ἐλάττωσιν τῆς πρὸς ἡμᾶς ὑπολήψεως τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας, διότι καὶ τὰ ἔργα καὶ οἱ καρποὶ ἡμῶν τοῖς πᾶσιν ὑποκινεῖται ἐμφανῆ. Βεβαίως ἀτυχές τι ἐπείσδιδον πρὸ τινων ἐτῶν ἐκλόνισε καὶ δικαίως τὰς πεπειθήσεις τοῦ κοινοῦ· ἡ ἔκτοτε ὁμως ἐπικρατήσασα τάξις καὶ ἀκρίβεια εἶδει νὰ διαλύσῃ πᾶν νέφος ἀμφιβολίας. Φαίνεται μᾶλλον ὅτι ἐν τῷ αἰῶνι τῆς ὕλης καθ' ὃν ζῶμεν, καὶ οἱ φιλόχραιοι ὁσημέραι ἐλαττοῦνται, τὸν δ' ἔρωτα πρὸς τὰ κειμήλια τῶν εὐκλεῶν ἡμῶν προγόνων ἀντικαθιστῶσι κατὰ μικρὸν πρακτικώτεροι ἀδυναμίαι.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον, φρονοῦμεν, ὅτι διὰ θετικωτέρας ἐνεργείας δεόν νὰ ὑποδανύλῃ τὸν ὁσημέραι ψυχραίνόμενον ζῆλον τῶν παρὰ τε τοῖς Ἑλλήσι καὶ τοῖς ἄλλοδαποῖς φιλαρχαίων, εἰς τοῦτο δὲ νομίζομεν ὅτι τὰ μάλα δύναται νὰ συντελέσῃ ἡ μείζων διάδοσις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἐφημερίδος, ἐν ἣ τὰ ἔργα ἡμῶν ἀναγέγραπται.

Β'. Τόκοι ἐν γένει δραχ. 2,697.40. Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἐξαργύρωσιν τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐξοφληθέντων ἐθνικῶν δανείων καὶ τὴν ἐλάττωσιν τοῦ τόκου τῶν νεωτέρων, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἡλάττωσε τὴν εἰς δημόσια χρεώγραφα περιουσίαν τῆς Ἑταιρίας εἰς μόνον 64 ὁμολογίας τοῦ νέου δανείου τῶν 125 ἑκατομμυρίων, ἐφ' ᾧ καὶ ὁ ἐκ τούτου τόκος παρῴσάζεται ἡλαττωμένος.

Γ'. Μέρισμα 53 μετοχῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς δραχ. 11,160. Διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον αἱ μετοχαὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ἠϋζήθησαν εἰς 53, ἐφ' ᾧ καὶ τὸ ἐκ τῶν μερισμάτων αὐτῶν ἔσοδον ἀναλόγως ἠϋξῆσεν.

Δ'. Δημόσια χρεώγραφα δραχ. 37,612.50. Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εἰσέπραξεν ἐκ κληρωθεῶν καὶ ἐξαργυρωθεῶν ὁμολογιῶν τῶν ἐξοφληθέντων ἐθν. δαν. δρ. 37,612.50.

Ε'. Μουσεία· δραχ. 2,949. Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡ Ἑταιρία ἡμῶν εἰσέπραξεν ἐξ εἰσόδων εἰς τὰ Μουσεία καὶ ἐκ πωλήσεως καταλόγων τὸ ἀνωτέρω ποσόν. Τὸ ἔσοδον τοῦτο δὲν νομιζόμεν ἄδικον· τὸνναντίον φρονούμεν ὅτι τακτοποιούμενον δύναται νὰ κατασταθῇ οὐσιώδης πόρος διὰ τὴν Ἑταιρίαν ἣτις εἶναι εὐλογον νὰ εἰσπράττῃ δικαιώματα εἰσόδου ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων τὰς ἀρχαιότητας, ἅς διὰ τοσούτων κόπων καὶ θυσιῶν εἰς φῶς ἤγαγεν, ἀφοῦ μάλιστα οἱ πόροι οὗτοι εἰς τὸν αὐτὸν χρησιμεύουσι σκοπόν. Ἐπιτρέποντες ἐλευθέραν τὴν εἰσοδὸν καθ' ὠρισμένης τῆς ἐβδομάδος ἡμέρας καὶ τοποθετοῦντες κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας μηχανικοὺς μετρητὰς εἰς τὰς εἰσόδους τῶν Μουσείων θὰ ἔχωμεν ἀσφαλῆ τῶν εἰσερχομένων γνώμονα καθ' ἐκάστην.

Σ'. Λαχεῖον· δραχ. 72,531.20. Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου π. ἔ. Β. Διατάγματος, ἐπὶ νέων βάσεων κανονίσαντος τὰ τοῦ λαχεῖου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ἐξεδόθησαν 50 χιλιάδες γραμμῆτια τῶν 2 δραχμῶν ἕκαστον, ὧν ἀπέμειναν τῇ Ἑταιρίᾳ, μὴ πωληθέντα, γραμμῆτια 7,900, διετέθησαν δὲ ἐν ὧλφ 42,100, ἅτινα ἀπέφερον τῇ Ἑταιρίᾳ κατὰ τὴν περίοδον ταύτην Δρ. 84,200.—

Ἐπὶ πλέον εἰσεπράχθησαν ἐξ ὑπερτιμήσεως χρυσοῦ » 529.21

Ἦτοι ἐν συνόλῳ Δρ. 84,729.21

Ἐκ τούτων εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον, ὡς ἀνωτέρω, Δρ. 72,531.20

Παρέμειναν εἰς χεῖρας τοῦ διαχειριστοῦ διὰ τὴν ἐξαρ-
γύρωσιν τῶν ὑπολειπομένων
κερδησάντων λαχνῶν. » 3,524.61

Τὰ μὲν πω ἐξαργυρωθέντα χρη-
ματικὰ γραμμῆτια διαφό-
ρων δημοσίων ταμείων ἐξ
ἀντιτίμου λαχνῶν. » 6,952.40

Τὰ ὀφειλόμενα παρὰ διαφό-
ρων ἀνταποκριτῶν. » 1,748.— » 84,729.21

Ἐκ τῶν εἰσπραχθέντων καὶ εἰσπραχθησομένων τούτων δραχ.
84,729.21 ἀπέμειναν καθαρὸν κέρδος εἰς ὄφελος τῇ Ἐταιρίᾳ,
συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κερδησάντων κλήρων ἐκ τῶν μὴ
ἐκποιτηθέντων, δραχ. 57,388, τῶν ἐπιλοίπων δραχ. 27,345.30
δαπανηθεισῶν ὡς ἑξῆς:

Εἰς μισθοὺς καὶ ἀμοιβὴν τοῦ ἐπὶ τοῦ λαχείου προσωπικοῦ.....	Δρ.	4,010.—
Εἰς προμηθείας ὑπὲρ τῶν πωλητῶν τῶν γραμ- ματίων.....	»	7,840.95
Εἰς ἐξαργύρωσιν κληρωθέντων λαχνῶν.....	»	13,600.—
Εἰς διάφορα ἐξόδα.....	»	1,894.35
	Δρ.	<u>27,345.30</u>

Ζ'. Διάφορα δραχ. 1,120. Ἦτοι ἀπὸ ἀμοιβῆν κληρωθεισῶν
ὁμολογιῶν δραχ. 416.66, ἀπὸ ὑπερτίμησιν χρυσῶν νομισμάτων
δραχ. 331.64 καὶ ἐκ πωλήσεως λίθων δραχ. 372.

Η'. Ἑνοίκια δραχ. 300. Ταῦτα εἰσπράττονται ἐκ μικρῶν
τινῶν οἰκίσκων τῆς Ἐταιρίας.

Θ'. Ἐφημερίς Ἀρχαιολογική δραχ. 3,092.50 Περὶ ταύτης
ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῶν ἐξόδων.

Ι'. Ἐθνικὴ Τράπεζα δραχ. 10,000. Ἀπόληψις παρ' αὐτῇ
καταθέσεως.

ΙΑ'. Ἐθνικὴ Τράπεζα δραχ. 13,320. Ἐξ ἀντιτίμου πω-
λήσεως μετοχῶν τῆς.

Ἐκ τῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐτησίων εἰσπράξεων τὸ Διοικητι-
κὸν Συμβούλιον ποιεῖται τὰς ἐνιαυσίους δαπάνας. Ἐπειδὴ δὲ
πολὺ ὀρθῶς ἐλήφθη τὸ μέτρον νὰ μὴ μένωσι πολλὰ χρήματα εἰς
τὸ ταμεῖον τῆς Ἐταιρίας, τὰ μὲν περισσεύοντα χρήματα κατα-
τίθενται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, μετὰ δὲ τὴν ἐξάντλησιν
αὐτῶν εἰς τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας ἐκποιοῦνται χρεώγραφα τῆς
Ἐταιρίας πρὸς κάλυψιν αὐτῶν. Οὕτω κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐγέν-
ετο κατὰθεσις παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ δραχ. 10,000, μετὰ
τὴν ἐξάντλησιν δ' αὐτῶν ἐπωλήθησαν 3 μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς
Τραπεζῆς, ἐξ ὧν εἰσπράχθησαν δραχ. 13,320.

Ἀντὶ τῆς τοιαύτης ληψοδοσίας ἠθέλομεν συστήσει εἰς τὸ Διοι-

κητικὸν Συμβούλιον, ἵνα ἐπὶ τῇ ἐνεχυριάσει τῶν χρεωγράφων τῆς Ἑταιρίας ἐπιδωχθῇ παρὰ τινι Τραπεζῇ πίστωσης ἐπὶ ἀνοικτῷ λογαριασμῷ καὶ ἐπὶ μετρίῳ τόκῳ, ἣν νομίζομεν λίαν ἐφικτήν. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἡ Ἑταιρία θέλει εἰσάγει, καθ' ὅσον εἰσπράττει, τὰ περισσεύοντα χρήματα, θὰ λαμβάνῃ δὲ δι' ἐπιταγῶν ὅ,τι τῇ ἀναγκαιοῖ· καὶ οὕτως ἐνῶ ἄφ' ἐνὸς τὸ χρήμα δὲν θὰ μένῃ ἄτοκον οὐδ' ἐπὶ μίαν ἡμέραν, ἄφ' ἐτέρου θὰ λείψῃ ἡ ἀγοραπωλησία χρεωγράφων διὰ τὰς καθημερινὰς ἀνάγκας.

IB'. Ἀπόληψις προκαταβολῶν· δραχ. 69,381.21. Ὡν δρ. 67,381.21 ἐκ τῶν γενομένων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου καὶ δραχ. 2,000 διὰ λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρίας.

Αἱ προκαταβολαὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, ὧν ὁ σκοπὸς ἀποβαίνει ἡμῖν γνωστός, ἀνῆρχετο κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1888 εἰς δραχμὰς 88,903.33, εἰς ταύτας προσετέθησαν κατὰ τὸ 1889 δραχμαὶ 20,305.45 ἀνελθοῦσαι οὕτω εἰς δραχμὰς 109,214.78, ἐξ ὧν ἀπεδόθησαν τῇ Ἑταιρίᾳ κατὰ τὸ 1889 δραχ. 67,381.21 ἀπέμεινε δὲ ὑπόλοιπον δραχ. 41,833.57.

Αἱ εἰς λογαριασμὸν τῆς Ἑταιρίας προκαταβολαὶ, ἀνελθοῦσαι κατὰ τὸ 1889 εἰς δραχμὰς 2,000, προέρχονται ἀπὸ προκαταβολὰς παρεχομένης τοῖς κλ. Ἐφόροις τῶν ἀρχαιοτήτων χάριν τῶν διὰ λογαρισμὸν τῆς Ἑταιρίας γενομένων ἐργασιῶν ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

Πληρωμαί.

Ἐπὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἐνομίσαμεν περιττὸν νὰ προβῶμεν εἰς λεπτομερῆ κατὰ κεφάλαιον ἀνάλυσιν, τοῦ Ἰσολογισμοῦ ἄλλως τε παρέχοντος σαφῆ ἐξήγησιν, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον τὰ πλείστα τούτων κεφάλαια, ὡς ἀναγέγραπται ἐν τῷ Ἰσολογισμῷ, πλὴν ἐλαχίστων αὐξομειώσεων εἶναι ἐπανάληψις καὶ ἀντιγραφή ἐκ τῶν Ἰσολογισμῶν τῶν προγενεστέρων ἐτῶν.

Τὰ δαπανηθέντα εἰς ἀνασκαφὰς κατὰ τὸ 1889 ἀνῆλθον εἰς δραχ. 29,267.20 ἀπέναντι δραχ. 86,342.30 δαπανηθεισῶν τῷ 1888 καὶ δραχ. 41,225.75 δαπανηθεισῶν κατὰ τὸ 1887. Ἐκ τῆς παραθέσεως τῶν ἀριθμῶν τούτων ἐξάγεται ὅτι κατὰ τὸ

λήξαν ἔτος ὑπῆρξαν λίαν φειδωλοὶ εἰς ἀνασκαφάς, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἕνα τῶν κυρίων ἡμῶν προορισμῶν, εἰς τοῦτο βεβαίως συνετέλεσεν ἡ ἐλάττωσις τῶν πόρων ἡμῶν. Ἄς εὐχηθῶμεν ἵνα εἰς τὸ μέλλον τὸ κεφάλαιον τοῦτο τοῦ Ἰσολογισμοῦ βαίνειν αὐξάνον, συναυξανομένων καὶ τῶν πόρων ἡμῶν.

Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος ἐδαπανήθησαν κατὰ τὸ 1889 δραχ. 9,784.05 ἀπέναντι δρ. 4,933.70 δαπανηθεισῶν τῷ 1888 καὶ δραχ. 6,502.85 δαπανηθεισῶν τῷ 1887. Εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ἡμεῖς συνιστῶμεν μείζονα ἐλευθεριότητα, ἐπιθυμοῦντες ἵνα αἱ ἐν αὐτῇ εἰκόνες ᾧσιν ὅσον οἶόν τε ἐντελεῖς. Διὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἐφημερίδος γίνονται δῆλα εἰς τοὺς ξένους καὶ τοὺς παρ' ἡμῖν φιλαρχαίους τὰ προϋόντα τῶν ἐργασιῶν ἡμῶν, ἀπεικονίζονται δὲ τὰ ἀνακαλυπτόμενα εὐκλεῆ κειμήλια τῶν ἡμετέρων προγόνων, δέον ὅθεν αὕτη νὰ ἐκδίδεται μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας καὶ φιλοκαλίας, πρὸς τοῦτο δὲ δὲν πρέπει νὰ εἴμεθα φειδωλοί. Πρὸς μείζονα διάδοσιν δὲν νομιζομεν ἄσκοπον τὴν ἐλάττωσιν τῆς συνδρομῆς, ἥτις δέον νὰ ᾖ ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς κκ. Ἑταίρους.

Οὕτω μετὰ τὰς γενομένας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δοσοληψίας ἡ περιουσία ἡμῶν ἠύξηθη ἀπὸ δραχ. 326,080.40 τοῦ 1888 εἰς δραχ. 357,684.90 κατὰ τὸ 1889, ἥτοι κατὰ δρ. 31,604.59. Ἡ αὐξησις ὁμῶς αὕτη, ἥτις κυρίως ὀφείλεται εἰς τὴν ἐξαργύρωσιν ἐπ' ἀρτίῳ τῶν ἐξοφληθέντων ὑπὸ τοῦ Κράτους δημοσίων χρεωγράφων ἀπέναντι κατωτέρων τιμῶν, εἰς ἃς ἀπεκτῆθησαν, δὲν συνεπάγεται καὶ ἀντίστοιχον αὐξησιν τῶν πόρων ἡμῶν, διότι ἐκ τῆς ὑψώσεως τῆς δημοσίας πίστεως ὁ τόκος τῶν ἀποκτηθέντων νέων χρεωγράφων ἐν σχέσει πρὸς τὰς τιμὰς τῆς ἀποκτήσεως αὐτῶν εἶναι πολὺ κατώτερος· οὕτως ἐνῷ ἐκ τῶν ἐξαργυρωθέντων χρεωγράφων ἀπελαμβάνομεν τόκον 8-10 τοῖς % ἐπὶ τῶν τιμῶν τῆς ἀποκτήσεώς των, ἐπὶ τῶν νέων χρεωγράφων, ἅτινα ἀπεκτήσαμεν ἐκ τῶν χρημάτων τῶν ἐξοφληθέντων ἐν σχέσει πρὸς τὰς τιμὰς τῆς ἀποκτήσεως ὁ τόκος εἶναι ἐλάσσων τῶν 6 % . Καὶ αὐτῶν τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀγοραίαν αὐτῶν ἀξίαν τὸ μέρισμα εἶναι ἥσσον τῶν 6 % .

Εἰς τὰ ἀκίνητα ἡμῶν προσετέθη τὸ ἐν Ἐλευσίνι ἀνεγερθὲν

διὰ δαπάνης δραχ. 5,272.47 Μουσείον, ἀπαραίτητον διὰ τὴν συλλογὴν καὶ φύλαξιν τῶν ἐκεῖ εὐρημάτων.

Τὸ ὑπόλοιπον τῆς εἰς τὴν Ἑταιρίαν ὀφειλῆς τοῦ Δημοσίου ἐκ προκαταβολῶν διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ γενομένων ἡλαττώθη, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, ἀπὸ δραχ. 88,909.33 εἰς δραχ. 41,833.57.

Καὶ τέλος τὸ ὑπόλοιπον τῆς ὀφειλῆς τοῦ Γιαννοπούλου κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, παρέμεινεν οἷον ἦτο καὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1888· ἦτοι δραχ. 44,000.62 μὴ ὑπολογισθέντων τόκων. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἔχει καθῆκον νὰ καταβάλλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἐξαλειφθῇ ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς Ἑταιρίας ἡ ὀφειλὴ αὕτη χάριν αὐτῆς τῆς ὑπολήψεως ἡμῶν.

Καταλήγοντες τὴν παροῦσαν ἔχθεις καθῆκον ἡμῶν ὑπολαμβάνομεν νὰ παρακαλέσωμεν τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν νὰ ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας αὐτῆς τῷ Ταμίᾳ τῆς Ἑταιρίας κ. Γ. Νικολαΐδῃ καὶ τῷ βοηθῷ αὐτοῦ κ. Δροσίνῃ διὰ τὴν ἀκρίβειαν καὶ τάξιν μετ' ἧς τηροῦνται τὰ βιβλία τῆς Ἑταιρίας καὶ διεξάγονται αἱ ληψοδοσίαι αὐτῆς.

Ἡ ἐπὶ ἀλλεπαλλήλους περιόδους ἀπονεμομένη ἐμπιστοσύνη τῶν κκ. Ἑταίρων εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τὰ λοιπὰ μέλη αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ εἰς τὸν ἀνάκτατον Γραμματέα κ. Στ. Κουμανούδην, ὃν οὔτε ἡ ἡλικία οὔτε αἱ περιπέτειαι τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου δὲν κατεπόνθησαν εἰς τὰς ὑπὲρ τῆς ἀρχαιοῦς ἐργασίας αὐτοῦ, εἶναι δεῖγμα τῆς δικαίως ὀφειλομένης αὐτοῖς εὐγνωμοσύνης ἡμῶν καὶ παντὸς φιλαρχαίου διὰ τοὺς κόπους αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Φεβρουαρίου 1890.

Ἡ Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπὴ

Μ. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ

Δ. Γ. ΜΑΚΚΑΣ

Τὸ τρίτον μέλος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Θ. Καλογερόπουλος ἐδήλωσε διὰ τῆς κατωτέρω δημοσιευμένης ἐπιστολῆς του ὅτι ἔνεκα ἀσχολιῶν δὲν δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐξέλεγχιν τῶν λογαριασμῶν.

Κύριοι Ἐλεγκταί,

Καὶ ἄλλοτε ἐξελέγην μέλος τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἔλαβον μέρος, ἀτυχῶς ἐφέτος, ἔνεκεν πολυασχόλου ἐργασίας δὲν δύναμαι νὰ συμμεθέξω τῶν ἐργασιῶν Ὑμῶν καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ φροντίσῃτε περὶ τῆς ἀντικαταστάσεώς μου.

Λυπούμενος ὅτι δὲν δύναμαι νὰ ἐκπληρώσω τὸ καθήκόν μου ὥς ἐπεθύμουν

Διατελῶ εὐπειθέστατος

Θ. ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῇ ἐρωτῇ τοῦ προέδρου, εἴ τις τῶν ἐταίρων ἔχει τι νὰ παρατηρήσῃ, εἰς τῶν ἐταίρων ἐσύστησεν εἰς τὸ Συμβούλιον ὅπως συμμορφωθῇ πρὸς τὴν τῶν ἐλεγκτῶν πρότασιν, τὴν περὶ καταθέσεως τῶν χρημάτων τῆς Ἐταιρίας εἰς τινὰ τῶν ἐνταῦθα τραπεζῶν ἐπ' ἀνοικτῶ λογαριασμῶ.

Εἵτα προέβησαν οἱ ἐταῖροι εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Συμβουλίου. Ἐψήφισαν ἐν τῇ Α' ψηφοφορίᾳ ἑκατὸν τέσσαρες ἐταῖροι. Γενομένης δὲ τῆς διαλογῆς ἀνεκηρύχθησαν ὑπὸ τοῦ κατὰ πρότασιν τοῦ προέδρου κατέχοντος τὴν ἐδρὰν ἀντιπροέδρου οἱ ἑξῆς:

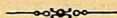
Πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυλος	διὰ ψήφων	91
Ἀντιπρόεδρος Σπ. Φιντικλῆς	«	88
Γραμματεὺς Στ. Α. Κουμανούδης ...	«	87
Ταμίας Γ. Νικολαΐδης	«	78

Ἐν δὲ τῇ Β' ψηφοφορίᾳ, προεδρεύοντος πάλιν τοῦ ἀν-

τιπροέδρου, ἐψήφισαν ἑταῖροι ἑκατὸν τεσσαράκοντα τρεῖς καὶ μετὰ τὴν διαλογὴν ἀνεκηρύχθησαν σύμβουλοι οἱ ἐξῆς·

Δημοσθ. Τζεθανόπουλος	διὰ ψήφων	106
Ἀχιλ. Ἀγαθόνικος	«	92
Π. Καθβαδίας	«	89
Στέφ. Δραγούμης	«	87
Κυρ. Μυλωνᾶς	«	80
Δημ. Φίλιος	«	80
Ἀντ. Οἰκονόμος	«	79

καὶ ἡ Συνέλευσις διελύθη περὶ ὥραν 1^{ην} μετὰ μεσημβρίαν.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (1)

(*Όσων ονομάτων είναι προτεθειμένος άστερίσχος, αυτοί προς τήν έτησίαν συνδρομήν και καθυστεροῦσαν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τήν τοῦ προσεχούστος*).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. Δρ. 1000.—	ΓΑΛΑΝΗΣ ΕΜ. . . Δρ. 15.—
ΜΟΝΗ ΠΕΝΤΕΛΗΣ . . . » 100.—	ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ Β. . . » 15.—
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ ΑΧ. . . » 15.—	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. » 15.—
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. Ι. . . » 20.—	ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧ. » 15.—
ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ ΑΠ. . . » 15.—	
ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ Γ. . . » 25.—	ΔΑΜΑΔΑΣ Ν. . . » 15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. . . » 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝ. . . » 15.—
ΑΝΔΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ. . . » 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν. . . » 15.—
ΑΝΕΖΗΣ ΔΗΜ. . . » 15.—	ΔΑΜΙΡΑΔΗΣ Μ. . . » 15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. Ι. . . » 15.—	ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ ΑΔ. . . » 25.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ. . . » 15.—	ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ Θ. . . » 15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. Π. » 15.—	ΔΗΜΙΤΕΑΣ ΜΑΡΤ. . . » 15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. . . » 15.—	ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ Χ. . . » 15.—
	DOERPFELD W. . . » 15.—
ΒΑΡΒΟΥΔΗΣ ΦΙΛ. . . » 20.—	ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΑΘ. . . » 15.—
ΒΑΡΟΥΧΑΣ ΑΔ. . . » 15.—	ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΛΙΖΑ Σ. . . » 15.—
ΒΑΣΗΣ ΣΠ. . . » 15.—	ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΣΤ. . . » 15.—
BECK Κ. . . » 15.—	
ΒΕΑΕΝΤΖΑΣ Σ. . . » 15.—	ΕΓΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Μ. . . » 15.—
ΒΙΖΥΚΗΝΟΣ ΓΕΩΡΓ. . . » 20.—	
ΒΛΑΣΤΟΣ Κ. . . » 15.—	ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π. . . » 15.—
ΒΟΥΚΡΑΣ Δ. . . » 15.—	ΖΕΓΚΙΝΗΣ ΙΩ. . . » 15.—
ΒΟΥΓΑΡΗΣ Ν. . . » 15.—	ΖΗΕΙΟΥ Κ. . . » 15.—
ΒΟΥΡΤΣΕΛΛΑΣ ΙΩ. . . » 15.—	* ΖΥΤΟΜΑΔΑΣ ΑΝΤ. . . » 30.—

(1) Έν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιέχονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν κλεισ-
σιν τῶν λογαριασμῶν καταβαλόντων συνδρομὴν διὰ τοῦ ἔτους 1889 ἑταίρων.

ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ΙΩ. . . Δρ.	15.—	ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν. . . Δρ.	15.—
ΘΕΩΒΙΔΟΠΟΥΛΟΣ Γ. . . »	15.—		
ΙΑΣΕΜΙΔΗΣ Π. »	15.—	ΔΑΖΑΡΗΣ Χρ. »	15.—
ΙΑΤΡΙΔΗΣ ΕΥΘ. »	15.—	ΔΑΚΩΝ Β. »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΩ. »	15.—	ΔΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ Μ. »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΤΗΘΙΟΥΣ . . . »	15.—	ΔΕΟΝΑΡΑΟΣ Β. Ι. »	15.—
		ΔΙΒΑΣ ΑΘ. »	15.—
ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Π. »	15.—	LOLLING H. »	12.—
ΚΑΖΑΖΗΣ Ν. »	15.—	ΔΟΝΤΟΣ Α. »	18.—
ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ Μ. »	15.—	ΛΥΡΗΣ ΙΩ. »	15.—
ΚΑΛΛΙΓΑΣ Π. »	15.—		
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . »	15.—	ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ Γ. »	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . »	15.—	ΜΑΚΚΑΣ Δ. »	15.—
ΚΑΝΑΚΗΣ ΠΕΤΡ. »	50.—	ΜΑΛΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. »	15.—
ΚΑΝΕΛΛΗΣ ΑΝΤ. »	15.—	ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Χ. »	15.—
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Κ. »	25.—	ΜΑΡΑΓΚΟΣ Ι. 'Αρχιεπ. »	100.—
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π. »	15.—	ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ. »	15.—
ΚΑΣΕΩΝΗΣ Γ. »	15.—	* ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΡ. »	45.—
ΚΑΣΕΩΝΗΣ Σ. »	15.—	ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ΚΥΡ. »	15.—
ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ Κ. »	15.—	ΜΕΔΑΣ Μ. »	25.—
ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ ΑΔ. »	20.—	ΜΕΔΙΣΣΟΓΓΡΟΣ Γ. »	15.—
ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ ΠΑΝ. . . . »	20.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ ΑΝΤ. »	15.—
ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ΑΔ. . . . »	15.—	ΜΗΔΙΑΡΑΚΗΣ ΣΠ. »	15.—
ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . . »	15.—	ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ Γ. »	15.—
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ ΑΘ. »	15.—	ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ ΑΝΤ. »	20.—
KAVERAU G. »	15.—	ΜΟΣΧΟΒΑΚΗΣ Ν. »	15.—
ΚΕΤΣΕΑΣ Θ. »	15.—	ΜΟΥΣΗΣ ΙΩ. »	15.—
ΚΟΚΙΔΗΣ Δ. »	15.—	ΜΟΥΕΤΑΚΑΣ ΕΓΑΓΓ. »	15.—
ΚΟΥΒΑΣ ΑΔ. »	15.—	ΜΠΑΛΙΔΗΣ Κ. »	15.—
ΚΟΝΤΟΣ Κ. »	15.—	ΜΠΟΥΚΗΣ ΕΜ. »	15.—
ΚΟΝΤΟΣΤΑΤΑΟΣ ΑΔ. Α. . . »	15.—	ΜΠΟΥΚΗΣ ΙΩ. »	15.—
ΚΟΥΚΟΥΛΕΖΑΣ ΣΠ. »	25.—	ΜΥΔΩΝΑΣ ΚΥΡ. »	15.—
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΑΝ. Ι. . . »	15.—		
ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΣΤ. Α. . . »	15.—	ΝΕΓΡΗΣ Φ. »	15.—
ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ Δ. . . . »	15.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ. »	15.—
ΚΟΥΤΟΥΖΗΣ ΠΕΤΡ. »	20.—	ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ρ. »	15.—
ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ ΕΓΑΓΓ. . . . »	15.—	ΝΙΚΟΔΟΠΟΥΛΟΣ Π. »	15.—
ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ ΙΩ. »	20.—		
ΚΡΕΜΟΣ Γ. »	15.—	ΞΑΝΘΑΚΗΣ ΠΕΤΡ. »	17.—
ΚΡΗΤΙΚΟΣ Γ. »	15.—	ΞΥΘΑΛΗΣ ΙΩ. »	15.—
ΚΡΙΝΟΣ Γ. »	15.—		
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΔ. »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Β. »	15.—
ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩ. »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΡΟΚ. »	15.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. . . . »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΝΤ. »	15.—
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΣΤ. . . . »	15.—	ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Κ. »	15.—
		ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΠΑΝ. »	20.—

ΠΑΝΤΑΖΙΑΝΗΣ ΙΩ. . . Δρ.	15.—	ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Σπ.	Δρ.	15.—
ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ. . . »	15.—	SCHLIEMANN H. . . »		25.—
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. . . »	15.—	ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ Δ. . . »		15.—
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. . . »	15.—	ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ ΒΑ. . . »		15.—
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . . »	15.—	ΣΚΟΥΖΕ ΑΛΕΞ. Γ. . . »		25.—
ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ ΠΑΝ. . . »	20.—	ΣΚΟΥΖΕ Π. Γ. . . »		15.—
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	15.—	ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ ΣΤ. . . »		15.—
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . . »	15.—	ΣΚΥΛΙΣΣΗΣ Ι. Ι. . . »		15.—
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ Α. . . »	15.—	ΣΟΥΓΚΡΑΣ Σ. . . . »		15.—
ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΥ ΧΑΡ. . . »	20.—	ΣΟΦΟΓΑΝΗΣ Θ. . . . »		15.—
ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. . . »	15.—	ΣΤΑΝΗΣ ΒΑΛ. . . . »		15.—
ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . »	15.—	ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΡ. . . . »		15.—
ΠΑΠΑΣΤΗΡΙΟΥ Π. . . »	25.—	ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΕΦ. . . »		15.—
ΠΑΠΠΟΣ Δ. . . . »	30.—	ΣΧΙΝΑΣ Β. »		15.—
ΠΑΡΙΣΗΣ ΣΤ. . . . »	15.—			
ΠΑΣΠΑΤΗΣ ΑΔ. . . . »	15.—	ΤΕΡΤΣΕΤΗΣ ΑΝ. . . . »		15.—
ΠΑΣΧΑΛΗΣ Α. . . . »	15.—	ΤΖΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . »		20.—
ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β. . . . »	15.—	TROUMP EUG. . . . »		15.—
ΠΑΥΛΑΚΗΣ Ν. . . . »	15.—	ΤΣΟΥΝΤΑΣ Χρ. . . . »		15.—
ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π. . . . »	15.—			
ΠΕΡΡΗΣ Π. »	15.—	ΦΕΡΜΠΟΣ Π. »		15.—
ΠΕΡΡΗΣ ΣΠ. »	15.—	ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ Θ. ΝΙΚ. . »		15.—
ΠΟΛΙΤΗΣ Ν. Γ. . . . »	15.—	ΦΙΛΙΟΣ Δ. »		15.—
ΠΟΤΣΟΛΑΚΑΣ ΑΧ. . . . »	15.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ ΣΠ. . . . »		15.—
ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ ΙΩ. . . . »	15.—	ΦΩΚΙΑΝΟΣ ΙΩ. »		15.—
		ΦΩΣΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . »		15.—
ΡΑΔΑΝΗΣ Π. »	15.—	ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν. . . . »		15.—
ΡΑΝΔΑΣ Α. »	15.—	ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ ΜΙΧ. . . »		15.—
ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ Γ. »		15.—
ΡΟΔΙΟΣ ΙΩ. »	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ ΙΩ. »		15.—
ΡΟΥΚΗΣ ΑΡ. »	15.—	ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α. . . »		15.—
ΡΩΜΑΪΝΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤ. . . .	20.—			
ΡΩΜΑΪΝΗΣ Κ. »	15.—	WOLTERS P. »		15.—
ΡΩΜΑΣ ΚΑΙΣ. »	15.—			
ΡΥΘΟΔΩΜΟΣ ΣΠ. . . . »	15.—	ZILLER E. »		15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ . . Δρ.	100.—	ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ Α. . . Δρ.	15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΔΡ. . . »	15.—	ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. . . »	15.—
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . . »	15.—	ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Τρ. . . »	15.—
ΔΡΑΓΑΤΗΣ Ι. Χ. . . . »	15.—	OVERG EM. »	25.—
ΖΑΝΝΕΤΟΣ Γ. »	15.—	ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. . . »	15.—
ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ Χρ. . . . »	15.—	ΣΤΑΝΗΣ Β. »	15.—
ΚΟΔΩΜΒΑΣ Γ. »	15.—		

ΕΝ ΣΥΡΩ

ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ Δρ. 200.—

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

*ΡΩΜΑΝΟΣ ΙΩ. Δρ. 40.—

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΒΙΚΕΛΑΣ Δ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ	Δρ.	20.—
*ΒΑΛΕΤΟΣ ΣΤΕΦ. ΕΝ ΜΑΣΣΑΛΙΑ.	»	50.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Μ. ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ	»	50.—
ΚΕΠΕΤΖΗΣ ΣΤΑΥΡ. ΕΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ.	»	15.—
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ν. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ	»	100.—
STSCHOUKAREFF Α. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ	»	15.—
ΣΚΕΝΔΕΡΑΝΗΣ ΡΗΓ. ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ	»	25.—
ΣΟΥΤΣΟΣ ΑΔ. ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ	»	50.—

BIBΛΙΑ ΔΩΦΘΕΝΤΑ

- American journal of archaeology. Vol. IV, 4. Baltimore 1888.
- Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études grecques en France, 1885. 1886. Paris, 1885. 1886.
- Arch.-Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich-Ungarn. XII, 2. Wien. 1888.
- Archaeological Institute of America. Report 1887-1888. Cambridge, 1889.
- Benndorf, Otto und Niemann, G., Reisen in Lykien und Karien. Wien, 1884.
- Boletim de Architectura e de Archeologia. VI, 2. Lisboa, 1888.
- Βουλολήμου, Χαρ., Πούσκην ἐκλεκτῶν ποιημάτων μετάφρασις. Ἐν Ὁδησσῷ, 1888.
- Buck. Carl., Discoveries in the attic Deme of Ikaria, 1888 (ἀπόσπασμα).
- Bulletin de Correspondance Hellénique. XIII. Athènes, 1889.
- Cincinnati Museum Association. Report, 1888. Cincinnati, 1889.
- Comité de conservation des monuments de l'art arabe. Exercice, 1887-1888. Le Caire, 1889.
- Δελτίον ἀρχαιολογικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου Π. Καββαδία. Τόμ. Ε', σ. 1-232. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- Δελτίον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος. Τόμ. Β' τεύχος 8ον, 1888. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- Deutschmann, Car., De poesis graecorum rhythmicæ usu et origine. Confluentibus, 1889.
- Droysen. J. G., Geschichte Alexanders des grossen. I, 1-2. Gotha, 1877.

- Forhandlinger i videnskabs-selskabet i Christiania. Aar 1888. Christiania, 1889
- Glassnik serbskoga utenog druschtwa. N° 68. 69. 70. Relgrad, 1889.
- Hermann, P., Das Gräberfeld von Marion auf Cypern. Berlin, 1888.
- Jahrbuch d. k. d. archaeol. Institutes. Bd. IV. Berlin, 1889.— Antike Denkmäler. Bd. I, 3. Berlin, 1889.— Ergänzungsheft II. Alterthümer von Aegae v. R. Bohn. Berlin, 1889.
- Journal of hellenic studies. Vol. IX, 2, X. London, 1889.
- Latischew, B., 'Ανέκδοτοι ἐπιγραφαὶ τῆς Χίου ('Ρωσιστί). 'Εν Πετροπόλει, 1889 (ἀπόσπασμα).
- Συμπληρώσεις καὶ διορθώσεις εἰς ἐπιγραφὰς ἐλληνικὰς καὶ λατινικὰς τοῦ Εὐξείνου Πόντου ('Ρωσιστί). 1889 (ἀπόσπασμα).
- Mémoires de la Société royale des antiquaires du Nord. Nouvelle serie, 1888 p. 307-370. Copenhagen.
- Memorie della regia Academia di science, lettere ed arti in Modena. Serie II, vol. V. VI. Modena, 1887-88.
- Michaelis, Ad., Die Aufgaben und Ziele des k. d. archaeol. Institutes. 1889
- Mittheilungen des k. d. archaeologischen Institutes. Athenische Abtheilung. XIV. Athen, 1889.
- Monuments grecs publiés par l'Association pour l'encouragement des études grecques en France. N°s 14-16, 1885-88. Paris, 1889.
- Peabody Museum. Twenty-second Report. Vol. IV, 2. Cambridge, 1888.
- Pervanoglú, P., Attinenze dell' isola di Lemnos colle antichissime colonie sulle coste del mare adriatico. Trieste, 1888 (ἀπόσπασμα).
- Le Gorgoni. Trieste, 1889 (ἀπόσπασμα).
- Petersen Eug. und von Luschan, Fel., Reisen in Lykien, Milyas und Kibyratís. Wien, 1889.
- Philios, D., Fouilles d'Éleusis 1882-87. Athènes, 1889.

- Radlow, W., Antiquités sibériennes. Tom. I, 1. St-Pétersbourg, 1888.
- Reisch, Em., Griechische Weihgeschenke. Wien, 1888.
- Revue des études grecques. Tome I. II, 1. 2. Paris, 1888-89.
- Sauer, Br., Die Anfänge der statuarischen gruppe. Leipzig, 1887.
- Semaine (La-) des constructeurs. N° 31. Paris, 1889.
- Schriften der Universität zu Kiel, 1888-89. Kiel, 1888-89.
- Svoronos, J. N., Die kretische Münze mit ΜΩΔΑΙΩΝ. 1888 (ἀπόσπασμα).
- Monnaies crétoises inédites et incertaines. Paris, 1888 (ἀπόσπασμα).
- Études sur la numismatique crétoise. Paris, 1889 (ἀπόσπασμα).
- Études archeologiques et numismatiques. I. Paris, 1889 (ἀπόσπασμα).
- Sternbilder als Münztypen. Berlin, 1889 (ἀπόσπασμα).
- Σβορώνου, Ίω., Ἡ κλοπὴ τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐθνικοῦ νομισματοῦ Μουσείου. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- University studies. Vol. I, N° 11. Nebraska, 1888.
- Waldstein, Ch., The newly discovered head of Iris from the Frieze of the Parthenon. 1889 (ἀπόσπασμα).
- Willamowitz-Moellendorff, U von., Euripides Herakles. Bd. I-II. Berlin, 1889.
- Winnefeld, H., Alabastra mit Negerdarstellungen. 1889 (ἀπόσπασμα).

BIBΛΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

- Ἀθήναιος. Ἐκδόσεις G. Kaibel. Vol. I-II. Lipsiae, 1887.
- Babelon, Ern., Le cabinet des antiques à la bibliothèque nationale. Paris, 1887-88.
- Becker, Ad., Charikles. Neu bearbeitet v. H. Göll. Bd. 1-3. Berlin, 1877-78.

- Blümner, Hugo., Technologie und Terminologie d. Gewerbe u. Künste bei Griechen u. Römern. 4er Bd. 2° Abtheilung. Leipzig, 1887.
- Brunn, H., Geschichte der griechischen Künstler. 1 - 2. Stuttgart, 1889.
- Buchholz, E., Die homerischen Realien. 1 - 3. Leipzig, 1871-1885.
- Bullettino archeologico napoletano. 1-6. Napoli. 1843-48. Nuova serie, 1-8. Napoli, 1853-63.
- Bursian, C., Geographie von Griechenland. 1-2. Leipzig, 1862-72.
- Clarac, Cte de., Musée de sculpture antique et moderne. 12 vol. Paris, 1844-53.
- Collitz-Bechtel., Sammlung der griech. Dialekt-Inschriften. 3, III, IV, 1. Göttingen, 1889.
- Conze, A., Zur Geschichte der Anfänge griechischer Kunst. II. Wien, 1873.
- Curtius und Kaupert., Karten von Attika. VI. Erläuternder Text (v. Milchhöfer) III-VI. Berlin, 1889.
- Daremberg-Saglio., Dictionnaire des antiquités grecques et romaines. Fasc. 13. Paris, 1889.
- Diehl, Ch., L'église et les mosaïques du couvent de Saint-Luc en Phocide. Paris, 1889.
- Dumont-Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre. II, 7. Paris, 1889.
- Gazette archéologique. Vol. XIV, 1-2. Paris, 1889.
- Gerhard, Ed., Etruskische Spiegel. I - IV. Berlin, 1845-67. Bd. V (Klügmann u. Körte) 1-9. Berlin, 1884-88.
- Graul, R., Die antiken Portraitgemälde aus den Grabstätten des Faijum. Leipzig, 1888.
- Gregorovius, Ferd., Geschichte der Stadt Athen im Mittelalter. Bd. 1-2. Stuttgart, 1889.
- Gurlitt, W., Über Pausanias, Untersuchungen. Graz, 1890.
- Hauser, Fr., Die Neu-Attischen Reliefs. Stuttgart, 1889.

- Hermann's, K. F., Lehrbuch d. griech. Antiquitäten. I, 1 (v. Thumser). II, 2 (v. Droysen). Freiburg, 1889.
- Herzog, Aug., Studien zur Geschichte der griechischen Kunst. Leipzig, 1888.
- Heydemann, H., Marmorkopf Riccardi. Halle, 1888.
- Hübner, Em., Bibliographie der kl. Alterthumswissenschaft. Berlin, 1889.
- Instituto di corrisp. archeologica. Annali, Monumenti. Vol. 57. Roma, 1885.
- Imhoof-Blumer, F., Portraitzköpfe auf römischen Münzen. Leipzig, 1879.
- Imhoof-Blumer u. Keller., Tier und Pflanzenbilder auf Münzen und Gemmen des klassischen Altertums. Leipzig, 1889.
- Immerwahr, W., Die Lakonika des Pausanias auf ihre Quellen untersucht. Berlin, 1889.
- Καμπούρογλου, Δ., Ἱστορία τῶν Ἀθηναίων. Τόμ. 1.—Μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων. Τόμ. 1. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- Klein, W., Zur Kypsele der Kypseliden in Olympia. Wien, 1885.
- Laloux, V.-Monceaux, P., Restauration d'Olympie. Paris, 1889.
- Λαμπάκη, Γ., Χριστιανικὴ ἀρχαιολογία τῆς μονῆς Δαφνίου. Ἀθήναι, 1889.
- Martha, J., L'art étrusque. Paris, 1889.
- Meisterhans, K., Grammatik der attischen Inschriften. Berlin, 1888.
- Museum étrusque de Lucien Bonaparte. Fouilles de 1828 à 1829. Viterbe, 1829.
- Overbeck, J., Griechische Kunstmythologie. III, 5. 2. Leipzig, 1889.
- Παπαδημητρακοπούλου, Θ., Βάσανος τῶν περὶ τῆς ἐλληνικῆς προφορᾶς ἀποδείξεων. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- Perrot-Chipiez., Histoire de l'art. V, livr. 223-242. Paris, 1889.

- Pomtow, H., Beiträge zur Topographie von Delphi. Berlin, 1889.
- Ῥαγκαβῆ, A. P., "Ἀπαντα τὰ φιλολογικὰ. Τόμος ΙΖ'. Ἐπιγραφική. Ἀθήνησι, 1888.
- Reinach, Sal., Antiquités nationales. Description du Musée de Saint-Germain-en-Laye. Paris, 1889.
- Richter, Otto., Topographie der Stadt Rom. Nördlingen, 1889.
- Roscher, W., Lexikon der griechischen und römischen Mythologie. 13-15. Leipzig, 1889.
- Rosbach, Otto., Griechische antiken des arch. Museums in Breslau. Berlin, 1889.
- Rüttimeyer, L., Die Fauna der Pfahlbauten der Schweiz. Zürich.
- Sauer, Br., Die Anfänge der statuarischen Gruppe. Leipzig, 1887.
- Schreiber, Th., Die hellenistischen Reliefbilder. Tf. 1-10. Leipzig, 1889.
- Studniczka, Fr., Kyrene, eine altgriechische Goettin. Leipzig, 1890.
- Toepffer, J., Attische Genealogie. Berlin, 1889.
- Winter, Fr., Die jüngeren attischen Vasen und ihr Verhältnis zur grossen Kunst. Berlin, 1885.
- Woenig, Fr., Die Pflanzen im alten Aegypten. Leipzig, 1886.

ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΦΗΘΕΝΤΑ

Ἀέθυνα.

Ἀνάγλυφον γυναικὸς ἱσταμένης ἐντὸς πλαισίου ναϊδιοσχήμου. Ὑψ. 0.34. — Χεὶρ δεξιὰ ἀγάλματος. Μήκ. 0.12. — Δακτύλου λιχανοῦ τὸ ἥμισυ μέρος. Μήκ. 0.06. — Ἀλάβαστρον λίαν ἐφθαρμένον. Ὑψ. 0.13. — Κεφαλὴ γυναικεία. Οἱ ὀφθαλμοὶ ἤσαν ποτε

ἐξ ἄλλης ὕλης πεποιημένοι. Ῥίς, χεῖλη καὶ γένυς ἀποκεκρυ-
σμένα. Ὑψ. 0.10. — Κεφαλὴ γυναικεία. Αἱ κόραι τῶν ὀφθαλ-
μῶν ἥσάν ποτε ἐξ ἄλλης ὕλης πεποιημέναι. Ὑψ. 0.09. — Ἀγαλ-
ματίου Ἀφροδίτης (;) τὸ κάτω μέρος. Παρ' αὐτῇ ἐρωτύλος (;)
ἀκέφαλος. Ὑψ. 0.10. — Κεφαλὴ, λίθου πώρου, φέρουσα κάλυμμα
κωνοειδές. Δίαν ἐφθαρμένη. Ὑψ. 0.10. — Ἀναγλύφου τεμάχιον.
Σφάζεται κεφαλὴ μορφῆς ἀγενεῖου ἐστεμμένη. Ὑψ. 0.21. Λιβ.
4521-4529. Δῶρον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἑθνολογικῆς Ἑταιρίας
τῆς Ἑλλάδος.

Ἀνάθημα σχῆμα ἔχον ἀνδρικοῦ αἰδοίου. Καθεῖριου. Μήκ.
0.023. Λιβ. 4530. Δῶρον Δημ. Ντάση.

Κορμὸς ἀγαλματίου Ἀφροδίτης. Ὑψ. 0.16. Λιβ. 4728.
Δῶρον Κυρ. Μυλωνᾶ.

Κορμὸς ἀγαλματίου γυναικείου φέροντος χιτῶνα καὶ ἱμάτιον.
Ὑψ. 0.23. Λιβ. 4729. Δῶρον ἀνωρύμου.

Στήλη ἐνεπιγράφος. HIEPON: | ΔΙΟΣ: ΜΙ | LIXIO: A | ΗΣ: A
ΘΗΝ | ΑΙΑΣ. Ἀθηνῶν (Ἀμπελόκηποι). Ὑψ. 0.78. Λιβ. 4730.
Ἐφημ. Ἀρχ. 1889, σ. 51. Δῶρον Σπ. Πυρρῇ.

Ἀγαλματίου γυναικείου τὸ ἀπὸ τῶν γονάτων κάτω μέρος καὶ
παῖς ἀκέφαλος ἱστάμενος. Ὑψ. 0.14. Λιβ. 4731. Δῶρον Θ.
Ἀρεταίου.

Τεμάχιον στήλης πάντοθεν ἐλλιπές. HIEPO... | ΑΛΟΠ...
Ἀθηνῶν. Ὑψ. 0.11. Λιβ. 4732. Ἐφημ. Ἀρχ. 1889, σ. 54.
Δῶρον Ν. Ι. Αὐδῇ.

Τεμάχιον κιονίσκου ἐπιτυμβίου. ΣΥΡΑΚΟΣΙΟΣ. Ὑψ. 0.17.
Λιβ. 4736. Δῶρον Παπαδημού.

Κιονίσκος ἐπιτύμβιος. ΩΠΥΡ | Α | Ε | ΓΑΡΓΗΤ
Ὑψ. 0.30. Ἀθηνῶν. Δῶρον ἐπιστασίας τοῦ Α'. νεκροταφείου
Ἀθηνῶν.

Ὁρολόγιον ἡλιακὸν κολοβόν. Ὑψ. 0.27. Λιβ. 4746. Δῶρον
Ἐπισκόπου Μηθύμνης.

Ψῆφος ὄρμου ἀμφίκυρτος διάτρητος, λίθου πρασίνου, φέρουσα
γλυφὴν μορφῆς πτηνοκεφάλου. Κρήτης. Διαμέτρου 0.017. Λιβ.
4764. Δῶρον Γ. Μιτσοτάκη.

Στήλη φέρουσα ἄνω κυμάτιον, κολοβὴ τὰ κάτω. Σφάζονται

ψηφίσματος ἐγκεχαραγμένου δέκα ἐπτὰ στίχοι, ὧν οἱ τρεῖς πρῶτοι λέγουσιν: Ἐπὶ τῆς ἐρεχθίδος πρώτης πρυτάνειας ἑκατομβαιῶνος δεκάτει ἰσταμέ|νου ἐκκλησία ἦν ἐπιστάται Εὐπολις. Ὑψ. 0.30, πλ. 0.28. Λιβ. 4765. Δῶρον ἐπισκόπου Μηθύμνης. Ἄκρος δάκτυλος ἐκ χειρὸς ἀγάλματος. Μήκους 0.04. Αἰγίου. Λιβ. 4766. Δῶρον Ἐθν. Τραπέζης.

Πήλινα.

Ἀγγεῖον λίαν ἐφθαρμένον. Ταινίαι ἐρυθραὶ ἐπὶ ἐδάφους κίρρου. Ὑψ. 0.09. Ἄνδρου. Π. Ἀγγ. 5813. Δῶρον Α. Μηλιαράκη. Ἀγγεῖον πιθοειδές, διερωγός, ἄνευ γραφῶν. Ὑψ. 0.12.—Ληκύθιον μελαμβαφές ἄνευ γραφῶν. Ὑψ. 0.07. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 5832-33. Δῶρον ἐπιστάσις τοῦ Α' νεκροταφείου Ἀθηνῶν. Λήκυθοι τρεῖς κολοβαὶ ἄνευ γραφῶν καὶ ἀγγεῖον ἄωτον βάλαντιοειδὲς κακῆς διατηρήσεως. Ὑψ. 0.15-0.09. Αἰγίου. Π. Ἀγγ. 5834-35. Δῶρον Ἐθν. Τραπέζης.

Ἀγαλμάτια καὶ κεφαλαὶ μορφῶν γυναικείων κακῆς διατηρήσεως. Ὑψ. 0.24-0.045. Π. Μ. 1991-1998. Δῶρον Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρίας τῆς Ἑλλάδος.

Λύχνοι σῶοι καὶ κολοβαὶ δέκα ἐπτὰ, μετὰ κοσμημάτων ἢ παραστάσεων ἐκτύπων οἷον Ἀρτέμιδος, Ἑρμοῦ, Σαράπιδος, Τύχης, Μονομάχων καὶ ἀκολάστου συμπλέγματος. Τούτων τινὲς φέρουσιν ἐντυπα καὶ ὀνόματα κατασκευαστῶν: Ἀπολλοφάνου, Σπωσιανοῦ, Μινικιανοῦ καὶ Μινικίου. Μήκους 0.21-0.04. Αἰγίου. Π. Λ. 1351-62, 1364-68. Δῶρον Ἐθν. Τραπέζης.

Μήτρα ἄνω μέρους λύχνου χριστιανικοῦ φέρουσα τὸ μονογράφημα . Μήκους 0.10. Γυθείου. Π. Μ. 240. Δῶρον Δ. Τζαννετάκη.

Χαλκᾶ.

Ὀλμος μικροῦ τρίποδος βεβλαμμένος τὸ χεῖλος. Ἐπιγραφή ἐγκεχαραγμένη: ΝΟΛΞΠΑ. Ὑψ. 0.025, διαμέτρου 0.05. Σπάρτης. Χ. 1204. — Πόρπη ἀπλῆ. Μήκους 0.11. Θεραπνῶν. Χ. 1215. Δῶρον Ἰω. Λεωπούλου.

Δίσκος βαρβάρου τέχνης. Μορφή ἔκτυπος καθημένη ἐπὶ θρόνου ἐν μέσῳ ἐτέρων δύο πτερωτῶν· κάτωθεν τούτων ἕτεραι τέσσαρες μορφαί, ὧν μία κρατεῖ λόγχην. Ὅπισω ἐπιγραφή ἀβραξική. Διαμέτρου 0.075. X. 1271. Δῶρον ἀνωνύμου.

Ἀγαλμάτιον γυναικὸς ἐχούσης τοὺς πόδας συνηνωμένους καὶ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους. Ὑψ. 0.13. X. 1272. Νέον. Δῶρον ἀνωνύμου διὰ Χρ. Τσούντα.

Δακτύλιος. Ἐπὶ τῆς σφενδόνης ἐπιγραφή ἐγκεχαραγμένη: ΤΟΥΑ|ΓΙΟΥΔΙ|ΟΓΕΝΣ. Διαμέτρου 0.025. X. 1273. Δῶρον ἀνωνύμου.

Διάφορα.

Ἀγκυρα μολυβδίνη εἰς τέσσαρα τεμάχια κεκομμένη. Μήκους 2.50. Ἐξήχθη ἐκ τῆς θαλάσσης τῆς παρὰ τὴν Δῆλον ἐν ἔτει 1879. Μ. 2888. Δῶρον Ἀδελφῶν Μ. καὶ Ν. Τσιβουράκη.

Πεσσοὶ σφενδονῶν μολύβδινοι δύο. Ὁ μὲν φέρει ἔκτυπον σφραγίδιον, ὁ δὲ δέσμην κεραυνῶν. Μήκ. 0.03-0.045. Μ. 2892-93. Δῶρον Γ. Νικολαΐδου.

Τρία φύλλα χρυσῆ μικρὰ τῶν συνήθως ἐν τοῖς τάφοις εὕρισκόμενα. Χρ. 267. Δῶρον Γ. Νικολαΐδου.

Λαμβὸς καὶ τεμάχια ὑαλίνων ἀγγείων. Κυθήρων. Ὑψ. 337-38. Δῶρον Ἱστορ. καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος.

Κεφαλή αἰγυπτιακῆς μοῖας. Διαφ. Ὑψ. 348. Δῶρον Ἱστορ. καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος.

Νομίσματα.

Μετάλλιον ὀρειχάλκινον κοπὲν ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδῃ τῆς Φιλεκαπαιδευτικῆς Ἑταιρίας. 1886. Ν. 1207. Δῶρον Φιλεκπ. Ἑταιρίας.

Νομίσματα ἐβδομήκοντα δύο χαλκᾶ, ἤτοι πεντήκοντα δύο ἑλληνικά, ὧν τέσσαρα ἐρυθρῶν Ἰωνίας, δώδεκα ῥωμ. αὐτοκρατόρων, ὧν ἓν Κωνσταντίνου καὶ ἓν Λικινίου καὶ ὀκτὼ βυζαντινά· πάντα ἐφθαρμένα καὶ ἄχρηστα Ν. 1229-1300. Δῶρον Ἐμ. Καραβοκυροῦ.

Νομίσματα ἑκάτὸν εἴκοσι τέσσαρα, ὧν ἀργυρᾶ μὲν εἴκοσιν ὀκτὼ ἦτοι: 2 Παριανῶν Μυσίας, ἐφθαρμένα. Γοργόνειον)(Βοῦς. — 2 Θασίων, τὸ μὲν διδραχμον ἀρχαϊκὸν (Σάτυρος ἀρπάζων νύμφην), τὸ δὲ τετράδραχμον (Ἡρακλέους Σωτήρης). — 1 τετράδραχμον. Βάρβαρος ἀπομίμησις νομίσματος Θάσου. — 2 Μαρωνείας, τὸ μὲν ἡμισυ δραχμῆς (;). Βότρυς)(ἡμισυ τράγου, τὸ δὲ τετράδραχμον (Διονύσου σωτήρης). — 1 Βυζαντίων (Βοῦς ἐπὶ δελφίνο). — 1 τετράδραχμον Φιλίππου Ἀριδαίου. — 1 τετράδραχμον Ἀλεξάνδρου ΚΡ. — 1 Δραχμή. Βάρβαρος ἀπομίμησις δραχμῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου. — 1 τετράδραχμον. Μακεδόνων πρώτης. — 1 Δραχμή Θεσσαλῶν. Λίαν ἐφθαρμένον. — 1 Δραχμῆς ἡμισυ. Χερσονήσου Θράκης (ἡμισυ Λέοντος πρ. δ.). — 1 Ἡμίσεια (;) δραχμῇ Ἀρκάδων. — 1 ὀβολοῦ Ἀθηναϊκοῦ τὸ 1/3. — 7 Δηνάκια ῥωμ. Δημοκρατίας, ἐφθαρμένα καὶ κολοβά. — 2 Δηνάκια Ἀδριανοῦ. — 1 Δηνάριον Μ. Αὐρηλίου. — 1 Δηνάριον Ἀντωνίνου Πίου ἐφθαρμένον. — 1 νόμισμα Βενετίας (Ματαπάνιον). Χαλκᾶ δὲ ἐνενήκοντα ἕξ ἦτοι: 12 ἑλληνικὰ (Ἀθηναίων, Βοιωτῶν, Εὐβοίας, Μαρωνείας) ἐφθαρμένα τὸ πλεῖστον. — 4 Φιλίππου. — 2 Μακεδόνων. — 1 Πτολεμαίων. — 1 Σεύθου βασιλέως Ὀδρυσῶν Θράκης. Κεφαλὴ τοῦ βασιλέως πρ.δ.)(Ἴππος τρέχων πρ. δ. ΣΕΥΘΟΥ. Νόμισμα ἀξιόλογον. — 1 Ἀμφιπολιτῶν (αὐτοκρατορ.) ἐφθαρμένον. — 4 Φιλιπποπολιτῶν (αὐτοκρατορικά. 1 Φαυστείας σεβαστῆς). — 2 Ἀγχιαλέων (αὐτοκρατορικά. 1 Σεπτίμ. Σεύηρου). — 1 Μαρωνείας (Διονύσου σωτήρης). — 1 Πλωτινιόπλεως (αὐτοκρατορ.) ἐφθαρμένον. — 1 Βασιλέως Ῥοιμητάλλου (ὀπισθεν: Καίσαρος σεβαστοῦ). — 1 Διονυσοπολιτῶν Θράκης (αὐτοκρατορ. Σεύηρου Ἀλεξάνδρου). Νόμισμα ἀξιόλογον. — 1 Col. Deultum. Τρανκυλλίνα. — 57 (ἐν οἷς 2 billon) ῥωμ. αὐτοκρατόρων πάντα σχεδὸν ἐφθαρμένα καὶ ἄχρηστα. — 6 Βυζαντινὰ καὶ 1 φραγγικὸν νεώτερον, ἐφθαρμένα. Ν. 1301-1424. Δῶρον Ἀωνίου διὰ Χρ. Τσουντα.

Νομίσματα τρία χαλκᾶ: 1 βασιλέως Ῥοιμητάλλου καίσαροσεβαστοῦ τοῦ Α', 1 Ἀθηναίων ἐφθαρμένον, 1 ῥωμ. αὐτοκρατορικὸν ἐφθαρμένον. Ν. 1425-1427. Δῶρον Δ. Κούζη.

ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Λίθινα.

Ψῆφος ὄρμου ἀμφίκυρτος διάτρητος. Γλυφὴ ἀντιλόπης ἱσταμένης ἐπὶ βάθρου. Διαμέτρου 0.013. Κρήτης. Λίθ. 4519.

Βωμοῦ κυλινδρικοῦ τεμάχιον. Σῶζονται ἀνάγλυπτοι δύο μορφαὶ γυναικεῖαι, ὧν ἡ μὲν κρατεῖ δᾶδα ἡ δὲ σκῆπτρον, ἑλλιπεῖς τοὺς πόδας. Ὑψ. 0.26. Ῥόδου. Λίθ. 4520.

Τέσσαρα τεμάχια ἐπιγραφῶν, ὧν μία ἐξεδόθη ἐν Ἐφῃ. Ἀρχαιολ. 1889, σ. 64. Ὑψ. 0.13-0.35. Ἀθηνῶν καὶ Ἀμοργοῦ. Λίθ. 4531-34.

Ἀνάγλυφον ταπεινὸν Ἐρινύων. Τρεῖς μορφαὶ γυναικεῖαι κρατοῦσαι ὄφεις πρ. δ. καὶ ἀπέναντι τούτων ἑτέρα μορφή γυναικεῖα παρ' ἣ ἱσταται παιδίσκη. Ἀνωθεν τῆς παραστάσεως ἐπιγραφὴ κολοβὴ ΛΛΛΕΟΝΕΥΜΕΝΙΣΙΝ. Ὑψ. 0.26. Λίθ. 4734.

Ἀνάγλυφον κακότεχνον, τῶν λεγομένων νεκροδείπνων. Ἀνὴρ ἐπὶ κλίνης πρ. ἄρ. καὶ παρ' αὐτῷ παιδίσκη ἱσταμένη. Πρὸ τοῦ ἀνακλίντρου τράπεζα. Κάτωθεν τῆς παραστάσεως ἐπιγραφὴ τρίστιχος δυσανάγνωστος. Ὑψ. 0.37, πλ. 0.30. Λίθ. 4735.

Βωμίδιον τετραγωνικὸν ἐνεπίγραφον. Ὑψ. 0.38. Γυθείου. Ἐξεδόθη ἐν Ἐφῃ. Ἀρχαιολ. 1889, σ. 66. Λίθ. 4745.

Ἀγαλμάτιον γυναικὸς ἐπὶ τετραγώνου πλίνθου. Φέρει χιτῶνα ἀχειρίδωτον καὶ ἱμάτιον ἐμπεπορημένον ἐπὶ τοῦ δεξ. ὤμου. Ἡ κεφαλὴ ἐστραμμένη πρὸς δεξιᾷ. Ἡ δεξιὰ χεὶρ ἐρείδεται ἐπὶ τῆς ὀσφύος. Ὑψ. 0.37. Κρήτης (Κίσσαμος). Λίθ. 4748.

Κεφαλὴ ἀνδρὸς γενειῶντος φυσικοῦ μεγέθους ἀποκεκομμένη ἐκ νεκρικοῦ ἀναγλύφου. Ρίς, χεῖλη καὶ γένυς ἀποκεκρουσμένα. Ὑψ. 0.32. Ἀττικῆς. Λίθ. 4749.

Ἀνάγλυφον ἀναθηματικὸν διπλῆς Ἀθηνᾶς, ἀρχαϊκῆς τέχνης. Ἐκατέρω, κατ' ἐνώπιον ἱσταμένη, φέρει περιεκραλαίαν μετὰ λόφου, κρατεῖ δὲ τῇ μὲν ἀριστερᾷ ἀσπίδα, ἐπίσημον ἔχουσαν Γοργόνειον, τῇ δὲ δεξιᾷ δόρυ. Λεῖψανα χρωματισμοῦ. Ὑψ. 0.48,

πλ. 0.51, πάχ. 0.06. Ἀττικῆς. Ἐξεδόθη ἐν Ἐφῆμ. Ἀρχαιολ. 1889, σ. 1, πίν. 1. Λίθ. 4750.

Ἀνάγλυρον ἀναθηματικόν. Δημήτηρ καθημένη πρ. ἄρ. καὶ Κόρη ἱσταμένη. Πρὸς δεξιὰ ἀνὴρ γενειῶν κρατῶν φιάλην· πρὸς ἀριστερὰ κόρη κρατοῦσα κλάδον καὶ ἄνωθεν αὐτῆς Ἔρως ἱπτάμενος. Ἐπιγραφή: . . σικρά[της Ἀγ]αθόκλειαν τὰν ἰδίαν θυγατέρα | Δάματρι καὶ Κόρῃ χαριστήριον. Ὑψ. 0.53, πλ. 0.55. Γυθείου. Ἴδε Le Bas, Voyage arch. Inscr., σ. 117. Bull. d. inst. 1873, σ. 162 κ. ἐξ. Mitth. d. Inst. 1877, σ. 378. Ἀπεικονίσθη ἐν Arch. Zeitung, 1883, σ. 223, πίν. 13. Λίθ. 4751.

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ τοῦ λαιμοῦ, φυσικοῦ μεγέθους, σωτάτη, τέχνης τῶν Ῥώμ. χρόνων, ἐξεργασμένη ἐκ χωριστοῦ τεμαχίου μαρμάρου ἵνα ἐντίθεται εἰς κορμὸν ἀγάλματος. Ὑψ. 0.37. Κρήτης. Λίθ. 4752.

Κύλινδροι ἄσσυριακοὶ διάτρητοι πέντε λίθου μέλανος: 1 Τρία τέρατα ὄρθια συμπλεκόμενα· ἐκατέρωθεν μορφή ἀνδρική. — 2 Μορφή πωγωνοφόρος καθημένη· ἀπέναντι ταύτης δύο μορφαὶ ἱστάμεναι· ἐπιγραφή εἰς τέσσαρας σειρὰς καθέτους. — 3 Μορφή καθημένη προτείνουσα τὴν ἄρ. χεῖρα· ἀπέναντι ταύτης ἀνὴρ καὶ γυνὴ ὑψοῦσα τὰς χεῖρας· τὸ λοιπὸν κενὸν τῆς ἐπιφανείας πληροῦται ὑπὸ γραμμάτων. — 4 Γυνὴ ὑψοῦσα τὰς χεῖρας· ἀπέναντι ταύτης μορφή γέρουσα κωνικὸν κάλυμμα ἐπὶ κεφαλῆς καὶ κρατοῦσα λόγχην· ἐπιγραφή εἰς τρεῖς σειρὰς καθέτους. — 5 Ἀνὴρ ἱστάμενος· ἐπιγραφή εἰς δύο σειρὰς καθέτους καὶ τρεῖς ἀστέρες. Μήκους 0.02-0.035. Λίθ. 4759-63.

Πήληνα.

Πελίκη. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Α. — Μορφή νεανική πρ. δ. ἐπὶ τριβάθμῳ βάσει· ἐστεμμένη καὶ κιθαρίζουσα καὶ Νίκη κρατοῦσα ταινίαν. Ἐν τῷ μέσῳ κίον, ἐφ' οὗ πρόχους. Πρὸς ἀριστερὰ μορφή γυναικεία φέρουσα ἐπ' ὤμου πρόχουν τῇ δὲ δεξιᾷ κάλπην καὶ τὴν κεφαλὴν στρέφουσα πρὸς ἄνδρα ἀκολουθοῦντα. Β. — Νεανίαί δύο ἐν ἱματίοις καὶ γυνὴ ἀντιμέτωπος τούτων. Ὑψ. 0.37. Ἀθηνῶν. Π. Ἀγγ. 4306.

Κρατήρ. Γραφ. ἐρ. "Εδ. μέλ. Α. — Γαμήλιος πομπή. Προηγείται πρ. δεξ. γυνή κρατούσα δαδας, ἐπιταί ὁ νυμφίος ἄγων ἀπὸ τῆς χειρὸς τὴν νύμφην καὶ ἀκολουθοῦσι γυνή καὶ ἀνὴρ. "Ανωθεν αὐτῶν τρεῖς ἄνδρες καθήμενοι καὶ γυνή αὐλοῦσα δυσὶν αὐλοῖς. Πρὸς τῇ μιᾷ λαβῇ δαίμων γυμνὸς κρατῶν δαδας, πρὸς τῇ ἐτέρᾳ βωμός, τέθριππον καὶ δύο ἔρωτες. Β. — Τέσσαρες μορφαὶ γυναικεῖαι, ὧν μία μὲν κρατεῖ προσκεφάλαια ἐτέρα δὲ κύπτει πρὸ κίστης κειμένης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. "Υψ. 0.28. Βοιωτίας. Π. "Αγγ. 4307.

Βομβύλιον. Γραφ. μέλ. "Εδ. κερρόν. Δύο πτηνὰ ἀντιμέτωπα, ὧν τὸ πρ. ἄρ. ἐστραμμένον ἔχει κεφαλὴν τετράποδος ζώου. "Υψ. 0.18. Θηβῶν. Π. "Αγγ. 5762.

Βομβύλιον. Γραφ. μέλ. "Εδ. κερρόν. "Οφίς πτηνοκέφαλος μεταξὺ δύο πτηνῶν. "Υψ. 0.18. Θηβῶν. Π. "Αγγ. 5763.

Βομβύλιον. Γραφ. μέλ. "Εδ. κερρόν. Ἡρακλῆς πρ. δ. ἄγχων ὄριν. "Υψ. 0.18. Θηβῶν. Π. "Αγγ. 5764.

Λήκυθος. Γραφ. μέλ. "Εδ. κερρόν. Εἰδῶλον "Αθηναῖς ἐπὶ βάθρου ἐν μέσῳ δύο μορφῶν φερουσῶν περικεφαλαιᾶς· ἑκατέρωθεν τούτων μορφὴ γυναικεῖα. "Υψ. 0.225. Ἀττικῆς. Π. "Αγγ. 5765.

Παναθηναϊκοῦ ἀμφορέως δύο τεμάχια ἄνευ γραφῶν. Ἐπιγραφή ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ΝΑΘΗΝ, ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ΝΑΘΛΩ. Μήκους 0.07. Ἀττικῆς. Π. "Αγγ. 5766-67.

"Αγγεῖον ἀρχαῖκόν ἄνευ γραφῶν, πηλοῦ ἐρυθροφαίου, ἄνευ γανώματος, σχήματος περίπου σφαιρικοῦ μετὰ καθέτου χυτηρίου. Φέρει κοσμήματα ἐγκεχαραγμένα, οἷον κλάδους. "Υψ. 0.18. Ἀμοργοῦ. Π. "Αγγ. 5768.

"Αγγεῖον ἀρχαῖκόν ἄνευ γραφῶν, πηλοῦ ραίου, σχήματος σφαιρικοῦ περίπου, ἔχον δύο ὦτα καὶ πῶμα. Φέρει κοσμήματα ἐγκεχαραγμένα ἐν τρισὶ ζώναις. "Υψ. 0.14. Ἀμοργοῦ. Π. "Αγγ. 5769.

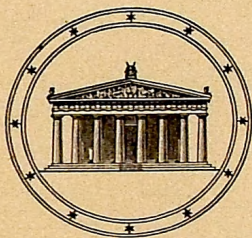
"Αγγεῖον μόνωτον ἀρχαῖκόν ἰδιόσημον πηλοῦ κερροῦ φέρον γραπτὰ γραμμικὰ κοσμήματα καὶ χυτήριον κάθιστον ἐπὶ τῆς κοιλίας, ἄνωθεν δὲ τοῦ στομίου τοξοειδῆ πλατεῖαν λαβὴν. "Υψ. 0.18. Ἀμοργοῦ. Π. "Αγγ. 5770.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1890

ΑΘΗΝΗΣΙΝ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΡΡΗ

1893

ΕΥΕΡΓΕΤΑΙ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΟΘΩΝ
ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ
Η ΕΠΙΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΦΙΛΑΡΧΑΙΩΝ
Η ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΣ
Ο ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ
Ο ΔΗΜΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΤΩΝ ΣΥΡΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΝΙΔΗΣ
DUC DE LUYNES
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΕΝΑΡΔΑΚΗΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΡΣΑΚΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΗΣ
ΣΙΜΩΝ Γ. ΣΙΝΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΡΩΜΑΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ. ΠΕΤΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΔΟΡΟΥΛΟΣ
HILARION ROUX
ΟΔΥΣΣΕΥΣ ΚΑΙ ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΕ
HEINRICH SCHLIEMANN
ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΒΑΛΛΙΕΡΗΣ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΗΦΑΙΣΤΙΔΗΣ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ
ΣΟΛΩΝ ΧΡΗΣΤΑΚΗ ΖΩΓΡΑΦΟΣ
ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ Ι. ΠΡΩΙΟΣ
ΟΘΩΝ Α. ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ
ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
BENIAMIN ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΖΑΡΙΦΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

THE EN AΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 20ῃ Ἰανουαρίου 1891, ἡμέρα Κυριακῇ, ὥρα 10^η π. μ. συνελθόντων ἐταίρων περὶ τοὺς πεντήκοντα, ὁ πρόεδρος Ἀλ. Κοντόσταυλος προσεφώνησεν αὐτοὺς καὶ εἶπεν, ὅτι ἀντικείμενον τῆς συνελεύσεως εἶναι ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐκθέσεως τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος καὶ ἡ ἐκλογή τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς τῶν λογαριασμῶν. Μεθ' ὃ παρελθὼν ὁ γραμματεὺς Στέφανος Α. Κουμανούδης ἀνέγνω τὴν ἐξῆς ἐκθεσιν·

Κύριοι,

Ἡ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας λογοδοσία ἄρχειται καὶ ἐφέτος ἀπὸ τοῦ περὶ τῶν ἐταίρων λόγου.

Ἑταῖροι τὸ παρελθὼν ἔτος εἰς τὸ μητρῶον ἡμῶν πρὸς τοῖς ὑπάρχουσιν ἐνεγράφησαν νέοι ὀγδοήκοντα εἰς.

Ἀπέθαναν δὲ ἐκ τῶν ἐνταυθα τε καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ οἰκούντων, καθόσον ἐμάθομεν, πέντε, ἐν οἷς ἐσχάτως καὶ ὁ πεφημισμένος Γερμανὸς ἀρχαιοδίφης Ἑρρίκος Σχλιέμαν.

Ὁ ἀνὴρ ἀπὸ ἐνθουσιασμοῦ μεγάλου πρὸς τὸν ἀθάνατον Ὅμηρον ὀρμηθεὶς καὶ ἔχων ἐν τῇ φύσει τὸ θυμόσοφον, ἤλπισεν, ὅτι ἂν ἐρευνητικῶς ἔσκαπτεν ὅπου ἔδει, θὰ ἐβλεπε τοῖς ὄμμασι καὶ θὰ ἔψαυε ταῖς χερσὶν ὅλον τὸν κατὰ τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν ἡρωϊκὸν βίον, εἰς οὗ τὴν ποτὲ ὑπαρξίν ἐφθασε νὰ πιστεύσῃ ἀστεμφῶς. Οὕτω δέ, ὦν καὶ πλούσιος, μεγίστας ἐν τοῖς ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ ὑμνηθεῖσι τόποις ἀνασκαφὰς ἐπεχείρησε καὶ διεξήγαγεν αὐτὰς μετ' ἐπιτυχίας, ἥτις ἐξέπληξεν ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Εἰ δὲ καὶ πάντα τὰ παρ' αὐτοῦ ἐξαχθέντα πορίσματα, ὅπως αὐτὸς τὰ ἐξέθηκεν ἐν ταῖς συγγραφαῖς του, δὲν ἔτυχον ἀκόμῃ τῆς κοινῆς τῶν ἐπαϊόντων ἀναγνωρίσεως, βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι δι' αὐτοῦ ἡ ἀρχαιολογία εἰς νέους εὐρυτέρους τῶν προτέρων ὀρίζοντας ἐκταθεῖσα, ἔλαβε ῥύμην γενναίαν πρὸς ἀκριβεστέραν ἐρευναν τοῦ κατὰ τὴν πολιὰν ἀρχαιότητα βίου τῶν περὶ τὴν Μεσόγειον λαῶν.

Ἡμεῖς δὲ οἱ Ἕλληνες μεγαλλιτέραν παρὰ τὰ ἄλλα φιλόρραχα ἔθνη ὀφείλομεν τῷ Σχλιέμαν χάριν, διότι οὐ μόνον τὸ Τρωϊκὸν Ἴλιον, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι Ἑλληνικοὶ τόποι μεγαλόδοξοι, ἐν σκότει τῶς καὶ σχεδὸν ἀγνωσίᾳ κεκρυμμένοι, αἱ Μυκῆναι, ἡ Τίρυνς, ὁ Ὀρχομενὸς διὰ τῶν αὐτοῦ ἐρευνῶν ἤχθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς τὸ ἡλιακὸν φῶς. Ἐνεκα δὲ αὐτοῦ ἔχει ἡ πρωτεύουσα ἡμῶν τὴν μοναδικὴν ἐν τῷ κόσμῳ Μυκηναίων ἀρχαιοτήτων συλλογὴν (1). Πρὸ ἐτῶν δὲ καὶ χορηγίαν γενναίαν εἶχεν ὁ ἀνὴρ προσενέγκῃ τῇ ἡμετέρᾳ Ἑταιρίᾳ πρὸς καθάρσεις τοῦ βαρβαρικοῦ ἐκείνου ἐπὶ τῶν προπυλαίων τῆς Ἀκροπόλεως πύργου (2), δι' ἣν καθάρσεις ὄχι μόνον ἐξηγνίσθη καὶ ὠραίσθη ὁ ἱερὸς τῆς Παλλάδος χώρος, ἀλλὰ καὶ γνώσις τελειότερα τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου τοῦ Μνησικλέους προσεγένετο ἡμῖν.

(1) Περὶ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ Σχλιέμαν, ἐξ ἧς αὕτη ἡ Συλλογὴ, ἴδε τὰ Πρακτικὰ τῆς ἐν Ἀθ. ἀρχαιολ. Ἑταιρ. ἀπὸ Ἰαν. 1876, μέχρι Ἰαν. 1877, ἐν σελ. 12 - 14.

(2) Περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἴδε Πρακτ. τῆς ἐν Ἀθῆν. ἀρχ. Ἑτ. ἀπὸ Ἰουν. 1874 μέχρι Δεκ. 1875, σελ. 11 καὶ 23-24. Ἐτι δὲ ἄρθρα δημοσιευθέντα ἐν τῷ Ἀθηναίῳ (περιοδικῷ Ἀθηναῶν), τόμ. 4ου (ἔτους 1875) σελ. 195-209, καὶ τόμ. 6ου (ἔτ. 1877), σελ. 287-308, (τὸ τελευταῖον ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος Λυσάνδρου Καρταντζόγλου).

Ταῦτα εἰπόντες εἰς μνημόσυνον ἑταίρου καὶ εὐεργέτου τῆς Ἑταιρίας, χωροῦμεν ἐπὶ τὰ ἄλλα ῥητέα.

Ἐκ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ τῶν ἀπὸ ἐτῶν ἐγγεγραμμένων εἰς τὸ τῆς Ἑταιρίας μητρώον καὶ διεσπαρμένων ὄντων πολλοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, συνδρομῶν τακτικῇ ἐντὸς τοῦ ἔτους κατέβαλον ἑταῖροι 165, καὶ δὴ 156 ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις οἰκούντων, 4 ἐκ Πειραιῶς, 1 ἐκ Κερκύρας, 4 ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐτι συνέδραμον δύο σωματεῖα ἦτοι κοινά, τὸ Ἐθνικὸν ἡμῶν πανεπιστήμιον, ὡς συνήθως, δρ. 1000 καὶ εἰς δῆμος τοῦ βασιλείου, ὁ τῶν Πειραιέων δρ. 100.

Τὰ ὀνόματα πάντων τῶν συνδραμόντων καὶ τὰ ποσὰ τῶν ἐκάστου συνδρομῶν θέλουσιν ἀναγραφῇ ἐν τέλει ταύτης τῆς ἐκθέσεως καὶ μετ' αὐτῆς συνεκδοθῇ.

Ἐξαιρετικῶς δ' ἐνταῦθα κατ' ἔθος μνημονεύομεν τοὺς δόντας ἀπὸ 100 δραχμῶν καὶ ἀνωτέρω. Ὁ ἐν Σμύρνῃ Ἰω. Μισθός ἐδωκε δρ. 300, ὁ ἐν Πετροπόλει Ν. Κοντογιαννάκης δρ. 100, καὶ οἱ ἐνταῦθα Δ. Μ. Βασιλείου καὶ Δ. Μίσσιος ὡσαύτως ἀνὰ δρ. 100 ἐκάτερος.

Ἐκτακτος δὲ προσφορὰ ἐκ δραχμῶν πεντακοσίων ἐστάλη ἡμῖν παρὰ τοῦ ἐν Βραβίλ τῆς Ῥωμουνίας Ἀλκιβ. Ἐμπεirikou. Ὡσαύτως παρὰ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς Αἰγύπτου Ῥήγα Σκενδεράνη 34 μετοχὰι τοῦ πατριωτικοῦ δανείου.

Εἰς ταύτας τὰς συνδρομὰς καὶ προσφορὰς προσεγένοντο κατὰ τὸ ἔτος καὶ ἄλλα τινὰ συνήθη εἰσοδήματα εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Ἑταιρίας, τόκοι δηλ. καὶ μερίσματα τῶν ἐν τῇ Ἐθνικῇ τραπεζῇ κεφαλαίων της. Ἰδίως δὲ τὰ ἐκ τῶν δύο ἐπετείων ἐκκυβεύσεων τοῦ ἀρχαιολογικοῦ λαχείου. Ὅποια δὲ νῦν ἡ ἐν γένει κατὰστάσις τοῦ χρηματικοῦ τῆς Ἑταιρίας, βλέπετε μὲν καὶ ἐκ τοῦ διανενημμένου εἰς πάντας ἡμᾶς ἐντύπου φύλλου τοῦ ἰσολογισμοῦ, θέλετε δὲ ἀκούσῃ μετ' ὀλίγον καὶ παρὰ τοῦ ταμείου τῆς Ἑταιρίας λεπτομερέστερον.

Ἔργα ἀρχαιολογικὰ ἐντὸς τοῦ ἔτους διεξήχθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου χρήμασι τῆς Ἑταιρίας τὰ ἐξῆς. Πρῶτον, ἀνασκαφαί. Ἐγένοντο δὲ ἑνδεκα, τρεῖς μὲν ἐν Ἀθήναις, ὀκτὼ δὲ ἐξω τῶν Ἀθηνῶν, πᾶσαι σχεδὸν καρποφόροι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ

ἦττον διὰ τὴν ἀρχαιομάθειαν ἐν γένει καὶ τὴν τέχνην ἰδίᾳ.

Ἡ πρώτη τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνασκαφῶν ἐγένετο πρὸς τῇ βορείῳ στενῇ πλευρᾷ τῆς Ἀττάλου στοᾶς, διὰ τὴν ἐξῆς περίστασιν. Προσεκλήθη ἡ Ἑταιρία ἐν μηνὶ Μαρτίῳ σπευστικῶς παρὰ τοῦ Ὑπουργείου παιδείας νὰ σκάψῃ ἐκεῖ ἐπὶ τόπου πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου δι' ἀνασκαφὰς ἐξηγορασμένου, διότι ἐμελλε νὰ ἀχθῇ δι' αὐτοῦ διαγωνίως καὶ σύρριζα σχεδὸν παρὰ τὸ βορειοδυτικὸν ἄκρον τῆς στοᾶς ἡ γραμμὴ τοῦ διὰ τῆς πόλεως σιδηροδρόμου τοῦ Ψύχα, καὶ ἔδει πρότερον νὰ γνωσθῇ, μήπως τὸ παρὰ τοῦ Ψύχα καταληφθῆσόμενον γήπεδον κρύπτῃ ὑπὸ τὴν νῦν ἐπιφάνειαν ἀρχαῖα κτίσματα. Ἦρξαντο λοιπὸν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἑταιρίας τῇ 23 Μαρτίου. Τὸ γήπεδον ἦτο ἱκανῶς εὐρύχωρον, σχήματος τετραγωνικοῦ ἐπιμήκους. Τὰ δὲ χῶματα τῆς ἐκσκαφῆς ἔκρινεν ἡ ἐπιστατοῦσα τοῦ Συμβουλίου ἐπιτροπὴ νὰ μὴ ἀποκομίζωνται ἀλλὰχόσε ἐξω τῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς ἐκάστοτε ἀνεσκάπτετο ἐν μέρος τοῦ χώρου μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους καὶ ἤρευνᾶτο καλῶς καὶ ἐξήγετο πᾶν ὅ τι ἐν αὐτῷ εὐρίσκετο ἀρχαῖον μὴ ὄν τεθεμελιωμένον ἐκπαλαι, νὰ γειμίζεται πάλιν ὁ ἀνοιχθεὶς βόθρος διὰ τῶν αὐτῶν χωμάτων καὶ οὕτω νὰ προχωρῇ ἡ ἐργασία μέχρις οὗ ὁ ὅλος χώρος ἐρευνηθῇ, ὃ καὶ ἐγένετο, πλὴν ὅτι κατὰ μῆκος τῶν τριῶν τοῦ γηπέδου πλευρῶν, ἤτοι τῆς παρὰ τὴν ὁδὸν Ἀδριανοῦ βορείας καὶ τῶν ἄλλων δύο, τῆς δυτικῆς καὶ τῆς ἀνατολικῆς, τῶν παρὰ γειτονευούσας ἰδιωτικὰς οἰκίας, ἀφήκαμεν ἄσκαπτον μίαν ὡς ἐνὸς μέτρου πλάτους ταινίαν γῆς πρὸς ἀσφάλειαν ἀπὸ καταπτώσεων. Αἱ ἐργασίαι ἐληξαν τῇ 19 Μαΐου. Καὶ λέγομεν νῦν, ὅτι οὐδὲν τεθεμελιωμένον ἀρχαῖον κτίσμα ἢ βᾶθρον μονὸν ἐφάνη ἐν τῷ ἀνασκαφέντι χώρῳ, φρεάτια δὲ μόνον τρία τέσσαρα ἀδήλων χρόνων καὶ οὐδὲν ἔχοντα τὸ ἀξιοπερίεργον, καθὼς καὶ τινες κακόκτιστοι θεμέλιοι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, οὓς διελύομεν χάριν ἐξαγωγῆς τῶν ἐν αὐτοῖς ἐνεκτισμένων γλυπτῶν ἢ ἐνεπιγράφων μαρμάρων, ἅπερ δὲν ἦσαν ὀλίγα οὐδὲ ὅλως ἄσημα. Ὑφῆρναν δὲ μάλιστα τὴν ἐπιστατήσασαν εἰς τὸ ἔργον ἐπιτροπὴν οἱ ἐντελῶς γυμνωθέντες μέχρι 5,80 μέτρων βᾶθρους τοῖχοι βορείοι τῆς στοᾶς, μέχρι δηλ. αὐτῶν τῶν κατωτάτων θεμελίων, διότι ἐφάνησαν καλῶς συνεστηκότες καὶ ἀλώβητοι πάν-

τες οἱ δόμοι αὐτῶν καὶ ἀριθμηθέντες ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ἐξέχουσης ζώνης, (ἥτις εἶναι ἰσοϋψῆς τῇ ζώνῃ τῆς ἔσω τῆς στοᾶς ὑπαρχούσης μαρμαρίνης ἐξέδρας,) εὐρέθησαν ὄντες εἰκοσιδύο (1).

Ἀλλὰ καὶ τὸ ὀχυρωματικὸν ἐκεῖνο κτίσμα, ὅπερ, ὡς πασίγνωστον, ἀρχόμενον ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ τῆς στοᾶς τοίχου χωρεῖ λοξῶς πρὸς ἀνατολὰς καὶ μεσημβρίαν, γυμνωθὲν νῦν διὰ τῆς ἐκσκαφῆς, ἐφάνη κάλλιστα ἐκτισμένον ἰσοδομικῶς εἰς βάθος μέχρι ὅκτῳ δόμων ἰσοϋψῶν, ἐνῷ τὸ νῦν ἀνωτάτω αὐτοῦ μέρος (ὅχι βέβαια τὸ ἀρχικόν,) ἔχει μίαν ἐκ μεγάλων πλατέων λίθων διαθέουσαν κατὰ μῆκος ζώνην, ὁποίαν δηλ. ζώνην εἶχον καὶ ἐν μέρει ἔχουσιν ἔτι οἱ δύο σύγχρονοι αὐτοῦ πύργοι, οἱ προσοικοδομηθέντες ποτὲ τῷ δυτικῷ προσώπῳ τῆς Ἀττάλου στοᾶς μετὰ τὴν αὐτῆς κατερείπωσιν (2). Κατωτάτω δὲ παρὰ τοὺς τοῦ ὀχυρωματικοῦ τούτου κτίσματος θεμελίους ἐφάνη νῦν ὀχρεὶς κεραμόκτιστος ὕδατος ὀλίγου ρέοντος ἀνατολόθεν καὶ εἰσδύοντος εἰς μικρὸν κτιστὸν χωνευτήριον ἐν τῇ κιμωλίᾳ πρὸς τῇ γωνίᾳ τῇ σχηματιζομένη ἐκ τῆς συμβολῆς τοῦ τοίχου τούτου πρὸς τὸν ὀπίσθιον τῆς στοᾶς (3).

(1) Ἐκαστος τῶν δόμων προέχει μικρὸν καθ' ὅσον χωρεῖ εἰς βάθος ὁ τοίχος, καὶ τοῦτο οὕτως ἐνέχει μέτρων 4,60, ἐκεῖ δὲ διὰ μιᾶς ἡ προοχὴ γίνεται μεγαλλιτέρα, ἕως μιᾶς σπιθαμῆς. Ἐγνώσθη δὲ παρατηρήσει ἀκριβεῖ, ὅτι τὸ ἐκεῖ παρὰ τὸν τοῖχον ἔδαφος εἶναι σκυρωτὸν, ἐκ παλαιῶν βεβαίως χρόνων. Ἀπ' αὐτοῦ δὲ ἀνωτέρῳ ἢ γωνίᾳ τοῦ τοίχου τῆς στοᾶς ἡ βορειοανατολική, ἕως ἐν ἀνάστημα ἀνθρώπου, ὁράται ἐπεικὴς ἀποτετριμμένη, πιθανῶς παλοῦσα τοῦτο ἐκ τῆς προστριβῆς τῶν ἀρχαίων παρερχομένων ἐκεῖ κάτω ἀνθρώπων τε καὶ ὑποζυγίων καὶ ἄμαζων. Ἡ δὲ προοχὴ τοῦ τοίχου ἡ μεγαλλιτέρα, ἣν εἵπομεν, οὕτω χωρεῖ ἔτι κατωτέρω εἰς βάθος 1,20 μέτρον, ὥστε νὰ ἀποτελῶνται τὸ ὅλον μέτρα 5,80. Ἐκεῖ δὲ εἶδομεν ἀναδύσαν ὀλίγον ὕδωρ. Ἀλλὰ καὶ κατωτέρω ἔτι ἐφάνησαν εἰσχωροῦντες ἐν τῷ φυσικῷ ἐδάφει θεμέλιοι λίθοι, ἀνωμάλως καὶ πριονηδὸν ἐξέχοντες, ὁποίους ἄλλοτε εἶδομεν ἐν τοῖς ἀνατολικῶς τοῦ Διονυσιακοῦ θεάτρου μακροῖς προστεχίσμασιν.

(2) Ὑπῆρχεν, ὡς γνωστὸν, καὶ τρίτος πύργος, ὃν ἡ Ἑταιρία ἡμῶν καλῶς ποιοῦσα διέλιπε πρὸ πολλῶν ἐτῶν, ἐξαγαγούσα δ' ἐξ αὐτοῦ πολλὰ καὶ καλὰ γλυπτά καὶ ἐνεπίγραφα μάρμαρα τῶν ἀρχαιότερων χρόνων, ἀνῆρσεν ἅμα καὶ τὴν ἀρχαιολόγων τινῶν ἐσφαλμένην δόξαν, ὅτι δῆθεν ἦσαν τὰ κτίσματα ταῦτα υπολείμματα τῆς περιφήμου Ποικίλης στοᾶς. Θὰ ἔλθῃ δὲ, ἐλπίζομεν, προσεχῶς ὁ καιρὸς τῆς καθαιρέσεως καὶ τῶν ἄλλων δύο πύργων, ὅταν ἡ Ἑταιρία ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου τῆς τελείας ἀναδείξεως τῆς Ἀττάλου στοᾶς, ἐξαγορασθεῖσων ἤδη οἰκίων τινῶν ἰδιωτικῶν, τῶν ἐπ' αὐτῆς ἐπικαθημένων.

(3) Ἡ συμβολὴ αὕτη σημειωτέον ὅτι εἶναι ἀπλὴ προσπλησίασις, προσκόλ-

Δὲν εἶναι δὲ πρὸς τοῖς εἰρημένοις περιττὸν νὰ ῥηθῇ σήμερον καὶ τοῦτο. ὅτι ἡ στερεὰ καὶ τεχνικὴ ἐξ ὁμοφυοῦς ὕλικου κατασκευὴ τοῦ ὀχυρωματικοῦ τούτου κτίσματος φαίνεται ἀποκρούουσα τὴν ἰδέαν τοῦ ὅτι ἐκτίσθη ποτὲ σπουδαστικῶς ἐν καιρῷ ἐπικειμένης εἰσβολῆς βαρβάρων ἐθνῶν, ἐξ ἐναντίας δεικνύεται ὡς ἔργον ἀπὸ μεγάλης παρασκευῆς καὶ ἐν χρόνῳ μακρῷ ἐκτελεσθέν.

Τὰ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἐξαχθέντα διαφόρου ὕλης ἀρχαῖα δὲν ἦσαν, πλὴν τριῶν ἢ τεσσάρων, ἀξιόλογα. Ὅμως δὲ καταλεχθήτωσαν ἐνταῦθα συνοπτικῶς.

ΑΙΘΙΝΑ

Ἀρχιτεκτονικὰ μέλη καὶ φρούστομα καὶ σαρκοφάγων τεμάχια.....	33
Γλυπτὰ τεμάχια (περιφερῇ τε καὶ ἀνάγλυφα καὶ κε- φαλαί) ἐν οἷς μία Μήτηρ θεῶν ἐν ναϊδίῳ.....	53

Ἐπιγραφαί

Ψηφίσματα.....	2
Ἀναθηματικαί.....	5
Ἐφηβική.....	1
Κατάλογοι ὀνομάτων διαφόροι.....	4
Ἐπιτύμβια.....	4
Ἀδιάγνωστοι εἰσέτι.....	6
Εἰς μεταφορὰν.....	22 (1)
	108

λησις, ὅχι σύμφυσις ἢ συμπλοκὴ τοίχων ὀργανική. Παρατηροῦμεν δὲ σήμερον ὅτι ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ E. Curtius, τῷ ἐπιγεγραμμένῳ Die Stadtgeschichte von Athen, ἐν πίν. VI, ὑπάρχει σχέδιον ἐν ᾧ ἡ συμβολὴ αὕτη δὲν φαίνεται οὐδὲ ποσῶς, ἐχαράχθη δ' ὁ ὀχυρωματικὸς τοίχος ἀρχόμενος ἐξωτέρῳ τῆς στοᾶς καὶ λαμβάνων ἀνατολικὸδύρειον διεύθυνσιν. Ἀλλὰ καὶ πρότερον καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν τῆς Ἐταιρίας ἀνασκαφῆν τὸ σημεῖον τῆς συμβολῆς ἐφαίνετο ἀριδηλότερα τοῖς πᾶσιν, καὶ ὅτι ὁ ὀχυρωματικὸς τοίχος ἔχει νοτιανατολικὴν διεύθυνσιν. Οὕτω δέ, ὡς ἡμεῖς λέγομεν, ἐχαράχθησαν τὰ ὄντα ἤδη καὶ παρὰ τῷ Wachsmuth (Die Stadt Athen) καὶ παρ' ἄλλοις.

(1) Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ἐδημοσιεύθησαν ἤδη πέντε, ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1890, σελ. 105-110.

Ἐκ μεταφορᾶς 108

ΠΗΛΙΝΑ

Ἀγγεῖον κοινόν	1	
Κωνικὰ καὶ πυραμιδοειδῆ σωματίδια	<u>2</u>	3

ΧΑΛΚΑ

Νομίσματα (Βυζαντινά, Φραγκικά, Ἑνετικά καὶ νεωτερικά) τὰ πλείστα ἐφθαρμένα	31
Σφραγὶς νεωτερικῆ	<u>1</u>
Τὸ ὅλον κομμάτια	143

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 2,826.70.

Ἐπιλέγομεν δὲ ὅτι τὸ Συμβούλιον δις ἤδη ἐγγράφως παρέκλεσε τὸ Ὑπουργεῖον παιδείας, ὅπως ληφθῇ πᾶσα πρόνοια ὑπὲρ τοῦ νὰ μὴ πάθῃ τινὰ βλάβην ἐκ τοῦ πολλοῦ πλησιασμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου ἢ ἀρχαία οἰκοδομή, μηδὲ καταλαμβανομένου ὁλοκλήρου τοῦ τέως δημοσίου γηπέδου, προσκολληθῶσι τυχὸν εἰς αὐτὴν κτίσματα σιδηροδρομικῆς ὑπηρεσίας, καὶ ἐλπίζει, ὅτι θὰ εἰσακουσθῇ. Ὑπάρχει δὲ καὶ τις ἀλλοία ἐλπίς ἢ μᾶλλον εὐχὴ ἐν τοῖς στήθεσι τῶν φιλαρχαίων κρυπτομένη ὑπὲρ τοῦ νὰ ματαιωθῇ ὅλως ἢ ἐκείθεν διέλασις τοῦ σιδηροδρόμου, ἂν ἐν τῇ διὰ τῆς πόλεως μακρᾷ γραμμῇ ἐπιπροσθήσῃ κανὲν ἀρχαῖον σημαντικὸν οἰκοδόμημα, ὅτε θὰ εἶναι πάντως ἀνάγκη αἰ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ νόμου σχετικαὶ διατάξεις νὰ ἰσχύσωσιν ἀπαραβάτως.

Ἡ δευτέρα τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνασκαφῶν τοῦ ἔτους εἶναι ἡ πρὸς δυσμὰς τοῦ ὥρολογίου Ἀρδουρίκου τοῦ Κυρρήστου, ἐν τῷ γηπέδῳ τῆς πρὸ ἐτῶν τινῶν ἐξαγορασθείσης καὶ καθαιρεθείσης οἰκίας τοῦ ἱατροῦ Λύτσια. Ἐκεῖ αἱ ἐργασίαι, ἃς πρὸ πολὺ εἶχεν ὑποσχεθῇ ἡ Ἐταιρία, ἤρξαντο τῇ 22 Μαΐου, ἐξακολουθοῦσι νῦν καὶ ἐξακολουθήσουσιν ἐπὶ πολὺ, πιθανῶς ἐπὶ ἔτη, πόσα ἄδηλον· διότι ταύτην τὴν τύχην ἔχουσι τὰ ἀρχαιολογικὰ ἔργα, ὅχι μό-

νον παρ' ἡμῖν ἐν Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς λ.χ. ἐν Ἰταλίᾳ. Ἦδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1884 εἶχε προαναγγεῖλῃ εἰς τοὺς Ἑταίρους τὸ τότε Συμβούλιον τῆς Ἑταιρίας τὴν ἀνασκαφὴν, ὡς προσεχῇ, ὅτε καὶ ἐξετέθησαν οἱ λόγοι οἱ πείθοντες πάντα τινά, ὅτι βεβαίως αἱ σκαπάναι τῶν ἐργατῶν ἐμελλον ν' ἀναδείξωσι κρυπτόμενον ὑπὸ τὴν γῆν οἰκοδόμημα μέγα καὶ ἀξιολόγον (1), τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται. Θαυμάζουσι σήμερον οἱ διαβαίνοντες ἐκεῖθεν τὸ πλῆθος τῶν ἀναφανέντων κιόνων καὶ μάλιστα τὸ πρό-
 πυλον ἢ πρόστων τὸ πρὸς τὸ ὥρολόγιον τοῦ Κυρρήστου ἐστραμ-
 μένον. Ἄλλ' ἐρωτῶντες τοὺς ἐπιστατοῦντας εἰς τὴν ἀνασκαφὴν, « τί εἶναι τὸ κτίριον αὐτό; » καὶ μὴ λαμβάνοντες βεβαίαν ἀπό-
 κρισιν, ἀποχωροῦσιν ἀθυρότεροι οἱ πολλοί, τινὲς δὲ ἀναμνη-
 σκόμενοι, ὅτι ἔχουσιν οἶκοι τὸν Πausanίαν, σπεύδουσι ν' ἀνελί-
 ξωσι τὰς σελίδας τῆς περιηγήσεώς του, μὴ ὑποπτεύουμενοι, ὅτι οὐδὲν θὰ εὕρωσιν ἐν αὐταῖς, ὡς οὐδὲ περὶ τοῦ ὥρολογίου τοῦ Κυρρήστου, περὶ τῆς Πnyκός, καὶ περὶ ἄλλων τινῶν ἐγραψεν ὁ Πausanίας, ἢ, γράψαντος αὐτοῦ, δὲν μᾶς τὸ παρέδωκαν οἱ ἀν-
 τιγραφεῖς του. Ἡμεῖς δ' ἐνταῦθα σήμερον, πρὶν ἢ εἰπωμεν, ὁ-
 ποῖον πιθανώτατα ἢ σχεδὸν βεβαίως δύναται νὰ λάβῃ ὄνομα ἢ ἀνασκαπτομένη οἰκοδομή, προτάσσομεν εἰσχωγικῶς τὰδε·

Ἡ Ἑταιρία ἀρχομένου τοῦ ἔργου εἶχεν εἰς τὴν διάθεσίν της μόνον τὸ γήπεδον τοῦ Λύτσια καὶ αὐτὸ ἀνέσκαπτεν, ἀφείσα μάλιστα τὰ νοτιώτατα καὶ ὑψηλότερα αὐτοῦ μέρη ἄσκαπτα, ἔνθα καὶ δωμάτια τινα εὐτελῇ δὲν καθήρεσε μέχρι τοῦδε, ὡς χρησιμεύοντα τὸ μὲν εἰς προσωρινὴν ἐναπόθεσιν κινητῶν ἀρ-
 χαίων, τὸ δὲ εἰς κατοικίαν μιᾶς πτωχῆς οἰκογενείας, ἀπὸ ἐτῶν ἤδη φυλαττούσης τὸ ἀρχαιοβριθὲς γήπεδον. Μετ' οὐ πολὺ δέ, ἀφοῦ ὁ Τουρκικὸς λουτρὼν, ὁ δυτικῶς τοῦ γηπέδου τούτου ἀπε-
 δείχθη ἐπιπροσθὼν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς ἀνασκαφῆς, ὡς ἐκτισμέ-
 νος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῆς ἀρχαίας οἰκοδομῆς, συνεχώρησεν ἡ Κυ-

(1) Ἐγνωρίζετο μὲν πρὸ πεντηκονταετίας, ὅτι τὸ ἀνατολικονότιον αὐτοῦ μέ-
 ρος ὑπῆρχεν ἐν τῷ βάλει τοῦ γηπέδου τοῦ Λύτσια, ἢ δὲ προέκτασός του πρὸς βορρᾶν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀρτοποιείου, ἀλλὰ ἡ πρώτη περὶ αὐτοῦ ἀκριβεστερά ἀφήγησις μετὰ καὶ τινος ἰχνογραφήματος ἐδόθη ἐν ἔτει 1865 ὑπὸ τοῦ Bernh. Schmidt ἐν τῷ Rhein. Mus. XX, σελ. 161.

βέρνησις εἰς τὴν Ἑταιρίαν νὰ τὸν καθαιρέσῃ, καὶ ἐδόθη αὐτῇ τότε καὶ ὑπόσχεσις ὅτι θὰ καταργηθῇ καὶ ἡ βορείως τοῦ αὐλογύρου τοῦ Λύτσια καὶ τοῦ λουτρῶνος ὁδὸς Ἑπαμινώνδα, θὰ μετατοπισθῇ δὲ ἐν καιρῷ εὐθέως ἀλλαχοῦ καὶ τὸ ἐπὶ τῆς βορείας πλευρᾶς τῆς ὁδοῦ ταύτης κείμενον στρατιωτικὸν ἀρτοποιεῖον, ὅπως δυνηθῇ ἡ Ἑταιρία νὰ καθαιρέσῃ τὰ ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ κτίσματα χάριν τῆς ἀνασκαφῆς, διότι ἐν αὐτοῖς ὑπάρχει καὶ φαίνεται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἡ συνέχεια τῆς πολυστύλου ἀρχαίας οἰκοδομῆς καὶ μάλιστα ἐν τῶν ὑψηλότερα αὐτῆς διασωθέντων μερῶν, κίονες δύο ὀρθοὶ μετὰ κιονοκράνων καὶ ἐπιστυλίου. Ἐκ τούτων πάντων μέχρι τῆς ὥρας συνετελέσθη μόνον ἡ καθαιρέσις τοῦ λουτρῶνος ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας, ἐλπίζομεν δὲ καὶ τὰ ἄλλα ὑπεσχημένα πάντα νὰ λάβωσι τέλος αἰσιον, ἀφοῦ εἶδομεν, ὅτι οὐδεμία παρενεβλήθη δυσκολία τῇ Ἑταιρίᾳ εἰς τὸ νὰ ἀνασκάψῃ μέρος ἱκανὸν τῆς ὁδοῦ Ἑπαμινώνδα καὶ ὅλον τὸ πλάτος τῆς μεταξὺ τοῦ κιγκλιδοφράκτου νεωτερικοῦ περιβόλου τοῦ Ὁρολογίου καὶ τοῦ γηπέδου Λύτσια, ἔνθα μάλιστα ἀπεκαλύφθη τὸ ἐπιφανέστατον μέρος τῆς ἀρχαίας οἰκοδομῆς, τὸ Πρόπυλον.

Ταῦτα ἐκρίναμεν ἀναγκαῖον νὰ ἀφηγηθῶμεν, ὡς προῦποδεικνύοντα τὴν μέλλουσαν τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης πορείαν, ἥτις (ἅς μὴ σιγηθῇ καὶ τοῦτο) δυσχέρειαν μίαν μεγάλην θὰ ἔχῃ εἰς τὸ μέλλον νὰ νικήσῃ, ὅποτεν ἡ Ἑταιρία καὶ ἡ Κυβέρνησις ἐπιδιώξωσι τὴν καθαιρέσιν οὐκ ὀλίγων πρὸς δυσμὰς ἐπιπροσθουσῶν οἰκίων καὶ τοῦ ἐν μέσῃ σχεδὸν τῇ ὁδῷ μικροῦ τῶν Δυτικῶν ναοῦ, ἵνα οὕτω χωρήσωσιν ἀπαρκαλύτως αἱ σκαφαὶ μέχρι τοῦ Τετρακινίου τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος, μεθ' οὗ φαίνεται ἐν σχέσει οὕσα ἡ νῦν μόνον κατὰ τὸ ἐν περίπου ἔκτον ἢ ἑβδόμον μέρος τῆς ὑφ' ἡμῶν ἐκχωσθεῖσα πολυστύλος οἰκοδομῇ.

Τὸ μέρος αὐτῆς τοῦτο εἶναι ἡ νοτιοανατολικὴ γωνία ἐνὸς ὅλου, εὐλόγως ὑποτιθεμένου τετραγώνου ἐπιμήκους, καὶ παρουσιάζεται νῦν εἰς σχῆμα κεφαλαίου γράμματος γάμμα, πρὸς ἄρκτον βλεπόντων καὶ δύσιν τῶν δύο αὐτοῦ σκελῶν.

Καθὼς δὲ βλέπουσιν οἱ ἐν Ἀθήναις τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην ἐπισκεπτόμενοι καὶ καθὼς θέλει δείξῃ τὸ ἐν τέλει τῆς παρούσης

ἐκθέσεως δημοσιευθησόμενον σχέδιον (1), ὁρῶνται ἐν τῷ μέχρι τοῦδε ἀποκαλυφθέντι χώρῳ τάδε:

Ἐκτενὲς δάπεδον ὑπαιθρον, μεγάλαις τετραγώνοις πλαξίν ἐστρωμένον καὶ περὶ αὐτό, (νῦν δηλ. μόνον ἐντὸς τῶν δύο τοῦ γάμμου σκελῶν) κίονες ὀρθοὶ μαρμάρينوι, ὑπόλειμμα στοᾶς, ὅχι ὅλον τὸ ποτὲ ὕψος τῶν σῶζοντες δεκατέσσαρες. Οὗτοι ἴστανται ἐπὶ στυλοβάτου κατὰ μίαν βαθμίδα ὑψηλοτέρου τοῦ πλακοστρώτου ὑπαιθρου καὶ ἐπὶ βάσεων Ἰωνικοῦ ρυθμοῦ, ὄντες ἀρράβδωτοι. Ὑπὸ τὴν βαθμίδα δὲ ὀχετὸς καλῶς ἐκ πώρου πεποιημένος περιθίει διὰ τὰ ὄμβρια ὕδατα. Τὸ κατὰ βάθος ἦτοι πλάτος τῆς στοᾶς δάπεδον εἶναι, καὶ ἦτο ἴσως ἑκπαλαι, ἄστρωτον. Ὅπισω δὲ αὐτῆς ὑπάρχει ἄλλος ἴσου βάθους χώρος κεχωρισμένος διὰ χαμηλοῦ μαρμαρίνου στυλοβάτου, ἄστρωτος καὶ αὐτός, διαιρούμενος εἰς δωμάτια μετρίου μεγέθους, ὧν τινα διακρίνονται σαφῶς, ἔχοντα μαρμάρινον τὸν πρόσθιον τοῖχον, διακοπτόμενον διὰ τῶν θυραίων αὐτῶν ἀνοιγμάτων, ὑψούμενον δὲ μέχρι ἐνὸς καὶ ἡμίσεος περίπου μέτρου, ἐνθα ζῶνῃ τις μετὰ κυματίου ὡς γείσωμα ὑποδεικνύει ἡμῖν, ὅτι ἡ ἄνωτέρω αὐτοῦ τοιχοδομία θὰ ἦτο ποτε ἐξ ἀλλοίου ὕλικου πεποιημένη. Ὁ τοῖχος ὅμως οὗτος ὁ μαρμάρινος καὶ ἡ εἰς δωμάτια διαίσεις διὰ θυρῶν πανταχοῦ δὲν σφίζεται, ἀλλὰ, κατὰ τὸ πλεῖστον, τὸ κάτω του μόνον μέρος τὸ μαρμάρινον, ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἐπὶ τοῦ πρὸς δύσιν σκέλους τοῦ γάμμου κίονες ἐννέα ἀρράβδωτοι καὶ ἄνευ βάσεων καὶ εἰς ὅχι ἀκριβῶς τὴν αὐτὴν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόστασιν ἴστανται νῦν, ὡς τις δευτέρα στῳικὴ σειρὰ, ἐπίσης καὶ αὐτοί, ὡς οἱ τῆς προειρημένης στοᾶς οὐχὶ τὸ ἀρχικὸν αὐτῶν ὕψος σῶζοντες. Φαίνεται δὲ ἐκ πολλῶν τεκμηρίων, ὅτι ἑκπαλαι μετασκευὴ ἐνταῦθα ἐγένετο. Περαιοῦται δὲ κατὰ τὸ βάθος του ὁ χώρος οὗτος ὁ δεύτερος, ὁ τῶν ποτὲ δωματίων, ἐν τῇ μακροτέρᾳ νοτίῃ γραμμῇ τῆς ὅλης οἰκοδομῆς, διὰ τοίχου ἐκ πωρίνων λίθων, συγκρατοῦντος τὸ ἐκεῖ φυσικὸν τῆς γῆς ὕψωμα, οὕτω δ' ἐν μέρει καὶ ἐν τῇ πρὸς ἀνατολὰς γραμμῇ.

Ἐπὶ δὲ ταύτης τῆς ἀνατολικῆς γραμμῆς τῆς ὅλης οἰκοδομῆς ἐν ἀποστάσει ἱκανῇ ἀπὸ τῆς γωνίας, τῆς συναπτούσης τὰ δύο

(1) Ἴδε πλῖναξα Α.

τοῦ γάμμα σκέλη προέχει ὅχι πολὺ τὸ Πρόπυλον, ὃν εὐρύχωρόν, μεγίσταις καὶ παχείαις πλαξὶ ἐστρωμένον καὶ τέσσαρσι πολὺ παχυτέροις τῶν τῆς στοῦς κίοσι κεκοσμημένον καὶ τριπλῇ πυλαίῳ ἀνοίγματι ἀνεφγμένον πρὸς τὰ ἐντός, μεθ' ὃ δύο ἄλλοι κίονες ὀρθοὶ μικροτέρων διαστάσεων ἴστανται, ἡ δ' ἔνθεν καὶ ἔνθεν παρastas κεκολωθωμένη ὁρᾶται. Καὶ οὗτοι δὲ οἱ κίονες, οὐ σφζοντες νῦν τὸ ἀρχικόν των ὕψος, βαίνουσιν ἐπὶ βάσεων Ἰωνικῶν καὶ εἶναι ἀρράβδωτοι. Διὰ τοῦ Προπύλου τούτου ἐξήρχοντό ποτε οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τὴν ὑψηλοτέραν φυσικῶς πλατεῖαν, ἐφ' ἣς ἱδρύται τὸ Ὁρολόγιον τοῦ Κυρρήστου ἀνδρός. Ἀλλὰ τὴν ἐξοδὸν ταύτην εὕρομεν, ὅτε ἐσκάπτομεν, κεκλεισμένην ἤτοι ἀπφοδομημένην διὰ κλίμακός τινος ἀνωφεροῦς, καταλαμβανούσης τὸ ὅλον πλάτος τοῦ Προπύλου, καὶ ἀρχομένης, παρὰδοξον εἰπεῖν, ἀπὸ μέσων τῶν τεσσάρων κίωνων, κατεσκευασμένης δὲ πάνυ στερεῶς ἐκ λίθων πωρίνων. Παραδοξότερον δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἀφοῦ ταύτην κακόθετον καὶ κακόσχημον οὔσαν καθηρέσαμεν, ὡς ἔπρεπεν, εὕρομεν ὑπ' αὐτὴν, μετὰ τινα συμπεφορημένα χῶματα, ἄλλην ὁμοίαν εἰς βάθος ἐνός καὶ ἡμίσεος περίπου μέτρου, ἐπικαλύπτουσιν καὶ αὐτὴν τὰ καλὰ καὶ σχεδὸν ἄθικτα μάρμαρα τοῦ στυλοβάτου τοῦ Προπύλου καὶ τῆς βαθμίδος αὐτοῦ τῆς πρὸς τὰ ἔξω. Πειθόμεθα δέ, ὅτι αἱ δύο αὗται κλίμακες ἐν διαφόροις μὲν, ἐπεικῶς δὲ παλαιοῖς χρόνοις κατεσκευάσθησαν δι' οἷουςδὴποτε λόγους, διότι εἶδομεν τῆς δευτέρας τούτων προέκτασιν τινα χωροῦσαν πρὸς τὰ ἄνω καὶ δὴ εὐθὺ πρὸς τὰς τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων ἐκείνας καμάρας τὰς κατὰ νῶτον τοῦ Ὁρολογίου. Ταύτης τῆς προεκτάσεως τοὺς οὐχὶ καλῶς συνεστηκότας λίθους δὲν διελύσαμεν, ἀλλ' ἀφήκαμεν κατὰ χώραν, ἐπειδὴ ἐφάνησαν ὄντες ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους καὶ οὐδεμία ἦτο χρεία νὰ μετακινήθωσι.

Πρὸ τοῦ Προπύλου δὲ εὕρομεν ὑδραγωγὸν ἐπιμελέστατα κατεσκευασμένον πωρίνοις λίθοις, ἐξ οὗ ἀφῆρέσαμεν τοὺς σκέποντας αὐτὸν μεγάλους λίθους, ἵνα ἀναδειχθῇ καθ' ὅλοκληρίαν ἡ προειρημένη μαρμαρίνη τοῦ Προπύλου βαθμὶς, δὲν μετεκινήσαμεν δὲ τοὺς ἄλλους λίθους, δι' ὧν ἔτι ὁ ἀγωγὸς σκέπεται, κάμπτων τὴν ἀνατολικοβορρεῖον γωνίαν τοῦ Προπύλου καὶ λαμβάνων ἤδη ἴξιν λοζὴν πρὸς δύοσιν καὶ ἄρκτον, εἰσχωρῶν δὲ εἰς τὸν ἐτι ἄσκα-

πτον χώρον, πιθανῶς ὑπὸ τὸ πλακόστρωτον ὑπαιθρον, ἂν σφίζε-
ται αὐτὸ καὶ ἐκεῖ (1).

Τὰ μέχρι τοῦδε ῥηθέντα περὶ τῶν φανέντων μερῶν τῆς οἰκο-
δομῆς ταύτης, εἰ καὶ φαίνονται μακρά, δὲν εἶναι ὁμῶς καθ' ἃ
πέπεισμαι, ἐπαρκῆ οὔτε ἀρχιτεκτονικῶς οὔτε ἄλλως. Ἄλλ' ἀνάγκη
νὰ περιορίσω τὸν λόγον καὶ ἰδίως νὰ μὴ θίξω τὸ ζήτημα τοῦ ἂν
εἶχεν ἢ δὲν εἶχεν ἔτι καὶ ἄλλην πρὸς ἀνατολὰς ἐξοδὸν ἢ οἰκοδομὴν
κατὰ τὴν ἴξιν αὐτῆς τὴν ἐπ' ἄρκτου. ὥστε εἰς τὸ μεταξὺ τῶν δύο
ἐξόδων διάστημα νὰ ἀντικρύζῃ τὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἀρχηγέτιδος τε-
τρακιδίου. Ταῦτα θὰ δεῖξωσιν αἱ μέλλουσαι ἀνασκαφαί. Ἀλλὰ
πάντως εἶναι χρεῖα νὰ ῥηθῶσιν ὀλίγα τινὰ ἔτι περὶ τοῦ κατὰ
πιθανότητα πολλὴν δοτέου ὀνόματος εἰς τὴν ἀνασκαπτομένην
οἰκοδομήν. Πρὸ ἐβδομάδων τινῶν ἔτι εἴχομεν οὐ μικρὰς ἀμφι-
βολίας, ἀλλὰ νῦν ἐκ τεκμηρίων τινῶν, ἃ ἐν τῷ μεταξὺ πλείοτερον
ἐμελετήθησαν, πειθόμεθα σχεδὸν ἐντελῶς, ὅτι: τὸ κτίσμα τοῦτο,
εἰ μὴ ἐξ ἀρχῆς τῆς κτίσεώς του, πάντως ὁμῶς ἐπὶ τῶν μετὰ
Χριστὸν Ῥωμαϊκῶν χρόνων, ἦτο ἀγορά. Πρῶτον τεκμήριον ἡ εὐ-
λόγως ἔνεκα τῆς τοπικῆς θέσεως ὑποτιθεμένη ὀργανικὴ σχέσις τοῦ
Τετρακιδίου τῆς Ἀθηνᾶς πρὸς τοῦτο τὸ κτίσμα καὶ ἡ ἐκεῖ ἐνι-
δρυμένη ἐκπαλαί πασίγνωστος ἐπιγραφὴ ἡ περιέχουσα Καίσα-
ρικὴν διάταξιν περὶ τῶν γεωργούντων τὸ ἔλαιον καὶ τῆς ὀφειλο-
μένης ὑπ' αὐτῶν κταφορᾶς εἰς τὸ δημόσιον κτλ. Δεύτερον ἀνα-
θήματα ἀγορανόμων μαρμάρια μετὰ κοιλωμάτων χωρητικότη-
τος, μέτρα δηλ. ἐπίσημα δύο εὐρεθέντα νῦν ἐν τῷ ἀνασκαφέντι
χώρῳ καὶ ἄλλα ὅμοια πρὸ πολλῶν ἐτῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς τό-
πους εὐρεθέντα. Τρίτον ἐνδεικτικώτερον ἔτι τεκμήριον· ἐπὶ τοῦ
στυλοβάτου τῆς κυρίας στοᾶς, τοῦ πατουμένου, μεταξὺ δύο κιό-
νων ἐφάνησαν κατ' εὐθυγραμμίαν τέσσαρα κοιλῶματα κυκλικὰ
μικρὰ ὡς τρυβλία, ἐπιμελέστατα πεποιημένα, ὀλίγον ἀπ' ἀλλή-
λων διαφέροντα κατὰ τὴν διάμετρον (τὸ δυτικώτατον 0,045, τὰ
ἄλλα κατὰ σειρὰν 0,040 καὶ 0,020 καὶ 0,010) καὶ τὸ βάθος των
ἀπὸ 0,025 ἕως 0,015 σμικρυνόμενον, μέτρα δηλ. καὶ αὐτὰ ὄντα
χωρητικότητος (τί γὰρ ἄλλο;) διὰ ξηρῶς, ὡς ὑποθέτομεν,

(1) Αὕτη ἡ χάψις καὶ προχώρησις τοῦ ἀγωγοῦ κατὰ λάθος συμβάν δὲν ἐδη-
λώθη ἐπὶ τοῦ δημοσιευομένου σχεδίου.

καρπούς. Τέταρτον ὡσαύτως λίαν ἐνδεικτικόν· γραμμὴ τις λεπτὴ ὀριζόντιος, μήκους 0,365, ἐγκεχαραγμένη ἐπὶ τῆς περιφερείας ἐνὸς τῶν κίωνων τῆς στοᾶς, καὶ ἄλλη ὁμοία, ἀκριβῶς ἰσομήκης, ἐπὶ τῆς περιφερείας τοῦ κατ' ἀντικρὺ κίονος τῆς αὐτῆς σειρᾶς· ἀμφότεραι αἱ γραμμαὶ εὗρηνται εἰς ὕψος τὸ αὐτὸ (1,004) ἀπὸ τῆς βάσεως ἐκατέρου τῶν κίωνων, ἔχουσαι ἔτι καὶ κάθετα γραμμίδια ἐφ' ἑαυτῶν ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἐπὶ τῶν ἄκρων των. Ἦσαν, ὡς φαίνεται, πήχεις ὑπὸ τῆς δημοσίας ἀρχῆς τῶν μετρονόμων χαραχθεῖσαι (1). Πέμπτον καὶ τελευταῖον, ἐπιγραφαὶ τρεῖς γράμμασι τῶν μ. Χ. Ῥωμαϊκῶν χρόνων, πιθανῶς αὗται ἐγκεκολλημέναι ὑπὸ ἰδιωτῶν, αἱ μὲν δύο ἐπὶ κίωνων, λέγουσαι, ἡ μὲν « Ἐλαφρηβο | λίου τόπος | Κοννολήνγου » (2), ἡ δὲ ἄλλη α' Ἀγαθῇ τύχῃ | τόπος | Ἐπιφάνου »· ἡ δὲ τρίτη ἐπὶ τοῦ πατουμένου στυλοβάτου τῆς κυρίας στοᾶς ἔχει τὰ γράμματα « Τόπος | Ἀγαθοκλῆ· | εὐτυχεῖτω », βλέποντα τὸν οὐρανόν. Τὴν σημασίαν τῶν τριῶν τούτων ἐπιγραφῶν ὅτι εἶναι δηλωτικαὶ τόπων, ἔνθα πωλῶνται ὧνων ἐκάθηντο, ἡ εἶχον ἐσωτέρω ἐν τοῖς τῆς στοᾶς δωματίοις τὰ ἐργαστήριά των, πᾶς τις εὐκόλως κατανοεῖ.

Τοσαῦτα περὶ τοῦ διδομένου νῦν εἰς τὸ κτίσμα ὀνόματος ἀρκοῦσι, μέλλοντα ἔτι νὰ ἐπικυρωθῶσι βεβαιότερον ὅταν αἱ περαιτέρω πρὸς δυσμὰς καὶ ἄρκτον σκαφαὶ ἀποδείξωσιν, ὅτι εἰς χώρος ἐνταῦθα μέγας ὑπαιθρος, ἐν τῷ περιλαμβάνον αὐτὸν στωϊκὸν κτίσμα ἦτο, ἐκτεινόμενον μέχρι τοῦ Τετρακιονίου, ἔχον ἐκεῖ τὴν εἰσοδὸν του, αὐτὴν δὴ τὴν Πύλην τῆς ἀγορᾶς, ἣν ἀπὸ πλείστων ἐτῶν καλῶς ποιοῦντες οἱ ἀρχαιολόγοι καὶ ὠνόμασαν οὕτως, ἐν μόνον οὐ δυνηθέντες νὰ διαλευκάνωσιν ἱκανῶς, διὰ τί ἡ ἐν τῷ ἐπιστυλίῳ τῆς ἐπιγραφῇ λέγει ἀνατεθειμένον τὸ κτίσμα ἀπλῶς Ἀθηνᾶ ἀρχηγέτιδι, ἄνευ τινὸς ἄλλης εἰδικῆς ἐνδείξεως ἢ προσδιορισμοῦ (3).

(1) Τὴν ἐπὶ τῶν κίωνων ὑπαρξιν τῶν γραμμῶν τούτων πρῶτος τῇ 28 Σεπτεμβρίου παρετήρησεν ὁ φιλόμαχος κ. Γ. Χρυσάφης καὶ ἀνεκοίνωσεν ἡμῖν.

(2) Τὸ ἄσμενον καὶ ἐν τῇ παραληγούσῃ ἀνορθόγραφον Κοννολήνγου (παρά-βγαλμα, πιθανῶς τοῦ ἄλλως μάλα σεμνωμένου ἀνδρὸς Ἐλαφρηβόλου) ἐρμηνεύεται ἐκ τῆς Λατινικῆς γλώσσης εὐχερῶς.

(3) Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη κατὰ τοὺς πολὺ ἀσφαλεῖς ὑπολογισμοὺς τοῦ Βοιχίου πίπτει εἰς ἐν τῶν μεταξὺ τοῦ 12 πρ. Χ. καὶ 1 μ. Χ. ἐτῶν,

Τὰ σποράδην ἐν τοῖς χώμασι τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης ἢ ἐν θε-
μελίοις ἀμόρφους ἐνεκτισμένα ἀρχαῖα ὕλης διαφόρου, ἃ ἀνελέξα-
μεν, ἦσαν καὶ πλείοτερα καὶ κατὰ τι ἀξιολογώτερα τῶν τῆς προ-
τέρας. Καταλέγομεν καὶ αὐτὰ ὡς ἐξῆς·

ΛΙΘΙΝΑ

Ἀρχιτεκτονικά μέρη (ὧν τὰ πλείστα ἐκ τοῦ θριγκοῦ
τοῦ Ἴωνικοῦ τῆς οἰκοδομῆς αὐτῆς) ἔτι φρούστομα καὶ
σαρκοφάγων τεμάχια..... 54

Γλυπτὰ τεμάχια περιφερῇ τε καὶ ἀνάγλυφα καὶ κε-
φαλαί, ἐν οἷς Ἀθηνᾶς κεφαλὴ, Ἑκάτης τριμόρφου κορ-
μός, Ἑρως κορμός, δύο Μητέρες θεῶν ἐν ναῖδιοις,
ἐν νεκρόδειπνον, ἐν ὧτων δύο ἀνάθημα εὐκταῖον, ἐν
ἱππέως ἀνάγλυφον, δύο προσωπίδες, ἕξ ἐπτὰ εἰκονι-
καὶ κεφαλαὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, (ἐν αἷς ἐξέχουσι
δύο γυναικεῖαι, μεγέθους ὑπὲρ τὸ φυσικόν καὶ καλῆς
ἐργασίας καὶ διατηρήσεως, ὥσως αὐτοκρατορισῶν Πρώ-
μης)..... 96

Σκευή (μέτρα χωρητικότητος δύο κολοβά καὶ ἓν ἡ-
λιακὸν ὠρολόγιον κολοβόν..... 3

Ἐπιγραφαί:

Ψηφίσματα.....	3	
Ἀναθηματικά.....	7	
Χορηγική.....	1	
Ἐφηβικά.....	4	
Κατάλογοι ὀνομάτων διάφοροι.....	5	
Ἐπιτύμβιοι ἐπὶ στηλῶν καὶ κιονίσκων.....	37	
Ἀδιαγνώστων εἰσέτι ἐπιγραφῶν τεμάχια.....	33	90 (1)
Εἰς μεταφοράν.....	243	

(1) Τῶν ἐπιγραφῶν τούτων ἐδημοσιεύθησαν ἤδη δεκαπέντε ἐν Ἀρχ. Ἐφημ.
1890 σελ. 111-116 καὶ 142-155. Ἐξέχει ἐν αὐταῖς ἡ ὑπὲρ τῆς Ἐπικούρου τοῦ
φιλοσόφου διαδοχῆς διάταξις τοῦ αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, ἐπιδραβευθεῖσα τοῖς
Ἀθηναίοις κατ' αἴτησιν τῆς χήρας τοῦ Τραϊανοῦ Πλωτίνης.

Ἐκ μεταφορᾶς..... 243

ΧΑΛΚΑ

Ἐνώτιον.....	1	
Νομίματα (Ἀττικὸν ἔν, τὰ λοιπὰ Βυζαντινά, Φραγκικά, Ἐνετίας).....	18	19

ΟΣΤΕΙΝΑ

Σωμάτια σφαιρικά διάτρητα διττῶς, ἤτοι σταυ- ροειδῶς διὰ τοῦ κέντρου.....	2
--	---

ΠΗΛΙΝΑ

Ἀγγεῖον μικρὸν κοινόν.....	1	
Μορφαὶ ζῶων καὶ ἀνθρώπων κολοβαί.....	7	
Φακοειδὲς σωμάτιον.....	1	
Κωνικὸν σωμάτιον.....	1	
Ἀμφορέων λαβαὶ σεσημασμέναι.....	6	16
Τὸ ὅλον κομμάτια.....	280	

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 20,895.90.

Περὶ τῆς τρίτης τῶν ἐν Ἀθήναις ἀνασκαφῶν, τῆς παρὰ τὸ Δίπυλον, Σᾶς ἀναγινώσκω τὴν ἐξῆς ὑπὸ τοῦ συμβούλου κ. Κ. Μυλωνᾶ γραφεῖσαν ἔκθεσιν·

ΑΙ ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΙΠΥΛΟΝ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Αἱ ἀνασκαφαὶ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἡμῶν Ἑταιρίας αἱ παρὰ τὸ Δίπυλον ἤρξαντο κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου αὐτῆς ὑπὸ τὴν ἐμὴν διεύθυνσιν τῇ 28 Μαΐου παρελθόντος ἔτους.

Κατ' ἀρχὰς ἀνεσκάφη τὸ μέρος τὸ ὀπισθεν τῆς γνωστῆς σαρκοφάγου τῆς Φιλωτέρας (ὄρα πίνακος Β. α')· ἀφοῦ δὲ καθηρέθη πρῶτον κτίσμα τι ἐκ λίθων καὶ ἀμμοκονίας λίαν σκληρὸν καὶ συμπαγές, τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τὸν χώρον ἐκεῖνον, ἐπροχώρησεν εἰτα ἡ σκαφὴ μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους ἐπ' ἐλπίδι εὐρέσεως καὶ ἄλλου μνημείου ὁμοίου τῷ τῆς Φιλωτέρας, τὸ ὁποῖον λίαν πιθανῶς δὲν θὰ ἔκειτο ἐκεῖ μεμονωμένον, ἀλλ' οὐδὲν ἄλλα εὐρέθη δυσ-

τυχῶς εἰμὴ ἀσήμαντά τινα ἀρχιτεκτονικὰ τεμάχια, κοινότατός τις ἐπιτύμβιος κιονίσκος, καὶ θραύσματα πηλίνων ἀγγείων, ἐν-
τετειχισμένα πάντα ἐν τῷ ῥηθέντι κτίσματι.

Μετηνέχθη ἔπειτα ἡ σκαφή πρὸς τὸ μέρος τὸ κείμενον πρὸς βορρᾶν τοῦ ἐκκλησιδίου τῆς ἁγίας Τριάδος (ὄρα πίνακος Β. δ, ε, ζ), ἐνθα γενομένης σκαφῆς εἰς βάθος τριῶν περίπου μέτρων ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, ἀνεφάνη τοίχος ἀρχαῖος ἐκ πωρίνων μεγάλων λίθων ἰσοδομικός, διευθυνόμενος ἀπὸ Ν. πρὸς Β. Τὴν διευθύνειν τοῦ τοίχου ἀκολουθοῦντες οἱ σκαφεῖς ἀνώρυξαν τάφρον εὐμεγέθη πλάτους 5, μήκους 30 καὶ βάθους 7 περίπου μέτρων, ἐνθα ἔστα-
μάτησαν, διότι ἀνεφάνησαν ὕδατα.

Τοῦ ἰσοδομικοῦ τούτου τοίχου οἱ τέσσαρες μὲν ἀνώτεροι δό-
μοι συνίστανται ἐκ πωρίνων λίθων, οἱ δύο δὲ κατώτεροι ἐκ με-
γάλων τροχμαλοπαγῶν (conglomerat) λίθων, φαίνεται δὲ ὅτι
ἐξακολουθοῦσι τοιοῦτοι μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους, εἰς τὸ ὅποιον
ἔνεκα τῶν ἀναβρυσάντων ὑδάτων δὲν κατωρρώθη νὰ φθάσῃ ἡ
σκαφή.

Ἦνοιχθη κατόπιν καὶ ἄλλη μικρὰ τάφρος ἐγκαρσίως τῆς ἀνο-
ρυχθείσης εὐμεγέθους, διότι ἐθεωρήθη πιθανόν, ὅτι ὁ τοίχος ἐκεῖ-
νος ἠδύνατο νὰ ἔχῃ καὶ ἄλλον ἀντίστοιχον παραλλήλως αὐτῷ
βαίνοντα, ἀλλ' ἀντὶ παραλλήλου τοίχου εὐρέθη περιεργόν τι μι-
κρὸν κτίσμα σχήματος τετραγώνου ἐκ πωρίνων συμμέτρων λί-
θων, ἔχον ἐνιαχοῦ καὶ μικροτέρους λίθους δι' ἀμμοκονίας συνδε-
δεμένους (ὄρα πίνακος Β. γ).

Μετὰ τὴν ἀνόρυξιν καὶ τῆς μικρᾶς ἐγκαρσίας τάφρου ἐκρίθη
καλὸν νὰ ἐξετασθῇ ὅλος ὁ χώρος ἐκεῖνος, μάλιστα δὲ ὁ πρὸς τὸ
δυτικὸν μέρος τοῦ νεκρικοῦ μνημείου τῆς Φιλωτέρας (ὄρα πίνα-
κος Β. α'), ἐνθα ἐφαίνοντο ἵχνη ἀρχαίου τοίχου, σχετιζομένου
πιθανῶς πρὸς τὸν ἤδη ἀνευρεθέντα, μάλιστα δὲ διότι πρὸς τὸ
μέρος ἐκεῖνο κατ' ἐμὴν γνώμην διήρχετο πιθανῶς ἡ πρὸς τὴν
Ἀκαδημίαν ἄγουσα ὁδός· ἀλλ' ἐπειδὴ ὡς πρὸς τὰ εὐρήματα ἡ
ἀνασκαφή καὶ ἐνταῦθα ἐφάνη ἄγονος, διότι ἐκτὸς ἀσημάτων
πηλίνων τάφρων καὶ τινων μαρμαρίνων ἐπιτυμβίων κιονίσκων ἐκ
τῶν συνήθων οὐδὲν ἄλλο εὐρέθη, τὸ Συμβούλιον τῆς ἡμετέρας
Ἑταιρίας ἔκρινε καλὸν νὰ διακοπῇ ἡ ἀνασκαφή· οὕτω δὲ τῇ 16

Ἰουλίῳ ἐληξεν αὕτη, διαρκέσασα περὶ τοὺς δύο περίπου μῆνας.

Πάντα τὰ χώματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης, χωρησάσης ἐνιαχοῦ μέχρις 7 μέτρων βάθους ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας, ἦσαν ἀμμώδη καὶ συμπεφυρμένα μετὰ συντριμμάτων πηλίνων παντὸς εἶδους καὶ πάσης ἐποχῆς· οἱ δὲ πῆλινι τάφοι, οἵτινες ἦσαν πλήρεις λεπτοῦ χώματος ἐμπεριεῖχον ὅσῃ μόνον καὶ ἀσήμαντα ἄνευ γραφῆς καὶ γανώματος πῆλινα ἀγγεῖα, ἐνιαχοῦ δὲ καὶ ὑάλινα τῶν κοινοτάτων βαλαντιοειδῆ.

Τῶν πηλίνων τούτων τάφων τινὲς μὲν ἔκειντο εὐθύς ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν, ἄλλοι δὲ καὶ βαθύτερον μέχρι 4 μέτρων ἀπ' αὐτῆς, ἡ δὲ διεύθυνσις τῶν νεκρῶν δὲν ἦτο ὠρισμένη, ἔχουσα δηλαδὴ τὴν κεφαλὴν βλέπουσαν πρὸς ὠρισμένον σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος, ἀλλ' ἀδιαφόρως πρὸς πάντα τὰ σημεῖα αὐτοῦ. Τοῦτο παρατηρήθη ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν καὶ εἰς ἄλλους τάφους, ὥστε ἡ γνώμη ἐκείνων, οἵτινες ἐφρόνουν, ὅτι ἡ κεφαλὴ τοῦ νεκροῦ ἐτίθετο ὑπὸ τῶν παλαιῶν πρὸς ὠρισμένον σημεῖον τοῦ ὀρίζοντος, ἐξελέγχεται καὶ αὖθις ἐστερημένη βέβαιως.

Μετὰ διακοπὴν ἡμερῶν ἐξ ἀπὸ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης, τῆς ἀποπειρατηρίου οὕτως εἰπεῖν, δειχθείσης τῆς Κυβερνήσεως προθυμοτάτης, μάλιστα δὲ τοῦ Προέδρου αὐτῆς κ. Τρικούπη, νὰ παράσχη πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν, ὅπως ἀνασκαφῇ καὶ ἀποκαθαρθῇ ὅλος ὁ χώρος τῆς περὶ τὴν ἁγίαν Τριάδα νεκροπόλεως, ἀπεφασίσθη ἀπὸ κοινῆς γνώμης τοῦ Συμβουλίου τῆς ἡμετέρας Ἑταιρίας νὰ ἐπαναληφθῇ πάλιν ἡ διακοπεῖσα ἀνασκαφὴ μεταφερομένη νῦν πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος τῆς νεκροπόλεως, τὸ ὅπισθεν τοῦ τάφου τοῦ Διονυσίου (ὄρα πίνακος Β. η, θ), ἐφ' οὗ ἱδρύται ὁ μεγαλοπρεπὴς ἐκείνος ταῦρος· οὕτω λοιπὸν ἐπληρώθη ἡ ἀνασκαφὴ ἀπὸ τῆς 23 Ἰουλίου κατὰ τὸν ῥηθέντα χώρον, ἐνθα πλείονα καὶ ἀξιολογώτερα νὰ εὑρωμεν ἡλπίζομεν, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα αἱ προσδοκίαι ἡμῶν δὲν ἀπέβησαν δυστυχῶς ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν εὐρημάτων ἀντάξιαί τῶν κόπων ἡμῶν, μάλιστα δὲ τῆς δαπάνης.

Οἱ τάφοι καὶ ἐνταῦθα εἶναι ἀπλούστατοι, τοῦτο μὲν πῆλινι, τοῦτο δὲ λίθινι, συνιστάμενοι ἐξ ἀξέστων καὶ ἀκατεργάστων πλακῶν, τοῦτο δὲ ἐκ λίθων μικρῶν καὶ πηλοῦ, ἀνέχοντες κατὰ

τὸ πλεῖστον εἰς τὴν πτωχοτέραν τάξιν. Τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς κτερίσματα σύγκεινται ἐξ ἀπλουστάτων πηλίνων ἀγγείων ἄνευ γανώματος καὶ γραφῆς, ἐκ συνήθων μονομύζων λύχνων καὶ ἐκ κοινοτάτων ὑαλίνων ἀγγείων βαλαντιοειδῶν τὸ σχῆμα· εἰς τινες δὲ μόνον τάφους εὐρέθησαν ὀλίγα φύλλα χρυσοῦ, κοινοὶ δακτυλιόλιθοι, ἐνώτιά τινα χρυσᾶ καὶ εἰς δανάκης χρυσοῦς (χαρῶνεις δηλ. ὀβολός), προσέτι δὲ καὶ ἄλλα τινὰ ἀνάξια λόγου ἀντικείμενα, τὰ ὅποια συντομίας χάριν παρελείψαμεν νὰ ἀπαριθμήσωμεν ἐνταῦθα.

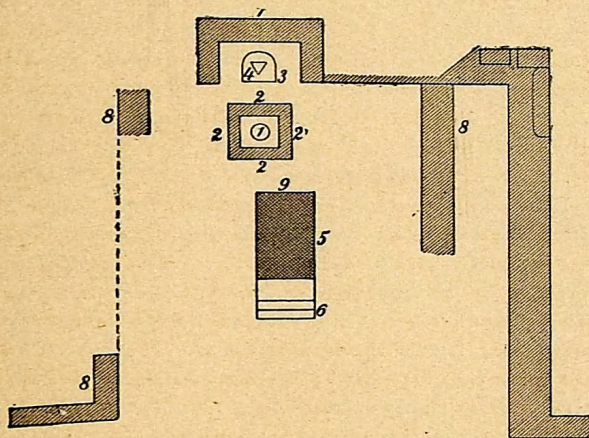
Ἄπορον δὲ εἶνε ὅτι ἐνθ' ἡ σκαφὴ ἐπροχώρησε μέχρι τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους εἰς βάθος ἐνιαχοῦ 4 μέτρων καὶ πλεόν, δὲν εὐρέθησαν τάφοι καλῶν χρόνων ὅμοιοι τοῖς παρακειμένοις ἐπὶ τῆς γραμμῆς, ἐνθα εἶνε ἰδρυμένος καὶ ὁ τοῦ Διονυσίου τάφος, ἐκτὸς μιᾶς μόνον ἐπιτυμβίου στήλης ἀνδρομήκους μετ' ἀναγλύφου ἐκτύπου, παριστάνοντος νεάνιδα ἐνδεδυμένην πλούσιον καὶ πολύπτυχον ἱματισμόν, καὶ κρατοῦσαν τῇ μὲν δεξιᾷ οἰνοχόην, τὴν δὲ ἀριστερὰν ἀνέχουσιν ἐπιχαρίτως· ἀλλὰ καὶ τὸ μνημεῖον τοῦτο, ἀνῆκον κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην εἰς τὸ τελευταῖον τέταρτον τῆς 4ης π. Χ. ἑκατονταετηρίδος, δὲν εὐρέθη κατὰ χώραν, ἀλλ' ἐντετειχισμένον εἰς μεταγενέστερον τοῖχον.

Ἐκ τούτου εἰκάζομεν ὅτι πάντες οἱ ἀρχαιότεροι τάφοι, οἵτινες ἦσαν πιθανώτατα ἰδρυμένοι ἐπὶ τοῦ μέρους τούτου κατεστράφησαν ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις ὑπὸ ἀνθρωπίνης χειρός, καὶ ἰδρῦθησαν ἀντ' αὐτῶν οἱ νῦν ἀποκαλυφθέντες μεταγενέστεροι τάφοι. Περίεργος καὶ πρωτοφανὴς διὰ τὸ σχῆμά του εἶνε καὶ ὁ τάφος τοῦ Σουινίως Σωσιβίου ἐφ' οὗ μονόλιθος πυραμιδοειδὴς στήλη ἀπολήγουσα εἰς μήκωνα.

Εὐρέθησαν προσέτι καὶ πλείστοι ἐνεπίγραφοι μαρμάρينوι κιονίσκοι περὶ τοὺς ἑκατόν, ὧν τινες κατὰ χώραν κεῖνται, καὶ ἄλλαι τινὲς στήλαι νεκρικαὶ μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων κοινῆς τέχνης, ἀνήκουσαι εἰς τοὺς τελευταίους Ῥωμαϊκοὺς χρόνους· τούτων ὀλίγαι τινὲς οὐ κατὰ χώραν κείμεναι παρεδόθησαν κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συμβουλίου εἰς τὸ κεντρικὸν Μουσεῖον.

Ἐν ταῖς αὐταῖς ἀνασκαφαῖς εὐρέθη καὶ ὀμφαλὸς μαρμάρινος, (ὄρα πίνακος Β. ι), περιβαλλόμενος ὑπὸ τοιχίσκων ὁπτῶν

μεγάλων πλίνθων, ἀποτελούντων τετράγωνον ἰσόπλευρον· πρὸ τοῦ ὀμφαλοῦ εἶνε ἰδρυμένον ἐπὶ ὑψηλοτέρου ἐδάφους βᾶθρον λίθινον ἐφ' οὗ ὑπάρχει ἐγκεχαραγμένον τριγωνικὸν κοίλωμα, ὅπισθεν δὲ τοῦ ὀμφαλοῦ τετράγωνον ἐτερόμηκες οἰκοδόμημα ἐξ ὀπτῶν καὶ τοῦτο πλίνθων, ἔχον κατὰ τὴν μίαν, τῶν στενωτέρων αὐτοῦ πλευρῶν, καὶ βαθμίδας· περιβάλλονται δὲ πάντα ταῦτα ὑπὸ τοίχου ὠκοδομημένου ἐξ ὀπτῶν μεγάλων πλίνθων καὶ τούτου, τοῦ ὁποίου σώζεται ἡ πρὸς βορρᾶν μικροτέρα πλευρὰ καὶ μέρος ἀμφοτέρων τῶν κατὰ μῆκος πλευρῶν. Τὸ παρατιθέμενον ἐνταῦθα σχέδιον παρέχει πληρεστέραν τοῦ περιέργου τούτου οἰκοδομήματος ἰδέαν.

Ἐξηγήσεις. 1, ὀμφαλὸς μαρμάρινος. 2, τοιχίσκοι ὀπτῶν πλίνθων περιβάλλοντες τὸν ὀμφαλόν. 3, βᾶθρον λίθινον. 4, τριγωνικὸν κοίλωμα. 5, τετράγωνον ἐτερόμηκες οἰκοδόμημα. 6, βαθμίδες αὐτοῦ. 7, ἡ πρὸς βορρᾶν μικροτέρα πλευρὰ. 8, 8, 8, αἱ κατὰ μῆκος ἐν μέρει σωζόμεναι πλευраί. 9, πλευρὰ ἐφ' ἧς ἐντετειχισμένον τὸ θυσίαν εἰκονίζον ἀνάγλυφον.

Ἐξ ὧν τούτων εἰκάζομεν τῶν λειψάνων, ὅτι ἰδρῦθη ποτε ἐνταῦθα ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις ἱερόν τι ἢ βωμὸς εἰς θεοτήτά τινα, εἰς τὴν Ἐκάτην πιθανώτατα, ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ τριγωνικὸν κοίλωμα τοῦ λιθίνου βάθρου εἰς ὃ ἐνεσφηνοῦτο πιθανῶς ἡ τρίμορφος τῆς θεᾶς παράστασις. Ἐὰν τοῦτο βεβαιωθῇ, προσγίγνεται οὐχὶ μικρὸν κέρδος εἰς τὰς γνώσεις ἡμῶν, ὅτι ἐντὸς νεκροπόλεως ἰδρῦθη ἱερόν, ἔστω καὶ ἀποκεχωρισμένον διὰ τοίχων· καὶ τὸ ἀνάγλυφον δέ, τὸ ὁποῖον εἶνε ἐντετειχισμένον εἰς μίαν τῶν στενωτέρων πλευρῶν τὴν πρὸς βορρᾶν τοῦ μετὰ βαθμίδων τετραγώνου οἰκοδομήματος, θυσίαν εἰκονίζον, ἔχει βεβαίως σχέσιν ὡς ἐκ τῆς παραστάσεώς του πρὸς ἱερόν τι, καὶ δὲν εἶνε νεκρικόν.

Ἡ παράστασις τοῦ ἀναγλύφου τούτου ἔχει ὡς ἐξῆς: Προπορεύεται ἀνὴρ βραχυχίτων κρατῶν τῇ δεξιᾷ μὲν κριὸν ἀπὸ τοῦ κέρατος, ὃν ὁδηγεῖ πρὸς βωμόν ἔμπροσθεν αὐτοῦ κείμενον, τῇ ἀριστερᾷ δὲ ἄκατον (ἀγγεῖον δηλ. ἀκατοειδές), μετὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἀκολουθεῖ γυναικεία μορφή ἐν ποδῇρει χιτῶνι, κρατοῦσα τῇ ἀριστερᾷ κλάδον ἐλαίας, καὶ τελευταῖον ἔπεται ἀνδρική μορφή ποδῇρη χιτῶνα καὶ αὕτη ἐνδεδυμένη.

Ἄλλο ἐπιστημονικὸν ὄφελος ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης εἶνε ἡ εὑρεσις σπουδαίας ἐπιγραφῆς, οὐ κατὰ χώραν εὐρεθείσης τῶν χρόνων τοῦ πρώτου π. Χ. αἰῶνος πλήρους καὶ σώας, συνισταμένης ἐκ στίχων 41. Ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης πληροφορούμεθα πρῶτον σχεδόν, ὅτι ὑπῆρχε καὶ ἐν Ἀθήναις τέμενος τῆς Σωτείρας Ἀρτέμιδος, κείμενον ἐκεῖ που παρὰ τὸ Δίπυλον (1)· μνημονεύονται πρὸς τοῦτοις ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ καὶ ἄρχοντες 6, ὧν δύο τέως ἄγνωστοι ἡμῖν (2). Περὶ ὧν τούτων θέλομεν πραγματευθῇ ἐκτενέστερον ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ ἐφημερίδι τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν ἢ καὶ ἐν ἰδίᾳ πραγματείᾳ, ἂν κριθῇ ἀναγκαῖον τοῦτο, ὅταν περατωθῇ καὶ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Kawerau γινόμενον σχεδιάσμα τοῦ ἀνασκαφέντος χώρου (3).

(1) Καὶ βάθρον ἐνεπίγραφον οὐ κατὰ χώραν καὶ τοῦτο, ἐν τῇ αὐτῇ περίπτου θέσει εὐρεθὲν, ἀναφέρεται εἰς τὴν αὐτὴν θεάν. Ὅρα νῦν τὰ περὶ τούτου ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1893 σελ. 59.

(2) Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην ἴδε νῦν ἐκδεδομένην ὑφ' ἡμῶν ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1893 σελ. 49 κ. ἐξ.

(3) Ἀπελθόντος κατὰ μῆνα Σεπτεμβρίου τῶν Ἀθηνῶν τοῦ κ. Kawerau τὸ

Ἡ δευτέρα αὕτη ἀνασκαφὴ ἀρξαμένη τῇ 23 Ἰουλίου ἐπεράτωθη τῇ 9 Ὀκτωβρίου παρελθόντος ἔτους. Ἐδαπανήθησαν εἰς ἀμφοτέρως τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας τὰς παρὰ τὸ Δίπυλον δραχ. 14,419,30.

Ἐὰν βεβαίως ἀποβλέψωμεν εἰς τὰ εὐρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τούτων, θὰ εἴπωμεν, ὅτι αἱ δαπάναι τῆς Ἑταιρίας ἡμῶν δὲν ἀντημείφθησαν ἐπαξίως, ἀλλ' οὐχ ἦττον τὸ μέρος τοῦτο ἐπρεπεν ἢ οὕτως ἢ ἄλλως νὰ ἀνασκαφῇ· φρονοῦμεν μάλιστα ὅτι, καὶ ἅπας ὁ ὑπολειπόμενος παρὰ τὸ Δίπυλον χώρος, ὁ μὴ ἀνασκαφεῖς μέχρι τοῦδε ἔνεκα λόγων εὐνοήτων, ἀνάγκη εἶναι νὰ ἀνασκαφῇ, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὑπάρχει ἐλπίς νὰ εὐρεθῶσιν ἐν αὐτῷ μνημεῖα σπουδαῖα, θέλει ἀναδειχθῇ πρὸς τούτοις ἐμφανέστερον ἢ μοναδικὴ αὕτη νεκρόπολις τοῦ ἀρχαίου Κεραμεικοῦ, καὶ θέλουσι πιθανώτατα διευκρινισθῇ σπουδαιότατα σημεῖα τῆς τοπογραφίας τῶν Ἀθηνῶν.

Εὐχόμεθα λοιπὸν ἀπὸ καρδίας τὸ μεθ' ἡμᾶς Συμβούλιον νὰ συντελέσῃ τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην· εὐελπιστοῦμεν δὲ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ὡς πάντοτε, θέλει παράσχη καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὴν ἀρωγὴν αὐτῆς πρὸς συντέλεσιν τοῦ σπουδαιοτάτου καθ' ἡμᾶς ἔργου τούτου, τὸ ὅποιον πρὸς τοῖς ἄλλοις θέλει καθωραίσει τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως, ἀνασκαπτομένου ὅλου τοῦ χώρου ἐκείνου καὶ διακοσμουμένης καταλλήλως διὰ δενδροφυτείας καὶ διὰ χαράξεως νέων ὁδῶν τῆς μοναδικῆς παρὰ τὸ Δίπυλον ἀρχαίας νεκροπόλεως· γένοιτο !

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 19 Ἰανουαρίου 1891.

Κ. Δ. ΜΓΛΩΝΑΣ

σχέδιον τῶν ἀνασκαφέντων περὶ τὴν ἁγίαν Τριάδα τόπων ἔμεινεν ἀτελές, συντελεσθῇ δὲ ὑπ' ἄλλου βραδύτερον ἐν ἔτει 1892. Ἐνταῦθα ἐδημοσιεύθη εἰς μόνον πῖναξ ὁ περιέχων τὸ γενικὸν σχέδιον τῶν ἀνασκαφῶν, ἀλλαχοῦ δὲ δημοσιευθήσονται οἱ εἰδικοὶ πίνακες μετὰ πραγματείας ἐκτενοῦς καὶ λεπτομεροῦς, ἐνθα θὰ ἐκτεθῶσιν ἱστορικῶς τὰ περὶ τῶν ἐν Διπύλῳ ἀνασκαφῶν ἀπὸ τῆς πρώτης αὐτῶν ἐνάρξεως.

Περὶ τῆς ἐν Ἑλευσίνι ἀνασκαφῆς τοῦ ἔτους ἀναγινώσκω τὴν ἐξῆς ἐκθεσιν τοῦ συμβούλου Δ. Φιλίου, τοῦ, ὡς γνωστόν, ἀπὸ ἐτῶν αὐτὴν διευθύνοντος.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΕΛΕΥΣΙΝΙ

Κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἡρευνήθησαν κατ' ἐξακολούθησιν διὰ σκαφῆς ἐπὶ τέσσαρας περίπου μῆνας τὰ λείψανα τοῦ Ρωμαϊκοῦ Βαλανείου τοῦ παρὰ τὴν νεόδμητον ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου, καθόσον ὑπῆρχον ἐκεῖ μὴ κατελιγμένοι ὑπὸ οἰκοδομῶν τόποι καὶ καθόσον οἱ κύριοι τούτων ἐπέτρεψαν τὴν διὰ σκαφῆς ὑπ' ἐμοῦ ἔρευναν· κατεδείχθη δὲ ὅτι τῷ ὄντι ὑπῆρξέ ποτε ἐκεῖ οὐκ εὐκαταφρόνητον διὰ τὸ μέγεθος αὐτοῦ μάλιστα βαλανεῖον καὶ τῶν ἀποκαλυφθέντων αὐτοῦ καὶ πάλιν κατ' ἀνάγκην ἐπιχωσθέντων λειψάνων ἐξεπονήθη δαπάναις τῆς Ἑταιρίας ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Καβεράου διάγραμμα καὶ μέλλει νὰ συνεκδοθῇ μετὰ καὶ τῆς λεπτομερεστεράς περὶ αὐτῶν ἐκθέσεώς μου ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τοῦ λήξαντος ἔτους (1).

Ἐνταῦθα συντόμως ἐξαγγέλλεται τοῖς ἐταίροις ὅτι τὸ οἰκοδόμημα τῶν Ἀδριανείων περίπου χρόνων ὃν κατασκευάσμα (ὡς μαρτυρεῖ καὶ τὸ σχῆμα τῶν γραμμῶν ἀκροκεράμου ἐν τοῖς ἐρειπίοις αὐτοῦ εὐρεθείσης) τρία ἐφάνη ἔχον ὑπόκαυστα, τὰ μὲν δύο παρακείμενα ἀλλήλοις, τὸ δὲ τρίτον κατὰ τὸ πρὸς νότον αὐτοῦ ἄκρον, ἅπαντα δυστυχῶς ἐν ἐρειπίοις μόνον σωζόμενα, κατὰ δὲ πού τὸ μέσον αὐτοῦ εἶχε καὶ τι περιφερικὸν κτίσμα, οἷον καὶ ἐν ταῖς ἐν Ρώμῃ θέρμαις ἀπαντᾷ, καὶ τούτου μάλιστα τὰ περισωθέντα λείψανα διατηρήσεως ἐκρίθησαν ἄξια ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Συμβουλίου καὶ ἑλπίς εἶναι νὰ διατηρηθῶσι.

Ἐτέρα δὲ τις κατὰ τὸν γνωστὸν Φραγκικὸν Πύργον διὰ σκαφῆς ἔρευνα χάριν τῆς γνώσεως, ἂν καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὑπῆρχε Πύργος ἢ μόνον τὸ τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως μέχρις ἐκεῖ ἐξετείνετο, μνημονεύεται ἐνταῦθα ἀπλῶς τῆς ἀκριβείας χάριν.

(1) Ἐνεκα ἀναγκαίας τινὸς συμπληρώσεως τοῦ ἐν τῷ χειμένῳ μνημονευομένου διαγράμματος ἀνεβλήθη αὐτοῦ τε καὶ τῆς μακροτέρας ἐκθέσεως ἡ δημοσίευσίς εἰς ἄλλοτε.

Ἐν τῷ ἱερῷ Περιβόλῳ οὐδεμία διὰ σκαφῆς ἐγένετο περαιτέρω ἔρευνα, διότι τὰ τῆς διαρρυθμίσεως τοῦ διαγράμματος τῶν ἀνασκαπτέων ἔτι τόπων καὶ τῆς περιφράξεως αὐτῶν διὰ τοίχου προσέκρουσαν εἰς δυσχερείας· ἐρρήθη δὲ καὶ πέρυσιν ὅτι πρὶν ἢ τοῦτο λυθῇ τὸ ζήτημα ἢ ἀποπεράτωσις τῶν ἐν Ἑλευσίνι ἀνασκαφῶν δὲν εἶναι δυνατή.

Ἐπερατώθη ὁμως εὐτυχῶς καὶ παρεδόθη ἡμῖν περὶ τὰ μέσα τοῦ λήξαντος ἔτους παρὰ τῶν ἐργολάβων τὸ Μουσεῖον καὶ ἤρξατο ἡ εἰς αὐτὸ (κατασκευασθέντων καὶ τῶν ἀναγκαίων ξυλίων θηκῶν) μετακρίσεις καὶ τοποθέτησις τῶν ἐν Ἑλευσίνι ἀπολειφθέντων ἀρχαίων πραγμάτων καὶ ἡ ἐν καταλόγοις καταγραφὴ αὐτῶν καὶ εἰς τοῦτο κυρίως ἐργάσθη κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας τοῦ λήξαντος ἔτους ὁ τὰ παρόντα γράφων βοηθὸν ἔχων ἓνα καὶ μόνον ἐργάτην, ἐξακολουθεῖ δὲ ἔτι καὶ νῦν ἐργαζόμενος, διότι τὸ ἔργον, ἵνα ἀχθῇ εἰς πέρας, ἀπαιτεῖ μακρὸν χρόνον, βραδύτερον δὲ καὶ ἐργάτας περισσοτέρους, ἵνα καταλλήλως τοποθετηθῶσιν ἐν τῷ νεοδημῳ Μουσείῳ καὶ τὰ βαρύτερα τῶν ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς εἰς φῶς ἐλθόντων, ἐν Ἑλευσίνι δὲ ἀφθενόντων, ἀρχαίων πραγμάτων.

Ἐν Ἑλευσίνι τῇ 17^ῃ Ἰανουαρίου 1891.

Δ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἐδαπανήθησαν εἰς τὴν ἀνασκαφὴν ταύτην δρ. 1,308.45.

Περὶ δὲ τῆς ἐν *Ραμνοῦντι* τῆς Ἀττικῆς ἀνασκαφῆς ἡ ἐκθεσις τοῦ ἐπιστατήσαντος ἐφόρου Β. Στάη ἔχει ὡς ἐξῆς·

Κύριε Πρόεδρε,

Τῶν ἐργασιῶν ἐν *Ραμνοῦντι* ἡρξάμην τῇ 23^ῃ Ἰουλίου ἐ. ἔ. συνεπείᾳ ὑμετέρας ἐντολῆς, διέκοψα δὲ ταύτας περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου ἕνεκα τῶν γνωστῶν ὑμῖν προσκομμάτων ἐκ μέρους τῆς κοινότητος Καπανδριτίου, τῆς διεκδικούσης δικαιώματα κατοχῆς ἐπὶ τοῦ ἀνασκαπτομένου ἐδάφους.

Αἱ ἀνασκαφικαὶ ἐργασίαι ἐν *Ραμνοῦντι*, σκοπὸν κυρίως εἶχον

Κατὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως συνελθὸν τὸ Συμβούλιον τὴν 9^{ην} Ἀπριλίου κατήρτισε τὴν πρὸς σύνταξιν σχεδίου ὀργανισμοῦ ἐπιτροπὴν, ἐκλέξαν ἐκ μὲν τῶν μελῶν αὐτοῦ τὸν ἀντιπρόεδρον Σπ. Φιντικλέα καὶ τὸν Στ. Δραγούμην ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ἐταίρων τοὺς κ. κ. Β. Λάκωνα, Γ. Μελισσουργὸν καὶ Ἰω. Πρωτόδικον. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἐξεπόνησε καὶ ἐπέδωκεν εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας τῇ 20^ῃ Μαΐου τὸ ἐξῆς σχέδιον·

ΣΧΕΔΙΟΝ ὈΡΓΑΝΙΣΜΟΥ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

1

Ἡ ἐταιρεία ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως σκοπὸν ἔχει νὰ συντελῇ διὰ παντὸς τρόπου εἰς τὴν ἀνεύρεσιν, συλλογὴν, συντήρησιν, κατὰταξιν, ἐπισκευὴν καὶ ἐπιστημονικὴν ἔρευναν τῶν ἀρχαιοτήτων, καὶ ἰδίως τῶν Ἑλληνικῶν, ἔτι δὲ καὶ εἰς δημοσιεύσεις ἀρχαιολογικάς.

2

Οἱ συνιστῶντες τὴν ἐταιρίαν διαστέλλονται εἰς ἐταίρους τακτικούς, ἀντεπιστέλλοντας καὶ ἐπιτιμίους. Ὁ ἀριθμὸς τῶν τακτικῶν καὶ τῶν ἐπιτιμίων εἶναι ἀόριστος. Ὁ δὲ τῶν ἀντεπιστελλόντων ὀρίζεται εἰς ἐξήκοντα.

3

Οἱ τακτικοὶ συντελοῦσιν εἰς τὸν σκοπὸν τῆς ἐταιρίας δι' ἐτησίας χρηματικῆς εἰσφορᾶς κατ' ἐλάχιστον ὅρον δραχμῶν εἰκοσιπέντε.

Οἱ ἀντεπιστέλλοντες ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ Ἑλ-

λήνων ἢ ἀλλοδαπῶν, συντελοῦντες μόνον ἐπιστημονικῶς εἰς τὸ ἔργον τῆς ἐταιρίας.

Ἐπιτίμιοι δ' ὀνομάζονται οἱ διὰ τὸ ἐπιστημονικὸν ἢ τὸ κοινωνικὸν αὐτῶν ἀξίωμα ἐν Ἑλλάδι ἢ καὶ ἐξω αὐτῆς δυνάμενοι νὰ συντελέσωσιν εἰς προστασίαν καὶ προαγωγὴν τῆς ἐταιρίας.

4

Τοὺς τακτικούς ἐταίρους ἐκλέγει τὸ συμβούλιον τῆς ἐταιρίας ἐπὶ τῇ ἐγγράφῃ προτάσει δύο ἐταίρων ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ.

Ὁ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν μὴ τυχὼν τῶν ψήφων τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου λογίζεται ἀπεριμμένος καὶ μόνον μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἐπιτρέπεται νὰ προταθῇ πάλιν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἰς τὴν ψῆφον τοῦ συμβουλίου.

5

Ὁ οὕτως ἐκλεγείς ἀναγράφεται εἰς τοὺς τακτικούς ἐταίρους, λαμβάνων καὶ τὸ προσῆκον δίπλωμα, μόνον μετὰ τὴν καταβολὴν εἰσιτηρίου εἰσφορᾶς δραχμῶν τριάκοντα, πρὸς τῇ ἐν ἄρθρῳ 3 ὠρισμένῃ ἐνιαυσίᾳ.

6

Ὁ τακτικὸς ἐταῖρος ὁ μὴ καταβαλὼν τὴν ἐνιαύσιον εἰσφορὰν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς πρὸς ἀκρόασιν τῆς λογοδοσίας τοῦ συμβουλίου ἐτησίας συνελεύσεως τῶν ἐταίρων ἀποστερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς ψήφου ἐν τῇ συνελεύσει. Διαγράφεται δὲ καὶ ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν ἐταίρων, ἂν ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ συμβουλίου προσκληθεῖς, ῥητῶς ἀρνηθῇ τὴν καταβολὴν ἢ σιωπήσῃ ἐπὶ δύο μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς παραδόσεως τῆς προσκλήσεως.

Ὁ οὕτω διαγραφείς μόνον διὰ νέας κατὰ τὸ ἄρθρον 4 ἐκλογῆς δύναται ν' ἀναγραφῇ καὶ πάλιν εἰς τοὺς ἐταίρους.

Οἱ ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν συνεχῇ τακτικῶς καταβαλόντες τὴν εἰσφορὰν, ὡς καὶ οἱ ἅπαξ προσεγγκόντες ὑπὲρ τὰς χιλιάς δραχμὰς, λογιζόμενοι διηνεκεῖς ἐταῖροι, δὲν ὑπόκεινται εἰς διαγραφὴν.

Διὰ λόγους διαγωγῆς ἀσυμβιβάστου πρὸς τὴν ἐν τῇ ἐταιρίᾳ θέσιν αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἡ διαγραφὴ παντὸς τακτικοῦ ἐταίρου ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ ἐπὶ τῇ ἐγγράφῃ προ-

τάσει δύο εταίρων, διὰ τῶν $\frac{3}{4}$ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου. Ὁ οὕτω διαγραφείς εταῖρος δὲν ἐπιτρέπεται νὰ προταθῇ ἐκ νέου.

7

Οἱ ἀντεπιστέλλοντες καὶ οἱ ἐπιτίμιοι εταῖροι ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ συμβουλίου διὰ φανερᾶς ψήφου καὶ ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων κατὰ τὴν συνεδρίασιν μελῶν τοῦ συμβουλίου.

8

Ἡ ἐταιρία ὀνομάζει καὶ ἐπιτίμιους προέδρους μέχρι πέντε, ὡσαύτως δὲ καὶ ἀντιπροέδρους μέχρι πέντε ἐκλεγομένους ὑπὸ τοῦ συμβουλίου κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τρόπον.

9

Ἡ διεύθυνσις τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐταιρίας ἀνατίθεται εἰς συμβούλιον ἐνδεκαμελὲς συνιστώμενον ἐξ ἐνὸς προέδρου, ἐνὸς ἀντιπροέδρου, ἐνὸς γραμματέως, ἐνὸς ταμίου καὶ ἐπτὰ συμβούλων ἐκλεγομένων κατ' ἔτος ἐν γενικῇ συνελεύσει τῶν εταίρων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 23 ὥρισμένα.

10

Τὸ συμβούλιον βουλευέται καὶ ἐνεργεῖ ὅσα συντείνουν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ καὶ ἀνάπτυξιν τῆς ἐταιρίας· παραδέχεται νέους εταίρους, κατὰ τὰ ἄρθρα 3 ἕως 8· φροντίζει περὶ πόρων χρηματικῶν καὶ τῆς σκοπίμου αὐτῶν χρήσεως, κατὰ τὰ κατωτέρω εἰδικώτερον ὀριζόμενα· ἀποφαίνεται ἐπὶ τῶν εἰς τὴν ἐταιρίαν γενομένων δωρεῶν ἢ ἄλλων προσφορῶν καὶ περὶ καταλλήλου διαθέσεως αὐτῶν· συνεννοεῖται μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς Δημοσίας ἐκπαιδεύσεως καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργείου περὶ ἀνασκαφῶν ἢ ἐπισκευῶν ἀρχαιοτήτων καὶ προτείνει εἰς αὐτὸ γνώμην περὶ παντὸς ὅ,τι συντελεῖ πρὸς ῥύθμισιν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογικῶν πραγμάτων· ἐπιχειρεῖ ἀνασκαφάς· ἀγοράζει παντὸς εἶδους ἀρχαῖα, κινήτῃ καὶ ἀκίνητῃ πρὸς διάσωσιν αὐτῶν καὶ πλουτισμὸν τοῦ μουσείου τῆς ἐταιρίας· παρέχει χρηματικὴν ἐπικουρίαν χάριν ἀρχαιολογικῶν ἀνασκαφῶν ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ τῇ ἀλλοδαπῇ· φροντίζει περὶ τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν ἀρχαιοτήτων

ἐξετάσεως ἀνατιθέμενον αὐτὴν εἰς μέλη τοῦ συμβουλίου ἢ εἰς ἄλλους ἀρμοδίους ἄνδρας καὶ περὶ δημοσιεύσεως ἀρχαίων ἐπιγραφῶν, ἐξηγήσεων καὶ ἀπεικονίσεων παντὸς εἶδους μνημείων καὶ καθόλου ἀρχαιολογικῶν διατριβῶν, κατὰ τὰ ἰδίως ἐκάστοτε ὀρίζόμενα· ἐπιμελεῖται τῆς τακτικῆς ἐκδόσεως τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος, κατὰ εἰδικὸν κανονισμόν παρ' αὐτοῦ τοῦ συμβουλίου καταρτιζόμενον καὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐκθέσεων, περὶ ὧν γίνεται λόγος ἐν τῷ ἄρθρῳ 22, μετὰ παντὸς χρησίμου πίνακος καὶ παραρτήματος καὶ μετὰ καταλόγου τῶν ἐταίρων.

11

Τὸ συμβούλιον συνέρχεται κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου δις τοῦ μηνὸς καὶ ὁσάκις παρὰ δύο συμβούλων ζητηθῇ. Συνεδριάζει δ' ἐν ἀπαρτίᾳ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ ἡμίσεος πλέον ἐνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ σύσκεψιν ἀποφασίζει περὶ παντὸς ζητήματος δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τῶν παρόντων μελῶν, πλην ὅπου ἄλλως εἰδικὴ διάταξις τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου ὀρίζει.

Αἱ πράξεις τοῦ συμβουλίου ἀναγράφονται ἐν βιβλίῳ πρακτικῶν ἡριθμημένῳ καὶ μεμονογραφημένῳ ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτοῦ, τηρουμένῳ δὲ ὑπὸ τοῦ γραμματέως, ἀναγινώσκονται δὲ καὶ ἐπικυροῦνται ἐν ὑστέρᾳ συνεδριάσει διὰ τῶν ὑπογραφῶν τῶν κατὰ ταύτην παρόντων μελῶν.

12

Ὁ γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων, ἔχει δικαίωμα μετοχῆς εἰς τὰς διασκέψεις τῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ συμβουλίου αὐτῆς, καλεῖται ἐκάστοτε εἰς τὰς συνεδριάσεις, ἀλλ' ἔχει μόνον ψῆφον συμβουλευτικὴν, καὶ ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ δὲν ἐπέρχεται ἀναβολὴ τῶν ἐργασιῶν.

13

Ὁ πρόεδρος διευθύνει τὰς συζητήσεις τοῦ τε συμβουλίου καὶ τῆς συνελεύσεως τῶν ἐταίρων, ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα ἐν ὀνόματι τῆς ἐταιρίας, ἀντιπροσωπεύει αὐτὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς καὶ συγκαλεῖ τοὺς ἐταίρους εἰς

τάς τακτικάς γενικάς συνελεύσεις, τῇ ἐπινεύσει δὲ τοῦ συμβουλίου καὶ εἰς ἐκτάκτους.

14

Ὁ ἀντιπρόεδρος ἀναπληροῖ ἐν πᾶσι τὸν πρόεδρον κωλυόμενον ἢ ἀπόντα.

15

Ὁ γραμματεὺς συντάσσει τὰ πρακτικά, τηρεῖ τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς ἐταιρίας, συνυπογράφει πάντα τὰ ὑπὸ τοῦ προέδρου ὑπογραφόμενα ἔγγραφα, συντάσσει καὶ ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἀπαγγέλλει ἐνώπιον τῆς συνελεύσεως τὴν ἐκθεσιν τῶν ἐνιαυσίων ἔργων τῆς ἐταιρίας, ἔχει τὴν ἀνωτάτην ἐποπτεῖαν τῆς βιβλιοθήκης καὶ τοῦ μουσείου τῆς ἐταιρίας.

16

Ὁ ταμίας διευθύνει τὰ τῶν λογαριασμῶν, ἐπιμελεῖται τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν πληρωμῶν, ὧν καταρτίζει ἐν σχεδίῳ τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν, καὶ συντάσσει ἐγκρίτως τὸν κατὰ τὸ ἄρθρ. 22 ὑποβλητέον εἰς τὴν συνέλευσιν ἀπολογισμόν.

17

Κατ' ἔτος, ἐντὸς τῆς πρώτης ἑβδομάδος ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῆς ἀρχῆς, ὁ ταμίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν ἐνδείξεων καὶ στοιχείων καὶ συμφώνως τῇ γνώμῃ τοῦ συμβουλίου, ἐντὸς δὲ τῶν ὁρίων τῶν διαγεγραμμένων ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου, σχεδιάζει τὸν προϋπολογισμόν τῶν εἰσπράξεων καὶ τῶν δαπανῶν, κατὰ κεφάλαια καὶ ἄρθρα καὶ παραδίδει αὐτὸν εἰς τὸν πρόεδρον, ὅστις ἐντὸς ἑβδομάδος καλεῖ εἰς κοινὴν συνεδρίασιν τὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ἐκλεγμένους ἐλεγκτὰς καὶ τὸν γενικὸν ἑφορον τῶν ἀρχαιοτήτων, οἵτινες, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προέδρου τῆς ἐταιρίας συσχεπτόμενοι, ὀρίζουσι δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τὰ τῶν ἐτησίων δαπανῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀναγνωριζομένων ἐτησίων εἰσπράξεων καὶ καταρτίζουσιν οὕτω τὸν ὀριστικὸν προϋπολογισμόν, ὅστις ὑπογράφεται ὑπὸ τε τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου, τοῦ τὰς πλείονας ψήφους ἔχοντος ἐλεγκτοῦ καὶ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτή-

των κανονίζει τὰς διαρκούντος τοῦ ἔτους ἐργασίας τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας.

18

Ἐὰν μετὰ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ διαρκούντος τοῦ ἔτους γεννηθῇ ἀνάγκη μὴ προβλεφθεῖσα ἢ ἀποδειχθῇ ἀτελής ἢ ληφθεῖσα πρόνοια, τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μικτὸν συμβούλιον συγκαλούμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου ἀποφαίνεται περὶ παροχῆς ἐκτάκτου ἢ ἀναπληρωτικῆς πιστώσεως.

19

Τὸ κατὰ τὰ δύο προηγούμενα ἄρθρα συμβούλιον συνεδριάζει ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀποφαίνεται δὲ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας.

20

Πᾶν χρηματικὸν ποσὸν ὑπερβαῖνον τὰς δισχιλίας δραχμὰς ἐντὸς τριμηρίου ἀπὸ τῆς εἰσπράξεως κατατίθεται ὑπὸ τοῦ ταμίου τοκοφόρως παρὰ τινι τῶν ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν καὶ ἐν τῇ πρώτῃ μετὰ τὴν κατάθεσιν συνεδριάζει ἀποφαίνεται τὸ συμβούλιον τῆς ἐταιρίας περὶ τῆς καταλλήλου τοποθετήσεως αὐτοῦ.

21

Οὐδεμία καταβολὴ χρημάτων πρὸς οὐδένα δι' οἰονδήποτε λόγον γίνεται ἄνευ ἐντάλματος φέροντος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου καὶ προσυπογεγραμμένου ὑπὸ τοῦ γραμματέως. Ὡσαύτως δέ, οὐδεμία εἰσπραξις γίνεται ἄνευ ἐκδόσεως γραμματίου ἐξαγομένου ἐκ τριπλοτύπου βιβλίου καὶ φέροντος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Ταμίου, ἐπὶ δὲ τοῦ στελέχους καὶ τὴν τοῦ παραδίδόντος τὸ χρηματικὸν ποσόν.

Εἰδικὸς κανονισμὸς ψηφισθησόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 17 συμβουλίου θέλει ὀρίσει ἀκριβῶς τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ταμιακῆς διαχειρίσεως.

22

Οἱ ἐν Ἀθήναις ἐλάχιστοτε παρόντες ἑταῖροι, προσκαλούμενοι πρὸ ἐβδομάδος διὰ τῶν ἐφημερίδων καὶ εἰς ἕκαστος δι' ἰδιαιτέρου

προσκλητηρίου, συνέρχονται εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐντὸς τοῦ τελευταίου δεκαπενθημέρου τοῦ Δεκεμβρίου ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὅπως λάβωσι λόγον παρὰ τῶν διαχειρισθέντων τὰ τῆς ἐταιρίας κατὰ τὸ λήξαν ἔτος, ἀκούοντες τῶν ἐκθέσεων τοῦ προέδρου, τοῦ γραμματέως καὶ τῶν ἐλεγκτῶν ὑποβαλλόντων τὸν ὑπὸ τοῦ Ταμίου συντεταγμένον ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἐξεληλεγμένον δ' ὑπ' αὐτῶν ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

23

Ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαπενθημέρου τοῦ Ἰανουαρίου καθ' ἡμέραν σχολάσιμον, συγκαλούμενοι κατὰ τὸν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ τρόπον συνέρχονται ἐκ νέου εἰς συνέλευσιν οἱ ἑταῖροι, ὧν προκαλεῖται πρῶτον ἡ ψῆφος ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐπὶ τε τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεως καὶ ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἔργων τοῦ συμβουλίου κατὰ τὸ λήξαν ἔτος. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐκλέγουσι μεταξὺ τῶν ἑταίρων ἐν μυστικῇ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίᾳ καὶ δι' ἀπολύτου πλειοψηφίας τὸν πρόεδρον, ἀντιπρόεδρον, γραμματέα, ταμίαν καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τοῦ συμβουλίου, διατηρουμένων πάντως τριῶν τῶν συνιστώντων τὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους συμβούλιον.

24

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίᾳσιν ἡ γενικὴ συνέλευσις διορίζει ἐκ τῶν ἑταίρων κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον τρεῖς ἐλεγκτάς, ἔχοντας καθήκον νὰ παρακολουθῶσι καθ' ὅλον τὸ ἔτος τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου νὰ ἐξελέγχωσι τὴν κατάστασιν αὐτοῦ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας, ἐκτάκτως δὲ καὶ ὁσάκις κρίνωσιν ἀναγκαῖον, νὰ συμπράττωσιν εἰς τὸν καταρτισμὸν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ νὰ ἐξελέγχωσι τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Ταμίου ἀναφέροντες τὰ περὶ αὐτοῦ εἰς τὴν συνέλευσιν, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 22 ὥρισμα.

25

Ἐκτὸς τῶν δύο τακτικῶν συνελεύσεων συγκαλοῦνται οἱ ἑταῖροι καὶ ἐκτάκτως ὁσάκις ἄλλη τις χρεῖα παραστῇ, ἰδίως δ' ἂν ἡ πλειοψηφία τοῦ συμβουλίου ἢ τῶν ἐλεγκτῶν ζητήσῃ τὴν σύγκλησιν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὰ πρὸ ἐβδομάδος δημοσιεύμενα

καὶ τὰ τοῖς ἑταίροις ἀποστελλόμενα προσκλητήρια περιλαμβά-
νουσιν ἀκριβῆ σημεῖωσιν τοῦ λόγου δι' ὃν συγκαλεῖται ἡ συνέλευσις.

26

Ἡ συνέλευσις λογιζέται πλήρης ὅσοι καὶ ἂν συνέλθωσι τῶν
ἑταίρων τῶν προσηκόντως προσκληθέντων. Αἱ δ' ἀποφάσεις αὐτῆς
γίνονται δι' ἀναστάσεως ἢ τῇ αἰτήσῃ πέντε ἑταίρων δι' ὀνομα-
στικῆς κλήσεως κατὰ σχετικὴν πλειοψηφίαν, ὅπου δὲν ὀρίζει ἄλ-
λως εἰδικὴ διάταξις τοῦ ὀργανισμοῦ.

27

Πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ἀνατεθειμένων αὐτῷ ἔργων ὁ Ταμίας
προσλαμβάνει κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν λογιστὴν ἐπὶ τῷ ἐν τῷ προϋπο-
λογισμῷ ὀρισμένῳ μηνιαίῳ μισθῷ.

28

Τὸ γραφεῖον τῆς Ἑταιρίας διευθύνεται ὑπὸ τοῦ γραμματέως,
παρ' ᾧ δύναται νὰ διορισθῇ παρὰ τοῦ συμβουλίου τῇ προτάσει
αὐτοῦ, ἐν μυστικῇ ψηφοφορίᾳ καὶ διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας γρα-
φεὺς ἐπὶ μισθῷ ὀριζομένῳ κατ' ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

29

Τῇ προτάσει τοῦ γραμματέως τὸ συμβούλιον κατὰ τὸν αὐτὸν
τρόπον διορίζει ἐπιμελητὴν τοῦ Μουσείου τῆς Ἑταιρίας ὀφείλοντα
νὰ διεξάγῃ τὰς ἀνατεθειμένας αὐτῷ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ συμβου-
λίου ἐγκριμένον εἰδικὸν κανονισμόν ἐργασίας ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν
τοῦ γραμματέως.

Ὁ Ἐπιμελητὴς τοῦ Μουσείου ἐπὶ ἰδίᾳ εὐθύνῃ προτείνει εἰς τὸ
συμβούλιον καὶ τοῦτο διορίζει αὐτῷ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βοη-
θόν, αὐτὸς δὲ ἐκλέγει καὶ διορίζει τοὺς τοῦ Μουσείου φύλακας.

Οἱ μισθοὶ τοῦ ἐπιμελητοῦ καὶ τοῦ βοηθοῦ, ὁ ἀριθμὸς καὶ ὁ μι-
σθὸς τῶν φυλάκων ὀρίζονται κατ' ἔτος ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

30

Τῇ προτάσει τοῦ γραμματέως ὡσαύτως τὸ συμβούλιον κατὰ

τὸν αὐτὸν τρόπον διορίζει ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ ἔτησιου προϋπολογισμοῦ καὶ φύλακας ἀρχαίων μνημείων ἐν τε Ἀθήναις καὶ ἔξω αὐτῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, καὶ κλητῆρας τοῦ γραφείου ἐπὶ τῷ ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγεγραμμένῳ μισθῷ.

31

Τὰ ἀνευρισκόμενα ἢ ἀγοραζόμενα, δωρούμενα ἢ ὅπωςδῆποτε ἀποκτώμενα ὑπὸ τῆς Ἑταιρίας ἀρχαῖα λογίζονται κτῆμα ἐθνικὸν τῆς Ἑλλάδος, μέχρι δὲ τῆς ὀριστικῆς ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἐν τῷ ἐθνικῷ Μουσείῳ ἢ τινι τῶν ἐν Ἀθήναις παραρτημάτων αὐτοῦ διατηροῦνται προσηκόντως ἐκτεθειμένα ἐν ἰδίαις αἰθούσαις, ὑπὸ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φύλαξιν τῶν ἐν ἄρθρῳ 30 ὑπαλλήλων τῆς ἑταιρίας, πάντοτε ἄνευ πληρωμῆς εἰσιτηρίων προσιτὰ εἰς πάντα φιλόχρῳον δυνάμενον ἐλευθέρως ν' ἀντιγράψῃ, ἀπεικονίζῃ καὶ ἐκδίδῃ αὐτὰ συμφῶνως τῷ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐγκριμένῳ εἰδικῷ κανονισμῷ.

Ἡ Ἑταιρία οὐδὲν δικαίωμα προτεραιότητος διατηρεῖ ἑαυτῇ.

32

Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀρχαῖα καταγράφονται ἐν πάσῃ ἀκριθείᾳ ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τοῦ Μουσείου ἐν μονίμοις καταλόγοις ἡριθμημένοις καὶ μεμονογραφημένοις κατὰ πᾶν φύλλον ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἑταιρίας.

Ἴδιος δὲ συνοπτικὸς κατάλογος, καταρτιζόμενος ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐπιμελητοῦ τῇ συνεργασίᾳ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ δημοσιεύεται διὰ τοῦ τύπου εἰς σχῆμα εὐχρηστον ὡς παράρτημα τῶν πρακτικῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ πωλεῖται εἰς ὄφελος αὐτῆς.

33

Εἰς τοὺς καταβαλόντας τὴν ἑτησίαν εἰσφορὰν ἑταίρους παρέχονται δωρεὰν τὰ τε τεύχη τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐφημερίδος τοῦ ἀντιστοίχου ἔτους καὶ τὰ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἐκδιδόμενα πρακτικά.

34

Πρὸς ἀνάπτυξιν ἐπιστημονικὴν τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀρχαιολογούν-

των καὶ καλὴν διεξαγωγὴν τῶν ἀρχαιολογικῶν ἔργων, τὸ συμβούλιον διαιρεῖται εἰς τρία τμήματα, τὸ τῶν ἐπιγραφῶν, τὸ τῶν εἰκαστικῶν τεχνῶν καὶ τὸ τῆς ἀρχιτεκτονικῆς, διαρρυθμίζει ἐν ἰδίῳ κανονισμῷ τὰ πρὸς ἄσκησιν ἐπιστημονικὴν καὶ πρακτικὴν τῶν ἐπιδιδομένων εἰς τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐπιστήμην καὶ διενεργεῖ δημοσίᾳ ἀρχαιολογικὰς διαλέξεις.

35

Οἱ ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ὅλην ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ ὑπηρετήσαντες τῇ ἑταιρίᾳ, ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς μετὰ τὸ ἐξηκοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας ἢ ἔνεκα σωματικῆς ἢ ψυχικῆς ἀνικανότητος προσηκόντως μεμαρτυρημένης, λαμβάνουσι κατὰ μῆνα λόγῳ βοηθήματος τὸ τρίτον τοῦ μηνιαίου μισθοῦ, μεταβαῖνον μετὰ θάνατον κατ' ἰσομοιρίαν εἰς τὴν ἐμμένουσαν τῇ χηρείᾳ γυναῖκα, τὰς ἀγάμους θυγατέρας καὶ τοὺς ἀνηλίκους υἱούς.

Τὸ βοήθημα χορηγεῖται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ εἰς τὰς χήρας καὶ εἰς τὰ ὀρφανὰ τῶν μετὰ εἰκοσιπενταετῇ χρόνον ἀποθνησκόντων ἐν ὑπηρεσίᾳ.

36

Ἡ ἑταιρία ἔχει σφραγίδα μετ' ἐμβλήματος τοῦ Διονυσίακου ὑπὸ τὴν Ἀκρόπολιν Θεάτρου καὶ ἐπιγραφῆς α' ἢ ἐν Ἀθήναις Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία, αὐλζ'.

Β. ΛΑΚΩΝ
Γ. ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΣ
Ι. ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ
Σ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ
Σ. ΦΙΝΤΙΚΛΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 2^ῃ Ἰουνίου 1891, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρα 9^η π. μ. συνήλθον κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν ἀπόφασιν τῆς συνελεύσεως προσκληθέντες οἱ ἑταῖροι πρὸς συζήτησιν τοῦ σχεδίου νέου ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας, ὃ κατήρτισεν ἡ πενταμελής Ἐπιτροπὴ. Παρόντες ἦσαν ἑταῖροι πεντήκοντα ἕξ καὶ εἶχον τὸ πρὸ ἐβδομάδος διανενημεμένον αὐτοῖς ἔντυπον σχέδιον.

Ὁ πρόεδρος ἐν πρώτοις ἐξηγήσας τὸν σκοπὸν τῆς συνελεύσεως προσεχάλεσε τοὺς ἑταίρους νὰ προβῶσιν εἰς συζήτησιν τοῦ σχεδίου ἐν ταῖς λεπτομερείαις καὶ διότι ἐν τῇ προηγουμένη συνελεύσει ἐγένετο ἤδη γενικὴ συζήτησις καὶ χάριν οἰκονομίας χρόνου. Προσέθηκε δέ, ὅτι τὸ Συμβούλιον δὲν μέλλει νὰ εἴπῃ γνώμην, διότι ἐξέφρασεν ἤδη αὐτήν, προκειμένου ἐν γένει περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ ὀργανισμοῦ ἐν τῇ προηγουμένη συνελεύσει.

Ἐκ τῶν ἑταίρων ἔλαβον τὸν λόγον οἱ κ.κ. Π. Παπαναστασίου, Ν. Ἀναστασίου, Γ. Μελισσουργός, Στ. Δραγούμης καὶ ἄλλοι, ἐξ ὧν ὁ πρῶτος ὑπεστήριξεν, ὅτι τὸ σχέδιον δὲν συνετάχθη κατὰ τὸ πνεῦμα τῶν προηγουμένων συζητήσεων ἀλλὰ μάλιστα ἐναντίον τῆς ἐντολῆς ἣν ἔδωκεν ἡ συνέλευσις καὶ ὅτι κακῶς συνεκροτήθη ἡ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

Μετά τινα συζήτησιν ἡ Συνέλευσις ἐρωτηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐδέχθη νὰ προηγηθῇ γενικὴ συζήτησις τοῦ σχεδίου.

Λαβὼν τὸν λόγον ὁ Π. Παπαναστασίου ἐπρότεινε τὴν ἀπόρριψιν τοῦ σχεδίου ἐν συνόλῳ.

Μετὰ τοῦτο ὁ Στ. Δραγούμης ὑπεστήριξεν ὅτι ἡ Ἐπιτροπὴ σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς προηγουμένης Συνελεύσεως προέβη εἰς γενικὴν ἀναθεώρησιν καὶ ὅτι τὸ σύνολον τοῦ σχεδίου ἔχει καλῶς, ἀπόκειται δὲ εἰς τὴν Συνέλευσιν νὰ φέρῃ τροποποιήσεις κατὰ τὴν συζήτησιν.

Προκληθείσης ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως περὶ τοῦ ἂν δέχεται ἡ Συνέλευσις κατ' ἀρχὴν τὸ σχέδιον πρὸς συζήτησιν, ὁ Πρόεδρος ἔθεσεν εἰς ψηφοφορίαν τὸ ζήτημα, καὶ ἀναγνωσθέντος τοῦ καταλόγου τῶν ἐταίρων, ἐψήφισαν 49 ἐταῖροι.

Καὶ ὑπὲρ μὲν τῆς παραδοχῆς τοῦ σχεδίου κατ' ἀρχὴν ἐψήφισαν	23
κατὰ δὲ τῆς παραδοχῆς αὐτοῦ ἐψήφισαν	22
ἡρνήθησαν δὲ ψῆφον	4
	49

κατὰ τὸ ὑπὸ τῶν ἐπιτηρησάντων τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ καταλόγου καὶ τὴν ἀπαρίθησιν τῶν ψήφων Π. Παπαναστασίου καὶ Π. Κωνσταντινίδου ὑπογεγραμμένον πρωτόκολλον.

Ἐρωτήσαντος τοῦ Προέδρου τὴν συνέλευσιν, ποίαν ἐννοίαν δίδει εἰς τὴν γενομένην ψηφοφορίαν, ἡ συνέλευσις ἀπεφάνθη ὅτι τὸ σχέδιον θεωρεῖται δεκτόν, ἅπε ὑπαρχούσης τῆς κατὰ τὸν ἰσχύοντα κανονισμόν σχετικῆς πλειοψηφίας. Εἶτα δὲ ἡ συνέλευσις ἐδέχθη δι' ἀναστάσεως, νὰ συγκροτηθῇ ἑτέρα συνέλευσις τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ προσεχοῦς μηνὸς Σεπτεμβρίου πρὸς συζήτησιν τῶν καθ' ἕκαστα τοῦ σχεδίου. Ἡ συνέλευσις ἐλύθη ὑπὸ τοῦ Προέδρου τὴν 12^{ην} ὥραν.

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῇ 22^ῃ Σεπτεμβρίου 1891, ἡμέρα Κυριακῇ, ὥρα 9^η π. μ. συνελθόντων ἐταίρων περὶ τοὺς τεσσαράκοντα πέντε, ἐπειδὴ ὁ μέλλων νὰ προεδρεύσῃ ἀντιπρόεδρος κ. Σπ. Φιντικλῆς ἐμήνυσεν, ὅτι ἀσθενῶν δὲν θὰ προσέλθῃ, ὁ γραμματεὺς Στ. Α. Κουμανούδης, ἐκτελῶν τὴν πρὸ ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου δοθεῖσαν αὐτῷ ἐντολήν, ἀνέγνω εἰς τοὺς ἐταίρους τὴν πρὸς τὸ προεδρεῖον τῆς Ἑταιρίας πεμφθεῖσαν τῇ 28^ῃ Αὐγούστου 1891 ἐπιστολήν τοῦ κ. Α. Α. Κοντοσταύλου, δι' ἧς παρηρτεῖτο τὴν προεδρίαν τῆς Ἑταιρίας καὶ παρεκάλει τὸ προεδρεῖον ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὴν συνέλευσιν τὴν παραίτησίν του, μετὰ παρακλήσεως πρὸς ἀποδοχὴν αὐτῆς. Εἶπε δὲ ὁ γραμματεὺς, ὅτι ἐν τῷ Συμβουλίῳ μετὰ μεγάλης λύπης ἐγνώσθη αὕτη ἡ παραίτησις καὶ ὁμοθυμῶς ἐξεφράσθη ἡ ἐπιθυμία τοῦ νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ, ὡς ἀντικειμένη εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Ἑταιρίας· ἐλπίζει δὲ τὸ Συμβούλιον, ὅτι καὶ πάντες οἱ παρόντες σήμερον ἐταῖροι δὲν θέλουσιν ἀποδεχθῇ αὐτήν. Εἶτα παρεκάλεσε τὴν συνέλευσιν νὰ ὀνομάσῃ τὸν μέλλοντα νὰ προεδρεύσῃ τῆς σημερινῆς συνελεύσεως.

Μετὰ τινὰς ὑπὸ δύο ἐταίρων γενομένας ἀντιρρήσεις, ὅτι δὲν δύναται ἡ συνέλευσις νὰ προβῇ εἰς οὐδὲν ἔργον, ἅτε μὴ ὑπάρχοντος προεδρείου, ἐπεκράτησεν ἡ τῶν πλείστων ἐταίρων γνώμη νὰ ὀνομασθῇ ὑπὸ τῆς συνελεύσεως ὁ προεδρεύων καὶ ὠνομάσθῃ ὁ ἐκ τῶν συμβούλων κ. Δ. Τσιβα-

νόπουλος, ὅστις παρελθὼν ἠρώτησε τὴν συνέλευσιν, ἂν γίνεται ἀποδεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ κ. Α. Α. Κοντοσταύλου. Ἡ συνέλευσις ὁμοθυμῶς δὲν τὴν ἐδέχθη, καὶ ἀνετέθη εἰς τὸ Συμβούλιον νὰ ἀνακοινώσῃ τοῦτο εἰς τὸν κ. Α. Κοντοσταυλον, παρακαλούμενον νὰ συνεχίσῃ τὴν προεδρίαν του.

Δεύτερον ἠρώτησε τὴν συνέλευσιν, ἂν θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς σχεδίου νέου τῆς Ἑταιρίας ὀργανισμοῦ. Ἡ συνέλευσις ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν εἰς ἄλλην πρὸ τοῦ τέλους τοῦ ἔτους συνέλευσιν, ὁρισθησομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου ἢ ἀντιπροέδρου. Διελύθη δὲ ἡ συνέλευσις περὶ ὥραν 11^{ην} π. μ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΤΑΙΡΩΝ

Ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, τῇ 15^ῃ Δεκεμβρίου 1891, ἡμέρᾳ Κυριακῇ, ὥρᾳ 10^ῃ π. μ. συνελθόντων ἐταίρων περὶ τοὺς τριάκοντα, προήδρευσε ὁ ἀντιπρόεδρος κ. Σπ. Φιντικλῆς, ἅτε τοῦ προέδρου κ. Ἀλ. Κοντοσταύλου κωλυθέντος νὰ παρευρεθῇ. Ἀνήγγειλε δὲ ὁ ἀντιπρόεδρος τοῖς ἐταίροις, ὅτι ὁ πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας κατόπιν τῆς παρὰ τῆς τελευταίας συνελεύσεως ἐκφρασθείσης εὐχῆς, ἣν διεβίβασε πρὸς αὐτὸν τὸ συμβούλιον, ἀπέσυρε τὴν παραίτησίν του, δὲν παρίσταται δὲ σήμερον ἐνταῦθα ἕνεκα κωλύματος. Εἷτα παρεκάλεσε τὴν συνέλευσιν ἐξ ὀνόματος τοῦ συμβουλίου νὰ ἀναβληθῇ ἡ συζήτησις τοῦ σχεδίου νέου ὀργανισμοῦ τῆς Ἑταιρίας, ἐπειδὴ τὸ ἔτος ἐντὸς ὀλίγου τελειώνει καὶ ἐπὶκείνται αἱ νέαι ἀρχαιρεσίαι. Οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ἐξενεχθείσης παρὰ τῶν συνελθόντων ἐταίρων, ἡ συνέλευσις διελύθη περὶ ὥραν 11^{ην} π. μ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
ΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΤΑΒΑΛΟΝΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ
ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (1)

(*Ὅσων ἐταίρων τὰ ὀνόματα φέρουσιν ἀστερίσκον, αὐτοὶ πρὸς τῇ ἐτησίᾳ συνδρομῇ καὶ καθυστεροῦσιν ἄλλην κατέβαλον, ἢ τὴν τοῦ προσεχοῦς ἔτους).*

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΘΝ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ. Δρ. 1000.—	ΒΕΛΕΝΤΖΑΣ Σ. . . . Δρ. 15.—
ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ ΑΧ. . . . » 15.—	ΒΕΛΙΑΝΙΤΗΣ Θ. . . . » 15.—
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Γ. Ι. . . » 15.—	ΒΕΝΘΥΛΟΣ Γ. . . . » 15.—
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ ΘΡ. . . » 20.—	ΒΙΖΥΓΗΝΟΣ ΓΕΩΡΓ. . . » 15.—
ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ Γ. . . . » 15.—	ΒΙΚΕΛΑΣ Δ. . . . » 15.—
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Χ. . » 15.—	ΒΛΑΔΚΑΛΗΣ Ν. . . . » 25.—
ΑΝΑΡΓΥΡΟΣ ΙΩ. . . . » 15.—	ΒΛΑΣΤΟΣ Κ. . . . » 15.—
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. . . . » 15.—	ΒΟΡΤΣΕΛΑΣ ΙΩ. . . . » 15.—
ΑΝΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤ. . . . » 15.—	ΒΟΥΚΡΑΣ ΙΩ. . . . » 15.—
ΑΝΕΖΗΣ ΔΗΜ. . . . » 15.—	ΒΟΥΓΑΡΗΣ Ν. . . . » 15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΤ. Ι. . . » 15.—	ΒΟΥΤΖΙΝΑΣ ΕΜ. . . . » 15.—
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . » 25.—	
ΑΠΕΡΓΗΣ Ν. . . . » 15.—	ΓΑΖΕΠΗΣ Γ. . . . » 20.—
ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. Χ. . . » 15.—	ΓΑΛΑΝΗΣ ΕΜ. . . . » 15.—
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. Π. . » 15.—	ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΓ. . » 15.—
ΑΡΓΥΡΟΣ ΑΘ. . . . » 15.—	ΓΙΑΝΝΟΥΔΗΣ Β. . . . » 15.—
ΑΡΕΤΑΙΟΣ Θ. . . . » 15.—	ΓΛΑΡΑΚΗΣ ΑΡ. . . . » 15.—
	ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . » 15.—
ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ ΙΩ. . . . » 25.—	ΓΡΗΓΟΡΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΑΧ. » 15.—
ΒΑΡΒΟΥΔΗΣ ΦΙΛ. . . . » 15.—	
ΒΑΡΟΥΧΑΣ ΑΔ. . . . » 15.—	ΔΑΜΑΛΑΣ Ν. . . . » 15.—
ΒΑΣΗΣ ΣΠ. . . . » 15.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ ΑΝ. . . . » 15.—
ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. . . . » 100.—	ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ Ν. . . . » 15.—
ΒΕΣΚ Κ. . . . » 15.—	ΔΑΜΙΡΑΔΗΣ Μ. . . . » 15.—

(1) Ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ περιέχονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μετὰ τὴν κλεισ-
 σιν τῶν λογαριασμῶν καταβαλόντων συνδρομῇ διὰ τὸ ἔτος 1890 ἐταίρων,

ΔΕΛΗΓΕΩΡΓΗΣ Α. . . Δρ.	25.—	ΚΑΞΔΟΝΗΣ Γ. . . Δρ.	15.—
ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ ΑΛ. . . »	25.—	ΚΑΞΔΟΝΗΣ Σ. . . »	15.—
ΔΗΔΙΓΙΑΝΝΗΣ Θ. . . »	15.—	ΚΑΞΙΜΑΤΗΣ Σ. . . »	15.—
ΔΗΜΙΤΕΑΣ ΜΑΡΓ. . . »	15.—	ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ ΑΔ. . . »	15.—
ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΗΣ Χ. . . »	15.—	ΚΑΣΤΡΩΜΕΝΟΣ ΠΑΝ. . . »	15.—
ΔΟΥΡΟΥΤΗΣ ΑΘ. . . »	15.—	ΚΑΤΑΚΟΥΖΗΝΟΣ ΑΔ. . . »	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗ ΕΛΙΖΑ Σ. . . »	15.—	ΚΑΤΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . »	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΕΜ. . . »	15.—	ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ ΑΘ. . . »	15.—
ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΣΤ. . . »	15.—	ΚΑΤΕΡΑΣ Μ. . . »	15.—
		ΚΑΥΕΡΑΥ Γ. . . »	15.—
ΕΛΕΥΘΕΡΙΔΗΣ Σ. . . »	20.—	ΚΕΤΣΕΑΣ Θ. . . »	15.—
ΕΓΑΓΓΕΛΙΔΗΣ Μ. . . »	15.—	ΚΙΟΥΤΣΕ Σ. . . »	20.—
ΕΓΓΑΣΙΑΣ ΙΩ. . . »	25.—	ΚΟΚΚΙΔΗΣ Δ. . . »	15.—
		ΚΟΛΥΒΑΣ ΑΔ. . . »	15.—
ΖΑΧΑΡΙΟΥ Δ. Π. . . »	15.—	ΚΟΝΤΟΣ Κ. . . »	15.—
ΖΕΓΚΙΝΗΣ ΙΩ. . . »	15.—	ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΔΟΣ ΑΔ. Α. . . »	15.—
ΖΗΑΙΩΤΗΣ Ν. . . »	15.—	ΚΟΠΑΝΙΤΕΑΣ ΣΤ. Ι. . . »	15.—
ΖΗΕΙΟΥ Κ. . . »	15.—	ΚΟΡΟΜΑΝΤΖΟΣ Θ. . . »	15.—
ΖΥΓΟΜΑΛΑΣ ΑΝΤ. . . »	15.—	ΚΟΥΜΑΝΟΥΔΗΣ ΣΤ. Α. . . »	15.—
		ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ Δ. . . »	15.—
ΗΛΙΑΔΗΣ Μ. . . »	20.—	ΚΟΥΤΟΥΖΗΣ ΠΕΤΡ. . . »	15.—
		ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ ΕΓΑΓΓ. . . »	15.—
ΘΑΔΗΣ Μ. . . »	15.—	ΚΟΦΙΝΙΩΤΗΣ ΙΩ. . . »	15.—
ΘΕΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ ΙΩ. . . »	25.—	ΚΡΕΜΟΣ Γ. . . »	15.—
ΘΕΟΦΙΛΑΤΟΣ ΙΩ. . . »	15.—	ΚΡΗΤΙΚΟΣ Γ. . . »	15.—
ΘΟΥΒΙΔΟΠΟΥΛΟΣ Γ. . . »	15.—	ΚΡΙΝΟΣ Γ. . . »	15.—
		ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. . . »	15.—
ΙΑΣΕΜΙΔΗΣ Π. . . »	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΑΔ. . . »	15.—
ΙΑΤΡΙΔΗΣ ΕΥΘ. . . »	15.—	ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΙΩ. . . »	15.—
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΣ . . . »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΣ Δ. . . »	20.—
		ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Π. . . »	15.—
ΚΑΒΒΑΔΙΑΣ Π. . . »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ ΣΤ. . . »	15.—
ΚΑΖΑΖΗΣ Ν. . . »	15.—	ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . »	25.—
ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ Μ. . . »	15.—	ΚΩΣΤΗΣ Κ. Ν. . . »	15.—
ΚΑΛΔΙΓΑΣ Π. . . »	15.—		
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . »	15.—	ΛΑΖΑΡΗΣ Χρ. . . »	15.—
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . »	15.—	ΛΑΚΩΝ Β. . . »	15.—
ΚΑΛΟΕΥΓΙΝΗΣ ΙΩ. . . »	15.—	ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. . . »	15.—
ΚΑΜΠΟΥΡΟΥΛΟΣ Δ. . . »	15.—	ΛΑΜΠΡΥΝΙΔΗΣ Μ. . . »	15.—
ΚΑΜΠΟΥΡΟΥΛΟΣ ΙΩ. . . »	20.—	ΛΕΒΙΔΗΣ Ν. . . »	15.—
ΚΑΝΑΚΗΣ ΠΕΤΡ. . . »	15.—	ΛΕΟΝΑΡΔΟΣ Β. Ι. . . »	15.—
ΚΑΝΕΛΛΑΣ ΑΝΤ. . . »	15.—	ΛΙΒΑΣ ΑΘ. . . »	15.—
ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ Κ. . . »	25.—	ΛΟΛΛΙΝΓ Η. . . »	15.—
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π. . . »	15.—	ΛΟΝΤΟΣ Α. . . »	15.—
ΚΑΡΟΤΖΟΣ Γ. . . »	25.—	ΛΥΚΑΚΗΣ ΑΔ. . . »	15.—
ΚΑΡΤΕΡΑΚΗΣ Ν. . . »	20.—		

ΛΥΡΗΣ ΙΩ. . . . Δρ.	15.—	ΠΑΝΤΑΖΗΣ ΜΙΣ. Δ.	»	100.—
ΛΥΡΗΣ Ν. . . . »	25.—	ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ ΙΩ. . . . »	»	15.—
		ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Γ.	»	15.—
ΜΑΓΓΙΩΡΟΣ Γ. . . . »	15.—	ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. . . . »	»	15.—
ΜΑΚΚΑΣ Δ. . . . »	15.—	ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. . . . »	»	15.—
ΜΑΔΙΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . »	15.—	ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Ν.	»	15.—
ΜΑΝΙΑΚΗΣ Κ. . . . »	20.—	ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ ΠΑΝ. . . . »	»	15.—
ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ Ν. . . . »	15.—	ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Θ.	»	15.—
ΜΑΝΤΖΑΚΟΣ Χ. . . . »	15.—	ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Χρ. . . . »	»	15.—
ΜΑΡΑΓΚΟΣ Ι. 'Αρχ. επ.	»	ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ Κ. . . . »	»	20.—
ΜΑΡΙΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. . . . »	20.—	ΠΑΠΑΜΑΡΚΟΥ ΧΑΡ. . . . »	»	15.—
ΜΑΡΙΔΟΠΟΥΛΟΣ Θ. . . . »	25.—	ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ Β. . . . »	»	15.—
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ. . . . »	15.—	ΠΑΠΑΧΡΗΤΟΥ Γ. . . . »	»	20.—
ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ ΑΔ. . . . »	20.—	ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΣ Π.	»	15.—
ΜΑΤΡΟΜΙΧΑΛΗΣ ΚΥΡ. . . . »	15.—	ΠΑΕΠΑΤΗΣ ΑΔ. . . . »	»	15.—
ΜΕΛΑΣ Μ. »	25.—	ΠΑΣΧΑΛΗΣ Δ. »	»	15.—
ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΣ Γ. . . . »	15.—	ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ Β. »	»	15.—
ΜΗΤΣΑΚΗΣ Π. »	15.—	ΠΑΤΥΧΑΣ Γ. »	»	15.—
ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Κ. . . . »	15.—	ΠΑΥΛΙΔΗΣ Π. »	»	15.—
ΜΙΣΤΡΙΩΤΗΣ Γ. »	15.—	ΠΕΡΡΗΣ Π. »	»	15.—
ΜΟΜΦΕΡΡΑΤΟΣ ΑΝΤ. . . . »	15.—	ΠΕΡΡΗΣ ΣΠ. »	»	15.—
ΜΟΥΣΑΚΗΣ Ν. »	20.—	ΠΕΤΑΛΑΣ ΑΝΤ. »	»	20.—
ΜΟΥΣΧΟΒΑΚΗΣ Ν. . . . »	15.—	ΠΟΔΙΤΗΣ Ν. Γ. »	»	15.—
ΜΟΥΓΗΣ ΙΩ. »	15.—	ΠΟΣΤΟΛΑΚΑΣ ΑΧ. . . . »	»	15.—
ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ΕΥΑΓΓ. . . . »	15.—	ΠΡΟΒΕΛΕΡΙΟΣ ΑΡ. . . . »	»	20.—
ΜΠΑΛΙΔΗΣ Κ. »	15.—	ΠΡΩΤΟΔΙΚΟΣ ΙΩ. . . . »	»	15.—
ΜΠΟΓΙΑΤΖΟΓΛΟΥΣ Μ. . . . »	50.—			
ΜΠΟΥΚΗΣ ΕΜ. »	15.—	ΡΑΔΟΣ Κ. »	»	20.—
ΜΠΟΥΚΗΣ ΙΩ. »	15.—	ΡΑΪΝΕΚ Κ. »	»	15.—
ΜΠΑΩΝΑΣ ΚΥΡ. »	15.—	ΡΑΛΛΗΣ Π. »	»	15.—
		ΡΕΝΙΕΡΗΣ Μ. »	»	15.—
		ΡΟΔΙΟΣ ΙΩ. »	»	15.—
ΝΕΓΡΗΣ Φ. »	15.—	ΡΟΥΚΗΣ ΑΡ. »	»	15.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Γ. »	15.—	ΡΩΜΑΪΔΗΣ ΑΡΙΣΤΟΤ. . . . »	»	15.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ ΙΩ. »	15.—	ΡΩΜΑΪΔΗΣ Δ. »	»	20.—
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Ρ. »	15.—	ΡΩΜΑΪΔΗΣ Κ. »	»	15.—
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. . . . »	15.—	ΡΩΜΑΣ ΚΑΙΣ. »	»	15.—
		ΡΩΣΟΛΥΜΟΣ ΣΠ. »	»	15.—
ΞΑΝΘΑΚΗΣ ΠΕΤΡ. . . . »	15.—			
ΞΥΘΑΛΗΣ ΙΩ. »	15.—	ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΙΩ. . . . »	»	15.—
		ΣΑΚΕΛΛΑΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΠ.	»	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ Β. »	15.—	ΣΑΜΙΟΣ Κ. »	»	20.—
ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ΠΡΟΚ. . . . »	15.—	ΣΒΟΡΩΝΟΣ ΑΝΤ. »	»	20.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΑΝΤ. »	15.—	ΣΒΟΡΩΝΟΣ ΙΩ. »	»	25.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Κ. »	15.—	ΣΕΜΙΤΕΛΟΣ Δ. »	»	15.—
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ ΠΑΝ. »	15.—	ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩ. »	»	20.—

ΣΚΙΑΣ ΑΝΔΡ.	»	20.—	ΤΕΟΥΝΤΑΣ ΧΡ.	»	15.—
ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ ΒΑ.	»	15.—	ΤΥΗΛΛΑΟΣ ΙΩ.	»	15.—
ΣΚΟΥΖΕ ΑΔΕΣ. Γ.	»	15.—			
ΣΚΟΥΖΕ Π. Γ.	»	15.—	ΦΕΡΜΠΟΣ Π.	»	15.—
ΣΚΟΛΟΥΔΗΣ ΣΤ.	»	15.—	ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΥΣ Θ. ΝΙΚ.	»	15.—
ΣΟΥΓΚΡΑΣ Σ.	»	15.—	ΦΙΛΙΟΣ Δ.	»	15.—
ΣΟΥΤΕΟΣ ΑΔ.	»	50.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ Θ.	»	15.—
ΣΟΥΤΕΟΣ ΣΚΑΡΑ. Δ.	»	20.—	ΦΙΝΤΙΚΑΝΗΣ ΣΠ.	»	15.—
ΣΟΦΟΥΔΗΣ Θ.	»	15.—	ΦΩΚΙΑΝΟΣ ΙΩ.	»	15.—
ΣΤΑΝΗΣ ΒΑΛ.	»	15.—	ΦΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ.	»	15.—
ΣΤΑΝΗΣ ΣΠ.	»	15.—			
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΥΠ.	»	15.—	WOLTERS P.	»	15.—
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΤΕΦ.	»	15.—			
ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ Π.	»	15.—	ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΟΣ Ν.	»	15.—
ΣΧΙΝΑΣ Β.	»	15.—	ΧΑΡΑΜΗΣ Δ.	»	15.—
			ΧΑΡΙΣΙΑΔΗΣ ΙΩ.	»	20.—
ΤΑΤΑΡΑΚΗΣ Π.	»	20.—	ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΛΗΣ ΜΙΧ.	»	15.—
ΤΖΕΝΝΟΣ Π.	»	15.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ Γ.	»	15.—
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΑΚΟΣ Ν.	»	30.—	ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ ΙΩ.	»	15.—
ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΙΩ.	»	20.—	ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ν. Α.	»	15.—
TROUMP EUG.	»	15.—	ΧΡΥΣΟΧΟΟΣ Μ.	»	15.—
ΤΣΙΑΚΑΣ Δ.	»	15.—			
ΤΣΙΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ Δ.	»	15.—	ZILLER E.	»	15.—

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΕΩΝ . .	Δρ. 100.—	ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ Α. . .	Δρ. 15.—
ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΝΔΡ. . .	» 15.—	ΜΕΛΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Α. .	» 15.—
ΑΓΓΙΑΣ ΙΩ.	» 20.—	ΜΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡ. .	» 15.—
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ. . .	» 15.—	ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Π. .	» 15.—
ΔΡΑΓΑΤΗΣ Ι. Χ. . . .	» 15.—	ΠΟΛΙΤΑΚΗΣ Α. . . .	» 20.—
ΖΑΝΝΕΤΟΣ Γ.	» 15.—	ΣΕΦΕΡΑΝΗΣ Ν. . . .	» 20.—
ΖΗΤΟΥΝΙΑΤΗΣ Π. . . .	» 15.—	ΣΤΑΝΗΣ Β.	» 15.—
ΚΑΣΤΡΙΩΤΗΣ ΧΡ. . . .	» 15.—	ΨΑΧΑΡΟΠΟΥΛΟΣ Κ. .	» 75.—
ΚΟΥΜΒΑΣ Γ.	» 15.—		

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ

ΗΡΕΙΩΤΗΣ Π.	Δρ.	15.—
---------------------	-----	------

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ ΓΕΡ.	Δρ.	15.—
ΡΩΜΑΝΟΣ ΙΩ.	»	18.65

EN ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ Μ. ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ	Δρ.	50.—
ΚΕΡΕΤΖΗΣ ΣΤΑΥΡ. ΕΝ ΚΟΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ	»	15.—
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ν. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ	»	100.—
* LUDLOW TH. ΕΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ	»	37.30
ΜΙΣΘΟΣ ΙΩ. ΕΝ ΣΜΥΡΝΗ	»	300.—
ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ΕΝ ΛΙΒΟΡΝΩ	»	25.—
ΣΚΕΝΔΕΡΑΝΗΣ ΡΗΓ. ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ	»	25.—
STSCHOUKAREFF A. ΕΝ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΙ	»	15.—

BIBLIA ΔΩΦΘΕΝΤΑ

- Afzelius, J., De imperio trapezuntino. Upsaliae, 1824.
 Alvin, A., Chrysostomi homilia öfver i Kor. 8 efter en grekisk handskrift. Linköping, 1885.
 American journal of archaeology. Vol. V. Boston, 1889.
 Annales de l'observatoire de Rio de Janeiro. Tom. III. Rio de Janeiro, 1887.
 Anuario publicado pelo Observatorio de Rio de Janeiro. 1885, 1886, 1887. Rio de Janeiro, 1884, 1885, 1886.
 Arch. - Epigraphische Mittheilungen aus Oesterreich-Ungarn. XIII, 1, 2. Wien, 1890.
 Arvedson, A., De Pelasgis, Graeciae aboriginibus, dissertatio. Upsaliae, 1824.
 Aucoc, L., Lois, statuts et réglemens concernant les anciennes Academies et l'institut de 1635 à 1889. Paris, 1889.
 Aurivillius, C., De glossariis graecis manuscriptis in bibliotheca reg. acad. upsaliensis asservatis. P. I. Upsaliae, 1821.
 Bapst, G., Sur la provenance de l'étain dans le monde ancien. Paris, 1886 (ἀπόσπασμα).

- Baumgarten, Fr., De Christodoro poeta thebano. Bon-
nae, 1881.
- Benndorf, O., Wiener Vorlegeblätter für archaeologische
Uebungen, 1888, 1889. Wien, 1889, 1890.
- Bergstedt, Car., De vi et indole mythi oedipici ex dra-
matis Graecorum repetiti dissertatio. Upsaliae, 1843.
- Bergstedt, Hug., Studia archaeologica. Upsaliae, 1881.
- Bollettino delle opere moderne straniere acquistate dalle
biblioteche governative del regno d'Italia. Vol. V, 1-4.
Roma, 1890.
- Bulletin de correspondance hellénique. XIV. Athènes,
1890.— Table général des dix premières années 1877-
1886. Paris, 1889.
- Bulletino di archeologia e storia dalmata. XIII, 1, 2, 3, 4.
Spalato, 1890.
- Cambridge Antiquarian Society. Report and Communi-
cations N° XXIX. Cambridge, 1890.
- Caspari, C., Kirchenhistorische anecdota. I. Christia-
nia, 1883.
- Centerwall, Jul., Quae publica officia ante qvaesturam
geri solita sint temporibus imperatorum disputatio epi-
graphica. Upsaliae, 1874.
- Conze, Al., Die attischen Grabreliefs. Erste Lieferung.
Taf. I-XXV. Berlin, 1890.
- Daae, L., Om humanisten og satirikeren Joh. Laurem-
berg. Christiania, 1884.
- Dareste-Haussoullier-Reinach., Recueil des inscriptions
juridiques grecques. Premier fascicule. Paris, 1891.
- Dawes, E., The pronunciation of greek. London, 1890.
- Δελτίον ἀρχαιολογικόν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τοῦ γενικοῦ ἐφόρου Π.
Καββαδία. Τόμ. Ε', σ. 233-275. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
Τόμ. Σ', σ. 1-112. Ἐν Ἀθήναις, 1890.
- Δελτίον τῆς ἱστορικῆς καὶ ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος.
Τόμ. Γ', τεύχος 9ον καὶ 10ον. Ἐν Ἀθήναις, 1890.
- Εἰκοσιπένταετηρίς τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἑλληνικοῦ φιλολο-

- γικοῦ Συλλόγου. Παράρτημα τοῦ ΙΗ' τόμου 1861-1886.
'Εν Κωνσταντινουπόλει, 1888.
- Ebers, G., Eine Gallerie antiker Portraits aus hellenistischer Zeit. Berlin, 1890.
- Engholm, Ed., De epitaphiis Atheniensium. Upsaliae, 1872.
- Euren, Ax., Ad mysteria, imprimis graeca, observationes. Upsaliae, 1827.
- Fahlerantz, Er., De coloniis Graecorum ad Pontum Euxinum sitis. Upsaliae, 1829.
- Flasch, Ad., Zum Parthenon-Fries. Würzburg.
- Forhandlinger i videnskabs-selskabet i Christiania. Aar 1889. Christiania, 1890.
- Foster, E., The diary of Samuel Newton. Cambridge, 1890.
- Glassnik serbskoga utsenog drushtwa. N° 71. Belgrad, 1890.
- Höpken, Jul., De theatro attico saeculi a Chr. quinti. Bonnae.
- Jahrbuch d. k. d. archaeol. Institutes. Bd. V. Berlin, 1890.— Antike Denkmäler. Bd. I, 4. Berlin, 1890.
- Journal of hellenic studies. Vol. XI, 1. London, 1890.
- Katalog zu Th. Grafs Gallerie antiker Portraits aus hellenistischer Zeit. Berlin, 1890.
- Koldewey, R., Die antiken Baureste der Insel Lesbos. Berlin, 1890.
- Κοντολέοντος, 'Αλ., 'Ανέκδοτοι μικρασιαναὶ ἐπιγραφαί. Τεῦχος Α'. 'Εν 'Αθήναις, 1890.
- Latyschew, B., Inscriptiones graecae in oris Bospori cimmerii et Chersonesi tauricae per annos 1881-88 reperiae. Petropoli, 1890.
- Lepsius, G., Griechische Marmorstudien. Berlin, 1890.
- Lönnegren, Aug., Carmen Musaei grammatici, quod 'Ηρώ και Δέανδρος inscribitur, latinis versibus expressit. Holmiae, 1869.

- Meier, P., De gladiatura romana quaestiones selectae. Bonnae, 1881.
- Mémoires de l'Académie des sciences, inscriptions et belles-lettres de Toulouse. Tom. X-XI. Toulouse, 1888-89.
- Mémoires de la Société royale des antiquaires du Nord. Nouvelle série, σελ. 371 κ.έ. Copenhagen, 1889.
- Miller, A., Der Rückzug des Kraterus aus Indien. Würzburg.
- Monuments grecs publiés par l'Association pour l'encouragement des études grecques en France. Nos 3, 7, 11-13. Paris, 1874, 1878, 1886.
- Nordiske Fortidsminder udgivne af det Kgl. nordiske Oldskriftselskab. 1 Hefte.
- Oesterberg, Ed., De ephetarum atheniensium origine. Upsaliae, 1885.
- Oestling, Car., Supplementa quaedam in lexica graeca. Upsaliae, 1845-51.
- Πετρίδου, 'Αθ., 'Ανακάλυψις τῆς ἀρχαίας πόλεως Μοραίας ἢ Μοριᾶς. 'Εν 'Αθήναις, 1889.
- Πλάτων. Σύγγραμμα περιοδικόν. Τόμ. Η'-ΙΑ'. 'Εν 'Αθήναις, 1886-87. Τόμ. ΙΒ'. 1-3. 'Εν 'Αθήναις, 1890.
- Πρακτικὰ τῆς ἐν 'Αθήναις φιλελευθευτικῆς 'Εταιρείας. 1888-89. 'Εν 'Αθήναις, 1889.
- Puiggari, D., Estudios de indumentaria espanola concreta y comparada. Barcelona, 1890.
- Revue des études grecques. Tom. II Nos 7, 8. Paris, 1889.
- Röding, R., De Graecorum trimetris iambicis. Upsaliae, 1874.
- Rödström, P., De imaginibus sophocleis a rerum natura sumptis. Holmiae, 1883.
- Σακελιώνος, 'Ιω., Πατριακὴ βιβλιοθήκη. 'Εν 'Αθήναις, 1890.
- Säve, H., De Areopago et judiciis heliasticis apud Atheniensēs quaestiones. Upsaliae, 1862.
- Schmidt, B., Korkyraeische Studien. Leipzig, 1890.
- Schriften der Universität zu Kiel 1889-90.

Schuchhard, C., Schliemann's Ausgrabungen in Troja, Tiryns, Mykenae. Orchomenos, Ithaka im Lichte der heutigen Wissenschaft. Leipzig, 1890.

Sillén, A., Platonis de antiquissima philosophia testimonia. Upsaliae, 1880.

Sittl, K., Würzburger Antiken. Würzburg, 1890.

Smithsonian Institution. Annual report for the year 1885.

Part II. Washington, 1886. — Annual report for the year 1886. Part I. Washington, 1889.

Söderberg, J., Mores heroicae aetatis apud veteres Graecos et Scandinavos comparati. Upsaliae, 1830.

Söstrom, V., Sylloge observationum in thesaurum graecae linguae H. Stephani. Upsaliae, 1830.

Σχέδιον Μαραθῶνος, ἀποτυπωθὲν ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς Γ' τάξεως τοῦ Σχολείου τῶν ὑπαξιωματικῶν. Ἐν Ἀθήναις, 1887.

Telfy, B. J., Meine Erlebnisse in Athen. Budapest, 1890.

University studies. Vol. I N° 3. July, 1890.

Uppsala Universitets Arsskrift, 1883-1889. Uppsala. 1883-1888.

Usener, H., Acta S. Marinae et S. Christophori. Bonn, 1886.

Viestnik hrvatskoga arkeologickoga druztva. XII, 1, 2, 4. Agram. 1890.

Westin, N., Anteckningar öfver de grekiska Vaserna. Stockholm, 1837.

Wide, S., De sacris troezeniorum, hermionensium, epidauriorum. Upsaliae, 1888.

Φιλίου, Δ., Δύο λέξεις περὶ τοῦ πῶς γράφονται τὰ τῶν ἀνασκευῶν ἐν τῇ ἀρχαιολογικῇ Δελτίῳ. Ἐν Ἀθήναις, 1890.

Χάρτης τῶν ὁδῶν καὶ σιδηροδρόμων τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Ἀθήναις, 1889.

BIBΛΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

- Ἀθήναιος. Ἐκδοσις G. Kaibel. Vol. III. Lipsiae, 1890.
Archaeologische Beiträge Carl Robert zur Erinnerung an
Berlin dargebracht. Berlin, 1890.
Baunack, J., Aus Epidauros Eine epigraphische Studie.
Leipzig, 1890.
Boetticher, Ern., Hissarlik wie es ist. Berlin, 1890.
Boetticher. C., Der Baumkultus der Hellenen. Berlin,
1856.
Bonner Studien. Aufsätze aus der Altertumswissenschaft
Reinhard Kekulé gewidmet von seinen Schülern, Ber-
lin, 1890.
Brunn, H., Beschreibung der Glyptothek. München, 1887.
Cartault, A., Vases grecs en forme de personnages grou-
pés. Paris, 1889.
Collitz, H., Sammlung der griech. Dialekt - Inschriften,
II, 2. Göttingen, 1890,
Daremberg-Saglio., Dictionnaire des antiquités grecques
et romaines. Fasc. 14. Paris, 1890.
Dumont-Chaplain., Les céramiques de la Grèce propre.
2me partie. Mélanges archéologiques. Paris, 1890.
Fabricius, Ern., Theben. Freiburg. B., 1890.
Fiedler, K., Reise durch alle Theile des Königreiches
Griechenland 1834 - 1837. I - II. Leipzig, 1840 - 41.
Friedländer, L., Darstellungen aus der Sittengeschichte
Roms. I - III 6e Auflage. Leipzig, 1888 - 90.
Gardner, P., Catalogue of the greek coins in the British
Museum. Sicily. London, 1876.
Gemoll, A., Das Recht von Gortyn. Striegau, 1889.
Head, B., Historia numorum. A manual of greek numis-
matic. Oxford, 1887.

- Helbig, W., Wandgemälde der vom Vesuv verschütteten Städte Campaniens. Leipzig, 1868.
- Hölder, Osc., Die römischen Thongefässe der Altertumssammlung in Rottweil. Stuttgart, 1889.
- Humann, K. — Puchstein, O., Reisen in Kleinasien und Nordsyrien. Textband u. Atlas. Berlin, 1890.
- Instituto di corrisp. archeologica. Bullettino, 1879-1885. Annali, 1879. Monumenti, 1879.
- Jahn, Otto., Darstellungen antiker Reliefs welche sich auf Handwerk und Handelsverkehr beziehen. Leipzig, 1861.
- Καμπούρογλου, Δ. Ἱστορία τῶν Ἀθηναίων. Τόμ. Β'.—Μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων. Β. Ἐν Ἀθήναις, 1890.
- Kiepert, H., Specialkarte vom westlichen Kleinasien. Erste Lieferung (Bl. 1, 2, 7, 10, 14). Berlin, 1890.
- Kinch, K., L'arc de triomphe de Salonique. Paris, 1890.
- Krell, P., Geschichte des dorischen Styls. Stuttgart, 1870.
- Lange, K., Das Motiv des aufgestützten Fusses in der antiken Kunst. Leipzig, 1879.
- Lehner, H., Ueber die athenischen Schatzverzeichnisse des vierten Jahrhunderts. Strassburg, 1890.
- Mélanges d'archéologie et d'histoire. I-IX, X 1-2. Rome, 1881-1890.
- Menant, J., Recherches sur la glyptique orientale. Paris, 1883-86.
- Μηλιαράκη, Αντ., Νεοελληνικὴ γεωγραφικὴ φιλολογία. Ἐν Ἀθήναις, 1889.
- Γεωγραφία πολιτικὴ νέα καὶ ἀρχαία τοῦ νομοῦ Κεφαλληνίας. Ἐν Ἀθήναις, 1890.
- Mittheilungen des k. d. archaeol. Instituts. Roemische Abtheilung. Bd. I-IV. Rom, 1886-1889.
- Monumenti antichi pubblicati per cura della reale Accademia dei Lincei. Vol. I. Punt. I. Milano, 1890.
- Monuments grecs publiés par l'Association pour l'encou-

- agement des études grecques en France. Nos 2, 4, 6, 8. Paris, 1873, 1875, 1877. 1879.
- Niemann, G. — Petersen, E., Städte Pamphyliens und Pisidiens. I. Wien. 190.
- Perrot - Chipiez., Histoire de l'art. V. livr. 243 - 280. Paris, 1889.
- Poole, R., Catalogue of the greek coins in the British Museum. The Seleucid kings of Syria, London, 1876.
- Preller, L., Römische Mythologie. 3e Auflage (v. Jordan). Bd. I - II. Berlin, 1881 - 1883.
- Puchstein, Otto., Pseudohethitische Kunst. Berlin, 1890.
- Revue archéologique. Troisième série. Tom. XV - XVI. Paris, 1890.
- Robert, C., Die antiken Sarkophag - Reliefs II, Mythologische Cyklen. Berlin, 1890.
- Rohde, Erw., Psyche. Seelenkult und Unsterblichkeitsglaube der Griechen. I Hälfte. Freiburg i. B. 1890.
- Roscher. W., Lexikon der griechischen und römischen Mythologie. 16 - 18. Leipzig, 1890.
- Sallet, Alfr. v., Beschreibung der antiken Münzen zu Berlin. I - II. Berlin, 1888 - 89.
- Schreiber, Th., Die hellenistischen Reliefbilder. Lief. II - IV. Leipzig, 1890.
- Schumacher, K., Beschreibung der Sammlung antiker Bronzen zu Karlsruhe. Karlsruhe, 1890.
- Semper, Gottfr., Der Stil. Bd. I - II. München, 1878-79.
- Σμῖθ - Τσιβανοπούλου, Σ., Λεξικὸν ἐλληνικῶν καὶ ῥωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων. Ἐν Ἀθῆναις, 1890.
- Svoronos, J., Numismatique de la Crète ancienne. Macon, 1890.
- Visconti, E. Q., Musée Pie - Clementin. Milan, 1818-22. Iconographie grecque. Milan, 1824-26. Iconographie romaine. Milan, 1819. Musée Chiaramonti, Milan, 1822. Monumenti Borghesiani. Milan, 1837. Museo

- Worslejano. Milano, 1834. Opere varie. Milano, 1827-31. Monumenti Gabini. Milano 1835.
- Vitruvii de architectura libri decem. Ed. V. Rose et H Müller - Strübing. Lipsiae, 1867.
- Wachsmuth, C., Die Stadt Athen im Alterthum. I - II, 1. Leipzig, 1874 - 1890.
- Wernicke, Konr., Die griechischen Vasen mit Lieblingsnamen. Berlin, 1890.
- Wroth, W., Catalogue of greek coins in the British Museum. Pontus, Paphlagonia, Bithynia, and the kingdom of Bosphorus. London, 1889.
- Χρυσόχου, Μ., Χάρτης τῆς Θεσσαλονίκης μετὰ τῶν περιχώρων. Ἐν Ἀθήναις, 1890.

ΑΡΧΑΙΑ ΔΩΡΗΘΕΝΤΑ

Ἀέθυνα.

Ἀνάθημα σχῆμα ἔχον ἀνδρικοῦ αἰδοίου. Ἡ βάλανος ἀποκεκρουσμένη. Μήκ. 0,045. Κρήτης. Λίθ. 4821. Δῶρον Γεωργίου Χρυσάφου.

Ἀναγλύφου ἐπιτυμβίου τεμάχιον. Σῶζονται τὸ κάτω μέρος παιδὸς γυμνοῦ, κρατοῦντος τῇ δεξιᾷ πτηνόν, καὶ κυνάριον ἀναρριχώμενον. Ὑψ. 0,41. Λίθ. 4857. Δῶρον ἀνωνύμου.

Χαλκᾶ.

Τριάκοντα τεμάχια πορπῶν, ὧν τινες ἔχουσι σχῆμα ὡς τὸ ἐν Olympia, Tafelband IV, Die Bronzen, 1890, πίν. XXII ἀρ. 368 καὶ 369, ἄλλαι δὲ διάφορον καὶ πρωτοφανές. Ἐτι τεμάχια διαφόρων κοσμημάτων καὶ τινα ζῶα μικρὰ καὶ πτηνὰ ἀρχαῖα. Εὐρεθέντα πάντα ἐν Βελεστίνῳ (κατὰ τὴν ἄκρην τοῦ

σωζομένου τείχους τῶν ἀρχαίων Φερῶν). X. 1322. Δῶρον Μαρ-
γαρίτου X. Ἀποστολίδου.

Μολύβδευα.

Μολυβδόβουλλον Βυζαντινόν. — Τῶν βασιλικῶν κομμερκίων
τοῦ αἰγίου πελάγους νήσων. Μήλου. Μολ. 3014. Ἐξεδόθη ὑπὸ
Schlumberger, Sigillographie, 195, 2. Δῶρον Μ. καὶ Ν
Τσιβουράκη.

Ῥάλινα.

Ψῆφοι ὄρμων πολύχρωμοι περὶ τὰς δέκα πέντε σῶαι καὶ κο-
λοβαί. Βελεστίνου (ὡς ἀνωτέρω). Ῥάλ. 387. Δῶρον Μαργ. X.
Ἀποστολίδου.

ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑΣΘΕΝΤΑ

Λέθυνα.

Κιονίσκος ἐπιτύμβιος. Ἐπιγραφή: ΛΙΚΙΝΝΙΑ|ΕΠΙΓΟΝΗ|
ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ|ΜΙΛΗΣΙΑ. Ῥψ. 0,50. Λιβ. 4768.

Ἀναθηματικὸν ἀνάγλυφον ἐνεπιγραφον τέχνης ἀρχαϊκῆς, ἐκ-
δεδομένον ἥδη ἐν Arch. Zeitung, 1882 σελ. 145, πιν. 6, 1.
Ῥψ. 0,37. Ἀσωποῦ. Λιβ. 4769.

Ἀγαλμάτιον ἀκέφαλον Ἡρακλέους, φέροντος λεοντῆν καὶ ῥο-
παλον, ἐφ' οὗ ἐρείδεται. Ἀριστερὰ χεὶρ καὶ δεξ. ποὺς κολοβά.
Ῥψ. 0,44. Ἀθηνῶν. Λιβ. 4770.

Κορμὸς γυναικείου (Ἀμαζόνος;) ἀγάλματος ὑπερφυσικοῦ με-
γέθους, ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῆς κοιλίας περίπου. Φέρει ἀχει-
ριδωτον χιτῶνα ἐμπεπορημένον ἐπὶ τοῦ ἀρ. ὤμου. Ῥψ. 0,60.
Ἀθηνῶν. Λιβ. 4771.

Ἀνάγλυφον μικρὸν Κυβέλης τῶν συνήθων. Ῥψ. 0,14. Σα-
λαμίνος. Λιβ. 4818.

Λίθος (ἱάσπις) ἐγγεγλυμμένος, ἐλλειψοειδῆς, διάτρητος. Μορφὴ

πτερωτή και ἰθυφαλλική, φέρουσα πόλον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἴσταται ἐπὶ σωροῦ λίθων καὶ κρατεῖ θύρσον. Μήκ. 0,025. Θηβῶν. Λίθ. 4819.

Λίθος (ὕπολευκος) ἐγγεγλυμμένος, φακοειδής, διάτρητος. Πρόσθια μέρη δύο τετραπόδων ζῶων πτερωτῶν ἠνωμένα ἀντιστρόφως. Διαμ. 0,025. Μήλου. Λίθ. 4820.

Λάρναξ σαρκοφάγος μετὰ τοῦ καλύμματος αὐτῆς, φέρουσα ἀνάγλυπτον παράστασιν θήρας κάπρου, ἀπεικονισθεῖσα ἐν Ἀρχ. Ἐφῆμ. 1890 πίν. 9. Μήκ 2,10, πλ. 0,96. Πατρῶν. Λίθ. 4822.

Κεφαλὴ γυναικεία μετὰ τοῦ λαιμοῦ φυσικοῦ μεγέθους, τέχνης ἀρχαϊκῆς. Ὑπὲρ τὸ μέτωπον εἶχε ποτε ταινίας δύο μεταλλίνας. Ἡ κόμη ἐν κεκυρτάῳ. Ῥίς καὶ γένυς ἀποκεκρουσμένα. Ὑψ. 0,24. Ἀθηνῶν (Πατήσια;). Λίθ. 4828.

Τεμάχιον ἐπιγραφῆς ἐξ στίχων ἀνωμάλως κολοβόν. Μήκ. 0,085. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4847.

Κεφαλὴ μετὰ τοῦ λαιμοῦ ἀνδρική, αὐτοτελής, τέχνης βαρβαρικῆς. Τὸ πρόσωπον ὡσειδές· τὰ χεῖλη καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ δηλοῦνται δι' ἐγκοπῶν ἀπλῶν. Ὑψ. 0,25. Ὁ λίθος ἠφαιστειογενής, τραχειτικὸς (ἀλαφρόπετρα). Θήρας. Λίθ. 4848.

Στήλη ὀπισθόγραφος κολοβή. Ἐφ' ἐνὸς 15 στίχοι ψηφίσματος, ἐφ' ἐτέρου 9 στίχοι ἀναγραφῆς κυρίων ὀνομάτων. Ὑψ. 0,22. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4853.

Στήλη νεκρικὴ κολοβή. Ἐπιγρ. ΠΟΡΜΙΩΝ. Ὑψ. 0,20. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4854.

Στήλη νεκρικὴ μὲ ἀέτωμα τεθραυσμένη εἰς δύο. Ἐπιγρ. ΦΙΛΟΝΦΙΛΟΝΙΔΟΥ ΠΕΙΡΑΙΕΥ. Κάτωθεν, μικροῖς γράμμασιν ἐπίγραμμα εἰς ἑπτὰ στίχους. Ὑψ. 0,84. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4855.

Στήλη νεκρικὴ εἰς δύο τεμάχια. Ἐπιγρ. ΛΥΚΟΡΜΑΞ. Ὑψ. 0,15. Ἀθηνῶν. Λίθ. 4856.

Πήληνα.

Κύλιξ. Γραφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Α.— Πέντε ἵπποις τρέχοντες ἐκ δεξ. πρ. ἀρ. Β.— Ἡ αὐτὴ παράστασις, Γ (ἐν πῶ πυθμένι).—

Ἑρμῆς πρ. δ. κρατῶν τῇ ἀριστερᾷ κηρύκειον. Ὑψ. 0,14. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5821.

Κύλιξ. Γραφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Α. — Ἀλεκτρυὼν πρ. δ. μεταξὺ δύο ἀνδρῶν· ἐκατέρωθεν Σειρήν. Β. — Δύο ἀλεκτρυόνες ἀντιμέτωποι· ἐκατέρωθεν λείων. Γ (ἐν τῷ πυθμένι). — Ἐφθῆος γυμνὸς τρέχων πρ. δ. Ὑψ. 0,10. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5822.

Κύλιξ. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Ἐφθῆος γυμνὸς ἐστεμμένος πρ. ἄρ. ἔχων τὴν χλαμύδα ἐπὶ τῶν ὤμων ἐρριμμένην καὶ ἔτοιμος εἰς δρόμον· ὀπίσω αὐτοῦ ἀμφορεύς. Φέρει δις τὴν ἐπιγραφὴν ΚΑΛΟΣ. Ὑψ. 0,07. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5823.

Ὀλπῃ. Γραφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Δύο ζεύγη προτομῶν ἀνδρὸς σφηνοπώγωνος καὶ γυναικὸς ἀντιμέτωπα. Ὑψ. 0,23. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5824.

Πινάκιον. Γραφ. μέλ. Ἐδ. κερρόν. Δημήτηρ πόλον φέρουσα ἐπὶ κεφαλῇς κάθεται πρ. ἄρ. ἐπὶ θρόνου, ἀρχαϊκῶς κεκοσμημένου, καὶ κρατεῖ τῇ μὲν ἄρ. χειρὶ μήκωνας καὶ στάχυν, τῇ δὲ δεξ. δάδα καιομένην. Διαμ. 0,17. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5825.

Ἀμφορεύς τῶν κοινῶν ἄνευ βαφῆς εἰς ὅζῳ ἀπολήγων, ἐξαχθεῖς ἐκ τῆς θαλάσσης παρὰ τὴν Ν Ἐφῆσον. Ὑψ. 0,85. Π. Ἀγγ. 5837.

Σκεῦος ἰδιόσχημον (πύραυρον) ἐκ πηλοῦ ἐρυθροῦ καὶ ἄδρομεροῦς, κολοβόν. Ὑψ. 0,31, μήκ. 0,55. Ἐκ τῆς παρὰ τὴν Ν Ἐφῆσον θαλάσσης. Π. Ἀγγ. 5838.

Ἀμφορεύς μέγας γεωμετρ. ρυθμοῦ. Α. — Γυνή (Ἀρτεμις) κατ' ἐνώπιον φέρουσα χιτῶνα, ἐφ' οὗ γραφὴ ἰχθύος· ἐκατέρωθεν πτηνὸν καὶ ζῶον τετράπου καὶ ἄλλα κοσμήματα (ἐν οἷς κεφαλὴ καὶ σκέλος ζώου). Β. — Πτηνὸν πετόμενον πρ. δεξ. καὶ ὑπ' αὐτὸ λαγῶς (1). Ὑψ. 0,86. Θηβῶν (ἐν ᾧ τάφῳ καὶ τὰ ὑπ' ἄρ. 1274-77 χαλκᾷ). Π. Ἀγγ. 5839.

Κρατηροειδὲς ἀγγεῖον. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Α. — Ἀνὴρ (Ἀσκληπιός) ἐστεμμένος, ἀνακεκλιμένος πρ. ἄρ. κρατεῖ κἀνθαρον ἐξ οὗ πίνει ὕψις ὀρθούμενος. Β. — Γυνὴ πρ. ἄρ. καθημένη καὶ σκηπτοφοροῦσα καὶ παιδίσκη προσερχομένη μὲ κἀνιστρον πληρὴς πλῆρες καρπῶν καὶ οἰνοχόην· ἄνωθεν κρέμανται χεῖρ καὶ

(1) Ἴδε νῦν αὐτὸ ἀπεικονισμένον ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1892 πίν. 10, 1, 1α.

σκέλη ἀνθρώπινα. Ὑψ. 0,23. Βοιωτίας. Π. Ἀγγ. 5840. Ἀπεικονίσθη ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1890 πίν. 7.

Λήκυθος. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Στήλη ἐπιτιμῖα τεταινωμένη καὶ γυνὴ κρατοῦσα κίστην. Ὑψ. 0,33. Ἐρετρίας. Π. Ἀγγ. 5841.

Πελίκη. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Α. — Διόνυσος κρατῶν θύρσον καὶ κἄνθαρον βαίνει πρ. δεξ. μεταστρεφόμενος πρὸς Μαινάδα κρατοῦσαν δᾶδας καὶ οἰνοχόην. Β. — Ἐφηβοὶ δύο ἐν ἱματίοις ἀντιμέτωποι. Ὑψ. 0,30. Δραχμάνι. Π. Ἀγγ. 5842.

Πελίκη. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Α. — Ἀνὴρ φαλακρὸς πρ. δεξ. ἐρειδόμενος ἐπὶ ῥάβδου καὶ κρατῶν βαλάντιον ἀτενίζει πρὸς ἔφηβον κρατοῦντα λύραν. Β. — Δύο ἔφηβοι ἐν ἱματίοις ἀντιμέτωποι. Ὑψ. 0,28. Δραχμάνι. Π. Ἀγγ. 5843.

Κολλουριοειδὲς σκεῦος κοινῆς κατασκευῆς φέρον ἐπιεκολλημένην μορφήν ἰθυφαλλικὴν καθημένην καὶ ἀντικρὺ αὐτῆς ποτήριον. Διαμ. 0,15, ὕψ. μορφῆς 0,19. Μαλεσίνα (Ἀταλάντης) Π. Ἀγγ. 5844.

Ἀγγεῖον μελαμβαφεὲς δίωτον, πλακωτόν, τριγωνικοῦ σχήματος· ἡ μία αὐτοῦ πλευρὰ κυρτή, ἡ ἑτέρα ὑπόκοιλος, φέρουσα καὶ σφραγίδα: ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ. Μήκ. 0,20. Τανάγρας. Π. Ἀγγ. 5845.

Ἀγγεῖον μόνωτον, ἐν σχήματι κεφαλῆς γυναικείας μετὰ τοῦ λαιμοῦ. Τὸ πρόσωπον ἔχει τὸ χρῶμα τοῦ πηλοῦ, οἱ ὀφθαλμοὶ λευκοί, τὰ χεῖλη ἐρυθρά. Ὑψ. 0,13. Τανάγρας. Π. Ἀγγ. 5846.

Ἀγγεῖον μεγάλου τεμάχιον. Γραφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Σῶζεται μορφή κολοβὴ ἀνδρὸς γενειῶντος γυμνοῦ, τρέχοντος πρ. δεξ. καὶ ἐπιγραφή: ΔΙΑΒΛΟΔΡΟΜΟΕΙΜΙ. Μήκ. 0,18. Ἀττικῆς. Π. Ἀγγ. 5847.

Κελέθη. Γραφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Α. — Τέσσαρες ὀπλῖται μαχόμενοι πρὸς ἀλλήλους καὶ τοξότης, κρυπτόμενος ὅπισθεν τῆς ἀσπίδος ἐνὸς τούτων, καὶ νεκρὸς πρηνὴς κατακείμενος· μεταξύ δύο ὀπλιτῶν γράμματα ἀμυδρά: ΘΑΟΘΙΛ. Β. — Ὅκτὼ ἄνδρες καὶ γυναῖκες ὀρχοῦμενοι. Γ (ὑπὸ τὰς παραστάσεις). — Ζώνη πεπληρωμένη ὑπὸ πτηνῶν, αἰγέγων, πανθήρων. Ὑψ. 0,35. Παρὰ τὴν λεωφόρον Θηβῶν (Κάζα). Π. Ἀγγ. 5848.

Ἀμφορεύς. Γραφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Δέκα τρεῖς μορφαὶ ἀνδρिकाί

καὶ γυναικεῖται πρ. δεξ., ὡν μία αὐλεῖ δυσὶν αὐλοῖς, ἄλλαι κρατοῦσι κιθάρας καὶ ἄλλαι κλάδους. Ἐργασίας ταχείας καὶ ἀμελοῦς. Ὑψ. 0,26. Πειραιῶς. Π. Ἀγγ. 5849.

Τρίπους. Γραφ. μέλ. Ἐδ. ἐρ. Ἐφ' ἐνὸς τῶν ποδῶν, ἀποληγόντων εἰς ὄνυχας λέοντος, Σφίγξ ὀκλάζουσα πρ. δεξ., ἐπὶ τοῦ ἐτέρου κάπρος ὀρμῶν πρ. δεξ. καὶ ἐπὶ τοῦ τρίτου δύο κύνες ἀντίνωτοι. Ὑψ. 0,16. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5850.

Ἀγγεῖον μόνωτον (σχήματος ὡς τὸ ἐν Massner, Sammlung ant. Vasen κτλ. σελ. 76 ἀρ. 593). Γραφ. ἐρ. Ἐδ. κερρόν. Τρίαινα, τρεῖς στέφανοι, σφριγξ, τύμπανον καὶ ῥόπαλον. Ὑψ. 0,20. Κορίνθου. Π. Ἀγγ. 5851.

Κρατήρ. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Α. — Σάτυρος πρ. ἀρ. διώκων Βαχχίδα κρατοῦσαν θύρσον καὶ ὄφιν. Β. — Γυναικεῖα μορφή κρατοῦσα θύρσον πρ. δεξ. Ὑψ. 0,40. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5866.

Κρατηροειδὲς ἀγγεῖον. Γραφ. ἐρ. Ἐδ. μέλ. Α. — Ἐφηβοὶ δύο ἀντιμέτωποι, ὁ μὲν πεζός, κρατῶν σάλπιγγα, ὁ δὲ ἔφιππος, μαστιγῶν τὸν ἵππον. Β. — Δύο ἔφηβοι ἐν ἱματίοις. Ὑψ. 0,25. Λοκρίδος. Π. Ἀγγ. 5867.

Ἀγαλμάτιον γυναικεῖον ἐστεμμένον ἀρχαϊκῆς τέχνης μὲ κομήματα χρώματος μέλανος· τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος κυλινδρικόν. Ὑψ. 0,25. Τανάγρας. Μ. Π. 2071.

Δύο κεφαλαὶ ἀγαλματίων κωμικαί. Ὑψ. 0,05 - 0,06. Παρὰ τὴν λεωφόρον Θηβῶν (Κάζα) Μ. Π. 2072-73.

Ἀγαλμάτιον ἀνδρὸς γυμνοῦ κωμικόν, κολοβόν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ὑψ. 0,12. Παρὰ τὴν λεωφόρον Θηβῶν (Κάζα). Μ. Π. 2074.

Ἀγαλμάτιον γυναικὸς κυφῆς, βασταζούσης ἐν ἀγκάλαις βρέφος. Ὑψ. 0,14. Τανάγρας, Μ. Π. 2075.

Δύκων ἔχων σχῆμα κεφαλῆς ἀνδρικήας κωμικῆς. Μήκ. 0,08. Παρὰ τὴν λεωφόρον Θηβῶν (Κάζα). Λ. 1369.

Χαλκᾶ.

Δέκα πέντε ψέλλια (1) ταινιώδη (πλὴν δύο) ἐκ πλειόνων σπειρῶν φέροντα ἐγκεχαραγμένην ἀρχαϊκὴν διακόσμησιν. Τούτων

(1) Τούτων τρία ἴδε νῦν ἀπεικονισμένα ἐν Ἀρχ. Ἐφημ. 1892 πίν. 11, 5, 4, 5.

τὰ δώδεκα ἀποτελοῦσι ζεύγη. Διαμ. 0,055 - 0,08. — Φιάλη ἀπλῇ. Διαμ. 0,14. — Πόρπαι τρεῖς φέρουσαι ἐγκεχαραγμένα πλοῖον, πτηνά, ἰχθῦς καὶ ἵππους (1). Μήκ. 0,15. — Ἐλασμάτων λεπτῶν τεμάχια πολλὰ φέροντα ἐκτυπον διακόσμησιν καὶ ζῶα συγκολληθέντα εἶτα ἀπῆρτισαν ἐπὶ σχεδὸν πλήρη διαδήματα (2) καὶ δύο εἰς τεμάχια. Θηδῶν (ἐν ᾧ τᾷφω καὶ τὸ ὑπ' ἀρ. 5839 πῆλ. ἀγγεῖον). Χ. 1274-1287, 1310.

Αἰχμὴ ἀκοντίου μὲ διακόσμησιν ἀργύρῳ ἐνεργασμένην. Μήκ. 0,10. — Τριάκοντα πέντε δακτύλιοι, ὧν δύο μὲ σφενδόνην φέρουσαν γλυφὴν, οἱ δὲ λοιποὶ κρικοειδεῖς ἀπλοῖ ἢ ἐκ σύρματος πολλαῖς περιειλιγμένου. Διαμ. 0,02-0,025. — Τεμάχια δύο πορπῶν μὲ ζῶα ἐγκεχαραγμένα. — Ἐνδεκα φιάλαι ἀπλαῖ μεσόμφαλοι. Διαμ. 0,03-0,085. — Τρίπους ὠτίτης κολοβὸς ἐξ ἐλάσματος λεπτοῦ. Ὑψ. 0,10. — Τεμάχια ἐλασμάτων λεπτῶν μὲ ἐκτύπους παραστάσεις κολοβάς Λεόντων, Ἡρακλέους καὶ Ἀθηνᾶς, Ἴππων, Ταύρου. Μήκ. 0,07 - 0,15. — Τεμάχια πολλὰ ἐλασμάτων λεπτῶν μὲ ἐκτυπον διακόσμησιν ἀρχαϊκὴν ἐκ ῥοδάκων, ἀστέρων, γραμμῶν ἐλικοειδῶν καὶ σπειρῶν. — Διάχρορα τεμάχια, ἐν οἷς δακτύλιοι σπειροειδεῖς καὶ κωδωνίσκος (ὑψ. 0,018).

Πάντα εὐρεθέντα παρὰ τὴν λεωφόρον Θηδῶν (Κάζα). Χ. 1288-1309. 1311-1317.

Κάλπη ὀστεοδόχος ἀπλῇ ἄνευ πώματος· ἐπὶ τοῦ χεῖλους γράμματα ἀποτελούμενα ὑπὸ στιγμῶν: ΕΡΕΤΡΙΑΘΕΝΑΘ-ΛΟΝΓΑΡΗΕΡΑΚΛΕΟΣ. Ὑψ. 0,30. Ἐρετρίας. Χ. 1318.

Ἀγαλμάτιον ἀνδρὸς γυμνοῦ σφηνοπώγωνος μὲ τὰς χεῖρας προτεταμένας, τέχνης ἀρχαϊκῆς· οἱ πόδες ἐλλείπουσιν ἀπὸ τῶν σφυρῶν. Ὑψ. 0,15. Ἀττικῆς. Χ. 1319.

Κάλπης χεῖλος μετὰ λαβῆς τοξοειδοῦς διπλῆς καὶ ὧτων ἐχόντων σχῆμα προσώπου σατυρικοῦ γενειῶντος, τέχνης ἀρχαϊζούσης. Διαμ. 0,19. Δραχμάνι. Χ. 1320.

Υἱορία μόνωτος μετὰ πώματος, ἐκ δύο συγκειμένη μερῶν προσαρμοζόντων· ἐπὶ τοῦ χεῖλους γράμματα ἀποτελούμενα ἐκ στιγμῶν: ΤΙΜΟΝΟΑΣΔΩΡΟΝ. Ὑψ. 0,37. Πειραιῶς. Χ. 1321.

(1) Ἀπεικονίσθησαν δύο ἔ. ἀ. πίν. 11, 1α, 2, 2α.

(2) Ἀπεικονίσθησαν πέντε ἔ. ἀ. πίν. 12, 1-5.

Διάφορα.

Ζεύγος ἀργυρῶν ἐλικοειδῶν κοσμημάτων (σχήματος ὡς τὸ ἐν Archaeol. Anzeiger 1892 σελ. 169, 45) μὲ προσκεκολλημένον ἀσπίδιον ἐφ' οὗ ἔκτυπος προτομή Ἀθηνᾶς ἐπίχρυσος. Μήκ. 0,04, διὰμ. ἀσπίδιου 0,017. — Δακτύλιος ἀργυροῦς, φέρων ἐπὶ τῆς σφενδόνης γλυφὴν πτηνοῦ ἱπταμένου πρ. ἀρ. Διαμ. 0,018 Κρήτης (Φαλάσαρνα). Ἀργ. 85-86.

Φιάλη μεσόμφαλος ἀργυρᾷ φέρουσα ἔσωθεν δύο ζώνας ἐπιχρύσους μὲ ἐγκεχαραγμένην διακόσμησιν. Ὑψ. 0,06, διαμ. 0,155. Λοκρίδος. Ἀργ. 88.

Δακτύλιος ὑάλινος μὲ σφενδόνην κοίλην ἔχουσαν καὶ κυρτὸν ἐπικάλυμμα χωριστόν. Διαμ. 0,14. Ὑάλ. 388. Κρήτης (Φαλάσαρνα).

Ἐλασμα μολύβδινον ἐνεπίγραφον τεθραυσμένον εἰς τρία τεμάχια (κατὰ ἑνδεκα στίχων) Μήκ. 0,14, πλ. 0,035. Κρήτης (Φαλάσαρνα). Μολ. 3011.

Σταθμὰ μολύβδινα τετράγωνα δύο. — Ἐκτυπον ἡμῖς χελώνης μεθ' ὑστεροσήμεου (τρίπους μεταξὺ τῶν γραμμάτων Η Δ, ὑπὸ τὸ Δ ἀγγεῖον) καὶ ἐπιγρ. Ο Μ Ξ Δ. Ἐλκει Γρ. 114. — Ἐκτυπον Γοργόνειον. Ἐλκει Γρ. 215. Ἀττικῆς. Μολ. 3015-16.

Ἐλασμα μολύβδινον ἐνεπίγραφον τεθραυσμένον εἰς πέντε τεμάχια (κατὰ ἑννέα στίχων). Μήκ. 0,14, πλ. 0,08. Πειραιῶς. Μολ. 3017.

Σταθμὸς μολύβδινος τετράγωνος (τετράμνουν) ἡ ἐπιφάνεια αὐτοῦ διαιρεῖται εἰς τέσσαρα ἔγκοιλα ἐπιγρ. Δ Η Μ Ο. Ἐλκει Γρ. 2834. Πειραιῶς. Μολ. 3094.

Σταθμὰ μολύβδινα στρογγύλα τρία. — Ἐκτυπον Η. Ἐλκει Γρ. 151. — Ἐκτυπον Η ἐκ στιγμῶν. Ἐλκει Γρ. 150. — Ἐκτυπον Η ἐκ στιγμῶν. Ἐλκει Γρ. 129. Πειραιῶς. Μολ. 3095-97.

Μολύβδουβουλλα βυζαντινὰ ἑκατὸν δέκα ἑξ. 1) Λέοντος Σγουροῦ σεβαστοῦπερτάτου. Ἐξεδόθη ὑπὸ Σ. Λάμπρου, Αἱ Ἀθῆναι περὶ τὰ τέλη τοῦ 16' αἰῶνος σ. 92 πίν. I, 3. — 2) Ἀδριανοῦ πρωτοσεβαστοῦ τοῦ Κομνηνοῦ. Ἐξεδ. ὑπὸ Schlumberger, Sigillographie de l'empire byzantin σ. 639, 1. — 3) Ἀδρια-

νοῦ πρωτοσεβάρχου, μεγάλου δομεστίκου πάσης δύσεως τοῦ Κομνηνοῦ. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 639, 2. — 4) Κωνσταντίνου μαγίστρου, στρατηγοῦ τῆς Σάμου τοῦ Ἀργυροπώλου. 'Εξεδ. ὑπὸ Schlumb. ἐν Rev. des étud. grecques, 1891 σ. 125, 16. — 5) Θωμᾶ πρωτοσπαθαρίου, στρατηγοῦ Ἱερικῶς. 'Εξεδ. ὑπὸ Schlumb. ἐν Sigillogr. σ. 733. — 6) Νικήτα Τορνίκη. 'Εξ. ἔ. ἀ. 709, 2. — 7) Εὐμαθίου Φιλονάλλου, μαγίστρου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 692. — 8) Μιχαὴλ σπαθαροκανδιδάτου καὶ ἐπὶ τῶν Βαρβάρων. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 452, 17. — 9) Κωνσταντίνου πατρικίου, ὑπάτου καὶ ἀναγραφῆως Βουλγαρίας. 'Εξεδ. Schlumb, Rev. des étud. gr. 1891 σ. 121, 50. — 10) Λέοντος πρωτοσπαθαρίου, στρατηγοῦ Χερσῶνος. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 121, 49. — 11) Κωνσταντίνου σπαθαρίου, στρατηγοῦ Δυρραχίου. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 734. — 12) ἔτερον ὁμοιον. — 13) Λέοντος πρωτοσπαθαρίου, στρατηγοῦ Θεσσαλονίκης. 'Εξεδ, ἔ. ἀ. 728, 1. — 14) Ἐπιγραφή: Ἀθλοφόρε φύλαττε Χαμτοῦν σὸν οἰκέτην. 'Εξεδ, ἔ. ἀ. 723, 6α. — 15) Ἐπιγραφή: Ἐσὼ σφραγὶς Πάναγνε Θεοφυλάκτου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 724, c. 16) Θεοφυλάκτου σπαθαρίου, ἄρχοντος τοῦ βασιλικοῦ ἄρμαμέντου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 325. — Δανιὴλ σπαθαροκανδιδάτου καὶ τουρμαρχοῦ. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 372. — 18) Δημητρίου διακόνου καὶ δευτερεύοντος τῶν ἀκολούθων. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 290, 12 καὶ πάλιν ἐν Rev. des ét. gr. 1891, 131, 70. — 19) Μαρίας σεβαστῆς. 'Εξ. ἔ. ἀ. 427, 5. — 20) Μιχαὴλ νεοφύτου. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891, 136, 81. — 21) Ἰωάννου μοναχοῦ τοῦ Γαλάτωνος. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 665. — 22) Θεοδώρου πρωτοπροέδρου καὶ κοιαίστωρος τοῦ Σμύρνου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 700. — 23) Μιχαὴλ ἀνθυπάτου, πατρικίου, πρωτοσπαθαρίου, τοῦ Στυπιάτου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 704. — 24) Ἰωάννου κουροπαλάτου τοῦ Τριακονταφύλλου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 711. — 25) Εὐσταθίου πριμικηρίου καὶ κοιτωνίτου τοῦ Ξιφίου. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 716. — 26) Βασιλείου ποιμένος Ἐρισσοῦ. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891 σ. 124, 55. — 27) Γεωργίου δουκὸς Νεαπόλεως. — 28) Θεοδώρου — 29) Θεοδώρου ποιμένος Σερρών. 'Εξεδ. ἔ. ἀ. 113, 33. — 30) Ἐπιγραφή: Οὐ σφραγὶς εἰμὶ τὴν γραφὴν βλέπων νόει. — 31) Εὐθυμίου μητροπολίτου Πέργης.

- 'Εξεδ. ἔ.ά. 127, 60. — 32) Κοσμᾶ ἀρχιεπισκόπου 'Αραβίτζης. 'Εξεδ. ἔ.ά. 113, 32 ἐσφαλμένως. — 33) Ναρσοῦ ἐπισκόπου. 'Εξ. ἔ.ά. 125, 57. — 34) Νικολάου δεσπότου. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 427, 4. — 35) 'Επιγραφή: Σφραγισμὸς κλειστῶν γραφῶν Ἰωάννου. 'Εξεδ. ἔ.ά. 682 ἐσφαλμένως. — 36) Φιλίππου τοῦ Παντέχνη. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891. 139, 93. — 37) 'Επιφανίου. — 38) Πέτρου ὁστιαρίου καὶ πρωτοβεστιάριου τοῦ φιλοχρίστου δεσπότου. 'Εξεδ. ἔ.ά. 134, 76. — 39) Ἰωάννου βασιλικῷ ἀσηκρήτις. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 446, 16. — 40) Βασιλείου ῥάιζτωρος. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1881. 134, 77. — 41) Θεοδώρου ἡγουμένου τῶν σπουδιδῶν. 'Εξεδ. ἔ.ά. 115, 36. — 42) Μιχαὴλ πρωτοπροέδρου, ἐπάρχου καὶ μυστικοῦ τοῦ 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 547, 16. — 43) Μιχαὴλ πατριεῖου, πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ τῆς Θράκης. 'Εξεδ. ἔ.ά. 730, 1. — 44) Λέοντος ὑπάτου καὶ πρωτονοταρίου Χαλδίας. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891, 128, 63. — 45) Ἰωάννου Χρυσάνθου. 'Εξεδ. ἔ.ά. 137, 81. — 46) Ἰωάννου καὶ Θωμᾶ, ἐργαστηριαρχῶν καὶ ἀρχόντων. 'Εξεδ. ἔ.ά. 132, 72. — 47) Μιχαὴλ βασιλικῷ κανδιδάτου καὶ κομερκιarioῦ τῆς δύσεως. 'Εξεδ. ἔ.ά. 135, 80. — 48) Γρηγορίου βασιλικῷ κανδιδάτου καὶ κομερκιarioῦ τῆς δύσεως. — 49) Μιχαὴλ βασιλικῷ σπαθαροκνδιδάτου καὶ χαρτουλαρίου τοῦ ὁξέως δρόμου τῆς δύσεως. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 504, 2. — 50) Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως νέας Ῥώμης. 'Επὶ τοῦ αὐτοῦ μολυβδοβούλλου ἐτυπώθη καὶ σφραγίς Ἰουλιανοῦ μητροπολίτου Σελευκείας. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891, 114, 34. — 51) Ἰωάννου τοῦ Πιζηνοῦ. — 52) Θεοδοσίου διοικητοῦ. 'Εξεδ. Schlumb. Sigillogr. 499, 19. — 53) Γρηγορίου πρωτοπραΐτωρος Πελοποννήσου καὶ Ἑλλάδος τοῦ Κάματρου. 'Εξεδ. ἔ.ά. 191, 6 καὶ Rev. ét. gr. 1891 σ. 118, 45. — 54) Μιχαὴλ Δούκα σεβαστοῦ. 'Εξεδ. ἔ.ά. 426, 2. — 55) Θεοδώρου πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ Ἑλλάδος καὶ Πελοποννήσου. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. des ét. gr. 1891 σ. 119, 16. — 56) Νικηφόρου τοῦ Δούκα σεβαστοῦ. 'Εξ. Schlumb. Sigillogr. 427, 3. — 57) Θεοδώρου εὐσεβεστάτης

αυγούστας Δούκαινας Παλαιολογίνας. 'Ιδε ὁμοιον ἔ.ά. 421, 5.—
 58) 'Ακινδύνου τοῦ Καλαμαρᾶ. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. ét. gr.
 1891 σ. 138, 89. — 59) Βασιλείου μητροπολίτου Κορίνθου.
 'Εξεδ. ἔ. ά. 117, 40. — 60) Γεωργίου μητροπολίτου 'Ρόδου.
 'Εξεδ. ἔ.ά. 126, 58. — 61) 'Αντωνίου μητροπολίτου Σμύρνης.
 'Εξεδ. ἔ.ά. 123, 52. — 62) Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κορίνθου.
 'Εξεδ. ἔ. ά. 118, 43.— 63) Θεοδώρου ἐπισκόπου Μεθώνης. 'Ιδε
 ὁμοιον Schlumb. Sigillogr. 186. — 64) Θεοδοσίου ἐπισκόπου
 Κορώνης. 'Ιδε ὁμοιον ἔ. ά. 184. — 65) Βαλαντίου βασιλικῷ
 πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ Καππαδοκίας. 'Εξ. ἔ.ά. 278, 5.
 — 66) Λέοντος βασιλικῷ πρωτοσπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ τοῦ
 αἰγαίου πελάγους. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. ét. gr. 1891 σελ.
 120, 47. — 67) Φωκᾶ βασιλικῷ σπαθαροκανδιδάτου καὶ πρω-
 τονοταρίου Πελοποννήσου. 'Εξεδ. ἔ.ά. 117, 41. — 68) Βασι-
 λείου καὶ στρατηγοῦ τῶν 'Ανατολικῶν. — 69) 'Ανδρο-
 νίκου πρωτοσπαθαρίου, κριτοῦ Βολεροῦ Στρυμόνος καὶ Θεσσα-
 λονίκης. 'Εξεδ. ἔ.ά. 112, 31. — 70) 'Επιγραφή: ὁ ἄγιος Νικό-
 λαος('Ομώνυμον σκέποις με σὸν δοῦλον μάκαρ. — 71) 'Επι-
 γραφή: Οὐ σφραγίς εἰμὶ τὴν γραφὴν βλέπων γνῶθι. — 72) Γε-
 ωργίου πρωτοσπαθαρίου τοῦ 'Ατταλειώτου. 'Εξεδ. ἔ.ά. 136, 83.
 — 73) Σταυραχίου βασιλικῷ σπαθαροκανδιδάτου, πρωτονота-
 ρίου καὶ κομμερκιάρχου Θεσσαλονίκης. 'Εξεδ. ἔ. ά. 111, 30. —
 74) 'Επιγραφή: τὸν τοῦ Κιτίου πάναγνε ποιμένα σκέποις. 'Εξεδ.
 ἔ.ά. 129, 64. — 75) 'Ιωάννου τοῦ Λαμψότου. 'Εξεδ. ἔ. ά.
 139, 92. — 76) 'Ιωάννου μητροπολίτου Σάρδεων. 'Εξεδ. ἔ. ά.
 123, 53. — 77) βασιλικῷ σπαθαρίου καὶ στρατηγοῦ
 Θράκης. — 78) 'Επιγραφή: 'Αγνή φυλάττοις Κωνσταντίνον σὸν
 λάτριν. — 79) Κωνσταντίνου ἀπὸ ἐπάρχων καὶ κόμιτος. — 80)
 Βασιλείου βασιλικῷ σπαθαρίου καὶ δουκὸς Καλαβρίας. 'Ιδε ὁμοια
 Schlumb. Sigillogr. 220. — 81) Εὐγενίου. — 82) 'Αντωνίου
 βασιλικῷ σπαθαροκανδιδάτου. — 83) Βασιλείου πρωτοσπαθα-
 ρίου, ἐπὶ τοῦ χρυσοστρικλίνου. — 84) 'Ιωάννου ἀπὸ ἐπάρχων καὶ
 χαρτουλαρίου. — 85) Θεοδώρου ἐπισκόπου Μεθώνης. 'Ομοιον τῷ
 ὑπ' ἀρ. 64.— 86). . . . βασιλικῷ σπαθαρίου, ἄρχοντος τοῦ. . . .
 — 87) 'Ιωάννου τοῦ Κα. . . . — 88) τῶν βασιλικῶν κομμερκίων

Θεσσαλονίκης.— 89) Κωνσταντίνου Τετραγωνίτου.— 90) 'Επιγραφή: σκέποις τὸν σὸν δούλον 'Ελπιδηφόρον.— 91) Θεοδοσίου.— 92) Θεογνώστου βασιλικῷ κανδιδάτου, κριτοῦ.— 93) Λέοντος δούλου Χριστοῦ.— 94) Εἰρηναίου ἀρχιεπισκόπου συγγέλλου.— 95) Λέοντος ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος. 'Εξεδ. Schlumb. Rev. ét. gr. 1891 σ. 133, 73.— 96) 'Ιλαρίωνος βασιλικῷ πρωτοσπαθαρίῳ καὶ ἄρχοντος τῆς Βαγενιτίας. 'Εξεδ. ξ.ἀ. 120, 48.— 97) 'Ιωάννου σεβαστοῦ τοῦ.— 98) Χαμδουνίου κουροπαλάτου.— 99) Λέοντος ἐπισκόπου Προυσίας. 'Εξεδ. ξ.ἀ. 122, 51.— 100) Κωνσταντίνου μητροπολίτου Θηβῶν. 'Ιδε ὅμοιον ξ.ἀ. 117, 40.— 101) Λέοντος νοταρίου τοῦ χαρτουλαρίου τοῦ δρόμου. 'Εξεδ. ξ. ἀ. 132, 71.— 102) Μιχαήλ ἐπισκόπου 'Ερυθρῶν.— 103) Κωνσταντίνου πατρικίου τοῦ Θεοδωροκάνου. 'Εξεδ. ξ.ἀ. 140, 96.— 104) Λέοντος ἐπισκόπου Δαλρισανδοῦ. 'Εξεδ. ξ. ἀ. 128, 62.— 105) 'Ιωάννου σπαθαροκανδιδάτου, ἀσηκρήτης, τοῦ Πεπαγωμένου.— 106) Θεοδώρου Λασκάρειως τοῦ βασιλέως. 'Εξεδ. ξ.ἀ. 130, 67.— 107) Βασσακίου (;) βασιλικῷ σπαθαρίῳ καὶ ἄρχοντος— 108) Θεοδώρου τοῦ Βαθυρρυακίτου. 'Εξεδ. ξ.ἀ. 141, 97.— 109) Παναγία βασταζούσα τὸν Χριστὸν)('Επιγραφή δυσανάγνωστος σκέποις.— 110) 'Ιωάννου ὡρειαρίου— 111) Κωνσταντίνου βασιλικῷ ἐπισκεπτίτου τοῦ Μελία.— 112) 'Επιγραφή δυσανάγνωστος: καρδίαν ἔρωτί σου.— 113) Μονογράφημα καὶ IENCIO. 'Εξεδ. ξ.ἀ. 141, 98.— 114) ΚΟΝΝ ΙCCA. 'Εξεδ. ξ.ἀ. 139, 91.— 115) Σύμβολον. Παναγία)('Αγιος Θεόδωρος.— 116) Περίαπτον. 'Αγ. 'Ιωάννης)(Μονογράφημα.— Μολ. 2894—3009.

Μετᾱλλιον νομισματοειδὲς μολύβδινον τοῦ 15ου αἰῶνος.

† S̄ANTVSM̄ARCVSVENECI) († S̄ANTVSM̄ARĪAGR̄ACI
 'Ιδε ὅμοιον Schlumb. Rev. archéologique 1878 σελ. 311.
 Μολ. 3010.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΗΣ

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ. Τακτικά	Δρ.	9,805	35	
» Βετακτοί	»	340	—	
» Εἰδικαί	»	3,800	—	13,945
Β. ΤΟΚΟΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. Ἐκ χρεωγράφων.	»			1,456
Γ. ΜΕΡΙΣΜΑ. Ἐκ μετοχῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς 56. (α)	»			13,390
Δ. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ. Ἐκ πωλήσεως μετοχῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.	»			8,900
Ε. ΜΟΥΣΕΙΑ. Ἐξ εἰσιτηρίων εἰς αὐτὰ καὶ πωλήσ. καταλόγων Σχλημανν.	»			820
Ζ. ΛΑΧΕΙΟΝ. Τοῦ 1889.	»	12,198	01	
» Α' εξαμηνίας τοῦ 1890	»	70,071	59	
» Β' » » 1890	»	72,268	23	154,537
Ζ. ΔΙΑΦΟΡΑ (β)	»			4,632
Η. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			3,373

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Θ. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀπόληψις ἀτόκου καταθέσεως	»			9,295
Ι. ΑΠΟΛΗΨΙΣ. Χρέους Γιαννοπούλου	»			2,815
ΙΑ. » Προκαταβολῶν λογαριασμῶ Δημοσίου	»	24,999	—	
» » » Ἑταιρίας	»	3,900	—	
Τὸ ὅλον τῶν εἰσπράξεων.	»			239,064
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ ΤΑΜΕΙΟΥ. Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1889	»			12,109

(α) Ἦτο. 46 μετοχῶν τῆς Ἑταιρίας καὶ
 10 » ἐκ τοῦ κληροδοτήματος Ῥώμα.
 56
 —

(β) Ἦτοι ἀπὸ ὑπερέμνησιν χρυσοῦ Δρ. 308.52
 » πώλησιν λίθων » 1,279.65
 » ἀπόληψιν δικαστικῶν ἐξόδων . . . » 44.—
 1,632.17

Ὅλον εἰσπράξεων. . . . Δρ. 251,474

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1890.

ΠΛΗΡΩΜΑΙ

ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ

Α. ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν.	Δρ.	5,734	95		
» Γραφική ὕλη, χαρτί, τυπωτικά, ταχυδρομικά κλπ.	»	1,897	65		
» Βιβλιοθήκη, αγορά βιβλίων και δετικά	»	3,076	60	10,709	20
Β. ΜΟΥΣΕΙΟΝ. Προσωπικόν.	»	6,316	60		
» Αρχαιοθήκαι, συγκολλήσεις και απεικονίσεις αρχαίων	»	5,476	25		
» Αγορά αρχαίων	»	12,316	75	24,109	60
Γ. ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ. Γενικά.	»	2,160	—		
» Μουσίων	»	4,724	10		
» Ἐλευσίνος	»	1,198	45		
» Στοῶς Ἀττάλου	»	2,826	70		
» Μιδέας	»	496	50		
» Ἀμυκλαίου	»	3,308	25		
» Βαρείου	»	178	—		
» Τανάγρας	»	730	05		
» Λεωφόρου Ὀλγας	»	40	—		
» Ἀμφικλείου	»	7,248	45		
» Μεγάρων	»	110	—		
» Ραμνοῦντος	»	4,855	40		
» Γηπέδου ἐν Ἀθήναις (Δύτεια)	»	20,895	90		
» Ἀγίας Τριάδος	»	14,319	30		
» Τύρινθος.	»	319	90	63,411	—
Δ. ΑΚΙΝΗΤΑ. Κατασκευὴ μουσείων ἐν Ἐλευσίνι, Ἐπιδαυρίᾳ καὶ Τανάγρα	»			8,481	58
Ε. ΕΠΑΡΧ. ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ. Ἐπιμίσθιον ἐφόρων, μισθοὶ φυλάκων	»			7,812	53
Ζ. ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	»			340	—
Η. ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ	»			8,386	75
Θ. ΛΑΧΕΙΟΝ τοῦ ἔτους 1889	»	4,620	50		
» τῆς Α' εξαμηνίας τοῦ 1890	»	15,633	95		
» τῆς Β' » »	»	34,774	96		
Ι. ΔΙΑΦΟΡΑ	»			55,029	41
				9,323	—
				187,594	07
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ					
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Ἀγορὰ μετοχῶν τῆς	»	9,265	—		
» Ἀτοκοὶ καταθέσεις	»	19,295	10	28,560	10
Κ. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμὸν Δημοσίου	»	16,480	—		
» » Ἐταιρίας	»	8,400	—	24,880	—
Τὸ ὅλον τῶν δαπανῶν.					
ΥΠΟΛΟΙΠΟΝ τοῦ ταμείου κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1890 μεταφερόμε-	»			241,034	17
νον εἰς τὰ βιβλία τοῦ 1891.	»			10,139	88
				251,174	05

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΧ.

ΜΕΡΙΔΕΣ	Υπόλοιπα 31 Δεκεμ. 1889		Πράξεις κατά τὸ 1890	
	Χρέωσις	Πίστωσις	Χρέωσις	Πίστωσις
Α. ΑΚΙΝΗΤΑ. Οικόπ. οίκια καὶ μουσεῖα ἐν' Ἀθήναις, Κηφισίᾳ, Ἐλευσίνι, Τανάγρα κλπ..	34,353	35	8,481	58
Β. ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ. Μετογαὶ αὐτῆς 56 . . .	191,228	10	9,265	—
Γ. » » Λαχειοφ. ὁμολ. αὐτῆς 10. . .	5,120	—	—	8,900
Δ. » » Καταθέσεις ἄτοκοι . . .	—	—	19,295	10
Ε. ΔΗΜ. ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ . . .	25,040	—	340	—
Ζ. ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Λογαριασμὸς Δημοσίου . .	41,833	57	16,480	—
Ζ. » » Ἐταιρίας . . .	1,000	—	8,400	—
Η. ΧΡΕΟΣ Γιαννοπούλου . . .	44,000	62	—	2,815
ΤΑΜΕΙΟΝ τοῦ 1890.	345,575	64	62,261	68
	12,109	35	239,064	70
	357,684	99	301,326	38
			357,684	99
			659,011	37
			290,943	27
			368,068	10
				ἰσοζύγιον

Κατατεθειμένα εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν :

56 μετογαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς

64 ὁμολογα τοῦ παγίου δανείου

10 ὁμολογια λαχειοφ. »

(α) 34 ὁμολογα τοῦ πατριωτικοῦ δανείου δωρηθέντα ἐντὸς τοῦ 1890.

ΠΑΙΡΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ 31 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1890.

Τόκοιπα 31 Δεκεμ. 1890

Χρέωσις	Πίστωσις
42,834	93 (α)
194,593	10 (β)
5,120	— (γ)
10,000	— (δ)
25,380	— (ε)
33,314	57 (ζ)
5,500	— (η)
44,185	62 (θ)
357,928	22
10,139	88 (θ)
368,068	10

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

(α) Λογαρ. τοῦ 1889	Δρ.	34,333.35	
» 1890	»	42,834.93	πλέον Δρ. 8,481.58
(β) » 1889	»	194,228.10	
» 1890	»	194,593.10	» » 365.—
(γ) » 1890	»		» » 10,000.—
(δ) » 1889	»	25,040.—	
» 1890	»	25,380.—	» » 340.—
(ε) » 1889	»	41,833.57	
» 1890	»	33,314.57	ελατ. Δρ. 8,519.—
(ζ) » 1889	»	1,000.—	
» 1890	»	5,500.—	πλέον » 4,500.—
(η) » 1889	»	44,000.62	
» 1890	»	41,185.62	ελατ. » 2,815.—
(θ) » 1889	»	12,109.35	
» 1890	»	10,139.88	» » 1,969.47
		Δρ. 23,686.58	Δρ. 13,303.47
		» 13,303.47	
		Αὑξήσις τῆς ἐταιρικῆς περιουσίας κατὰ Δρ. 10,383.11	

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ

Λογαριασμός τοῦ ἔτους 1889	Δρ.	357,684.99
» 1890	»	368,068.10
Διαφορά ἐπὶ πλέον, ὡς ἀνωτέρω.	Δρ.	<u>10,383.11</u>

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ

Α'. ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ	1858 - 1889		1890		Όλοι
ΚΥΡΙΑ ΕΣΟΔΑ					
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ 'Ετήσιοι Δρ.	182,231	75	9,805	35	192,037
» 'Εκτακτοί »	75,383	61	340	—	75,723
» Εἰδικὰ »	52,745	53	3,800	—	56,545
ΤΟΚΟΙ καὶ ΜΕΡΙΣΜΑΤΑ. 'Εν γένει. »	462,887	06	14,846	65	477,733
ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ »	432,961	52	—	—	432,961
ΜΟΥΣΕΙΑ. 'Εξ εἰσιτηρίων »	21,870	25	820	—	22,690
ΑΚΙΝΗΤΑ. Πώλησις ἀκινήτων »	10,258	93	—	—	10,258
» 'Ενοίκια »	7,390	08	—	—	7,390
ΚΑΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ »	14,920	72	—	—	14,920
ΔΙΑΦΟΡΑ »	21,136	82	1,632	17	22,768
ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜΕΡΙΣ (παλαιὰ) καὶ κα- τάλογοι τῶν ἐν τοῖς Μουσείοις ἀρχαίων. »	4,688	58	—	—	4,688
» Νέα τῆς Γης Περίοδ. »	11,800	70	3,373	60	15,173
ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΧΡΗΜΑΤΩΝ »	1,720	09	—	—	1,720
ΛΑΧΕΙΟΝ »	1,170,522	82	154,537	83	1,325,060
	2,470,518	46	189,155	60	2,659,674
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ					
ΔΑΝΕΙΑ καὶ ἀπόληψις καταθέσεων . »	192,532	14	9,295	10	201,827
ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. 'Αποληφθεῖσαι . »	659,291	93	28,899	—	688,190
ΒΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ. 'Αλληλόχρεως λογαριασμός . . . »	839,116	92	—	—	839,116
ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Πώλησις μετοχ. τῆς ΑΠΟΛΗΨΙΣ ΧΡΕΟΥΣ Γιαννοπούλου. »	13,320	—	8,900	—	22,220
ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ »	25,391	56	2,815	—	28,206
	12,632	59	—	—	12,632
	4,212,803	60	239,064	70	4,451,868
ΤΑΜΕΙΟΝ. Ὑπόλοιπα διαχειρίσεως μέχρι τοῦ 1889 . . . »			12,109	35	12,109
	4,212,803	60	251,174	05	4,463,977
Κύρια ἔσοδα Δρ.	189,155.60				
Διάφοροι λογαριασμοί »	49,909.10				
	Δρ. 239,064.70				

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 1858-1890.

Β'. ΠΛΗΡΩΜΑΙ	1858 - 1889		1890		Όλοι	
ΚΥΡΙΑ ΕΞΟΔΑ						
ΓΡΑΦΕΙΟΝ. Προσωπικόν, τυπωτικά, ἔξοδα διάφορα καὶ βιβλιοθήκη. Δρ.	110,552	02	10,709	20	121,261	22
ΜΟΥΣΕΙΑ. Προσωπικόν, ἀρχαιοθῆκαι, φυλάξεις, ἐπισκευαὶ καὶ συγκολλήσεις ἀρχαίων	174,608	64	11,783	85	186,392	49
ΛΟΓΑΡΙΑΡΧΑΙΟΤΗΤΟΝ	254,230	54	12,316	75	266,547	29
ΛΟΓΑΡΙΑΙΑ. Ἀνακαταρτὴ ἐν γένει	642,982	61	63,411	—	706,393	61
» Ἐπισκευαὶ καὶ ἀναστηλώσεις μνημείων	26,205	71			26,205	71
» ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ. ΑΡΧΑΙΟΤ. Προσωπ. ἐφόρων καὶ φυλάκων ἐπαρχ. Μουσείων καὶ μνημείων	94,035	60	7,812	53	101,848	13
» Περιτυναγωγή καὶ μεταφορὰ ἀρχαίων	3,305	83			3,305	83
» ΓΟΚΟΙ. Ἐν γένει	31,786	37			31,786	37
» ΑΚΙΝΗΤΑ	30,410	77	8,481	58	38,592	35
» ΔΙΑΦΟΡΑ. Ποσοστὰ εἰσπράκτορ., ἐκ μαγεία ἀρχαίων κτλ.	13,477	94	9,323	—	22,800	94
» Προτομαὶ προέδρ. Ἑταιρ.	1,696	43			1,696	43
» Συνδρομαὶ εἰς ξένους πρὸς συντέλεσιν ἀνασκαφῶν	446	43			446	43
» ΑΠΡΟΒΑΕΠΤΑ	1,886	18			1,886	18
» ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΩΓΡΑΦΑ	275,792	30	340	—	276,132	30
» ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ καὶ λαχειοφόροι ὁμολογίαι αὐτῆς	175,737	43	9,265	—	185,002	43
» ΛΑΧΕΙΟΝ	495,057	16	55,029	41	550,086	57
» ΑΚΙΝΗΤΑ. Ἐπισκευαὶ	671	15			671	15
» ΑΡΧΑΙΟΛ. ΕΦΗΜ. (Νέα Γῆ Περίοδ.)	59,113	70	8,386	75	67,500	45
ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΔΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ	2,391,696	81	196,859	07	2,588,555	88
» ΑΝΕΙΔΑ	65,625	—			65,625	—
» ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ. Ἀποληπτεῖαι	752,991	14	24,880	—	777,871	14
» ΟΙΟΜΗΧ. ΤΡΑΠΕΖΑ	839,116	92			839,116	92
» ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ	10,838	57			10,838	57
» ΛΑΒΗ ΔΟΓΙΣΤΙΚΑ	267	87			267	87
» ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΑ. Καταθέσεις	127,800	—	19,295	10	147,095	10
	4,188,336	31	241,034	17	4,429,370	48
» ΑΜΕΙΟΝ. Ὑπόλ. τοῦ Τμ. τοῦ 1890			10,139	88	10,139	88
	4,188,336	31	251,174	05	4,439,510	36

ΕΙΔΙΚΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΥΠΕΡ
ΤΗΣ Α'. ΕΞΑΜ

ΧΡΕΩΣΙΣ					
Δυναμεί τοῦ ἀπὸ 24 'Ιουνίου 1889 Β. Διατάγματος ἐξεδόθησαν 50,000 γραμμάτια τοῦ Λαχείου ἀνὰ δραχ. 2 ἑκαστον φέροντα Δρ.	100,000	—			
Ἐκ τούτων ἔμειναν ἀδιάθετα καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς κληρώσεως ἐπιτροπὴν κατὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς συνταχθέν πρωτόκολλον Γραμ. 15,500 φέροντα »	31,000	—			
Ἐπωλήθησαν Γραμμάτια 34,500 φέροντα »	69,000	—			
Εἰσεπράχθησαν καὶ ἐκ διαφορᾶς νομίσματος »	1,074	59			
Αἰτίνας εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον ὡς ἑξῆς :	70,074	59			70,074
διὰ διπλοτύπου ὑπ' ἀριθ. 17 Δρ.	1,729.88				
» » 20 »	2,615.—				
» » 21 »	3,280.—				
» » 22 »	6,450.—				
» » 23 »	5,100.—				
» » 24 »	8,800.—				
» » 25 »	6,000.—				
» » 26 »	5,075.—				
» » 27 »	3,529.60				
» » 30 »	4,000.—				
» » 31 »	9,295.10				
» » 41 »	13,125.42				
» » 42 »	1,074.59	»			70,074
			διαφορὰ μηδὲν		
ΤΗΣ Β'. ΕΞ					
Ἐξεδόθησαν ὡς ἀνωτέρω ἐπίσης Γραμμάτ. τοῦ λαχείου 50,000 φέροντα Δρ.	100,000	—			
Ἐκ τούτων ἔμειναν ἀδιάθετα καὶ παρεδόθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῆς κληρώσεως κατὰ τὸ ὑπ' αὐτῆς συνταχθέν πρωτόκολλον γραμμάτ. 13,013 φέροντα Δρ.	26,026.—				
Κατεσχέθησαν ἐν Βηρυτῶν ὑπὸ τοῦ τελωνείου Τουρκίας Γραμμάτια 200 φέροντα »	400.—	»	26,426	—	73,574
Εἰσεπράχθησαν ἐκ διαφορᾶς νομίσματος »					696
Ἐξ ὧν εἰσῆχθησαν εἰς τὸ ταμεῖον ὡς ἑξῆς :					74,270
διὰ διπλοτύπου ὑπ' ἀριθ. 49 Δρ.	4,300.—				
» » 53 »	3,000.—				
» » 54 »	1,256.15				
» » 55 »	6,000.—				
» » 56 »	5,900.—				
» » 57 »	12,500.—				
» » 64 »	37,250.—				
» » 65 »	1,366.—				
» » 66 »	696.08	»	72,268	23	
Ὁφειλοντο τὴν 31 Δεκεμβρίου 1890 ὑπὸ ἀνταποκριτῶν »	1,668	—			
Ἐμεινον » » » εἰς χεῖρας τοῦ πρώην διαχειριστοῦ »	333	85			74,270
			διαφορὰ μηδὲν		

ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΔΙΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1890
ΝΙΑΣ 1890.

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

α) Μισθός τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 19, 30, 54, 59, 86, 91, 111, 112, 143, 144	Δρ.	1,650	—		
β) Ἀμοιβὴ τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὸ ἔνταλμα 177	»	400	—		
γ) Προμήθεια κρατηθεῖσα ὑπὸ τῶν πωλησάντων Γραμμάτια ἀξίας δραχ. 69,000 ὡς τὸ ὑπ' ἀριθ. 216 χρηματ. ἔνταλμα	»	6,007	45		
δ) Εἰς ἐξόδα διάφορα ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 9, 11, 45, 214	»	1,776	50		
ε) Εἰς ἐξαργύρωσιν 30 κερδησάντων Γραμματίων ὡς τὰ ἐντάλματα ἀριθ. 213 καὶ 298	»	5,800	—	15,633	95
ς) Τὰ μὴ παρουσιασθέντα ἐμπροθέσμως πρὸς ἐξόφλησιν ἐκ τῶν κερδησάντων Γραμματίων, καὶ τὰ εἰς τὰ μὴ διατεθέντα ἀνήκοντα ἀνέρχονται ἐν ὅλῳ εἰς	»	29,200	—		
ζ) Κέρδη τῆς Ἑταιρίας ἐκ τῶν πωληθέντων Γραμματίων	»	25,237	64		
Τὸ ὅλον τῶν κερδῶν τῆς Ἑταιρίας ἐκ τοῦ λαχείου τῆς Α' ἐξαμηνίας τοῦ 1890	»	54,437	64	54,437	64
				70,071	59

ΜΗΝΙΑΣ 1890

α) Μισθός τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὰ ἐντάλματα ἀρ. 169, 170, 201, 202, 238, 239, 270, 271, 307, 308, 352, 353	Δρ.	1,650	—		
β) Ἀμοιβὴ τοῦ προσωπικοῦ ὡς τὸ ἔνταλμα ἀριθ. 354	»	400	—		
γ) Προμήθεια κρατηθεῖσα ὑπὸ τῶν πωλησάντων Γραμμάτια ἀξίας δραχ. 72,268 ὡς τὸ ἔνταλμα ἀριθ. 364	»	6,531	80		
δ) Προμήθεια κρατηθεῖσα ὑπὸ τῶν καθυστερούντων ἀνταποκριτῶν δραχ. 1,668	»	166	80		
ε) Εἰς ἐξόδα διάφορα ὡς τὰ ἐντάλματα ἀρ. 187, 189, 288, 290 καὶ 362	»	1,693	16		
ς) Εἰς ἐξαργύρωσιν 26 ἐκ τῶν κερδησάντων Γραμμ. ὡς τὸ ἔνταλμα 363	»	24,500	—		
η) Τὰ μὴ παρουσιασθέντα μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1890 πρὸς ἐξαργύρωσιν κερδησάντα γραμμάτια :		34,941	76		
2 τῶν δραχ. 2,500 δρ. 5,000					
4 » 500 » 500					
5 » 300 » 1,500					
16 » 100 » 1,600	»	8,600	—	43,541	76
Καθαρά κέρδη τῆς Ἑταιρίας :					
Ἐκ τῶν πωληθέντων Γραμματίων	δρ. 28,828.32				
Ἐκ τῶν κερδησάντων τῶν ἀνελκόντων εἰς τὰ μὴ διατεθέντα Γραμμάτια	» 1,900.—			30,728	32
				74,270	08